

ବାର୍ଷିକ ରିଜମାନେ ସିଦ୍ଧିମୁର ଏନ୍ ୮୭୯ ପରିଦିଆ

ବୋଲନ୍ତି ଯେ “ଏଠା ଲେବେ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ଯେ ସମ୍ବାଦ ଉପକାର ହୁଅର ଗାହା ଜାଣି ଥାଏ ନାହାନ୍ତି ଏହା ପ୍ରତିତରେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ଉପରେ କରନ୍ତି ଭାବରେ ଯେତେମାନେ ଅପରା ପୁଣୀର ପ୍ରକାର ଲେନ୍ଦ୍ରାଥଙ୍କୁ ଗାହାକୁ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ଅଛି ପୂରର ଉପାୟ ଅଟଇ । ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ଜଣିକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଲେଣ୍ଟୁଣଣୁ କରିବାକୁ ମେଜ ଉପରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅଇ ଏ ସଥା କଟକବାସିମାନେ ମନେ କଲେ ଉପାୟର ହୁଅନ୍ତି ଜହିରେ ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଭାଗୀରତୀ କେବଳ ପଢ଼ିଅଛି ।” ସେଥିର ଜଣାଯାଏ ଯେ ସଞ୍ଚାଦକ କେବଳ ସରକାରୀ ପ୍ରଥାର କରିଗଲୁ ଲୁଷ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହିପରିମାଣେ କେଜେକିଏ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହାକି ଅନୁଗ୍ରହ ବା ବିପ୍ରହରି ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ହାନି ଲାଭ ହେବ । ଯେବେ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ସମ୍ବାଦାଧାରଙ୍କ ମନୋରଙ୍ଗନ କରିପାରେ ତେବେ ଭାବା ଅବଶ୍ୟ ଆଦରପଦ୍ଧତି ବୁଝୁଛ ହେବ ଓ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ କଥା ନବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସିନରେ ଥାଏ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେବୁ ଦିଣୀର ବିଜ୍ଞାନର ଏହାକ ଯେବେ ଜହିର ଜର୍କ ଦିଇବ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ପ୍ରକାଶ ଅଟଇ ତେବେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବଳେ ଭାବିତ ହେବେ । ଅତିଏବ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ବିଫଳ ହେବାର ଭାବର ଭାବା ନହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ ବର୍ତ୍ତାରୁ ଯେ ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧତି ପ୍ରତିଲ ହେବାର ପୂରୁ ଉପାୟ ଅଛି । ବେହି ବିଦ୍ୟନ ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ ସମ୍ବାଦକ ହୋଇ ଶମ ଶୂନ୍ୟାବାର କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନୋହିଲେ ଦେଗାପୁଣ୍ୟମାନେ ଦୃଢ଼ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହୋଇ ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୱାନ ହେବେ ସଂବାଦପଦ୍ଧତି ଲାଭକା ଦିଲାହର ଉପାୟ ଲେବେ କେହି ସଂକଳନ ହେବ ନାହିଁ ।

ସପ୍ତାହକ ସଂବାଦ

ଶୁଣାଯାଏ ସେ ଅମୂଳଙ୍କର ଜଳ ଗ୍ରସତ୍ତୁ
ଅର୍ଦ୍ଦେଲକୁଜଣ୍ଠର ସାହେବ ଅଗାମୀ ଜନମୁଖାବ୍ୟାସ
ତା ୧୪ ରିଜଠାରୁ କୃତ୍ତିମ ସେଇ ବିଲୁଚିଲୁ ସିବାର
ନଜମ୍ କରିଥିଲା ।

ଯେଉଁ ତନିଜଣ ବଙ୍ଗାଳୀ ଦ୍ୱାରା ପୂଜନ କରି
ଏଥି ବନ୍ଦରରେ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାମ୍ଭ ଥୋଇ
ଶବ୍ଦବର୍ଣ୍ଣରୁ ଅସ୍ତ୍ରରେ ସେମାନେ ଏହି ସନ୍ଧା-
ନରେ ବନ୍ଦରଗାରେ ବନ୍ଦରରୁବେ କୋଲ ହୁନ୍ତି
ପ୍ରତିଅଟମ ଅବଗର ହେଲୁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସଂକାଦ ବାହିକାରୀ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ।
୧ । ଏବର୍ଗ ଅଶ୍ଵମୟ ବୁଝି ହେବାର
ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଘ୍ୟପକ୍ଷରେ ବିଶେଷ ହାତ
ହୋଇଥାଏ । ଏମନ୍ତ କି ମୁକ୍ତିରେଣ୍ଟା ତୁମରେ
ଜଳଧିପତି ଜାହାଁ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ମଧ୍ୟ
ବାଲେଶ୍ୱରର ଶକ୍ତିଭାର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
ଅଚିବୁଣ୍ଡି ହେବୁଛି ଶେଷରେ ଏକପ୍ରକାର ପୋତ
ଲାଗି ଧାରଖାର ସାଥ ଦେଲେଣ୍ଟି । ବଜ୍ରଦେଶ-
ରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ହାତ ହୋଇଥାଏ ।

୨ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ସୁଶିଳା ଦିନକୁଦଳ
ଅସୁର ହେଉଥାଏ । ମୟ ବାଲେଶ୍ୱର ହିନ୍ଦୁ-
ବାଲିବା ବିଦ୍ୟାଳୟର ତିଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମନ୍ତପେ
ଚଲୁଥାଏ ଶ୍ରୀ ସଂଗନ୍ଧ ଦିନଦିନ ବେଗୀ ହେଉ
ଥାଏ ।

୪ । ସବକାର କାହାଦୂରଙ୍କ ଛମିବାଣୀ ନୟ-
କିନ୍ତୁ ଜାଲୁଭର ଉତ୍ସବିଲାର ବାରୁ ଦିଗମ୍ବର
ଦିଇ ଦୂର୍ଧ୍ଵାଳ୍ଲେଷ୍ଠତ କର୍ମ କରୁଥୁବାର ବଜଳା-
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟହାର ଗୋଟିଏ ପୁନାରୂପତ୍ତି
କାହାଙ୍କ ପରିମାର ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

୫ । ବାଲେଶ୍ୱର ଅଶୀଶ୍ୱର ସାର୍ଜନ ମିଶ୍ରର
ଲଧୁଳ ସାଜାନ୍ତରତ ହେଉଥିଲା । ଜାହାଙ୍କ
ସ୍ଵାନରେ ବାଞ୍ଚୁଆ ଛାଇର ତାତ୍ତ୍ଵର ଘାବେବ
କିମ୍ବାକୁ ହେଲେ । ଲମ୍ବନସାହେବ ଭାବୁଁ ସିବେ
ଜାହା ଅମୂଳନକୁ ଡଣା ନାହିଁ । ବାଲେଶ୍ୱର
ଲଧୁଳ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକଳିଷ୍ଟଥିଲା ।

ମାନ୍ଦୁଜ୍ଞର ବ୍ୟାହ୍ରମାକର ସେହେଠେଣ ଜଣେ
ବ୍ୟାହ୍ରମାର ଗଣ୍ଡିଏ ଲିବେଦଳ ପଦ ପାଇଥାରୁଛନ୍ତି
ବି ସେ ବ୍ୟାହ୍ରମରେ ବିବାହ ଦରବାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଉହିର ବିଧାନ ଗଢ଼ିଥାରୁଛନ୍ତି ।
ମାନ୍ଦୁଜ୍ଞରେ ଏପ୍ରକାର ବିବାହ ବହିଠାର ଆମ୍ବ
୮୨୯ ।

ମାନ୍ଦୁକର ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୁ ସୋଧା କେଇ
ଅହିତୁ କି କରନ୍ତି କିଛି ଜାଲମଳ ପଦକର
କେହି ବାସ ମାରଧାରିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାଷାଣୀଲୁ
୫-୩୦ ଜା ମାରଗେଣିବ କଥାବିବ । ଏଠାରେ
କି ବାସ ଏତେ ମାତାପତ୍ରି ଯେ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ମାରଗୋବିକ ଦେବାର ପ୍ରଦ୍ୟୁଷକ ହେଲା ।

ମୋଟପରିଲାଭ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଧାରାଦରେ
ଏଥୁକୁ ଥିବା ହାତିମାଳାକର ବିଶ୍ଵରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଓ
ବାବନକାର୍ଯ୍ୟ ପୃଥବୀ ବରିବାର ପରମ୍ପରା ବନ୍ଦୋ-
ଷ୍ଟ ଗେଷ ହୋଇଥିଲୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀରାମ ଜାଏ ରଖା
ଗାଇ ଅରମ୍ଭ ହେବ ।

ପାର୍ବତୀ ମେଘର ଦ୍ଵେଷ ଓ ଦୁର୍ଲଭ କିଷ୍ଟପୁରୋ

ଭୟକ୍ଷର ସମ୍ମାନାନ ଅସୁଅଛି । ବୁଝାଏଇ
ନଗରତାର ଅସିଥିବା ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାଦିବ
ପରାମ ଯେ କିନ୍ତୁ ନଗରରେ ଜ୍ଞାନତା ବ୍ୟାଙ୍ଗ-
ରେ ବହୁତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଧରିଲେଣି ତେ ଦିନ୍ଦ୍ର-
ଲୋବମାନେ ଦୂର୍ବଳ ହେଉଁ କହ ବିଶ୍ୱାସ
ଅଛନ୍ତି ଏକା ଅନାହାରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଚାର
ପାଞ୍ଚଜଣ ଲୋକ ମରିଯାଉଥାଇନ୍ତି । କେ ମାନ୍ଦି-
ବନ୍ଦରରେ ଏକଦିନରେ ୨୦ ଲୋକ ଓଜନତା-
ବେଗପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ମରିଥିଲେ ।

ଖେଳୋର ଏବନ୍ଦୁ ଅଶିଷ୍ଟଗ୍ରୂ ହମେଣ୍ଠିର
ଶୈତାନଙ୍କର ଜଳ ମନ୍ଦିର କଷ୍ଟପିଲାଳ
ଦୋଷର ଲୋକ ବିର୍ଦ୍ଦରେ ମୋହଦମ ନିଷ୍ଠାତି
ବର୍ତ୍ତବାର ସେ ଗ୍ରାମଚିକିତ୍ସା ହୋଇ ଆହାରୁ
ବାପରେ ଜଗି ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର କଲୁ ଯେ ଜାହା
କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟନା ହେଲା । ଗ୍ରାମୀଣ ଗବର୍ଣ୍ଣର
କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ଏ ପୃଷ୍ଠାଦିର ସଂଦର୍ଭକୁ
ପ୍ରକାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଗଜେତରେ ପ୍ରକାଶ କର
ଅଛନ୍ତି ଓ ଇହିରେ ମୃତ ବିନ୍ଦରକର୍ତ୍ତା
ଅନେକ ପୁଣ୍ୟତି ଲେଖି ଏ ବୁଦ୍ଧିନା ଯୋଗୁ
ତଥା ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ।

ନୟାଧୀ କିନ୍ତୁରେ ଗତ ଜଳଧାବନାବ୍ୟାଗ୍ର
ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଥିବାର ପ୍ରକାମାଜେ ବହୁ
ଦୁଃଖରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଜମିବିରମାଜେ ଲାଟଦରା
ପୌର ଜତଣା ଉବୁଲ ବଲେ ବହୁ କ୍ଲେଶ ହେବ
ଏବେଳି ସେଠା କଲେବୁଝର ସାହେବ ଆଗାମୀ
ଜାନୁଏବା ମାତ୍ର ଲାଟଦରା ସୁବିଜ ରାତ୍ରିବାଘୀର
ନବନୃତ୍ଯମେଶ୍ଵର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ଭାଗମ ବିଗ୍ରହ ଅଟଇ ।

ବଲିବଜାର କଣ୍ଠବସରାର ଅନୁମେଖମରେ
ଏକଶ୍ରୀମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଏବର୍ଷ ଦୂର୍ଗପୂଜା କରିଛା
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରା କୃତ୍ତି ଦେଇ ଆହୁତି । ଅକୁ-
ର ମାତ୍ର ତାର ଗା ୯୮ ଜାରିଗରୁ କୃତ୍ତି ଅରମ୍ଭ
ଅନ୍ତରୁ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ନ ହୋଇ ଗାନ୍ଧାରୀ
ଅରମ୍ଭ ହେବ ତା ୧୫ ରତ୍ନ ରହିବାର ଅକୁ-
ରଙ୍ଗମୁଖ ଅଳକାଳୀଙ୍କ ଓ ବେଦବୁ ଅଧିଷ୍ଠାତା
ତା ୧୫ ହ ବନ୍ଦରୁ ଅକୁଲବନ୍ଦମାସ ତା ୩୦
ରତ୍ନରେ ପିତ୍ତିବ । ଶିଳଦକ ଅସ୍ତ୍ରାକୃତ୍ତି ବଜା
କନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇ ମାତ୍ର ପୂଜା ସ୍ଥଳେ
ଅ ନ ଥାଇ ଗେଷରେ କାମ୍ଯାତୁଥିଲେ ବଜା
ଏ ହିଂଦୀ ।

ବୋର୍ଡରେବେଳୁ ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ସେ
ବନ୍ଧୁମେଘ ମହିମାର ଶୁଣଗଲିବାକେ କି
ଯଦିମାକେ ଥେବୁପରି ଧାଇବାର ଚିତ୍ରମନ୍ଦିର

ରେ ଥିଲା ଖେଳାଜଙ୍ଗର କର୍ମ ଉଠିଗଲେ ଯେବେ ସେମାନେ ଛରଣବର୍ଷ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ଭେବେ ଶୁଭକାଳୀର ଅନ୍ୟକ ମାନ୍ୟକ ଦେଇଲା ପାଇବେ ମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧିବସ୍ତା ହେଉଁ ଅନ୍ୟମହେଲେ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଶୁଭର ଶୁଭ ବର୍ଷ ହୋଇଥିବ ତେବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପରିମାଣରେ ଅନ୍ୟମହେଲେ ପାଇବେ ।

ଏବା ଭାବରକର୍ଷରେ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରବଳ ଜଳ ପ୍ରାନ୍ତର ହୋଇ ନାହିଁ । ରଜ୍ଞିନୀ ଆସି ଥିଲା ମଧ୍ୟଦିନମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲୁ ଯେ ସାହାନ ଜଳ ବୁଝି ହେବାର ସେ ପ୍ରଦେଶରେ ଅନ୍ୟକ ଅକଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଥାନଧିପଲ ପରି ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକର ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲି ଲୋକେ ବିଜାର କରୁଥିଲୁ ।

ଧ୍ୱନି ।

(ମାତ୍ରାକ) ମାନ୍ୟମହେଲୁଗୁର୍ବି ପଥ ଲେଖିଅ-
ଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭମାସ ହାତ ରଜ ଦିନ
ପଞ୍ଚଶିର ମୂର୍ଚ୍ଛାଧିଷ୍ଟର ହେବ । ତାହା ଦାଖିଣାତୀ
ଭାବରକର୍ଷରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋତର ହେବ । ଏହି
ପ୍ରମାଣର ବୌରାତ୍ରି (ଫିରୋଗ୍ରାମ) ଭାବୁର
କରିବା କଲିଛି ଗବ୍ରିମେଶ୍‌ଵାଜର ଜ୍ଞାନିବିଦ୍-
କର୍ମନ୍ଧରକୁ ବହମୟରେ ଆକରଣକ ଉପଦେଶ
ପ୍ରକାଶର୍ଥ ଭାବରକୁ ପଠାଇବାରୁ ହେବ ।
ଏହି ବିଧାରରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟୁତ କେବଳ, ଜର୍ମା-
ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷଙ୍କର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି
ଯାଇଥିଲୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କ୍ଷେତ୍ର ହରିବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ।

ଇତିହାସାହି ପାଠ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଯେଉଁ ଦେଶରେ ମହୁଳାମାନେ ବିଦ୍ୟାର ଅମୃତ-
ରାଶାଦିନରେ ବନ୍ଧୁତ, ଦେଶରେ ପ୍ରକୃତ ସକ୍ଷମ-
ତାର ପଞ୍ଚଶିର ପ୍ରମର ହୋଇ ନାହିଁ । ଦୀର୍ଘେବମା-
ନଙ୍କ ବିଧାରିଷା ତ୍ରପରେ ଦେଶର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବିପ୍ରବାହେ କର୍ତ୍ତର କରଇ ତାହା
କୃତିତ୍ୱରେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକାର ହୋଇଥିଲୁ ।
ମନୁଷ୍ୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଓ ମାନବିକ ଜ୍ଞାନାଧୀନ ।
ତାହାର ମାଧ୍ୟବକୁ ପ୍ରତିରମାନକ ଏହି ସ୍ଥିର
କିମ୍ବା ଅଛି ଯେ ପିତା ମାତାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ସମ୍ମ
ଦୋଷ ଗୁଣ ଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଭାବ ହୁଏ ।

ଯେଉଁ, ମହୋବୁଦ୍ଧି ଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଏବଂ ଜଳିତ
ପ୍ରବୃତ୍ତି ସମାଜୋଧନ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରବଳ ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ
ପେହିଁ କୃତିର ଉତ୍ସବରାତ୍ରି ହୁଅନ୍ତି । ଏହା
ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଦିତ ଅଛି ଯେ ଜଳକ ଜଳମ
ଯକ୍ଷା, କାଗ, ମହାବିଧାତ ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟାଗ୍ରହ
ଥିଲେ ଜଳପୁଷ୍ଟ କଳ୍ପନାମାନେ ମଧ୍ୟ ପେହିଁ
ମେଗାଫନ ହୁଅନ୍ତି । ପୁଣି ପିତା ମାତା ମାତ୍ରର
ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ଜଳପୁଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭର ମଧ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ହୁଅନ୍ତି । ଅଭିବକ୍ଷଣ ଏତିବୁନ୍ଦର ଏହା
ବିଲକ୍ଷଣ ପ୍ରମାଣମାନ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ବୁନ୍ଦରକ
କି ସ୍ଥିର ଉତ୍ସବରେ ବିଦ୍ୟାରିଷା କରିବାରେ
ହନ୍ତର ବିଭାଗର ଅଛି । ତେବେ ଭାବରକର୍ଷରେ
ସ୍ଥିତ ଗଣ୍ଯ ବ୍ୟବସ୍ଥର ଉତ୍ସବରେ ଅଛି ।

ନଗରରେ କର୍ତ୍ତାପ୍ରୟ କୃତବ୍ୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥର ମାନଙ୍କ
ହନ୍ତରେ ହତ୍ତିବାଲିକାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାରିଷା କରିବା
ପାଇଁ ମେଟିବ ବିବନ୍ଦର୍ମୟ ହୁଅଇ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହା ଅଗରଜଳ ମୂର୍ଚ୍ଛା ବୁନ୍ଦ କରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲୁବାଲାର ଶାସ୍ତ୍ର ବାକୁ ଅଭିନାଶ
କରି କର୍ତ୍ତାପ୍ରୟର ବସାରେ ହେଉଥିଲା ।
ଶୁଭ ହେଲୁ ଯେ କ୍ଷେତ୍ର ଜଣ ପ୍ରଥିତ ସେଠାରେ
ପ୍ରାୟର କରୁଥିଲା । ବିଦ୍ୟାରିଷା ଅଳ୍ପଦିନ ସଂଖ୍ୟାପିତ
ହେବା ପ୍ରସର ଏକଷମ୍ଭୂତ ସଂକଳନରେ ଉତ୍ସବରେ
ଜଣା ହାତ୍ । ଯାହା ହେବ ଅମୂଳମାନ
କରାନ୍ତି ରାତ୍ରି ଯେ ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟି ଅର୍ଦ୍ଧକାଳ
ହେବ ଏବଂ ନଗରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥର ସାଥୀ ଏବଂ ଦେଶର
ମହିଳାବ ହୁଏ କରନ୍ତି । ✓

ମରିଶାତ କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତାବ କରିବ ନମିଲ-
ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀରେ ବିକ୍ରୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠରମାନ ୨୦ ୮/୮
କ୍ଷେତ୍ରବିଜ୍ଞାନ ୨୦ ୪/୮
ପିଲାଦିଆନ ୨୦ ୭
ବରଲାମ୍ବାର ୨୦ ୫/୧୦
ପୁଅମୋତ୍ର ପୁନ୍ଦର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରମାନାନ
ଅଭାଲଙ ଅମୀନ, ବାଲୁବାଲାର ଏଲାକାର
ସବ୍ରବେରିଷ୍ଟୁର ଓ ବାଲୁବାଲାର ଅଭାଲଙ-
ପ୍ରୋଇମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଉପକାଶୀ ଏବଂ ଏହା
ଭାବରକର୍ଷରେ ପରାମାର ଜଣ୍ଟେକ ବିଦ୍ୟା
ପ୍ରସ୍ତୁତ । } ଶ୍ରେଷ୍ଠ } ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରମାନାନ ଉତ୍ସବରୀ ।

ମୂଲ୍ୟାପି

କାହୁ ମିକ୍ରସାର ବୁନ୍ଦ କରିବ ବିଦ୍ୟାଲୟ ୨୯
“କିମ୍ବାଥବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳପ୍ରେର ”, ୨୯
“କର୍ତ୍ତାପ୍ରୟର ଦାନ କାନ୍ଦନଗୋପି”, ୨୯
“ବେଳେବିଲମ ପନ୍ଦିଲ କରିବ ”, ୨୯
ମହିଳା ମୋହନ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ ”, ୨୯

ଏହି ଉତ୍ସବରକର୍ଷରେ ବିଦ୍ୟାର ବୁନ୍ଦରେ
ବିଦ୍ୟାରିଷା ଉତ୍ସବରେ ମହିଳାର ମୋହନରେ
ମୂଲ୍ୟାପି ପ୍ରସର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

699-7

ଶାରୀରମ ମାତ୍ରେ ଅନୁଭବ ସଜ୍ଜାଗ୍ରହିତା ଯେ ଅବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷମତା ସହ ପରିପାଲନକାରୀ

ଅର୍ଥମ ବାଣି ମୁଲ୍ୟ ୫୩
କର୍ଷାଦେ, ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ଷକୁ ୫୨
ମଧ୍ୟପଳି ଠାର ଜାକିମାସଲ ୫୩

ପ୍ରଦୀପ

ତେଥେ ଚେଷ୍ଟୁଣୀକଲେହୁର ।
ଡେଗା ଲେବଜର ପିଆଳ ଏବେଦିନରେ
କୁଳ ପର କଣାପାରାଥାତି । ପୂର୍ବଭାଲରେ
ଦରେ ଶୁଦ୍ଧ ତେଥେ ଚେଷ୍ଟୁଣୀ କଲେହୁର
ଥାଇ ବଜାରରେ ସବାରୀ କର୍ମ କଲାଇ
ପଂଗା ଦକ୍ଷନ ଫୋର ଥିଲେ ପାହ ଏବେବି
ଯୁ ହିନ୍ଦର୍ଦ୍ଦର୍ଦ୍ଦ କି ଅଧିକ ହେବ ତେଥାକୁ
କର ପାଇ ନ ଥିଲେ । ଅମ୍ବାନାହୁର ପରମ-
ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଘୋରପାନ୍ଧିବ କଲେହୁର ତେ
ଶ୍ରୀମତୀ କ୍ଲେବର୍ଲିଙ୍ଗରେବ କମିଶ୍ନ୍କ ଦିଲ-
କଲେ ଚିନିତର ଦୟାକୁ ହୋଇଥିଲେ ତିବ୍-
ଖର ତଥେ ପାହ କର୍ତ୍ତାକ କର୍ମରେ ଅବନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀର ଶ୍ରୀମତୀ କ୍ଲେବର୍ଲିଙ୍ଗରେବ ଦମିଶ୍ନ୍କ
ତଥୁବ କ୍ଲେବର୍ଲିଙ୍ଗରେବ ତେଥାମାନେ ହୁନ-
ର ଉତ୍ତରାଧି ପାରଗର ଅର୍ପି ମୋହାରି
ମେମାନେ ଏଥୁତ୍ଥ ବାବୁ ଦମିମାଲୀ ଦିଲିଙ୍କ
ଦ୍ୱୀପ ତ ଜାହାପରି । ପଦିକାର ଦର ଭା
ନ୍ଦୀତ ଦେଇଥିଲୁ ଏକ ଦୟା ନନ୍ଦମାରାର
ଯେ ଏହି ପାଂଚ ମହୋମକ ହୋଇଥିଲୁ
ଦାନି ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲୁ । ଭରମା ଦିନ ପାଇ
ଛନ୍ତିମେଣ୍ଡା କାଳୁ ରିଦ୍ଦୀର କରିବେ ।
ଶ୍ରୀର ଦ୍ୱୀପପାନ୍ଧିବ ଅଧିକମେଳେ ଦି-
ର୍ଯ୍ୟକୁ ଦିଲି ଅବନ୍ତି ଜାହା ଅମ୍ବାନେ
ଥିଲୁ ଦର ନ ପାଇ । ହେବଳ ତେଥାକୁ କର୍ମ
ଦମାରେ ଅମ୍ବାନେ ମେଲେ ବନ୍ଦିଙ୍କ ଯାଇ
ଦିଲାର ନାହିଁ ଜମାର କଲେହୁର କାହିଁ କରି

ଦେବାରେ ଉଦ୍‌ଘୋଷା ଅଥବ ଆଜିକିର ଅଛୁଁ ।
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ବୁନ୍ଦେଲ ପାଇଲେ ଗାହେବ
ପ୍ରଗତି ଅନୁରୂପ ହେତୁଥାଳୁ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବେ ।
ତେବେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର ତଥାବ ଦେବା ଯେ
ଜୀବନୀଗାନ୍ଧିର କଥାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବର୍ମ କହିରେ
କହ ପଦେବ ମାହୁଁ ଓ ଶୟକୁ ରେବନ୍ଦା
ହଦେବଙ୍କ ପର ପରମାର୍ଥଦାତାଙ୍କ ଉଗରେ
ବିର୍ଭବ କର ବର୍ମକଲେ ରତ୍ନା ଦୃଢ଼ର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ତେଷ୍ଠାର୍ଥମୂର୍ତ୍ତି ପାଇବାରେ
ଲୋକ ବୋଧ କରିବେ ନାହିଁ । କେବେ
କେଲାନ୍ତି ଯେ ରେବନ୍ଦାଗାହେବ କଥାନ
ଦେବଙ୍କ କହୁ ଦୋଷ କେବଳ ତେବକାଣ୍ଡୟ-
ମେଦକୁ କର୍ମ ଦେବାର ମନସ୍ବ କରିବୁ ତେ-
ମାରେ ପୁରୁଷାକାନ୍ତମେ ବାପ ବନ୍ଦିବା ବରାଲୀ
କାନ୍ଦୁ ମୁଣ୍ଡମାନ୍ଦମୁକୁ କେତେମାହାନ୍ତି ଅମ୍ବ-
ପାଇବୁ କିମେତତାରେ କିମ୍ବରୁଷାହେବକର
ବହୋଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି ବାରଣ ଏଥରେ
ତେବାପର ଭାବାର ହେତୁ କଣାଯାଇଥାଳୁ
ତେବଙ୍କ ପ୍ରତ ଅନ୍ତମେବକୁ କହି ଦେଲେ
ପ୍ରସରନ୍ତି ଭାର୍ଯ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ନାହିଁ ।

ତେଣୁ କଲେହଣ ପଦରେ
କୟାନ୍ତି ଦେବାଗିର ପବେଶିବା
ପରାମାର ରହୁନ ।

ଅମ୍ବୁମାକେ ଉଦ୍‌ଘାର ଲେଖି ହେସୁନୀ
ତଳେତୁଳି ଥିବେ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେବାର ହେବି

ଯେତେ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲୁ ଗ୍ରେସ୍କୁ ସବୁ
କୁଣ୍ଡା ପାହେବ ମୌର୍ଯ୍ୟରୁ ଯେତେ ଧର୍ମବାଦ
ଦେଉଥିଲୁ କର୍ତ୍ତୃମେଶ୍ୱର ଏ ହଂସୀରେ
ପାହେବ କିମ୍ବମାନ ପାଠର ଭଗୋତ୍ସବ
କୁଣ୍ଡକୁ ହେଉଥିଲୁ । କିମ୍ବମାନ କିବାନ୍ତୁ
ଦେଖିଲୁ ମୁଁ କେବା ନୋକେ ଜାହା ପାରିବେ
ଜାହା ବୋଲି ଅମୂଳନକର ଦୁଃଖ ହେଉଥିଲୁ
ଏମନ୍ତ ଜୁହେ । ହେଷ୍ଟା କଲେକ୍ଟର ପଦିପାଇ
ଏତେବାର ପଣ୍ଡା ଦେବାରୁ ହେବ ଏହା
ପୃଷ୍ଠର କାହାକୁ ଲଗା ନ ଥିଲା ଓ ଠିକ୍ ଯେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତର ବିଜର କର୍ମ ପାଇବାର
କଥା ହେଲା କେହି ସମୟରେ ଏଥିରୁ କିମ୍ବମାନ
ସଂଭବ ହେଲା ପୁଣି ପଣ୍ଡା ଦେବାରୀଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକାରି ଅନ୍ୟକ ସମୟ ନାହିଁ କିଅ-
ଗଲି ଜାହା କାରିବ କାହାର ପାଇଁ ପଣ୍ଡା ଅଗମୀ
ଜାନ୍ମଏରିଆର ମଧ୍ୟରେ ହେବ । ଏ ଦୂରମାତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଯେଲୋରେ ଏପଣ୍ଡା ଦେବାରୀଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବେ ଏମନା ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଅୟ ନାହା । ବଳକ-
ଜା ଦାରିଦ୍ର ଜ୍ଞାନରେ ଏ ସବୁ କଟେନ ଗୋରନ
ପାରେ ବାରଣ ସେଠାରେ ସବୁ ଏବାର ପୁଣି
ଶିଳ୍ପର ପୁଣ୍ୟାଳ ଅଛି ଏ ଅନେକ ଶୈଳି
ଧେରସବୁ ଦୁଃଖାଳ ହେଉବ ଉପରୁ କିଣ୍ଣା
ଜାଗରି ପଣ୍ଡା ହେଉ କଷିଅଲ୍ପରୁ ସେମାନ୍ତ
କେ ସବାମେ ପଣ୍ଡା ସହଜ ଗୋରାଣରେ
ଏ ସେମାନେ ଅନ୍ତାୟାରରେ କର୍ମ ପାଇବେ ।
ପୁଣି କିମ୍ବମାନରୁରେ କିମ୍ବମାନ ପଣ୍ଡା

ହେବାର ବେଳ ଅକଣ୍ୟକ ଥିବାର ଉତ୍ତଳାୟ-
ମାନେ ବୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେବାର ମନୀପନିବାହେବ
ରିଦ ନିୟମାଳାରେ ଏମାନ୍ତକୁ କର୍ମ ଦେବ-
ଧୀର ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଲ୍ ଅନୁରୋଧ ବର୍ଷାମେ
ମାସ ବକ୍ତ୍ଵମେଣ୍ଡ ଏମନ୍ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଯେ
ପୁରୁଷମେଣ୍ଡା ତେବେଳୁ ମୁଖ୍ୟାଗ୍ର ଦେବର
ଦୂରେଥାର କଲଚକ୍ରା ନ କଲେ ତେବେ କର୍ମ
ଆଇବେ ନାହିଁ ଦୋଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କଲେ ।

ଅମ୍ବେଳାରେ ଶିଦ୍ଧମାଦଳା ପାଠ ରେଖାରୁ
ଓ ତହିଁର ବିବେଚନା ବରେ ଅଛୁଁ ଯେ ଉତ୍ତର
ନିଧିମରେ କଲିଜଣା ନଗର ବି ଦିକ୍ଷତରେ ଥୁବା
ମୋକ୍ଷ ସହ୍ୟ ହୁମୋଗ ଦିଅପାର ଅଛି ଓ
ଉତ୍ତରାଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧ ଅବଧାରେ
ରଙ୍ଗାରା ଅଛି ତହିଁର ଉତ୍ତରାଧିକ ଧୂଗ
ପୂର୍ବ ଏବଂ ନିଧିମରେ ଉନ୍ନେଶ କରିଥିବୁ ଯଥା
ଗୋଟିଏ ନିଧିମ ଏହି ଯେ ମର୍ମାଧିମାନେ
ଡାକ୍ତରସାହେବଙ୍କଠାର ଶଣ୍ଟିଏ ବାଟ୍ରିପ୍ରିକ୍ ଅଣି
ଦେଖାଇବେ ତହିଁରେ ଲେଖ ଥିବ ଯେ ଲୋକ
ଲୋକ ଗାସରକ ସବଳ ଅଛି ଓ କୌଣସି
କିନ୍ତୁ ରହ କଲେଗରେ ରେନ୍ଡକର ପାରେ ।
ଏ ସଂପର୍କିତ କଲିଜଣାରେ ଥିବା କୁଣ୍ଡ କରିବେ
କି ଯାହାକୁ କବର୍ମିନେଶ୍ୱର ନିଷ୍ଠାକୁ କରିବେ
ଯାହାଙ୍କଠାର ପ୍ରାପ୍ତି ଦରିବାରୁ ହେବ । ବନ୍ଧୁ
ହିନ୍ଦୁ ଜଣୋଯାଏ ଯେ କଲିଜଣା ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତରେ
କେ ଯାହାର ବର୍ମ ପାରବା ଆଖା ନାହିଁ ଓ କଲି
ଜା ଯାଇ ଯାଏପିକେ ଅଣିଲେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକେ-
କ ଏମନ୍ଦ ବିକ୍ଷିତକର କାରଣ ସେ ହରୁ ପଣ୍ଡା-
ରେ ଉତ୍ତାର୍ପିତାର ଠଣ୍ଡାରେ କଲି ପାତ୍ରଦାତା
ଦାନାଦର କି ଥାରେ ତାହା ପକ୍ଷ ତୁମ୍ଭପେ ରବ-
ଶୀମେଶ୍ଵର ଇତ୍ତାଧିକ । ଅଛିବି ଏମନ୍ଦକରରେ
କଲିଜା ଯାଏ ସାରିପିକ୍ ଅଣିବାରୁ ଯାହାର
ଶାତ ବକିବ ଓ ଇତ୍ତା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମେଘରେ
ତେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟ ଲୋକ ଛିଦ୍ରାରେ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ହାତର କଣ୍ଠ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟ କଲିଜା ବିବା ଆହିବା
ବିରବେ । ହତରୁ ଏ ନିଧିମାନଙ୍କ ମୋଦ୍ଦମଳ
ଧାର୍ମିକ ବିଶେଷରେ ଉତ୍ତାର୍ପିତା ମର୍ମଦେବାର
ଶିଖେଷ ଦେବତା ।

ଅବେଳାର କଣ୍ଠର ଏହି ଯେ ବନ୍ଦଳା
ଆଥବା ଛମୋଟାଳରେ ଲୁଣ ପରିଷା ହେଉଥି
ଦିବ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାଜେ ଛମୋଟାଳରେ
ଡେବଳ ପରିଷା ହେବେ ହେ କବାର କିମ୍ବା
କର୍ତ୍ତା ଗାନ୍ଧିରେ । ଏ ଦୂରଭାଗୀର୍ଥ ଏବଂ
ଲୁଣ ସନ୍ଦର୍ଭ ଉତ୍ତର କିମ୍ବା ପରିଷା ମାତ୍ର

ହେଉ ପାଇବ ତୁ ଓଡ଼ିଆ ହାଣିକା ଲୋକ
ବେଦିଲ ଓଡ଼ିଆରେ କର୍ମ ପାଇବ । ଏଥିର
ବିଶ୍ୱାସର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟମାନେ ଅପଣା ମାତୃଭୂଷା
ଛଇ ହିନ୍ଦୁହୀନ ହେବା କରିଲା ପ୍ରାଣରେ
ପରିଷ୍ଠା ଦେବେ । ଏ ବିଦୟୁତ୍ ମୟ ଓଡ଼ିଆ
ପରିବେ ଚଢ଼ି କଠିନ ହୋଇଥିଲୁ ବାରବ ଅନ୍ଧ
କାଳର ଲୋକମାନେ ବଜଳା କି ଚିନ୍ଦିହୀନାଙ୍କ
ପାଇବାର କିମ୍ବା

ଜୀବନ କହିଥାଏ କେବେ ମାର ତେଆମାଛ
ଗୋଡ଼ିଏ ଅସବା ନ ଦେଖିଲେ ବର୍ମ ପାଇବେ
ନାହିଁ । ଅଭିଏକ ଅମ୍ବେନାମେ ଦେଖୁଅଛୁ
ଯେ ବିଦୟମନ ନ ଉଠାଇ ଧରିଲୁ ଓହୁ ଦୁଃଖ କାହାର
ଅଛି ଓ କବର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଯେମନ୍ତ କେବଳ
କଲାବା ଜଗର ଧରିଲୁ ବର୍ମ ଦେଖାଇ ମନ୍ଦ
କରି ଏହିପରିମାତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଅବେ ।

ଭୁମ କରିବ ଓ ସହା ଦିଗ୍ନିର ବାର୍ଷିକ
ପରିଷା ଦେବାର ଯେଉଁ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ
ଜାତୀ ସବୁ ମନ୍ଦ ନୁହିଲା । ନୂଦିଆ ରେ
ଏ ସବୁ ଶାର୍ଥ ଦେଖିଲାକୁଳକରମାନ୍ତରୁ
କରିବାକୁ ହୃଦୟ ମାତ୍ର ଏ ସବୁ ଚିକା ଦେବା
ପାଇଁ ପଦିଶ କି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଇନ୍
ପ୍ରଦୟାକଳିନୟ ଦୋଳ ବୁଝାଯାଇ ନ ଥିଲେ
କିମ୍ବା ହୃଦୟରେ । ଯେ ଛଳେ କଣାପକୁ ଯେ
ତେବେରେ କୌରାଧି ହାଜରେ ଏ ସବୁ ଶର୍ଷା
ଲାଭ ବରଗର ଉପାୟ ନାହିଁ ସେହିରେ ଦେବ
ବର କେବଳ କେବା କେବଳ ଉତ୍ସବର
ମେଲ୍ଲ ପଞ୍ଚକ ବରମାରୁପରି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କିମ୍ବା
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା ଅବା ତେବେ
ମାଜେ ବାରମାରୁପରି ଘରବା ମେଲ୍ଲରୀଠାର
ପରିଷମ କରି ଚିକା କରିଲେ ଉତ୍ସବ ସମୟ
ବିନ୍ଦୁଯାର କାହିଁ ପରିମାପ ମାତ୍ରରେ ଦେଇ
ଏ ସବୁ କୁଣ୍ଡ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପରିଷା ଦେବ ଆଜ
ଏବଂ ଅମ୍ବୁମାକେ ସବନ୍ଦ୍ୱରେ ଗର୍ବମେଣ୍ଡକୁ
ଛାଇଥାଏହୁଁ କି ଯେବେ ଦ୍ଵେଶମାନଙ୍କ ବିଜାନ୍ତ
ବିଜପାତ୍ର କରିବାର ମାନସ ଆଏ ତେବେ
ନୁହିଲାକୁରେ ଏକଣ ପାଇଁ ଏ ସବୁ ଦିନମ
ରହିଲ ଦେଇ କେବଳ ଅଭିନବ ପରିଷା ବୁଝାଇ
ଦେଇ ଏବଂ ବାହରକ ଯୋଗତାର ଶାନ୍ତିପଦ୍ଧତି
ଦେଇ ଦେଇ ସବନ୍ଦ୍ୱରେ ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ହେଇ
ଯାଇ ଦେଇ ଏ ବର୍ଷ ପରିଷାରେ ହେବ,
ଏବେବି ଦେଇ କିମ୍ବା ପାଇଁ ଥାଇନ୍ତି ମୋହିରେ
ବ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କ ବସାଳ ଫେମନ୍ତ ପତି ରହିଥାଏ
ବସାଳ ରହିଥାଏ ଓ ବହୁପୂର୍ବ କାହିଁକି
ଥବା ମନ୍ଦମେଣ୍ଡ କଥାକ ବ୍ୟାପକ

ଅବଶ୍ଯା ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ମନେ ହେବେ ନାହିଁ
ଶୀଘ୍ର ମନ୍ଦିରର ପାହେବକୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ଅଛି ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଲୟାଙ୍କ
ଚାରି ଲାଗେ ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ।

ମାଟ୍ରକାନ୍ତର ଅବସ୍ଥା

ଅମ୍ବେମାନେ ଏକଥିବା ଏହି ବିଭିନ୍ନମାନେ
ଏକ ପୁରୁଷ ନେଇ ଉଚ୍ଛବରେ ଜଳାଧିକର୍ତ୍ତା ଯେ
ଗନ୍ଧିକାରଙ୍କେ ଦୂର ଜାଗାରେ ଜୀବ ଓ ସମ୍ପଦ
ବୁଝି ହେବ ନାହିଁ ଓ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାବରେ
ଲେଖିଥିଲୁ କି ଜୋକାଳକ ଗନ୍ଧିର ଅନ୍ତରୀ
ଦେଇବ ଅପାର । ଯିବ ଆବଶ୍ୟକ କି ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବରେ
ବିନ୍ଦି ର କିମ୍ବା ବନ୍ଦିକ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଫୋରିଅନ୍ତି
ଜୋକାଳକର ଶରୀରକୁ ଅବଶ୍ୟକ ନେବେ ଦେଖି
ଅବଶ୍ୟକ ଓ ବାହାରଙ୍କ ବିଦ୍ୟା, ବୁଦ୍ଧି, ବିଦ୍ୟାଙ୍କା
ଓ ମହିମାର ଘରରେ ମନ ପାଇଥାଇନ୍ତି ଅଛି
ଏବ ଏ ଦୂରୁର ବନ୍ଦିନା କରିବା ଅନାବ୍ୟବ
ଅପାର ସେ ଅପାରମାତ୍ର ଦେଇପାର ଆହୁତି
କରିବାକୁ ପ୍ରକାଶର ଦୂର ମୃଦୁନଗା ଶାଧିତ
କାରଣ କି ଉପାୟମାନ କିମ୍ବା ଅଛିବୁ କହିର
ଦେଇବ ଉତ୍ସେଷ କରିବା । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ଗନ୍ଧିର ଯାଇଁ ଦେଖିଲୁ ଯେ
ଏଠାର ଶାସନପଥାଳା ଅନେକାଂଶରେ ଉଚ୍ଛବି
ଅପାର ଓ ଅନୁମତାର କରି ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ଥିଲୁ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କରୁଥାରେ
ଏ ପରାର ନାହିଁ । ସମୟାବଳିକା ଅନ୍ତିମାନେ
ମହିମାର କିମ୍ବା ପଥାଳ କରିବାର ପ୍ରକାଶ
ଦେଇବକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶ ଦେଖି ପରି ପ୍ରକାଶର
କବ ମନ୍ଦର କଣାଳରେ ଯେ ଦେଖାନେ ଦୂର
ଦେଇବ ନାହାନ୍ତି । ଉଚ୍ଛବିକାରଙ୍କ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶ
ନାହାନ୍ତି କହିବାକୁ ନୀତିବାହୀରେ ଏ ଦ୍ୱାରା
ଅପାର ଓ ଉଚ୍ଛବିକ ଶାସନପ୍ରକାଶନା ଅବଶ୍ୟକ
ମନ ପୁଷ୍ପର କର୍ମର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବି ଏହିକାରେ
ଲେବନ୍ଧର ବିଶେଷ ତ୍ରୈଷ ପ୍ରଥାର ନାହିଁ ।
ଜୋକା କାନ୍ଦିବ ପରିତ୍ରାଣ କରିଲୁ କେବେ କିମ୍ବା
ଦୂର କରିବାକୁ ହୁଅର ଜାଗା ବାହାରକୁ
ବିଦିତ ନାହିଁ । ଯାତନାର ଦୂର ପରିତ୍ରାଣ
କରିବାକୁ ମୁମ୍ବଲକାରେ କା କେବେ
ଦୂର କରିବାକୁ ହେବିଲା ଏ ଦୂର ଦୂର
ଏହି କାରଣ କରିବା କାହାର ନାହିଁ । କେବେବେ
ଏହି କାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୁଟୁମ୍ବରେ ଲାଭକାରୀ
ଦୂର ପରିତ୍ରାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ମହିମା ଏହି

ଜ୍ଞାନ ଯାହାର ମାତ୍ର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାହାର ଜାଗାର କମ୍ପିଲେ
ବସିଥିବା ହାତ୍ତିଲେ ଗଣଥ ଘନମୁଖ
ପାଇଁ ଅଛି ତହିଁ ଅଗ୍ରଧାରର କହାର ଉପରେ
କୃଥିତ କହିଁ । କିନ୍ତୁ କହିଦିଗରକୁ ପ୍ରଶାସନରେ
ହିନ୍ଦିକରି ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲାନ୍ତି ଯଦ୍ବରୀ ବି
ଆମ୍ବେମାନେ ଜାହା କାହିଁ ବାହୁଦୂର ମାତ୍ର ଏବକ
ବିଶ୍ଵାସ ହେବାକୁ ଯେ ଯେମାନେ ପ୍ରକାଶ
ଉପରେ ବିଚାର ଅଭିଭୂତ ବର ପାଇଁ ନ
ଥିଲେ । ଏମୟ ବିଦ୍ୟାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲୁ ଏହି
ଯେ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖାଇ ଆଛି ଲୋକ
ପ୍ରମଳାନ ଶୁଣିବାକୁ ଯେ ଜାଗାର ଯେବେ
ହୋଇବି ପ୍ରାଚୀନ ବେତନପାଇଁ ଅଣି ଭାବା
ଉପରେ ଅବାକୁ ଥିଲେ ବରେ ତେବେ ସେ ସର
ଜାଗରେ ଅପରାଧୀ ଥିଲୁଥିଲେ ଯେବେଳେ ଦେଖି
ଲାଗିବା ଏହି ଦିନମ ହୋଇଥିଲୁ ତମ ସୁଲକ
ଶକ୍ତିଶାର୍ମା ଅଜାନୁକର କରିବା । ଅବଧିକ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଜକଣା ଶୁଣିଲ ଓ କୌଣ୍ଡି ବନ୍ଦର ଶୁଣିଲକ
ଆଜିକୁ ପଢାମାନେ ଅବଧିମ ଦିନଥିଲୁ ।
ଏପରି ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଅପରାଧୀ
ମାନ୍ଦିଲ ଦେଖିବାର କେଲାଗାନ ଶିରି
ହୋଇଥିଲ ଓ କହିଁ ରେ ପାଇଁ କି ୨୦ ଏ
ହିନ୍ଦି ଥିଲେ । ଏମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଥ
ସମସ୍ତେ ଏମନ୍ତ ସବଳ କାଷ୍ଟ ଯେ କେବେ
କୋଠିଯାଏ ସତ୍ତବ ମନମୁଖ କର୍ମକରିବା
ଜାହାଙ୍କପଥରେ ଦିନ ପରିହାନ ନୁହିଲ । ସେମାନ୍ତ
କିମ୍ବା ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲେ ତଥାମାଦ ଯେ କେବେ
ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ଦକାଳରେ ଦୁଃଖରେ ଅଛନ୍ତି
ଆସିଲାମ କରିଯାଇଲୁ ଅଥବା ଏହିରେ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଶୁର୍ଦ୍ଧର କଷ୍ଟ ଯେ କେବେ
ତମ ଦୁଃଖ କରିଥିବ କରିବାର କୁଳମାର ପୁଣ୍ୟ
ଦାର ହିଲା ଯଦି ଅଛନ୍ତି ମତ ଏବଂତା
କୁଳମାର କର ମୋକ୍ଷାରକ ପାଇବେ ମାରିବା
ସବଳତାରୁ ଲୋକ ଉଚିତ କରିବାରେ କାହାର
ନିଷାହ କି କରି ଦେଖାଇରକା ଓ ଧୂକଷ୍ଟ
କେଲାଗାନକୁ ଫେରିଥିବାର ତଥାମାଦ ମନ୍ଦ
ତୁ ଦେଖାଇ ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇର ତଥାମାଦ
ପଥରେ ଏବଂ ଅପରାଧ କରିବାର କାରିଗରୁଙ୍କି
ପଥରେ କଲାମନୋଯୋଗ ହେବ କାହିଁ
ଏବଂ କେବଳାମାର ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର
ନୁହିଲ କେବଳରେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତରଦେଖାଇ

ପୁନର୍ବାର ଅବାରୁ ରଧୁ କରିବେ ।
ମନ୍ତ୍ରରୂପକର ବର୍ଣ୍ଣମେଳକ ନିର୍ମାଣ ଏପକାର
ଦୟା ଉତ୍ତମ ଅନ୍ତର ମାତ୍ର ବାହୀନାକର ମାରିଯୋ
ଏଇ ଲେବକୁ ବଦ୍ୟ ଦରି ନୁହଇ । ସେଠା
ଗୁରୁଶ୍ରୀ କେବଳ ମାନ୍ତ୍ରମାନର ଜ୍ଞାନପତ୍ର
ମେମାଳେ ପାଇ କେଳଖାଚା ଭଲ ଥିଲେ ମାତ୍ର
ଉତ୍ତମତାର କାରଣ ଆକୃତି ଉପାୟ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧର୍ବର୍ତ୍ତ ଏପକାର
ଲେବକୁ ଦେଖାଇ ଦିଶୁ ଓ ପ୍ରତିକାଳ ପୁନର୍ବର
ଜଳଇ ନାହିଁ ରାଜବାର ବର୍ତ୍ତରେ । ପୁନର୍ବର
ଆମା ସେଠାରେ କାହିଁ ? ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ
କହୁଥୁବୁ କି ପେରିମାନେ ଥାଏକ ଓ
ଗୋବିଧୀ ଆରାଜଗେର ଦେଖ କରିଅଛନ୍ତି
ସେହିମାନି ନିଧିମାଧ୍ୟାନ୍ତି ହେଲେ ପୁନର୍ବର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ୍ଲାହ କରିବେ ।

ହେବେ ତେବେ ଅଗାରେ ଗଢ଼କାରିର
ଅନ୍ଧା ଦୟାର ହେବେରେ ଛାଇ ମାତ୍ର
ସଫେନ କାହିଁ । ଅମ୍ବୋଜେ ଦେଖାରୁ ଯେ
ତିକାଳାବର ମହାସତ ଅପଣା ଶକ୍ତି
ବନ୍ଧୁକରିବାର ଲାଗି ଯହ ଓ ବ୍ୟାରେ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେବ ନାମାଳି ଅନ୍ଦବାଳ ଦେଲା ତଥେ
ଇଂଜି ବର୍ମଶୀ ବାବୁ ଜ୍ଞାନିଏ ସତ୍ୱକ ହର୍ମିଶର
ବରତମ ଦେଇଥିଲା ଏହାକର୍ଷ ସେ ସତ୍ୱକ ହର୍ମିଶ
ହେଲେ ସମ୍ବଲପୁ ସତ୍ୱକପଞ୍ଜେ ମିଶିବ ଜ୍ଞାନ
ଦେବକେଳ ଗମନାବମନର ତ୍ରୈତ ରହିବ ନାହିଁ
ଓ ଏହାକର୍ଷଙ୍କେ ଜାତି ଜାତ ବିଗାନ୍ଧାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଦେଲାଣି ମରବଳ ତଥେ ଉତ୍ସୟକୁ ମହିଳା
ଅଭିଭ ଥିଲା ସତ୍ୱକ କାନ୍ତି ଦକ୍ଷମାଳି ସିଂହ
ଦେଠାରେ ରହିବାର ଜାତା ମାତ୍ର ମୋତଳ
ହୋଇଥାରୁ ଅଭିବନ୍ଦନ ଥାଏ ହୃଥର ଯେ
ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ତେବାନାଲାର ଅବସ୍ଥା ଅମ୍ବୋଜେ
ଅହୁର ଉତ୍ସମ୍ବଧେ ବର୍ଷକ ବରିବାକୁ
ସମ୍ବଦ୍ଧ ହେବୁ ॥

ଗାନ୍ଧି ପ୍ରାଦରେ କହି ମାତ୍ର କଣ ଛାଇ
କାହିଁ ଓ ଶବ୍ଦ ଅଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଗ୍ରାମ
ହୋ ଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରାୟ କଲାଯାବ
ଦର୍ଶନାଳ ରହି ବୁଣୀ କୁଣୀର ମେଘ ବଥକୁ
ରଖି ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଲେବେ ଜୁହେ କାନ୍ଦିଲୁ ବ
ଗୀଏ ବୁଝିଲ ହେଲେ ଧାରାପରି ପଢି ଅନ୍ତରୁ
ହୋଇପାରିନା । ଏ ବର୍ଷଠାର ଫେବୃଆରୀ ଛାଇ-
ଅଛି ଜହିନ୍ଦ ଯେବେ ଏ ସମୟରେ ବୁଝି ଜଣା
ଦିଆଇ କହି ଦୂରେ କିମ୍ବୁ ହେବ ।

ଶିଖବର ପ୍ରିୟ ଅହାଲକୁ ଜଳ ଗ୍ରସକୁ
ଦୂରତ୍ତ ଚାହେବ ନମେଇ ମାର ଜା । * ଉତ୍ତାର
ଶିଖବର ହୁଏ ଆଜିଥିବୁ ଏହାଙ୍କ ପଦରେ
କେବଳ ଅବସନ୍ଧ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୋଷ ନାହାନ ।

କିମ୍ବା ଫାରିତଦାସର ଦୂଷ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ମନ୍ତ୍ର-
ଶୁଦ୍ଧିମଳକହିଲେ ଉପରେ ସବକାଶ ଠକା ଅଭ୍ୟଥାଳ
ବରିକାର ଆର୍ଥିଯେ ଏ ଦେଖାଗ ହେ ହାତରରେ
ଥିଲା ଅଛି । ସେ ଉଦ୍‌ଘାଟ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକଟି
ହେତୁକୁର୍ବ ଥିଲା ଦେଖି ସମୟରେ ଏ ଅଶ୍ଵରଥ
କରିବାର କଥିତ ହୁଅର । ମୋଦିଦିମା ଶାସ୍ତ୍ର
ପାଦିଷ୍ଠ ପାହେନ୍ତି କରୁଥିଲାରେ ଅଛି ।
ଏଥେ ମୋଦିଦିମାଙ୍କ କିମ୍ବାକ ପଞ୍ଚରେ ହେ
ହେତୁକ ଅଛା ।

ପୁରୀ କଥାରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ମାନନ୍ଦାଚିହ୍ନ ଛାପା
ଦେବାପାଇ ପାଠକ କରିବାକୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
ମାହେବ ଏହାକି ବର୍ଣ୍ଣରେ ଏହିତେ ଉତ୍ସବାର
ପ୍ରସାର ହୋଇଅଛି ।

ବଡ଼ ହୁଏ ବାର ହୃଦୟ କଣେ ଶଥାନ
ପିହାତଳ ଦେଖାଯାଇ ଗାନ୍ଧୀ ହୃଦୟାଙ୍ଗ ମୋହି-
ଦ୍ୟାରେ କୁମାର ଛଠନ ଘରଗୁମହିଳା ବାଜା-
ବାହର ଦ୍ଵାରା ଧାରାଅଛି । ଦେଖାଯାଇ ଗାନ୍ଧୀର
ପ୍ରମତ୍ତେ ଉଚ୍ଚମ ଗୋଟିଏ ଜନ କରୁଥିଲେ ତାହାର
ବସନ୍ତ ଅବସା ଦେଖି ଅର୍ଦ୍ଧର ଅର୍ଦ୍ଧର ଅଥବା
ନିଜର ମାଧ୍ୟମରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅବସରର ।

✓ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ କେତେ ହାଲିମନ୍ଦିର ଅଥବାରେ
ଦଶିତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗ୍ରାମୀୟ ମାନ୍ୟବଙ୍କ ଜାମୁଳ
ଯାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି କବିତାର ଏକ ପ୍ରସମାଧା-
ରୀ ଦେଖି ରେଖନ୍ତି ହାଲିମ ଏହି ବିଷ ବିଶ୍ୱାସର
ଯାଇଲେବୁକ୍କରୁ ମନ୍ଦ ପ୍ରାଣୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରୁ
ଆଶ୍ରମାଲେ ଏଥର କାହାକୁ ଲାଭପାଇଁ ଆଶ୍ରମାଲୀ
ଦ୍ୱାରାକୁ ପ୍ରାଣର କରିବୁ ଗ୍ରହିତ ଏହାର
କହାଯାଇଁ ହେ କରିପାରେଇ ଯାତା ପ୍ରତାହାର
ଦେଇପାରୁ କିମ୍ବାର ମର୍ମା କରିବେ କହାଇ
ଅନ୍ତମାକୁ ଦୂରରେ ।

ପଥାଳ କଜ ନଗୀଶ ହାତେକୁ ମୁଣ୍ଡ
ଘରି ଗୋଟିଏଥି କ୍ଷାପାଗର ଛଦନ୍ତ ଦେଇ
କାରଣ ଦେଇଁ କୁଣ୍ଡ ଲାଖିଲେ ସେମାନେ
ମହ ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ହାରଭୋର ଅଫାଲଗରୁ
ରଖା କରିବା ଏବଂ କଜମାନଙ୍କ ବରିଚି କ୍ଷିତିଜ
ଦିବେଶକୁ ଅବିଦା ଉଥା ବେହରେ ଦିଲ୍ଲିଧିବା
ବାଲରେ ହେବାରକ ରଖା କାରଣ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ପଦ୍ମବ ନ ଥିବାର ଏହି ପୂର୍ବମା
ଦିଲ ଏହିକଥି କଣ୍ଠରୁ ପଦ୍ମବ ରଖିବାର
ପ୍ରସାର ହେବାକାହୁ । ଏହି ପଦ୍ମବ ରହିଲେ
କଜମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମଧ୍ୟ ଚାହେ ହେବ ।
ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୀ କି କଞ୍ଚିତକେ ଦୋଳଯାଇ ନ ପାରେ
କୁ ଏପର୍ତ୍ତନ୍ତ ଏବେବି ପଦ୍ମବ ନ ହୁଲ ମୋର
ନାହାର ଦୋଷ ଦେବାର ହେବୁ ମାତ୍ର ।

ପ୍ରଧାନ କଳ ହମ୍ମିର ସାହେ-ଙ୍କ ପରିଲୋକ
ହେବାରୁ ହାତବେର୍ତ୍ତର ଅନନ୍ତ ଜଳ ଗାନ୍ଧିର
ଫୁଲିଏ ବାହିତ ଦେଖ ଗାହେବ ଭବୁ ବସିବେ
ଏକଟି ଦୂରୀ ଦୂର ଦୋଷଅଛନ୍ତି ।

୧। <ତୁମେଶ୍ବର ଗୋଟେହ ଦୋଳନ୍ତି ନାଲୁ
ପତ ଆମୋର ଅଖୀନ ତେଜୁଳୟଠାର ଏବବକ୍ଷି
ଦେଖିଅଛନ୍ତି, “ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଅମ୍ବଜ

ହେଲ ଏଠ ର ଶେଖ କେବଳ ରହିଛାମବ ଜଣେ
ମୁଗଳନୀର ବାବମେଧ ଦୋଷଥାଳ । କେବଳ
ବାରଣରେ ତ ହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେ ଯଥଳ
କହ ନ ଥାବେ । ପଣ୍ଡିତ ସେ କରେମାନ୍ତ
ଯୁଦ୍ଧରେ କଳାକାଳ କର୍ମ ଦଳଥାଳ । ବରେ
ବୃଦ୍ଧରେ ବେଳ ଦେଇ ଅନେବଢ଼ର ଦୂରବାର
ଆନାରେ ଫୋଇଥିଲ ହଜାଳେ ଉଠ ହଠାକୁ
ଅବ ବଥା କହ ଆରମ୍ଭ ନାହିଁ, ଅନେକ
ଚେତ୍ତାବଳୀ, ଏକୁ କୌଣସି ପରାରେ ବଥା
ବାହ ଦୂର ଭାବୁ, କେବେଳ ଘରର ଟଙ୍କୁ
ଯର ଅଷ୍ଟକୁ ମହ ଖର୍ବଗର୍ଜ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲା
ଏବ ଦୂରମା ଯୁଦ୍ଧର କରିବୁ କାହାର
ବାରେ କରିଲୁ ଯେ ବିଦ୍ୟନ । ଯକ୍ଷତ
କିମେ ସମ୍ମିରେ କିମ୍ବାକଷାରେ ମୋଟିବ ମନ
ଯୁଗ ଦେଖି ଭାବୁର ହୃଦୟ ଲାଗ ଧର କିମ୍ବାର
କର ଦିଲୁ । ଯେତେ କହାଗ ସେ ନୁହେଁ
କାହାରକୁ । ପରମେଶ୍ୱରକାର କି ଅବହାତ-
ପାଦ ପାହ ମାତ୍ର ।

ପାଦବୀ ମେଲିଥିଲୁ, ସତରହଜି
ଶୌଧି ସାଥୀ କହନିଛି ଏହାବ୍ରତ ରାତ୍ରି
ଥିଲା ସାଥୀ କହିପାର କହ କହ ସେ କହିଲା ପୁଣ୍ୟ
ପାଦବୀ ପାଦବୀ ପାଦବୀ

ରେ ଥିଲାମ କାହାର ପାଇଁ ନାହିଁ ସେ ଏହିତିଥି
କ୍ଷେତ୍ର କରି ଯେ, “ହେ ଥିଲା ମେଘରେ
ମୋହର ଧରାମାଜାର ଅର୍ପଣ ହେବାରେ
ଅଳକନନ୍ଦଗୀରୁ ଚୋଇ ମନେ ଲେ ଥି ଦୋଳି
ଅଛେତ ଲୋକ ଏ । କିମ୍ବବେ ଅଜବନ ଶୁଦ୍ଧି
ବୋଲି ପର୍ଯ୍ୟ ଉଗାଇଲ କରିବାଟ କୁଳନନ୍ଦପେ
ଅପଣା ଭାବ ପରିପ୍ରେଷଣ କରିଯାଉବ ଏହି
ଥିଲେବଜାରେ କୁଳୁକେ ଥାରଣ କରିଥିଲୁ ॥

। ପରିଷ ହେତୁମର ନାଥ ଗା ୫୦ ଲିଙ୍ଗରେ
ଧବଳରେ ଗୋଟିଏ କୃପାକାଳ ମୋତନ୍ତି
ଘରନା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଜଣେ କଳକୁଦଳ
ଗୋଟିଏ ଛାଇ ଛେବନ କରିଥିଲା । ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଭାବର ପଦବୀର ଚକ୍ର-
ମାଳ ହୋଇ ଉଠିଲା; ବିକ୍ରିତ କେତେକର
ଉତ୍ତରଳାଭ ଏଥାର ଏ ଘାର ଅକୁଣ୍ଡକିରିବା
ଦେଖି ଭାବିଷ୍ୟକ ଜନ୍ମର ହେବିବ ଜାନ୍ମକିରି
ଅଶ୍ଵରେ ଜାଗ୍ରତ୍ତବାକୁ ନ ଅନୁଯୁଦିତ-
ଲେବ ମୂଳ୍ୟ ଯାଇ ପଡ଼ିଲା । ଜାଗ୍ରତ୍ତବାକୁ
ଅବେଳା ବେଶୀ ଓ ଜୀବିତ ପ୍ରୟୋଗ ବିନୋଦ
-ହି କାହିଁରେ କିଛି ହେବ ନାହିଁ, ଦୂର୍ବିଦ୍ୟା
ମାରି ଭାବର ମୁହଁ ଦିଶାର ଅଛି ।

୪। ୧୦ମାଟିର ଓ ମଳକୁଣ୍ଡିଗଲ ଲୋକ
ପଂଚଥ ବୃକ୍ଷର ହୋଇଅଛି ସଂବାଧୀନରେ ୧୨
ଦିନାର ଓ ମଳକୁଣ୍ଡରେ ୨୨ ଦିନାର ଲୋକ
ଥାଏ ଦେବତା ।

୧୯୭୩

କବା	ଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଗପୁର	ବିଜୟାତିଶୀ
ମହାନ୍ତିର ଉତ୍ସାହକ ବ୍ୟାପାରକଥାଙ୍କ		
	ସ୍ଵପ୍ନ	୩୫
ଦାରୁ ବନବିଲେଖାର ଧାସ	ବିରତ	୪୨
" ଉତ୍ସାହକ କିମ୍ବା ପ୍ରେରଣ	" "	୪୨
" ପଥାକୁଟି ଧାସ	" "	୪୨
" ଅନୁକଳ ରେ	" "	୪୨
" ବୋଗାନପ୍ରସାଦ ଲିପି	" "	୪୨
" ହରମେହନ ପ୍ରସାଦ	" "	୪୨
" ଲୋକନ କଳ କଥା	" "	୪୨
" ବିଜୟାତିଶୀ ଧାସ	ଅଛିନ୍ତିଶୀ	

ବହୁ ଉତ୍କଳଯାଗେରା ସତରା ଦୂରର ପାର୍ଶ୍ଵ
ଦଳାର କଥକ ଦିନ୍ମୁହେ ଦୂରାଧିକ ଯଶୋଦାଧୂରେ
ପାର୍ଶ୍ଵର ବିଜ୍ଞାନର ହେତୁ ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४७८

୪୦୫୦୯୦

ଜୀବିତରେ ମାତ୍ରେ ଅନୁଭବ ସନ୍ଧାନ କରିଛା । ମୁଖ୍ୟମ୍ଭାଗ ଦିଶାରେ ସଙ୍କଳଣ କରିବାରେ ବର୍ଷାନ୍ଦେଶମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୫ ମଧ୍ୟମଲ ଥାର ଭାବମାପିଲ ୫୯/

ଅଗ୍ରିମ ବାଣ୍ଡକ ମଳ୍ଲ

四

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ଯ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମେଘପଲ୍ଲ ପାଇଁ ତାବିମାସଲ୍ଲ ୫୧୭/

ମୁକ୍ତ ଶିଖ ଯଷ୍ଟିର ନମିନିଧାତ୍ରେ
ଗତ ଗୁରୁକାର ଗୃହ ଅଠପଣୀ ସମୟରେ
ଦୁଇତିଥିକାଳେ କଳି ପୋନହଲ ଘରତାରେ
ଏ ନବରତ୍ନର ପ୍ରସାଦକୋଳର ସଙ୍ଗ ହୋଇଲା
କୁଳ ଜନ୍ମରେ ବହୁ ଜଥାମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଯେ କିଞ୍ଚିତ୍କିମ୍ବି ନମିନିଧାତ୍ରେ ମୁହଁରେ
ଅଦିନ୍ୟନ୍ତେକେ ଯଷ୍ଟିମେହାତି ଜେବାକୁର
ଅକ୍ଷୟ ଏବଂ ଯିରୁ ଧାଉଳ ଏମନ୍ତ ନିଷ୍ଠର
ତେ ନିଃବନ୍ଧୁ ଏ ମହାତ୍ମା ବିଧକରିବାପାଇଁ
ବଜ୍ରଦେଶର ଏକ ହେବିବସ୍ତୁଳ ଏକ ହେତୁକୁନ୍ତି
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛରଣ କରିଥିଲୁ ଜାହା ଉପରେ
ଏ ସବୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଦ୍ୱୀପା ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପ୍ରକାର ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିର
ମରଣାର୍ଥ କୌଣସି ବାର୍ତ୍ତା ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଭାଷାପୁ ଅବଲମ୍ବିତ ହେବ
ତହୁଁ ନମିନି ଦେଇବାପାଇଁ ଏକା ଲିଂଗ ଉପର
ପୁଣ୍ୟ ସଂକ୍ରମ କରିବାର କାରି କରନେଇ ଉତ୍ସୁକେ
ଅର୍ପନ ହୋଇଥାଇଁ ସବରେ ମୁକ୍ତ ଶିଖ
ଯଷ୍ଟିକୁ ପାତରର ଓ ବୟା ତେଜପେଷନ ବୟାଜ-
ବୁଝ୍ୟାମେ ହେତୁମ୍ଭାବୁ ଦେଇଥିଲା
ରହିରେ ବାବୁଅନ୍ତମାପ୍ରକାଶ ଦୋଷକୁ ବକ୍ତାତାମୀ
ଅରମ୍ଭକର ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଦୋଷକୁରାଇଁ
ମୁକ୍ତ ନମିନିଧାତ୍ରେକଳ ବିଶ୍ଵାସରେ ବସି ଯେବେଳେ
ଜୁବି ପ୍ରକାଶ କଲେ ଜାହା ଅଦିନ୍ୟ ସବାଧାରୀ-
ରଣକ ମହୋପାତ୍ର ଅର୍ପନ ବାସୁଦାରେ ସମସ୍ତେ
ଏହାକି ମୁହଁରେ ଫୁଲିବ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟକାର

କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୁର୍ବାଦୁଡ଼ ହୋଇଥିଲୁ ଅଛିଏବ
ଅମ୍ବେମାନେ ରିଷା କରି ଯେ ଏହାଙ୍କ ସ୍ଵର-
ାର୍ଥ ଜାରି କରିବ ଯଥାଧାର ସମସ୍ତେ ଅର୍ଥ-
ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଗଣେଶ ପୂଜା ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠମାରେ ଗଣେଶପୁଜା ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସା-
ମାଳିଙ୍କର ପ୍ରତିମା ଛର୍ମିନର ପୁକାକର୍ମବାର
ଅଟିର । ବଞ୍ଚିଲାରେ ଅନେକ ପ୍ରତିମାଧୂଳା
ହୁଅର ମାତ୍ର ଗଣେଶପୁଜା ହୁଅର କାହିଁ
ବାପୁଦରେ ଦୂର ଏକଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରତିମା ଛର୍ମି
କରି ପୁକାକର୍ମ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ କଲିବେ ବିଶ୍ଵର୍ଷିନୀ
କର୍ମକା ବଞ୍ଚିଲାରେ ବହୁତ ପ୍ରତିକଳ । ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ
କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦେବତାର ଧୂଳା କି ଯାହା
ବଞ୍ଚିଲାରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲୁ କାହିଁବ
ହୁଅର ଓ କେବେ ଯେତେ ପରିତମାନେ କେହି
ଅନୁସନ୍ଧାନକରି ପ୍ରକାଶ ବରଦ୍ଵୀ ଜେବେ
ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ହୁଅନ୍ତା ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶାକର୍ତ୍ତ
ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କେହି ପଣ୍ଡିତ ଏହାର ବିବରଣ
ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ଜାହା ହେଲେ ଉତ୍ସାହ ଓ
ଶର୍ମର୍ପଣକରେ ଅନେକ ଜୟବାର ହେବ ।
ଅନ୍ତର୍ମିଳି ଅମ୍ବର ଖୋଲିବାର ଏହି ଯେ କଟକ
ନାମରେ ଗଣେଶଙ୍କ ଧୂଳାର ବହୁତ ଅଗ୍ରମ୍ଭର

ଦେଖାଯାଏ । ଏକର୍ଷ ନ୍ୟନକୁଳରେ ଏହି ନଗା-
ରରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ପ୍ରତିମା ହୋଇଥିବ ଓ ଗଣେଶ
ଚରୂଣୀ ଦିନଠାରୁ ବି ୧୦୨୫ ନ ସବରରେ ଏହି
ପୂଜା ଉପଲବ୍ଧରେ ଅନେକ ଥୁମାଥାମ ହୋଇ
ଗଲା । ଅନେକହାଜରେ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଓ ନାନା
ବୈଭବମାନ ହୋଇଗଲ ସେ ସବୁ ଲେଖିବାର
ପ୍ରସ୍ତୋତନ ନାହିଁ ବେଳଳ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମିତରେ
ଯେ ଚିଲ୍ଲ ବୌଗଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁ
ବିଷୟରେ ବିହିତ ବୋଲିବାରୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲୁ
କଟକରେ ସବୁ ଯାଏ ପଦରେ ଯେ କିଛି
ଗଲକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୋତନ ଦ୍ଵାରା ତହିଁରେ
ବାଲୁ ଦକ୍ଷାରର କେତେକଟନ କାରିଗର ଉତ୍ସବକା
ପଦଶର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ ଗଣେଶମାଧାରେ ଏବକାରରେ
ତେମନ୍ତ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମିତ ଦୋଇ ନ ଥିଲା ମାତ୍ର
ବକ୍ଷବିଦକାରରେ ବେଶେଗୁଡ଼ିଏ ରନ୍ୟ ପ୍ରତିମା
ହୋଇଥିବାରୁ ବଢ଼ ସମାଜେହିପୂର୍ବକ ସେ ସବୁ
ଏକବିଶରେ ଦାଖିଲ କାହାରିଥିଲେ । ତିନି ଜନ
ପ୍ରତିମାରେ ଶିର୍ଷ ନେପୁଣ୍ୟକ ଅଭିନ୍ନ ଦେଖା-
ଯାଇ ଥିଲା ଓ ଜଣେ କାରିଗର ଜାଳପଦରେ
ବୋଲା ଖୋଲି ଗୋଟିଏ ମେତ ସହିତ ବରଧିଲା
ଯେ ଜାହାପରି ଯାମାନ୍ୟ ବ୍ୟଧିରେ ବୁଝି ବୁଝି
କରିବ କାହାର ଦେଖାଗଲ ନାହିଁ ସାଲଗରମର
ଗଣେଶଙ୍କାଥାଟ ବଢ଼ ମୁକର ହୋଇଥିଲେହେ
ଜାହାକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵୟ ବୋଲିବିବ ବଢ଼ ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ
ଯେ ଏମେତ ସବୁର ଫଟାଫଟି ନକ୍କା କିମ୍ବା
ଯାଇ ନ ପାରିଲ ଜାହା ହୋଇଥିଲେ ଡରା-

ଲେଖେ ବିପକ୍ତାର ଶିଳ୍ପିଗାୟ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ବିଦେ-
ଶାୟ ଲେଖମାନେ ଉଚ୍ଛବ ପରିବହ୍ୟ ପାଇ
ଥାନେ ।

କମ୍ପୁଟର ଶାକେସ୍ ;

ଠାକୁର ବିଶାର ଠକା ଫର୍ଗେଟ କରିବାରେ
ମହାଶୀମେଳିଙ୍କର ମନ ଏହିକୁ ଦୂରିତ୍ତ ଯେ
ବିଧାତ ଜାହା ହୁଏ କେତେ କିମ୍ବା ଜାହା
କିମ୍ବାକାଳ ନୃତ୍ୟାକୁର ବିପାଚିଲେର କଳିକା
ହେଉଥିଛି ଓ ଯେବେ ନୂଆପ୍ରବାଦ ବିଜ୍ଞ ଠାକୁର
ଦେଲିଲି ଦିଶୁ ଜାହା ତେବେ ଯେ ସବୁ ପ୍ରଦ୍ୱୟ
ବିପରେ ଥରେ ଠାକୁର ବିଶାର କଥା ହୋଇ
ଜିନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲ ଯେ ସବୁ ପ୍ରବ୍ୟବପରେ
ଠାକୁର କବି ପାରେ ବିଜା ମୁକ୍ତ୍ୟୁକ୍ତ ଜାହାର
ବିଗ୍ରହ ହେଉଥିଛି ! ଜମ୍ମାନୀ ଏପ୍ରବାର ପ୍ରଦ୍ୱୟ
ମନ୍ତ୍ରରେ ଗେହିବ ଅଟଇ । ପାଠକମାନଙ୍କ
ଜଣାଥବ ଯେ ପୁରୁଷର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ପ୍ରଦ୍ୱୟ
ଉପରେ ଠାକୁର ବିଶାରବାର ଉପାୟ ଲଗିଥିଲ
ମାତ୍ର ଅନେକବେ ପ୍ରକାରରେ ଚନ୍ଦ୍ର କରି ଦେଖା-
ଲେ ଯେ ଏହା ଉପରେ ଠାକୁର କବି ନ ପାରେ
ବାରାଣ୍ଡି ଏ ପ୍ରଦ୍ୱୟ ସମସ୍ତଲୋକ ବିଧବହାର
ବରନ୍ତି ଓ କୃଷକମାନଙ୍କର ନିରାକାର ଜର୍ଣ୍ଣାରେ
ଅହର ବୋଲିଷେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ବହୁତ ଲୋକ
ଅପରା ପ୍ରଦ୍ୱୟାଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାରେ ହିଛି । ଜମ୍ମାନୀ
ଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ଏହାରପରେ କରି ବିଶାରବାକୁ
ଗଲେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଦ୍ୱାରା ପରିଣାମ
କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଜାହା ହୁଏ ମୁହଁ ଗେବୁ
ବେଥାର କନ ହେବାର କଟିନ ହେବ ଓ ଏତେ
କଲ ଉତ୍ତାର ଯାହା ଲୁଗ ହେବ ଜାହା କଣା
ଥିଲି ଅର୍ଥାକୁ ଅଥବା ଲାଗ ହେବ ଜାହା
ବୋଲି ବିଥା ଲୋକଙ୍କୁ ଲୁଗ ଦେବାର ଉପର
ଜାନ ହୋଇଥିଲ । ସଙ୍କୁଳ ଗ୍ରାସକୁ ବାଗୁଳ
ଆହେବ ଏହି ଜମ୍ମାନୀ ଠାକୁର କରି କରି
ଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କର ମନ ଏହି ଯେ ଗୃହିଷ୍ଠଙ୍କେ
ବୌଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖି କେବଳ ଜମ୍ମାନୀ
ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ହିଛି କରି ଗ୍ରହଣ ଦରିଦ୍ରେ ।
ଯେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଜମ୍ମାନୀଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାତ୍ରକ
ପ୍ରକଳ୍ପର ଜାହା କରି ଅବକାଶ ଅନ୍ତର
ପାଇନରେ ଅବକାଶ ହେବ ଓ ସେହି ଅନ୍ତର
ଅନୁଯାୟ ଯେମନ୍ତ ମଦତ କାହିଁ ନିଜନବର
ଏକବିଧ ବିକ୍ରେତାଙ୍କରୁ ଫର୍ତ୍ତା ଦିଆଯାଏ ସେ-
ହିନ୍ଦି ଜମ୍ମାନୀ ବିକ୍ରେତାଙ୍କରୁ ଯତ୍ନା ଦିଆଯିବ
ଓ ଏଥାର ଗ୍ରେଟ କାରିବାର ପ୍ରତି ଧରିବ ଯେମନ୍ତ

ଶୁଣି ରତ୍ନକୁ ତମାତ୍ମପର ମନ୍ଦ ସେହିଷ୍ଠର ଦୂର
ରଜିତେ ଓ କର ଉଦୟର ଉତ୍ସର୍ଗ କାରଣ
ଅଳ୍ପମଧୁରା ତ ଅସୁରା ଲ୍ଯାଙ୍କ ସହଜ
ଥାଏ ଅପଣା ମାରବାବିମନ୍ତ୍ରା ଯେମନ୍ତ କରିବ
ପରୁତ କରିବା ନିଷେଧ ନାହିଁ ସେହିଦେଶ ତମାତ୍ମା
ଚାହେ କରିବାର ମନ୍ଦ ନିଷେଧ ରହିବ କାହିଁ
କେବଳ ବିଜା ଧ୍ୱନାରେ ଯେ କେବୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ବିଦ୍ୟୁତ କରିବ ସେ ଦିନର ଘରୀ ହେବ ।

ସ୍ତୁଲକର୍ଷପେ ବିଶ୍ଵର ବଲେ ଏମ୍ବେପ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତରେ ଅନାୟାସରେ ଓ ବିନା ହେଲାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିଥିରେ ମାତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଦିନମାନେ ଅବଶ୍ୟ
କାହିଁବେ ଯେ ଉତ୍ୟାନ୍ତ ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲେଣେହେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହେଲା
ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ଏମନ୍ତଙ୍କେ ଜାହିଁ କି ଯେ
ଉତ୍ୟାନ୍ତ କୌଣସିବ୍ୟପେ ବ୍ୟବହାର ନ କରଇ
ଏହା ଏକପ୍ରକାର କିମ ପ୍ରଧୀନକୁ ଦ୍ରବ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଛି । ମୁଣ୍ଡଗୁରୁ
ଏହାର ଚାମ ନହୁତ ମୋତ ବିଜନ୍ତି ଓ ବହୁତ
ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ବିଜନ୍ତ କରାନ୍ତି । ଏହାର ମୂଳ୍ୟ
ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ଅତିମର କାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପେବନ ବୃଦ୍ଧି ନ କରି ଉଠା କରିବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅବହାର ଅଇନ ଓ ନିମ୍ନମୁଖ
ହୋଇଥାଛି ଓ ଅନ୍ତରେକ ବ୍ୟବହାର କରାନ୍ତି
ବୋଲି ସହଜରେ ଅଇନାହୁଯାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲଇ । ଉତ୍ୟାନ୍ତର ଅକହା ସ୍ଵର୍ଗପ ପୁଣି ଅପରା
ଧୀର ଜୟ କରିବାର କିଞ୍ଚିତ ନ ରହିବ ।
ଏମାନେ ଯେ ଜେଣ୍ଟଲମ୍ବୁ ନ କରିବେ ଏହାର
ପ୍ରମାଣ କି ଏବଂ ଜୁମି ଯେବେ କହିଁ ଗେଣ
ଦକ୍ଷମୁ ବରାନ୍ତି କହୁତ ରୋହକର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲି
ଦିବ ଅଳ୍ପ ଲୋକ ପଢ଼ା ହେବେ ସରବାରର
ଲାଗ ସାମାନ୍ୟ ହେବ ଅଥବା ଅଇନର ଅଧି-
ନରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆହୁବ୍ୟ ଅଖିଲାଗ ପୁଲମର
ଅଜଣାଗୁର ଓ ଲୋକଙ୍କ ର୍ଯ୍ୟ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାପ
ବୁଝି ହେବ ପରମଂ ଏହିପଣ୍ଡ ତାତ୍କାମ ନେବାରେ
ନିମ୍ନର ଫଳ ହେବାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନାବଳୀ

ପ୍ରମେତୀନେ ଗର୍ଭପାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯ ଧିଳାକାନ୍ତମାନଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରବଧାରଣ ହିନ୍ଦା
ମନଙ୍କ ଦାଙ୍କୁ ଅସିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ
ଅବଦାନାକାରର ଅର୍ଥର ବରଣେଷ ଦେଖି ବର୍ଜ
ଗାନ୍ଧି ଥିଲୁ । ଆହୀ ଉଠିରୁ ବୁଝାନ୍ତ ସମେ-
ତରେ ପ୍ରାଚୀ ହଜାର୍ତ୍ତ ମରମାତ୍ର ରାଗ

ରଗରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କାମ୍ଲିଶାହେବ ଲେଖନ୍ତରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ମେବତାରୀ ଏ ବିଷୟରେ
ଲେଖି ଛାତା ହାତମଙ୍କ ଠାର ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା
କର ଅଛିସୁ /ହାତମାଜେ କି ମତ ଦେବେ
କଥାମାଜାହୁ ଅପାଇଇଃ ଏହ ତଥାମାର
ତଥ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କାମ୍ଲିଶାହେବ କିନ୍ତୁ ଅଛିର
ହୋଇ ଅଛିର ତାହାର ବନ୍ଧୁଦେଶର ମାରନ
ପ୍ରଥାରୀ ବିହୁମାତ୍ର ମୁଣ୍ଡ ଲାଗୁ ନାହିଁ ପୁରୁଷ
ଯେତେ କବିତରମାଜେ କିଧୂମ ସବୁ କରିଯାଇ
ଅଛିର ରହିରେ କାତ୍ରବରେ ରଲ କି ମନ
ଫଳ ହେଉଥିଲା ତାହା ଦେଖିବାର ଅବଧାର
ନ ଦେଇ ନୂଜନ୍ତର କିଧୂମ କରିବାକୁ ଏ ମହା-
ମୟ କଞ୍ଚି ହୋଇ ଅଛିର /ସିଦ୍ଧା ଯେ ନୂଜନ୍ତର
କିଧୂମ କରିଥାଏ ତାହାର କିଧୂମ ନିଘରେ
ଦେବେ ରଲ ଓ ଦେବେ ମନ ହେବାର ସମ୍ମା-
ନ୍ଦା ଏହ ହେବାକୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କାମ୍ଲିଶାହେବଙ୍କ
କିଧୂମ ବିଷୟରେ ସମ୍ମାନମାଜିକରେ ନାହା
ପ୍ରବାର ମର ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା /ଆମ୍ବେମାଜେ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କାମ୍ଲିଶାହେବଙ୍କର ଏହଙ୍କ ପ୍ରକାଶ
କରିପାରୁ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ବେ ଦୃଷ୍ଟି
ରହିଥିଲା ଏ ସମସ୍ତ ମହିଳାମାର ବାର୍ତ୍ତାବଳୀ
ମହୋମୋଗ ପୁଣ୍ୟ ଆହ୍ଵାନନା ଦରିଥାଲା
ଯେବେ ଏହା ସଙ୍ଗେ ଏହ ଯେଉଁ ମହିଳାମାର
ବାର୍ତ୍ତା ଯେଉଁ କିଧୂମରେ କମ୍ପିଥିଲା ତାହାକୁ
ରିକ୍ଷା କରିବାର କେତ୍ର କର ରହିରେ ଯେ
ଅଶୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଯେ ସମ୍ମାନ ବିଷୟରେ କରିବାକୁ
ତିଜ ବଳାନ୍ତି ଓ ନୂଜନ୍ତର କିଧୂମ କରିବାର
କଣ୍ଠାରେ କିହୁକୁ ବଳମ କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ
ଏହାକ୍ଷୟର ମାସନବତୀ ପ୍ରାୟ ଅର ମିଳିଲା
ନାହିଁ ତେବଳ କରଇର ଦେବାର ଅନେବ ରହି
ଥିଥିଥିଲା ।

ବନ୍ଦିମାନଙ୍କରେ ଲେଖିଲୁଣ୍ଠ ଗହଣ୍ଟିର-
ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ସେ ଶାକାଟ କରିବାକୁଳର
ପିଷାବିଜ୍ଞାନରେ ବୌଧାତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାହାରେ ଅଥବା
କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟ ଏହିକର୍ମରାଜତାର ପ୍ରକ୍ରିୟା
ହିନ୍ଦାରେ ବିଶାଳାର୍ଥ କରସ ତଳୁଅଛୁ ଜାହା
ଜାତିବାବୁ ଅପେକ୍ଷା ବରକୁ ଦେବକ କଳାପୋ-
ତ୍ରୁଷ ଓ ଜେଷ୍ଠ ଉତ୍ସବର କିନ୍ତୁ ହାତ-
ମଳ ମନେ ଯାନ୍ତାର ବରକୁ ଓ ଦେବେ କର୍ମ-
କରି ବରକୁ କାହାରେ ଏବନ୍ଦାନର ଦରିଶୁରୁ-
ତାର ସେ ଶୁଣିବାକୁ ସେ ବିଜ୍ଞାନବାଜାର
କର୍ମରାଜମାନେ ତାହାଙ୍କ କରିବାକୁ ନ ଅସିବାକୁ
ମେ ବିଶାଳାଂକାନ ବୌଧାତି ବିଷୟ ଜାତିବାବୁ

ସମ୍ରାଟ ହୋଇ କାହାକୁ । ଉନ୍ନତେଜ୍ଜ୍ଵଳ ଓ
ଡେଣ୍ଡା ଉନ୍ନତେଜ୍ଜ୍ଵଳ ଉନ୍ନତିକାର ଉନ୍ନତିକାର
କଥା କିମ୍ବା ଉନ୍ନତିବଳକୀ ସହିତ ଜୀବିତକାରୀ
ତାହାଙ୍କ ଉପେକ୍ଷା କିମ୍ବା ଫାଇଲଙ୍କ ଉପେକ୍ଷା
ସହିତ ମିଳାଇବାର ହୁମୋଗ ହେଉ ନାହିଁ କିମ୍ବା
ହାତମଙ୍କଠାରେ ଲେବେ ବନ୍ଦିଥା ଶିକ୍ଷା ବିଷ-
ତ୍ରେ ନାହାପକାର ପାହାଯିବ ନିହାରୁ ଏକ
ଏମାନଙ୍କର ମେବଜ୍ଜ୍ଵଳରେ ଅଧିକ ଆଳାପ
ହେବାର କଥା ଥିବାର ଶିକ୍ଷା ବିଷତ୍ରେ ଉଣା
ଅଧିକ କଥା କାଣି ପାଇଲୁ ଅଛଏବ ଶିକ୍ଷାକର୍ମ-
ମୂଳକ ଏମାକା ପିଲାଲ ବର୍ମରିଙ୍କ ଏମାକା
ସହିତ ମେଲାଇବ ଏବଂ କଥା ଉନ୍ନତେଜ୍ଜ୍ଵଳର
ଅଧିନରେ ଏବ ବିମ୍ବା ତୁର କମ୍ବିନ୍କରଙ୍କ ଉନ୍ନତିକାର
କଥାକିମ୍ବା ଏବଂ ଡେଣ୍ଡା ଉନ୍ନତେଜ୍ଜ୍ଵଳରଙ୍କ
ଉନ୍ନତିକାର କିମ୍ବା ସବ୍ଦତ୍ତବିକଳ ଏମାକା ସହିତ
ଅଛି ହେବ ଓ ଯେତେପେ ଏମାକେ ସ୍ଥାନୀୟ
ବର୍ମରିଙ୍କ ଅଧିନରେ ରହ ଜାହାଙ୍କ ପଗମଣିଶ
ଓ ଡାକ୍ତରିବଧାରଣରେ ଅଧିକ ହେବେ ତହିଁ
ପରିବରେ ଶିକ୍ଷାବିବନ୍ଦର ତାରବେବୁଝର ଓ କମି-
ଅଭିମାନେ ବିନୁଲପିଲକ ବନୋବସ୍ତୁ କରବେ ।

ପାଦମୁନେରୁ କଜାଳକ ପ୍ରାଚୀକମାଳ ସଂଶେ-
ପରେ ଏହି ଘଟଇ ଏଥିରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁ
ଯେ ଉନ୍ଧରେହୁରେକ ସୁର୍ଦ୍ଧିଦେବୀ ସ୍ଵରେ
କାହାଯ ପିଶାବଂହାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାଳ ଛାନ୍ଦାବି-
ନଳ ଅଧିକରେ ଥିଲ ଏବଂ ଅବସ୍ଥାମଧ୍ୟ
ଦିନୀ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଛାନ୍ଦାରେ ଶାପକ
ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଥାର ଅନେକକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ
ଅଛି କିମେ ଶିଶ୍ଵାଦାକ ଅୟବ ପରମାଣରେ
ପ୍ରମର ହେବାର ପ୍ରଦାନ ହେବାର ଓ ବନ୍ଧୁତ
ବିଦ୍ୟାଲୟମାଳ ପ୍ରାପନ ହେବାର ମାନ୍ୟ କର୍ମ-
ଗୁରୁମାନେ ତାହା ଶିଳ୍ପାତ ବରାଯାଗବେ ନାହିଁ-
ହୋଇ ବର୍ଷାର ବର୍ମନ୍‌କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଉନ୍ଧରେକ-
ରୁ କେବୁଣୀ ଉନ୍ଧରେକୁଠ ଉତ୍ତାଦ କ୍ଷୟକୁ
ହେଲେ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟମାଳ ଆହାଜ ଅଧୀନରେ
ଅବିଲ । ଅଛିବେ ଛାନ୍ଦାବିନଳ ଫୁଲୁରେ
କର୍ମମାନପରି କାର୍ଯ୍ୟ କି ଥିଲ ଯେବେ ଅନ୍ତରୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପିଶାକାର୍ଯ୍ୟର ବାର ତାହାଙ୍କ
ହେବା ଅଣ୍ଣେକିବ ହୋଇଥିଲ ରେବେ ବର୍ତ୍ତ-
ମନ୍ତ୍ର କାହାକର୍ମ କିନ୍ତୁ ହାତିମାଳକେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପରମାଣେ ଯେ ପିଶା ବିଷୟରେ ଆପାନ୍ତରୁଷ
ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ଏମନ୍ତ ବଦାତ ଅନୁମାନ
ହେଲ ମାହୁଁ କିମେଷରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବିଦେ-
ହୋ କରି ଯେ ପିଶା ବଂଧାନ୍ତ କର୍ମଗୁରୁ ଓ

କଣ୍ଠା ହାତମଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ହିନ୍ଦୁରେ ରାନ ପକ୍ଷାର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରକଳିତ ଶ୍ଵପନମାନ
ଦୋରୁଥିଲୁ ଓ ଜାତୀ ରାଜ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ
ହାତମଙ୍କର ପ୍ରେସର ଏବଂ ଦେଖିବେ ଯେ
ଶିକ୍ଷାର ବିନ୍ଦୁ ଫଳ ହେଉଥିଲା ଓ ଯେବେ
ଜାତୀଙ୍କ ମନୋକାଳ ଧଳ ନ ହୁଅଲା କେବେ
ଯେତେପରି ଶିକ୍ଷା ଦାନ ଦେଲେ ଜାତୀଙ୍କର ଉଦେ-
ଶ୍ୟ ପରିଲ ହେବ ସେହିପରି ଉତ୍ସନ୍ଧାନ ଦେବେ
ଓ ଶିକ୍ଷା ସଂକାନ୍ତ କରିଗଲିମାନେ ଉକ୍ତ ବିଭା-
ଗର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବେ ଓ ଗବ୍ର୍ହିମେଣ୍ଟର
ଯେତେବେଳେ ଯେ ଆଜ୍ଞାନାନ ଦେଇଥିବ
ଜାତୀ ପ୍ରତିଥାନନ କରିବେ । କଣ୍ଠା ହାତମଙ୍କ-
ଠାର ଶିକ୍ଷା କରିଗଲିମାନେ ମୃଧୀନ ରହିଲେ
ଯେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିନା-
ଦ୍ୱାରେ ସେହିପରି ହେବ ନାହିଁ । କଣ୍ଠା ହାତମଙ୍କ
ଏତେ ଅବସର କାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା-
କରିଗଲା ଅନୁରକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇର କ୍ଷେତ୍ର
ବୁଝିବେ ଓ ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା ସଂକାନ୍ତ ସବୁ ଜାର
ପାଇଲେ ତେହୁତିରୁକୁଣ୍ଡରମାନେ ଅନୁର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲା କରିବେ କାରଣ ସେ କିମେ

ଶୁଣିବାକୁ ସମୟ ପାଇବେ କାହିଁ ସୁନ୍ଦରି
ଅଧୀନସ୍ତ କର୍ମଗରିକୁ କ୍ଷମା କରିବେ । ବିଶେ-
ଷରେ ପ୍ରବାଦ ଅଛି ଯେ ଏକ ବିଷକ୍ତି ହସ୍ତରେ
ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପଡ଼ିଲେ କୌଣସିବାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ
ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଏହି ଜୀବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ
ପ୍ରବାର କର୍ମଗରିକୁ ଅଧୀନରେ ଥୁବାର
ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେଉଁ ବିଦିନ ପ୍ରସାଦିତ
ଛିପାଦ୍ଵାରା ହେବ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମନେ
କୌଣସି ପରବର୍ତ୍ତନ କାହିଁ ହେବଳ ଲେ-
ଫ୍ରାଙ୍କିଶ୍ଚ ଗବର୍ନ୍ମର କିନ୍ତୁ ହାତିମାଳୁ ଏହିକ
ଅନ୍ତରେଖ କରିଲୁ କି ସେମାନେ କର୍ମକୁ ଦର୍ଶି
କିଶ୍ଚାର ଦିପର୍ମିନ୍ଦୁ ଉଚିତ ଓ ଜହାଜ ବୈଚ-
ଳିକ ପରମାଣରେ ଅଜ୍ଞନତା କାଗ ଓ ମୁନାରି
ଉଚିତ ହେଉଥାକୁ କାହା କବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାକୁ ଲଗା-
ଇବେ ଓ କହୁକୁ ଲୋକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଗକମାର୍ଯ୍ୟ
ମାନ ଦେଇ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଉପାଦି ଦେଖେ
କାହା ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । କେଣ୍ଟକଣ୍ଠ
ଗବର୍ନ୍ମର ଯେବେ ଡାକ୍ତରିକାମାକଲୁ ଉତ୍ତାର
ଦେଇ ପିଶାକିରାଗର କାହିଁ କ୍ଷମାର୍ଥ ଦର୍ଶନକିମ୍ବ
ହସ୍ତରେ ଉଗନ୍ତେ କାହା ହେଲେ କ୍ଷୁଦ୍ର କୁଣ୍ଡକ
ଦେଇବ ଅମ୍ବେମାନେ କାହାକ ମନ୍ତ୍ର
ଅନୁମୋଦନ ଦବାନ୍ତି ମାତ୍ର ହର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦ୍ଵାର

ରେ କେବଳ ସ୍ଵାମୀୟ ବର୍ଗନ୍ତରଙ୍ଗ ବାର୍ଷିକ ପରିବ
ଅଛି ବିହୁ ଫଲ କାହାଙ୍କି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟପାତ୍ରରେ ସେଇଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜର୍ଜବରଣାଥଙ୍କ
ଶାଖରେ ଗଲାନ ହୋଇ ଅବିଶ୍ୱାସ ରିଜ ଫର୍ମବାର
ପ୍ରାତଃକାଳରେ କଟକ ଜ୍ଞାନଶାଳା ସମ୍ମୁଖରେ
ଆମର ପାଶେ ହେଲା । ଧାରିବାଠରେ ଚଢାଇ
ବେବରେ ଦୌଡ଼ି ଲଗାଇ ପର୍ମା ପିଣ୍ଡାଇ ଦେଲୁ
ମାଧ୍ୟବେ ବିରଷେ ଦୌଡ଼ି ଛୁଟିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟ
ଭବେ ବଗ୍ରତ ପଡ଼ିଲା । ଉତ୍ତରଶାତ୍ ଉର୍ମିଗୁଡ଼ି-
ମାନେ ଏହାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଅଛ ଗୋଟାଏ
ଦୌଡ଼ିରେ ଝୁଲାଇ ଦେବାରେ ଶାତ୍ର ପ୍ରାଣର୍ଥା-
ଗ ହେଲା । ପ୍ରଥମଥରୁ ଦୌଡ଼ି ଛୁଟି ବିବାଦ
ଲୋକେ ଅନ୍ତମାନ କଲେଯେ ଏବନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଥିଲା ଓ ହେତୁ ଏମନ୍ତ ବହୁଦିନ ଯେ ଏହାକୁ
ଛୁଟିବେବାର ଛୁଟି ଥିଲା । ମାତ୍ର ସେବାଳ
ଏଣିବ ନାହିଁ ଓ ଏହୁପରି ଦୂର୍ଦ୍ଵିନ୍ଦା ହେବେ ,
ଦୁଅଇବୋଲି ଗୋଟାଏ ଧାରି ହେଲେ ତୁର-
ତା ଲୋଗୋଏ ଦରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ।

ଗତ ସପ୍ତାହର କଲେଚରେ କାନ୍ତି ନନ୍ଦକି-
ମୋର ଦୀପ ପୁରୀରେ ତେଷ୍ଟୀ କଲେତୁମର ଓ
ତେଷ୍ଟୀ ମାହିତେଷ୍ଟ କିମ୍ବା ହେବାର ସଂକାଦ
ପ୍ରକାଶ ଦୋରଥିଲୁ । ଏହାଙ୍କ ନୂତନ କିଥିମା-
ନୁସ କେ ପ୍ରବେଶିବା ପରିଷା ହେବାର ହେବ ।
ଭାକୁ ନନ୍ଦକିମୋର ଦୀପ ଗଜ ବୁଧିବାର ଯୁଦ୍ଧକୁ
ଯାଏବା କଲେ । କମିଶିବାରେ ଜାହାଙ୍କ ବର୍ମରେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ କିମ୍ବା ହୋଇ କାହାଁ ।

ବାହିବମାସୁର ଗ୍ରାସକୁ ହାଇଟପୋଡ ସା-
ହେଲ୍କେ ନାମରେ କଣେ ମାରପିଠର ନାଲାଯ
ଦୟବାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ୩ * କା ଅର୍ଥବ୍ୟ
ହେଲ୍ । ମୋକଦମା ଅବହୂର ଜ୍ଞାନାଯାଏ
ଫୁଲ୍ଧାଳୀ ଏହାହିର ଗ୍ରଙ୍ଗ କନ୍ଦୁରମରା ଷେ
ଶ୍ଵର ବଳେ ମାତ୍ର ବଜ ଲେକଛାତାରେ
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହେବାଚ ଧ୍ୟାତିନ ।

ଲୁଳବାଗ ପୋଖରୀରେ ଗର ସୁନ୍ଦର ଅଛି
ଖେଟିର କୋଟ ବୁଝି ମରିଗଲା । ଶୁଣିଲୁ ଯେ
ଏଲେକର ମୁଣ୍ଡାଗେଲ ଥିଲ ଜଥାତ ଗଢ଼ିଲୁ
କେତୁର ଯେ କଷ୍ଟଧରମାନରେ ମୁଣ୍ଡାପକା
ହୋଇଥିଲ କହିରେ ପଦେହ ନାହିଁ । ପାତଳ
କମ୍ପି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନେ ପୋଖରୀର ପାନ୍ଥାନ
ହତାର ନେଲେ ଯେ ପ୍ରଭସତ୍ରାହରେ ଖେଟିର
ମେଳିଏ ଦୁର୍ଘାଟନା ହେଲା । ଏହିବ ପାଣ୍ଡାର

ବନ୍ଦାର ଦେଉଛୁ ମୋହଲେ ଏଥୋଗରାରେ
ଗାଥୋଇବା ନିଷେଖ କରନ୍ତୁ ।

ଚିତ୍ର ଯଷ୍ଟିଷ ନର୍ମାଣସାହେବଙ୍କୁ ବାହିକ ଶ୍ରୀ-
ରାବରେ ଏପକାର ହତ୍ୟା କଲା ଗର୍ଭର କାରଣ
ଯେବଣ୍ଟି ପୁଲସ ବନିଷ୍ଟରଙ୍କ ଠାରେ ଦ୍ରୁବବୋଧ
ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଜଣାଇପାଇବ ସେବଣ୍ଟି ୨୦୦୦ଟା
ଧାରତୋପିବ ଧାଇବବୋଲି ଦୋଷଣା ଦିଅଯା-
ଇଥି ଅମ୍ବେମାନେ ଭରାବାରୁ ଯେ ଏ
ଦିଧୀୟବୀର ଉତ୍ସବରୁ ଭାରତ ଜଣାଇବ
ଦିତ୍ୟାକାଶର ବଗ୍ରର ହୋଇ ପ୍ରାଣଦୟର ଅନ୍ତି
ହୋଇଥାବୁ ମାତ୍ର ଦିତ୍ୟାକରିବାର ଭାରତ ପ୍ରାଣ
ପାଇନାହାଁ ।

ହନ୍ତୁଷ୍ଟେଟ୍ରି ଥାବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ଲେଫ୍ଟନେଂସ୍ ଗବ୍ରଣ୍ଟରସାହେବ ଭାଇଲ୍ ପ୍ଲାନ କରି-
ନ୍ତରଙ୍କ ସଂଝା ବଢାଇବାକୁ ବବର୍ଣ୍ଣମେଘ ରଙ୍ଗି-
ପ୍ଲାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ଏମଧ୍ୟ ହେଲେ ବ୍ୟାପ
ଅର୍ଥକ ହେବ ମାତ୍ର ଦେଖାଯି କରିବିଲେ
ସଂଝା ଉତ୍ସବର ଗ୍ରାୟକୁ କାମ୍ଲିଷାହେବ କେ-
ତି ପୂର୍ବ ଲଭିବେ ଜଣାଇନାହାଁ ।

ବବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଇଣିଯା ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି
କି ଯେଉଁ ସରକାର ବର୍ତ୍ତବରିବା ପାଇଁ
ମାରିଲାଣ୍ଡା ଦିମା ଗମ୍ଭେରି ପାଇଁ ସେ
ଜଗା ଯାଇବେବା ଶର୍ତ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ବବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଖାଇବା ପାଇଁ ପାଇବ ନାହାଁ ।

ପତ୍ରପୁର ମହାରାଜ ବିନିଲ ପଦରେ
ବବର୍ଣ୍ଣରେଇନହଲ ସାହେବଙ୍କୁ ଭେଟିଅଛନ୍ତି ।
ବିନିଲ ରହୁ ମେଷ ପାଇଁ ଦେଖାରେ ରହିବେ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ଗ୍ରାୟକ ଲାପିକାମନ୍ତାବଳ ମହାଶୟ
ଦିମାପେଣ୍ଟ
ମହାଶୟ ! ବୃକ୍ଷପୁର ଗାସନର ଅନ୍ତରଜାମ
ପଞ୍ଜାବକ ଗ୍ରାୟକ ବାବୁ ବୃକ୍ଷଗନ୍ଧାମଳ ମହାଶୟ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଅନମନ କର-
ଥିଲେ । ସେ ବାଲକମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଅନ୍ୟଗ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେସାହର ବର-
ତ୍ତମ ମାନରେ ବିଧାପ୍ରତିଷ୍ଠାର ହୋଇ ଏବଜଣି
ବରଗର୍ଭର ମାନବର ଦ୍ୟ କରିବାକିନି
ଜଗଦି ୩୭୯ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ବୃକ୍ଷକନ୍ଦ୍ରବାବୁ
ଯେପରି ସାଧ୍ୟରଣାକ ହୁଇବର କର୍ଯ୍ୟରେ ଅର୍ଥ
ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଅନୁଧିନି ସମ୍ବନ୍ଧିତମାନେ
ଦେବେ ଏହୁପରି ହୁଇବର ବାର୍ଷିକରେ କହୁଛି

ମହୋଯୋଗ ବରନେ ଭାବା ହେଲେ ବୃକ୍ଷପୁର
ବିଦ୍ୟାଲୟଙ୍କ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତିବାନ୍ଦା
ଯେତେବେଳେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ବୃଦ୍ଧିମାନ ହେବେ
ତେବେଳେ ବାବୁ ବୃକ୍ଷଗନ୍ଧ ଗମଳ ଓ କାହା
ଅନ୍ତର୍ଧାତ ଏହି ଦ୍ୱାରକା ଯୁଗେନ୍ଦ୍ରାତି ଯୁଗ
କରିଅଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି ମୋହମାନଙ୍କର
ଭାବରେ ଭାବର ଭାବର କଲେ ଅମ୍ବ ପ୍ରଦେଶର
ଅନ୍ତର୍ଧାତ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧାତି ।

ବିଦ୍ୟାଲୟ ଶୁଭମାନଙ୍କର
ଶମୀପେଣ୍ଟ ।

ଗ୍ରାୟକ ଉତ୍ସବପାଇବାମନ୍ତାବଳ ମହାଶୟ
ମହାଶୟ ।

ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଷ୍ଟ ଅପରାକୁ ଜଣାଇବାକୁ
କାହା କରି ମୋହର ଶୀର୍ଷ ଲିଙ୍ଗନ ଧାରଣ କରି
ଯଦି ଏହା ଅପରାକୁ ହଜାରଙ୍କ ପଦିକା ହୋ-
ତରେ ଦ୍ୱାନ ଦାନ କରିବାର ସୁମୋଗି ହୁଏ
ତେବେ ଏହାକୁ ଭାବୁ ପଦିକାର ଏକପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଦ୍ୱାନ କରି ଦାୟତ କରିବା ହେବେ ।

ଦେଇରଥତା କେନାଳ ସଞ୍ଚିତ କୋଇଥିବାର
ସକଳ ଲୋକ ଉତ୍ସବ ସଂଘ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି
ବିନ୍ଦୁ ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବୁ ହେବେକର ଭାବନାଳ
ଅନନ୍ତ ମେଷ ଓ ବାର୍ତ୍ତାରମ୍ବ ହୋଇନ ଥିବାର
ଏ ଅନ୍ତର୍କଳ ପରି ବହୁ କ୍ଷମିତା ପରମ ହୁଏ ଅଛି ।
ଭାବୁ ନାଳର ଅରମ୍ଭାତ ନ ୧୦ ମର
ବରନାଳ ପୂର୍ବମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ
ଦୂର କରନାଳ ଲକ୍ଷ ସଞ୍ଚିତ କରି ପାଇଅଛି
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ କର୍ତ୍ତମାନ ବି ପରି ଅନ୍ୟାରେ
ଧାନ ରହିଅଛି ତାହା ମୁଁ ସମେଷ ଅବସତ
ନୁହେ ବିନ୍ଦୁ ନ ୧୦ ମର କରନାଳ ପୂର୍ବମାନ-
ମର ମରିବା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବି ଯହୁରେ
ଆକର୍ଷଣ୍ୟ କୌଣସି କରନାଳ କର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇ
ନାହିଁ ସେ ସବୁ ଦ୍ୱାନର ଧାନମାନ ବିଶେଷତଃ
(ଲକ୍ଷ) ଧାନ କେତେବେଳେ ଦିନ ହେଲା କହି
ହେଲେ ନ ଥିବାର ପାଇଁ ନକ୍ଷ୍ତ୍ର କେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
କଥା ଯାଇଅଛି । ଅଛି କର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷା ହେବ
ବୋଲ ଲୋକେ ଅକାଶକୁ ଏକାନ୍ତମରେ ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ଯଥି ପୂର୍ବ ଏ ପୂର୍ବର କହୁ ନ କହିବେ
ତେବେକେ କହୁଥି କହୁଅଛି ବି ନଥାଳ ଧାନର
ଏ ଅଛି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ଯଥି ବିଅନ୍ତିଧାନ
ଅମଳ ଶୋଇଥିବ ବୋଲ କେହି କହୁନ୍ତି ତାହା
ମୁଁ ସମେଷ କହୁନାକୁ ବାସନା ନ ରଖି ଏହି

ମାତ୍ର ବହୁଅଛି ଯେ ବିନ୍ଦୁ ହେତୁଥିବା ସମୟରେ
ପି ଶୁଣୁରେ ଯେତେ ଧାନ ଲାଗ କୁଷରମାନେ
କରିଥିଲେ ଭାବୁ ଅଥ ଦ୍ୱାନ ଶିଳ୍ପ ଏ ସ-
ନରେ ଅମଳ ହୋଇଥାବୁ ତେବେ ଭାବୁ ଅନୁ-
ମାନ କି ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥାବେ ? କର୍ତ୍ତମାନ ମୋହ
ମିଳନାର ଅରପ୍ରାୟ ଏହି କି ବସନଗପତା
ବେନାର ବିନ୍ଦୁ ଗର୍ଭ ହୋଇଥିପୋର୍ଟ ମାହେବ
ଏକହବାଟିମ ଭାବୁ ହେତୁ ନିଷ୍ଠା ବୁଦ୍ଧି
କରିବାକୁ ପ୍ରକାଶର ବାହାଯା କରେ ତେ ବିନ୍ଦୁ
ସମୟରେ ପୂର୍ବମର୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଭାବୁ କରିବାକୁ
ଅଥ ଶେଷମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ବ ହୋଇ ଲାଗା
ବିନ୍ଦୁ ପରେ କହୁଥିଲେ ଏହି କରିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମନ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ସବିନ୍ଦୁ ନିବେଦନ ।
ଗ୍ରା ପ୍ରବାଦିତ ପାତା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅନ୍ତର ବୃକ୍ଷପୁର ମାହେ ବିନ୍ଦୁର ବିଦ୍ୟାଲୟ
ଦ୍ୟାନ ଦ୍ୟାନ ଶିକ୍ଷକର ପଦ ଅବଲମ୍ବନରେ
ଶୁଣ୍ଟ ହେବ ମାନିକ ଦେଇବ ଟ କା ମାତ୍ର
ଏବି ବିନ୍ଦୁ ଜୀବ ଦିମା ଏବନାଳ ମାନିବ
ନାହିଁ ଦିନିକାନ୍ତିକ ଅମ୍ବ ନିଜରେ ଅବିନ୍ଦନ
ଅବେଦନ କରିବେ । ଅବେଦନକାରୀ
ମନ୍ତ୍ର ଯାହାକର ପ୍ରକାରରେ ବିନେଷ କାନ
ଥିବ ଭାବର ଅବେଦନ ଅପେକ୍ଷାକୁ ପ୍ରାହ୍ୟ
ହେବ ।

ହୃଦୟ ପାତା ବିନ୍ଦୁର ସମ୍ବନ୍ଧର
ଶମୀଦବ
ଗ୍ରା ପ୍ରବାଦର ବୃତ୍ତାମନି ।

ମୂଳଗତି ।

ବାବୁ ଶମୀଦବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ୫୯୮
" ରଗିଲ୍ପିତରଣପେଜନ " " ୫୯୯
" ବିନ୍ଦୁର ମେବୋବ " " ୫୯୯
" ବେଳାମର୍ଦ୍ଦ ପାନିର " " ୫୯୯
ଗରା ବିନ୍ଦୁ ଦିଗ୍ପତ୍ରା " " ୫୯୯

ଏହି ଭାବରେଷିକା ସବର ବିନ୍ଦୁ ଦିଗ୍ପତ୍ରା-
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ
ମୁଣ୍ଡର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବ୍ଲାଦପତ୍ରିକା

୬୭୮

ଶାର୍କରା ଅନୁବର୍ତ୍ତନଟିମହିଦା ମୁଣ୍ଡା କାର୍ତ୍ତିକ ଦିନରେ ସନ୍ଧାନାଲ୍ଲ ଗନ୍ଧିବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ଦର୍ଶନ୍ୟମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ନିଧିବଳ ଥାର ଡାକମାଲ ପ୍ରେସ୍

ଗତ ହୃଦୟରେ ବାର୍ଷିକ ହୁର୍ମୋହନସବୁ
ପରାପ୍ରତି ଦେଲା । ଏଥିର ଉଠଳଙ୍ଗରେ ପାଠକ-
ମାନେ ଅଧିକାରକ ବାନୀର ସହିତ ଆକାଶ ଏବଂ
ନାନାପ୍ରକାର ଅମୋଦପ୍ରମୋଦରେ ସମୟ ଅବ-
ଲାଭୁତ୍ତ କରିଥିବାର ହାତି ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାନ୍ତି
ପାଇରର ଅନ୍ଧାରେ ଦ୍ୟାଗାରରେ ଚନ୍ଦ୍ରକର-
ବାକୁ ଅନୁଭେଦ କଲୁଁ କାହିଁ ତ ଆଶାକରନ୍ତି
ନେଇଛି ଅବସର ଦେଇ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୱର
ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିଥିଲୁଁ ସେହି ଜାରିଗଲ ଏ ଫଣ୍ଡାହର
ପାଇଁ ଗାହାରିବାରେ କଷ୍ଟକ ବିକିମୁଁ ହେଲା ।
କରପାକଟେ ପାଠକରେ ଏଥିରେଇ ଶମା
ଦୁର୍ବା ହେବେ ।

କଣ୍ଠ ଅନ୍ଧା

ଦୁର୍ଗାଶୁଦ୍ଧ ପଦ ସେ ପରିମାଣରେ ସୂଚନକର
ଅନ୍ତର ଜାହା ଏବର୍ଷ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ
ସମସ୍ଥାଧାରଣ ପ୍ରକୃତକୁଷେ ବନ୍ଦନ ହୋଇ
ପାଇଲେ ଫାଟ୍ ପ୍ରକଳନସ୍ଥରେ ଅନିଷ୍ଟା-
ପ୍ରକୃତକୁଷେ ଦୁଇ କାତ ହୃଥର ଜୀବ ଦ୍ୱାରା
ଅନୁଭବ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ରହିଥିଲେ ଜାହାଙ୍କ
ତିଏ ପାଶେର ପାରେ । ଏହି ଦେବତା ଦୁର୍ଗା-
ଏବ ଦୁଇ ସଙ୍ଗେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅଭାବର ଗୟା
ଛାଇର ଦଥ ନିଯନ୍ତ୍ର ମନରେ କାତ ହୋଇ
ସଜ୍ଜାବର୍ଗକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲୁ । ବାସୁଦରେ
ଏବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଜାହା
ଦେଇବର୍ତ୍ତର ଦେଖା କି ଥିଲୁ କିମ୍ବା ହେଲେ କି

ହେବ ଠକମ୍ପରେ ଲାତୁଦେବତା କୃପାଳା
ପ୍ରଚାର କର ବୃଦ୍ଧ ଅଶ୍ଵାସୁ ଥାନ୍ ଫଳଲର
ସବ୍ରଜାଗ ସାଥର କିମେ । ଆମେମାନେ ସବ୍ର-
ଜାଗ ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ କରୁ ବୋଲି ପାଠକମାନେ
ଉସ୍ତାଷ ହେବେ ନାହିଁ ମୂଳର ଶବ୍ଦ ନାହିଁ
ହୋଇ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେପରାର ଫଳ ପାପିର
ଆଗାଥିଲ ତାହା ଦେଖାଗଲ ନାହିଁ । ଏକଥିମ୍ବା
ବର୍ଣ୍ଣା ଯେବେ ପର୍ଯ୍ୟାକୁ ସମୟରେ କରୁଦ୍ଧରଗରେ
ହୋଇଥାନ୍ତା ତାହା ହେଲେ ବାହାର ବର୍ତ୍ତ ଆପତ୍ତି
କଲନ୍ତା ନାହିଁ ଏବ କୌଣସିଠାରେ ଯାଦି
ଫର୍ମଲର ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ଦିଲ ତାହା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଲ ଜମିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଜଳିଥିଲୁ
ଦେବଳ ଠେଣ୍ଟ ମାର ପତଥାରୁ ଓ ଦିଗନ୍ଧ
ବାହିଦିନ କେତେମ୍ବାନରେ କଳ ଦେବାର ବହୁତ
କଲ ହେଲ ହିସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦିଷ୍ଟଯୁ ଯେ ଚରି-
ଅତେ କଳ ହେଲ କାହିଁ ଏବ କରୁବନ୍ତର
ନରପାଶ ଗ୍ରା ବି ପାଞ୍ଚକୋର ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵ
ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ଏହିପାଇବ କେବେଅତେ ମଧ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟାକୁ ଯାହା ହେଉ କର୍ତ୍ତା ଶେଷରେ କୁନ୍-
କୁନ୍ତିଥ ହେଲ ଓ ସେଥିପାଇବ ଅନେକ ପରିମା-
ରେ କରିବିଥିଲ କୁଣ୍ଡଳ କରିଲ ଲେବେ
କହୁଥାକୁନ୍ତି ତ ଥାନ ଉତ୍ତା ହେବ ନାହିଁ କେବଳ
କଥମାନେ ମୂଳ୍ୟ ଉତ୍ତରଦ୍ଵାରା ସାରବେ ଓ ଉତ୍ସନ୍ଧ
ପରିମାଣରେ ଯେବେ ଗତା ହୁଅନ୍ତା ତାହା
ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବିଗରେ ଦିଗନ୍ଧରୁ ବାବି-
ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହେଲ ଯେ ଦିଗର ଲେବମାନେ

ଅବୟା ଅନନ୍ତ ଅଛିଲି ଓ ଦେବାଙ୍କର ଗଜ-
ବାହନରେ ଗମନ କରିବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଧଳ ରୋଗ
କର ଅଛିଲା । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ସବୁମାନର
ଲୋକମାନେ ହେବୁ ଅନନ୍ତ ଅନୁଭବ ରେ
ପାରିଲେ ଲାହି ।

✓ ରଥାଳେ ।

ଅମ୍ବେନାନେ ମନେକରିଥିଲୁଁ ଯେ ପରିଶୋଭରେ ଗର୍ବଶୀଳମେଘୀ ଏଠାରେ ବାଟକର ଆଜିନ
ହାରିବରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ବିବେଚନା କରିବେ
ନାହିଁ । ଡେଶାର ଅବସ୍ଥା ଜଳକର ହେଉଥି
ଆଜି କାଳ ବିଜମନଥିଲୁଁ ଓ ଯେତେବାଳ
ଦ୍ଵିତୀୟରେ ସୁଧିଥାଳ ଦୋର ନାହିଁ ଭେଜେ
କାଳ ପ୍ରଜାଙ୍କର ମନ ଥିବ ଥିଲା ନାହିଁ କିମ୍ବା
ସେମାନେ ବାଟକର କଥା ଭାବିବାକୁ ସମୟ
ପାଇବେ ନାହିଁ । ଏଥରିଥିବୁଝାରେ ପ୍ରକାଳ
ଉପରେ ଦାଟକର ନଦିବା ଉଠ ଉପରେ ଭାବ
କାଠ ପ୍ରାୟ ହେବ । ଖାତ୍ସର ଦିର ଜ୍ଞାନ ହେଉ
ବା ଅନ୍ଧକ ହେଉ ସେ ପକ୍ଷରେ ବଜ ବିଶ୍ଵର
ନାହିଁ ବକାବେଳରେ ଦୂର ଛିନ୍ଦିପ୍ରଭାବ ମାତ୍ରସ
ଦେବା ହେଁବକର । ବୋର୍ଡରେବିନ୍ଦୁ ଜଳକର
ଆଜିକ ସୁବିଜ ରଖିଥିବାରୁ ଅମ୍ବେନାନେ ଆମ୍ବେନାନେ
କରିଥିଲୁଁ ଯେ ଉପରିଲିଖିତ ବାରଣପାଳ
ବଳଦିଶ ଜ୍ଞାନକର ଗର୍ବଶୀଳମେଘୀ ସୃଦ୍ଧିକର ପୂର୍ବକ
ଏ ଆଜିନକୁ ଡେଶାରେ ସୁବିଜ ରଖିଲେ ବିନ୍ଦ
କଲିତମାସ ଗା । ରିଗରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵପଦ

ଗବର୍ନ୍ମେଖ ବିଜାଳାର ଜ୍ଞାପନାଙ୍କ ତହଁର
ସେ ଅଧୀ ବିଧାଲ ହେଲେ ଓ ତହଁ ସବେ
ବୋର୍ଡ୍‌ରେଖନ୍ତ ଶାହେବମାନେ କଳକାର ଆଜ-
ନାନୁସାରେ ବାର୍ଷିକରାର ବିଧ ଏବଂ ମହିନୀର
ଦୟକୁ ଅନୁମାନ ପାଇର ଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍-
ମେଣ୍ଟ ବିଭାଗରେ ଏତିବ ପ୍ରବୋଧ ଦିଆଯାଇ
ଅଛି ଯେ ଅଧାରୀ ସନ୍ତୋଷ ମନ୍ତ୍ରୀ କୁଳକାର
ମାତ୍ର ପୂର୍ବର ବାଟକର ଅଧାୟ ହେବ କାହିଁ
ସେ ସମୟର ବର୍ଷ ଅର୍ଥମୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ତହଁ-
ପୂର୍ବର କେବଳ ଅଧାୟ ବିବାହ ସହିମାନ
ହେଉଥିବ । ଏଥକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଳପୂର୍ବର ହେବୁ କିମ୍ବା ଦେଇବ
ଅନେବଜ୍ଞାନରେ ବି ପେତୁ ସକ୍ଷରେ ପଥମେ
ବାଟକର ବିବାହ ଚାରିଶତ୍ରା କିମ୍ବା ଯାଇ ଅଛି
ଏମନ୍ତ କିମ୍ବା ଅଛି ଯେ ବାଟକର ଅଧାୟ
ବିବାହ ରେଣ୍ଟିଥି ଧାର ବିଜୟ ଉଚ୍ଚଲ ହେବା
ଦର୍ଶକ ପୂର୍ବର ହୋଇଥାଏ ଓ ପୂର୍ବର ସହାୟ
ଦାତାର ମାହାତ୍ମ୍ୟମିଶ୍ର ବିବାହ ପ୍ରସାଦ ହେଉ
ଅଛି । ଏପରି ସେ ପୂର୍ବର ଜଳରେ କେ-
ତେବେନ ଦୂର ବୃଦ୍ଧାର ନିବିନ୍ଦାହଙ୍କ ପର
ପୁର, ଫେର ଓ ଗୋର ପାଥ ସବୁ
ଯାଇଥିର ଓ ଯେବେ କେବେ ପର ପିଟାର
ବିମା ମାହାରେ ଓ ଗରୁରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରାଣ
ବିଶ୍ଵାର ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ସବ ମେଗା-
ବାର ହେଲେ ପାଇ ଉଠିରେ ଦୂର ଦୁନ୍ତ
ପତନବାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅଛି ଅଭିବଦ ବାର୍ତ୍ତମାନୀ
ସମୟରେ ଏକମେଲ ବିଜୟମୈରେ ବାଟକର
ଅଧାୟ ବିବାହ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବାରେ
ମାମାନ ମନ୍ତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏଇ
ପ୍ରକାଶ କରିମାନ୍ତର । ଡେଶା ପରିବରେ ଏମନ୍ତ
ଅନୁମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ଏହିବାଜ ମଧ୍ୟରେ
ଜଳକର ଅଧାୟର ମହିନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରେ
ଜାହା ହେଲେ ବିଭାଗର ପକ୍ଷମାନେ ଯେପରି
ଜାତରେ ଅଛନ୍ତି ପେପର କି ଥିବେ ଓ
ତେବେବେଳେ ବାଟକର ଦେବାର ଜାହାକୁ
ଭାସ୍ଵକ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ସ୍ଥିତିରେ ବାର୍ଷିକର
ନହିଁ । ଜାହା ମନ୍ତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ମାହିଁ
ବର୍ଷିକୁର୍ବ ଏହାର ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଦ୍ୱାରା
ଓତ୍ତରିବେଳେ 2 ଜଳକର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଦ୍ୱାରା ହେବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଥା ଏକ ଅନ୍ତର
କେବେ ହେବ ବନ୍ଦିଥାଏ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଜାହା ଅଭିବଦମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ଅଭିବଦମାନ କିମ୍ବା କୋଥରୁ ଅଭିବଦମାନ ଅଭିବଦମାନ

୧ * ସମ୍ପର୍କରେ ବାହୁଦିଲ ଅଭିନ ଏଠାରେ
ଜାର ଥୋଇ ନ ଯାଇ ।

~~ବିଦ୍ୟାକୁଣ୍ଡମୁନ୍ଦ୍ରୀ~~ ଦେଶୀୟରେ
ପରିଷା ।

୧୨ ପରିଷକାରମାନେ ଉଚିତ ଦିଗ୍ନମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏବଂ ବାହ୍ୟରେ ଅମନୀ ଉଚ୍ଚା
ନୁଗାରେ ପରିଷକା ଦେଇଥାରିବେ ।

ବିଜ୍ଞାନ
ଆସାନୀ

ତଥି
ବ୍ୟାକରଣୀ ପୁଣ୍ୟତି ପଶ୍ଚାତ୍ତା କମାନ୍ଦେ
ହୁଲୀ ପଶ୍ଚାତ୍ତାଗତ ବାଦିତ । ହେଠାମ୍ବା
ଗୋଟିକରେ ସୁଦ୍ଧାକାବଙ୍ଗ ଜବା ଓ ପଦା ପ୍ରବଳ
ଭିଜାହୋଇ ହେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଓ ଅ
କ୍ଷିଣୀତା ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଅନ୍ତର୍ମୁଖରେ ବିଶ୍ଵାସ
ଏହିତ ପ୍ରତିକାରୀ ରବନା କାନ୍ଦା ଧରିବୁ
ଯଶ୍ରୀ ଥିବ । ଶୁଣ ଉତ୍ତରାତ୍ମୀ ପଶ୍ଚାତ୍ତା କମାନ୍ଦେ
ଏ ସୁଦ୍ଧାକାବଙ୍ଗ ହାତେ ବିଶ୍ଵାସ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ
ଥିବ (ପ୍ରତିକାରୀ ପୃଷ୍ଠା ୧୦୫)

ବ୍ୟାପି ଓ ମୁଗୋଳ

ଭାବରେବର୍ଷୀୟ ଲକ୍ଷଣମର୍ଗ ହିଁନ୍ତି ଏବଂ ମୁଲିମାନ ବାଜରୁ ଘେର ଫୁଲ୍ୟ ବିଧ୍ୟ ଓ ଲୋକ ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧିଭାବରେ ବିଶେଷ କିମ୍ବରଣ (ଏବେଳେ ସମ୍ପଦରେ ଅଣ୍ଟିବ ପ୍ରସ୍ଥାବରେ ହେବ ସମ୍ଭବରେ ପାଇବାର ପାଇଁ)

ଭାବୋଲକର ସ୍ତର କିମ୍ବା ଏହି ଭାବଜୀ
ଶର୍ଷର ବନେଷ ଦୁଆନ୍ତି (ଗୋଟିଏ ବାସନ୍ତ ଦିନ
ସଂଚେତା ୫୦)

三

ପାଇଗଲିତ—ସମ୍ପର୍କ [ଏବଜ୍ଞା ପ୍ରଦୂହା
ପ୍ରୀତିଶ୍ଵର ୫]

କାତଗିରି—ମିଳିବୋଲନ (ବଡ଼କ
ବାଗର ପୁଣ୍ୟବିହାର କୁଣ୍ଡଳ)

କ୍ଷେତ୍ରକୁ—କବିତର ପ୍ରକଟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ [୧୯୫୫] ।
ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶନ୍ୟ ୨୦୧୩

କରିଲୁଛି ପ୍ରକାଶ ଦିନମୁଣ୍ଡରେ ମହିନେ
ସଫଳମାର୍ଗ କମ ଧାଉଲେ ପଣ୍ଡାମୋଟେ
ଦର୍ଶାଯୁ ହେବେ ଦାର୍ଢି ।

ପ୍ରକାର୍ଥନାଜେ ତଳଳିତ ବନ୍ଦମାଳା
ମୟରୁ ହଜୀଏବିଲୁହବସଦ୍ଵର ଅଛ ଖୁବ ବସନ୍ତ
ପର୍ବତୀ ଦେଖ୍ୟାଇନେ ।

୧ ସଂସ୍କୃତ ପରେଶିବା ମରଣୀ କିମତ
 ୨ ଅରଗ ଶର୍ଣ୍ଣରିତ ମୁସକମାନ ପରେଶ
 ୩ ପାରଗ କ ଲବାରେ ଘୃଣ୍ଣିଦ୍ୱାରା
 ୪ ହାମାଳକ୍ୟ ଶେଷଗରମାତ୍ର ଓ ସହଜ କର-
 ପରମାର୍ଥ ଏବଂ କରିବ ।

* ହିନ୍ଦୁବଜ୍ରନ; ଛଳକ୍ଷେତ୍ରକିଙ୍କର ଓ ବାସୁଦୟନ
୨ ପାଦୁମନ ଦୂରୋଳ
୨ ଲେଖାତୁରମାୟ

ଭାଷ୍ୟକୁ ପଦ୍ଧତିର ବସନ୍ତମାଳା
ପଦ୍ମଶାରେ ଅବୃତବାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଶୁଦ୍ଧମାଳା
ଭାଷ୍ୟ ହେବା ପରରେ ଶୌଣି କଣାଙ୍ଗ
ହେବ ହାତୁ ଓ ଘରକରୁ ୨୫ ଦଂଡାର ଦ
ଶାରଲେ ଏବିଷ୍ଵମାଳାର ଉତ୍ତୀଷ୍ଠ ହୋ
ଥିଲା ଏହି ପଦ୍ମମିଳ ପାତା

ଏଥରେ ବସୁନ୍ଧା କରୀବାକୁ କିମ୍ବା ଜାତି
ପରିଯୋଗୀରୁ କରିବାରେ କରୁବଳେଖ
ଦୂରାଂଶ୍ଵାଧ ପାଇବେ ।

କିମ୍ବଳଟିଲ ଶିଥାରୀ ପଣ ଆମ
ମନହେ ସହା ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତରିତ ହେ
ନେ ଏତେବେଳେ ତେବେଳେ ଏ କାନ୍ଦିଲାଙ୍ଗ
ଦକ୍ଷିଣା ଜଳାନ୍ଦାର ବିଳାଦୁ କୁଣ୍ଡି ପାଇ
ଦୋଷରୁ ଏହି ମୁଖ୍ୟମାର ଧଳ ଚାହିଁ

ସାରେ ଦେଖାୟ ଜାଣାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦେଖି
ଆହା ହେଲେ କବଳା ଦିମ୍ବା ଓରିଦା କେବେ
ଏବରାଗ ପଣୀରେ ତଳବା । କୁଣ୍ଡ ଏଥାରେ
ବୋଲ୍ପ ଲୁପବ ହେବେ କି ହେବ ଅନ୍ୟଥାରେ
ଦୂରୀର ବରିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓରିଦା ପୁଲାମାର
କରେ କାଳବରିତ ପରା ହେବ ନାହିଁ
ବିପରେକୁ କିମ୍ବାନମାରେ କବ ମହାନା
କଳପରିତ ଦମ୍ଭକରର ମର୍ମିଳ୍ପ ପରମା ଦେବ
ହେବ । ମଧ୍ୟର ଓରିଦାକୁ ଲମ୍ବାକାଳୀ
ହେବର ପୁଲକର ଶିଷ୍ଟର ବିଷାକ୍ତାର୍ଥୀ କିମ୍ବ
ଦେବନ୍ତି । ଯେମାନଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ଉଠେ ଅନ୍ୟର
ମିଳିବ ପାଞ୍ଚମିବା ବ୍ୟତିରେଖାରୀ । ଏହାର ହିତ

କାହା ଯେପରି ଜନ୍ମଥିବ ଏକମାତ୍ରମ ହୁଏ
ଥାଏଣେ । ଶାଶ୍ଵତର ମନେଷର ବୈଷ୍ଣବ କଳ-
ପାତରେ ଜଡ଼ମ ଶିଥାଏବେ କଂପିଲୁ
ଦେଖନ ଏକଜଣ ଲୋକ ପିଛକ ଅଛି ।
ଏହି ଯେ ସଂକଷାର ଧଳ ନୂନ କିମ୍ବା-
କିମ୍ବାଗେ ଲିଲ ଦେବ ଏହା ଅମୃତ ବଢ଼ କରିବା
ଚାହିଁ । ବର୍ତ୍ତନାନ କନ୍ତୁଥିବା ଦେଖାଯ ହେବାକୁ
ଧରାଯାଇ ଲାଗୁ ଅନୁଭାବ ପାଲକମାନିନ
ଦିନ ଦିନ ବିନଦିର ଯେତେ ନମର
ଆଶ୍ରମ ସଥର ମୋତକର ଯେତେମାନଙ୍କ
କଥ କଥ କରିଷୁ ମୋତ ହୁମରର ବକ ଚରି
ଦୀର୍ଘ ଧାରିବାର ଦେଖାଯାଏ ସେମାନଙ୍କ
ଧର୍ମଶୈଳୀରେ ବୋଲ ଉକବିପ ଯାଏ ମାତ୍ର
ଜରନ କିମ୍ବାନୁମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ
କଥ କଥିବାର ନମର ଧାରିବାକୁ ହେବ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟଲକ୍ଷ ଧାରନ ପରିଷାରୀଙ୍କ
ପାଦ ହବାକୁ ହେବ । ହିନ୍ଦୁନ ସୂଳର
ଅବଧା ଉପର ଉପର ହିନ୍ଦୁମାନ ବିଦେଶଜାରେ
ଅମୃତ କୋଥ ଦେଇ କାହିଁ ଯେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଧୂମରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାଇ ହିନ୍ଦୁରେ ପରିଷାର
ଦେଇଲା ସରକୁଣ୍ଠ ହେବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଏକମାତ୍ର ଅବଳାଙ୍ଗ ଶ୍ରଦ୍ଧାଜୀବୁ ଥିମ୍ବା-
ପୁଣ୍ୟର ବିଲେହୃତର ଶ୍ରୀମତୀ ମେଷ୍ଟାର୍ଥିବା-
ଦେବ ପ୍ରମତ୍ତ ଦୋନବାର କୃତିତ୍ତବାଦାନ୍ତରଥିବା
ପରିବାର ଭାଙ୍ଗର କମରେ ମେଦମୟୁକ୍ତ ମଜ୍ଜା
ମର କରିଯାଇଥୁବୁ ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ଵରୂପାଦେବ
ନିମକ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପୁନଃପ୍ରକାଶିତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ମାତ୍ରମାତ୍ର କରୁଥିଲେ ଯେହାଣେ କର୍ତ୍ତମାନ କାହାଙ୍କାରୀ
କରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ ଏହିତିମାତ୍ର କରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ
କର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବମାଜକର କାହାଙ୍କାରୀକରୁଥିଲେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ କାହାଙ୍କାରୀକରୁଥିଲେ କରୁଥିଲେ ମୁଖର
ମୋହରୀରେ (କାହାଙ୍କାରୀକରୁଥିଲେ) କରୁଥିଲେ ଏହିତିମାତ୍ର କରୁଥିଲେ
ଆମ୍ବମାଜେ କରୁଥିଲେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଆମ୍ବନାଙ୍କ ସୁଖର ସହିତ ଥକଗଲାହେଲୁ
ଯେ ପ୍ରେଶାର ସାବକ ତେଣୁଗୀରଳେଖାର

ବାବୁ ତୁମେଥିଲ ଦାବ ଗାଇ ସପ୍ତାହରେ ଫିଲୋ
ଲୁଳା ସମ୍ବରଣ କର ପରମେତ ତୃତୀ ହେଲେ
ବାବୁ ତୁମେଥିଲ ଏଠାକେ କରେ ପ୍ରଥାନାଲୋକ
ତ ହରବାଟ ବାର୍ଷରେ ସୁଖଧର୍ଵ ଓ ସମ୍ମାନିତ
କରିଲା ।

ତେଳକୁଣ୍ଡର ଅବଶଳହେଲୁ ଯେ ଅବ-
ଦୟାର ପୂର୍ବ ବିବରଣୀର ବୈତେବ ଅନସଙ୍ଗାଳ
ମୋରଜୀଏର କଲେଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ମେଠାରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଚୂରାତ କରସିଲା
ତାପର ଧର୍ମର୍ଥ ଦେଖି ଘୋଟା ଶବ୍ଦମାନେ
ଚଢ଼ି ପାଇଲେ ଓ ଘୋଟାନେ କୋଳନ୍ତି ଯେ
ଏ ଲୋକର କିମାର ବାକୁଳ ଦେଖ । ତିରକାର
ଛୁଟ ଏକଥାର ସାଥ ଦେବାତୀର କଲକତାକୁ
ଅନି ଅଛନ୍ତି ।

ମାରଣ୍ଡାତ୍ ଦରଗାରରେ କିଥିମୁ ଅଛି ଯେ
ନିତିନାଗ୍ରୀ ଅପରୁଥୀଙ୍କର ଜାବକ୍ଷାବଳ ଗାଗୁବାହି
ହୃଥିଲ । ପଞ୍ଚା ହେଠାରେ ମନ୍ତ୍ରି କଥ
ଅପରୁଥ ହେତୁ ଅଧିକ ହେବାର ମହାମର୍ଜନ ସିର
ରେଅଛନ୍ତି କି ଏହିଏ ଏହାର ଅଗ୍ରନ୍ତର
ଆଶମ୍ଭୁ ହେବ ଓ ଜାହାର ପରିତି ରୁଚ
ପରକାରରେ ଯକ୍ଷ ହେବ କୌଣସିବେ ପାତଦଶ
ତତ୍ତ୍ଵବାଗ୍ର ଓ ବୋଠାରେ ପାଶମ୍ଭୁ ହେବାର
ବିଥାନ ହେଉଥିଲି ।

କୃଷ୍ଣଗରତାର କଣେ ସମ୍ମାଦିବାଜା ତେଜି-
ନିତ୍ୟରୁ ଲେଖି ଅନ୍ଧରୁ ଯେ ସେଠାରେ ପୁନଃ-
ବାର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏ ଶାନ୍ତିଜୀବା ଠାର
ଆରନ୍ଦିତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର ପବନରେଇନ୍
ଜଳରେ ଦୂର ରହିଥାଏ । ରେଲ ସତ୍ତବରେ
ଯାନ୍, ରେ ମୌକାରେ ଛେକ ପାର ଦେଇଥ-
ରୁ ଏକାଶରେ ଏବର୍ଷ ବନ୍ଦ ବିଗନ୍ତି ପଢ଼ିଲ ।
କେବଳମାନେ ବେମନେ ଉଦ୍‌ବାର ପାଇବେ ବିଶ୍ଵ
କଣ୍ଠାରୁ ନାହିଁ ।

ଜରୁଣ୍ଣମେଘ ଅନୁଭାବ କର ଏବଗତ
ଦୋଷପତିକରି ଯେ କୃତସାହରେ ସଦବା ବଡ଼
କରୁ ପତାଟି ଉଥାରି ଅକାଶବନ୍ଧ ଘୋଟିବ
ଦ୍ଵା ମୁହଁ ଘଟି ନାହିଁ କମୀ ଏବେ ଘଟିବାର
ସମ୍ଭାବନା ହାହିଁ । ବଜ ଦୂରକ୍ଷ ପତାଟି ସତ୍ୟ
ମହ ଜାଧୁପ୍ରଦ୍ୱାରା ନିଳୁପ୍ତଛି । ବଠାରେ ଥୋଇ
ଛିବେ ଏହେ ଦ୍ୱାବ ପତାଟି ।

କାନ୍ଦିଲ୍‌ପ ଉଚଣ୍ଗାନାରେ ୫ । ୪୩୯ ମା
ପାପ ହେଉ ନାହିଁ । ତଥାରକ ବରବାବେ
ଜଣକଙ୍କ କ ବରତ ସଜାରକୁଦୀ ଡଙ୍ଗ ଥିଲେ
ଫଳ ଦାହାର ଯାଇ କବଳ ଘରସା ପରିଜ

ଗୋଟିଏବୁ । ଶରୀରକୁ ଏହଙ୍କା ଦେଖ ପଡ଼ିଲା ।
ବିନ୍ଦୁ ପନ୍ଥାର ଅଳ୍ପକୁ ଫରିଛଦାରୁ ହାଲଗା
ହେଲା ମାହି । ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ସନ୍ଦର୍ଭ
ଶାତାନାପ୍ରକଳ୍ପର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ତାନ୍ତ ଦୂଷି
ସରକାରୀ ଟଙ୍କାର କେଣ୍ଟ ବକ ହେଉ ଗାହୁ ।
ଆମ୍ବର୍ଦ୍ଦିନ କେବେ ଅଟେବୁ ।

ବ୍ୟୋମରଜଣକ କଣେ ଲୋକ ଖାରକର
ନଥକୁ ପୁଣୀତ ଚର୍ଚାର ବାଲିଗରୁ ଶୋଭିବା
ଲାଗି ପ୍ରସାଦ ଦେଉଥି ଓ ଉତ୍ତରଗ୍ରେଷର ଅଳ୍ପା-
ହେ ଦେଗର ଲୋଭମାନେ ଏପ୍ରତାଙ୍କାଳୀ ବିଜ
କର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ନିରାରେ ରୋମ
ଦେଶରୁ ଲୋଭମାନେ ବିଧିବ ସମୟରେ ଆପଣା
ପରର ବସୁମୂଳ ପ୍ରକଟମାନ ସମୟ ସମୟରେ
ପକାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସାହୁର ଲୁହ
ମାଲମାନ ତରିରେ ପରିଅଛି ଓ କେତେ
ହୋଇ ବିଦେଶର ବସୁମୂଳ ପ୍ରକଟମାନ ଆଶ୍ରୀ
ଭଜମରୁ ଦୋଷାଛି । ଜଳ ପୁଣୀତ ହାଲ
ଖୋଜିଲେ ବିଦୁର ଧନ ପାଧୀରକ ସମୃଦ୍ଧିତା
ଦେଉଥି ଧନ ଅର୍ଜନପାଇଁ ଲୋକେ କେମନ୍ତ
ବାହସ କରି ଏହି ବଳିଆର କର ଅଜ୍ଞ
କେଉଁ ବଧାର ଆଶ୍ରୀ ।

ପକ୍ଷକୁ ପରାମର୍ଶ ନେଥେଲୁହଙ୍କର ଯୋ-
ତାମାଜା ଦୟାଧୂ ହେଉଅଛି । ମହାପ୍ରେଷା ଅକ୍ଷୁଳ
ମୂଳର ଯୋଡ଼ା । ୮ ୧୦୦୫ ଜାରେ ବନ୍ଦୀ
ଦେଲା । ଏହେବାକୁ ବନ୍ଦୀ ଦେବାପାଇଁ ଅଛି
ଥିଲେ । ଆମ୍ବାମାଜଙ୍କ ଲେଖୁଠିନଙ୍କ ଗବର୍ନେର
ଚେଷ୍ଟାଙ୍କ ପଣ୍ଡା କାରଣ ତୁଲ ଗରୁଖା ବିଶେ
ଥାନ୍ତେ । ବନ୍ଦବାନ୍ଦ ଯୋଡ଼ାରେ ପର୍ମାଣା ଦେବା
ହେଉଥିଲା ।

ଛେନ୍ଦ୍ରରେ ଜଣେ କାରଗର ଲୁହାତାରରେ
ଏପ୍ରକାର ଫୁଲମାନ ପ୍ରକୃତ କରିଥିଲେ ଯେ
ତାହା ରାନ୍ମ ଚରିତ୍ରାଣୀ ଫୁଲ ଦେଇଅଛି ।
କାରଣ ଯେତେପରାର ଫୁଲ ଫରମାଏସ କରି
ଜାହା ସେ ମନ୍ଦ ସକରିଗଲି ରଙ୍ଗ କର ଦେଇ
ଯେ ଚରିତାଳ ସକାମେ ରହିବ କବାଚ ନାହିଁ
ହେବ ନାହିଁ ।

—ହନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ଟି ପଟ୍ଟର ଅବଗତ ହେଲୁ ମେ
କାଶାର ମାଛପ୍ରେସ୍ଟ ଡକ୍ଟର ଜଗରରେ ମଧ୍ୟ ସେଇ
ସବା ସମୟରେ ହନ୍ଦୁମାନେ କାହାରେ “ନୂମ
ମାମ ଦତ୍ତ ହେ” ଏବଂ ଡକ୍ଟର ଜଗର
ଦିଶେଥ ଚରାପଣ୍ଡିତ ବନ୍ଦରାଷ୍ଟ୍ର ଆଜ୍ଞାର ଉଦୟ-
ଶାଖ ବି ଜାତୀୟାର ନାହିଁ ସନ୍ତୁ ଧର୍ମପ୍ରତି ବିଜେ
ଅନ୍ତୋଗ କାହିଁବି ।

ମାନ୍ଦାକରେ ବିଧା ଓ ମାନ୍ଦା ଚାଷ ବୃକ୍ଷ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ବିଧାଗୁଣ ମାତ୍ର ୫୦୦ ଟଙ୍କା
୪୫୫୦୦୦ ଲା ବରୋବରୁ ଛୋଇଥାଏ ଏବଂ
ମାଲ ମାତ୍ର ୩୦୦ ଟଙ୍କା ୪୨,୫୫,୦୦୦ ଲା କର
ବହିଥାଏ ।

ଗଲିତମାସ ମେଷପରକ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ନାନ୍ଦୁର
ହେଠେରାଳ ସାହେବ ମିଳିପବିତ୍ର ଲିଖିଛି
ଅକ୍ଷୟମୁଖେ ଯାଥା ଦେଇବେ । <ହାଜିର ବର୍ଷକ
ପରିଚିତ ମେଷ ହେଠାର ଲିକଟ ଦେଇ ।

ଲହୋର ମିଶନପିଲ୍ କଟିଆର ଅଗ୍ରିଯୁ
ସେଫେରେ ଦୁଲାହବେଳୁ କଣେ ଫଳର ପ୍ର-
ଦ୍ୱାର କରିବାର ୧୦ ବର୍ଷ ଜୀବାସ କରିବାର
ପ୍ରତ୍ୟେ ପାଇଅଛି ଏଥମଞ୍ଚରେ ଯନିମାସ ଏବାଜା
ଜୀବାସ କରିବାକୁ ହେବ ଯାଇପାଇଁ କାଳର
ଦ୍ୱାରା ଆମାଜନ୍ ନୁହେ କ୍ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳର
କି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏଣ୍ଟାର୍ ଯେ ଦୟାମାଜେ ଉପରାଜ୍ୟ
ଦର୍ଶକରେ ଉପରେ ଅଜାଗର୍ ନାହିଁ ଅଛନ୍ତି ।

ଦେବା ଓ ସ୍ନେହାଗୁରୁର ଗତକାଳ-
ମାହାଲ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରପାତି ଅଳ୍ପର୍ଗତି ହୃଦୟକ-
ପଦତ ଓ ଗାନ୍ଧେରପାତି ଶବ୍ଦମାଳକୁ ପ୍ରସର
ଗବର୍ଣ୍ଣରେକେନେରଲୁ ଥାରେହେଁ ଛନ୍ଦବସ୍ତ୍ରାକୁଷମ୍ଭବ
ମରୁ ଦେଇଅବୁନ୍ଦି ।

ପ୍ରେସିଟ ପତ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କରୁଳାପିଙ୍ଗା ମଧ୍ୟାଦିତ

ମହାପତ୍ରକ

ଗତମାସ ଶକ ୧୮ ରଜ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଦୟ
ହାମର ବିଜଳା ବାଗରେ ଗୋଡ଼ିଏ ପରି
ଥାଠ କଲୁ । ତହିଁ ବିଜୁରେ “ ଶ୍ରୀ ବଜଗନ୍ମ
କୁମୁଦୀ । ମୁଁ ପୁଣୀ ” ମୃଷ୍ଟର ହୋଇଅଛୁ ।
ହୋଥ ବୁଦ୍ଧ ଏ ମହାମୂର୍ତ୍ତି ବୟାଙ୍ଗର କଥେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
କନ୍ଦିଦାର ପୁଣୀ ଚରିତ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଶଥାମୋହନ
ବନ୍ଦକୁ ପୁଣୀ ଦିବେ । ଉକ୍ତ ପରିରେ ଲେଖାଅଛି
ଯେ ବିଜଳାଟାରେ କି ଏଇ, ତଥାମୁ ପାପ-
ଦ୍ୱୟରେ ଆଉଥୁ କନ୍ଦିଶୁଭରହେବ ଯେ ସମାଜକ୍ଷେ
ତ୍ରିଭବଜ୍ଞ ଭାଷାବିଜ୍ଞ ଉତ୍ସମ୍ଭାବକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳା
କମ୍ବେହୁଣ୍ୟ ଓ ନେବିଜ୍ଞେ ଉତ୍ସ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳା
ଏ ଅଭିନ୍ଦନ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଓ ଜୀବିନ୍ତୁ ବାବୁନାମାର୍ଗୀ
କହି ଅଶ୍ରେ କର ପଞ୍ଚାବକୁ ପ୍ରତିବାଦ
କରିବା ଲିଖିଛି ଅନ୍ତର୍ବେଦ କରିଅବିତ ଏବେଳେ

ଅସୁର୍ୟର କଷୟ ଯେ ଯେହିମାନେ ଉତ୍ତଳ-
ଦୂମାନଙ୍କର ସପଞ୍ଚ ଗୋଲି ସାଧାରଣରେ ବିଦତ
ଅଛନ୍ତି ବେଳାକେ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ହେଲେ । ଯାହା
ଦେଉ ବାବୁ ମହାମଦଙ୍କର ଉଚିତ ଥିଲ ଯେ
ଗର୍ଭମେଘର ତେଣୁମ୍ଭି ଉଲ୍ଲେଖଣ ଉପର
ପାଇବାର ଉପର୍ଯ୍ୟକୁଳଦ୍ଵାରା ବିଘ୍ନ ବିଧିମ
ପୃଷ୍ଠାଜାଲରେ ପ୍ରତିବାହ ବର୍ତ୍ତାଲେ । ବି ଏକ,
ପରିଷା ଦେଇ ନ ଥିବା କଢ଼ୁପଣ୍ଡକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଉଚ୍ଚ ପଦ ଦେଇ ଓ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଦଶଗାର
ମୁନ୍ଦର ପରିବ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇ ମବନ୍ତମେଘ
ବିଦୟମାନ ରେଥିବନ୍ତି । କବୁଳ ତୁମବେ-
ଦିନାରେ କଣାଯାଏ ଯେ ଅୟର ରୁଗବ୍ୟ,
ଇବଲଙ୍କୁର ମୂଳା ଉନ୍ନତ ଲାଭ ଦର୍ଶାଯିବୁ
ବେଳକ ଉକଳଙ୍ଗୀମୂଳାଙ୍କୁ ଦୂରତବ୍ୟରେ
ଇତି ପଦରେ ଦୟକୁ ଦର୍ଶା କରିଅ ଅଧିକ ।
ମନ୍ଦମି ପ୍ରଥମଙ୍କ ପାମାନାଧିକାରୀ ମହାମହିଳ
ଉତ୍ତପତ୍ତି କାହିଁ ଦେଇ ପେମାନଙ୍କର ବିବଳ
ଉଧାୟ ପ୍ରତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଫେଣା ବରବାବୁ
ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେବୁ ବଜୀଦୂମାନଙ୍କର ପ୍ରା
କୁନ ଅବସ୍ଥା ଏତେଣ୍ଟିପ୍ରାସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇ
ଏହି ଉନ୍ନତ ଲକ୍ଷଣ ଦୂରନ୍ତା । ଅପ୍ରଥମ
ବାବୁଙ୍କୁ ଅମ୍ବେ ଅନୁଭେଦ ବରତରୁଁ କେ
ଉତ୍ତଳମୂଳାଙ୍କର ଉନ୍ନତରେ ଉର୍ଧ୍ବାଦ୍ଵାରା କୋଣ
ପନ୍ଦୁକୁ ହେଉନ୍ତି ।

କୁଣ୍ଡଳିକା ଉତ୍ତର ମନ୍ଦିର
ପର୍ଯ୍ୟାନେ ହିତେହିତ ନିର୍ଭୀ
ପରିଷ୍କାରୀ ୧୯୦୨୧

ଶ୍ରୀମତ୍ କହିଲାଧିପକା ସଖାଦିଗୁଡ଼ିକୁ
ମହାନ୍ଦିଷ୍ଟ ! ଫଳେମୁଣ୍ଡ ପାଇଲା
ଏହାକର ମହାନ୍ଦିଷ୍ଟ ! ଫଳେମୁଣ୍ଡ ପାଇଲା
ଏହାକର ଆପଣଙ୍କ ଜଗତଜୀବ ପାଇଲା
ମାତ୍ରାରୁରୁଲେ କିମ୍ବାଅକି ହେବ ।

ଭେଦାର କେନ୍ତାଳ ଯେତେପୂର ଯାଏ
ପଚିଅଛି ଭାବା ପ୍ରାଦ ସମସ୍ତେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପହଞ୍ଚି
ଦିନୁ ଦିନୁଜାରୀ ବିଷଦ୍ଵରେ ଅନେକ ଏପରି
ଭୁନାଇଁବ କିମ୍ବା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳାପରି କ
ଉଦେହନ ବ ବୃତ୍ତବାର୍ଯ୍ୟ ବ ବାଣିଜ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ
ବ୍ୟାପର ଲୋକଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଓ ଅନୁଭିତା ଧ୍ୟ-
ଅଛି ଯେ ଭାବା ବର୍ତ୍ତନାପୁର ।

ପ୍ରଥମ ଏହି ବି—ଲକ୍ଷମୀପାନେ ରାମୁ
ଜ ବସାଇଁ ବାଣିଜ୍ୟପାଦିକ କିମ୍ବା ହୋଇ

ଆକୁ ହେବେ ସେମାନେ କି ଲେଖନ୍ତି ଗାହା
ପୂର୍ବଗା କାହିଁମାକେ ଜାଣି କି ଯରନାମ
ଥିଲାଦେୟ । ବହୁଧରେ ପଥରେ ପରିଥାଳି ।
ଯଦି ତାହା ଦୋଷ୍ଟ ଲୁଧାରେ ଲେଖାଇଏ
ନେଇ ପରି ଲେଜା ଫଳଥାନ୍ତା ତାହା ଦେଖିଲେ
ଯେ କେତେ ଦୃଶ୍ୟ କେଉଁରେ ଦୁଅନ୍ତା ଅଧି-
ଶ ଅନୁମାନ ଦିଲା ।

ଦୁଃଖୀଙ୍କ—କରିବେ ଅଖାୟ ଲାଗି ହବି-
ବାର ଦିନେକୁସେ ପୁଅର ଅଫିର ଖାଥନ ଦିଲି-
ଅଛନ୍ତି ଜାହା କେହି ବୁଝି ପାଇଁ ଜାହାନ୍ତି
ବାରଣ ଯେବାର୍ଯ୍ୟ କି କରିବନନ୍ତି ଏହିକବି-
ମିରୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ କିବାହ କରିପାରନ୍ତି । ଏଥି-
ରେ ଅନର୍ଥର ସରକାରର ବ୍ୟୟ ହେଲାଅଛି
କବଳି ଦ୍ୱାରା କୁହେ ପ୍ରକାଶର କାହିଁ ତୁମ୍ଭୁ
ହୋଇଥାଏ । ଯେହେତୁ କବଳର ଅଧିୟୁ
ଷ୍ଟବ୍ରାସୁର କର୍ମକଳାକେ ଲାଞ୍ଜି ଲାଗୁଥାବାନ୍ତି
କାହିଁ ଦିବରେବୁ ଅପ୍ରେସ୍‌କନରେ କର ଦେଇ
ଦେଇ ପ୍ରକାର ଫର୍ମି ନାହିଁ କର ଦିଅନ୍ତି ।
ଏପଞ୍ଚନା ବହୁଥର ଘୟିଥିବ ମାତ୍ର କହିବାର
କୁ ବାହାର ନ ଥିଲାଗ ଯାଏ ଜାଗନ୍ତି କାହିଁ
ବର୍ତ୍ତନାନ ଲେଖିବାର ଅଛିଗ୍ରାୟ ଏହି କି ଯଦି
ସରକାର ଉପରେବୁ ବିଦ୍ୟ ପରି ଦୃଷ୍ଟିଧାତ
ବରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ଅଣ୍ଟୁ ହେବୁଅମାହ
ଏବେଳାର ଅନ୍ତର ହୋଇ ଥାରେ ଏମନ୍ତି ପ-
ମୁହଁ ଅଛି ।

ଭୁଲ୍ପତ୍ତି—କେତ୍ରପତ୍ତା ଦେଖାଳ ଶନିର
ଶେଷ ଦେଲେ ମୟ ଲହୁ ଅଜ ମୂର୍ଚ୍ଛ ଦେଖାଳ
ଅନେକ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଓ କ୍ଷେତ୍ରମାଧ୍ୟ ଦୋଳି ଥିଲାର
ଜଗାଯାଏ ମାତ୍ର ଦେଖେବୁ ଉତ୍ତର ନାଲର ମୁହଁ
ହୃଦୀ ଲୁହାପତ୍ର ଅନ୍ତମାତ୍ରେ ଜାପିଯାଇ ମାତ୍ର
ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ ଦେଲାନର ବିଷକଟିକୁ ତଳ୍ଳୁ
ବିନ୍ଦୁ ଗ୍ରୟାନ୍ଟ ଲଳିବ ହ୍ରାଇଫର୍ମର୍କ ପାହେବ
କୁଣ୍ଡା କର ସବଳ ବାସ ଶୁଦ୍ଧ ବାଜାର ଥିଲା
ବରନାଲମାନ ଗେଷ ବରଦିଅକୁ ଜାହା ଦେଲେ
ନାଲର ଭାଷକାର ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରେ ଜଗାଯାଇଗଲା
କଣ୍ଠ । ଯା ୧୨ ରମ ଅକ୍ଷୁନ୍ନ ଦର ପରି ୧୦୮
ମାର ।

K. S. Dass.

ଏହି ଉତ୍ସମାଧିକା ସହିର କଟକ ଦର୍ପା-
ବକାର କଟକ ପ୍ରିୟିଂକୁଣ୍ଡାଳ ଯାହାକଥିବେ
ନନ୍ଦି ଓ ତୁଳାରଜ ହେଲା ।

ପାତ୍ର କାଳୀ

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୭୯

ଦ୍ରୋଙ୍କଗାନ୍ତ ମୋକ୍ଷଦିମାରେ ଫରୁଥାଏ ଶୈଁ-କୁ
ଫେରିଲା କିମ୍ବା ହିବାର ନାହିଁବୁ ।

ଦୁଃଖ ଏ କଷ୍ଟରେ ଯେଉଁ ଶୁମନାଳ
ଧୂର ତାର ସଂଗେଥିବୋଲି ଯେଉଁ ନୀତି
କଷ୍ଟମ ହୋଇଅଛି କଷ୍ଟମେଳି କରାର କିମ୍ବା
ପେଣ୍ଡମେର ମାତ୍ର ଟା ୧୫ ରିମରେ ତଥା
ଦୋଷାଦ୍ଵାରା ପ୍ରକିତ କରିଅଛନ୍ତି କହିର
ଏ କୃତ ସବ୍ୟାଧାରଙ୍କ ବୋଚରିଦେ ଆମ୍ବେ
ମାନେ ପକାଏ ଲୁଣ ଯଥା ।

ତଳକୁଡ଼ି ଦ୍ୱୀପାରେ ସରକାର ଠାକୁ
ଧୋଇଥାଏ ମୋହନମାରେ ଶୋଭା ପାଇ
ଯାଇବେ । ଯଦ୍ବିତ୍ତ ।

୨। ଯେମେ ମୋକଦମା କୌଣସି ତଜ
ମାଛପୁଷ୍ଟ ହିମା ଅନ୍ୟ ସରବାରୀ ଗର୍ବକଥାର
ମୋ ଭାବାଙ୍କ ଥଳାଗମେ ହେଠାତ ହୋଇଥିବ
ଏ ଯହିଁକେ ଫଳ୍ପବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟମାଟ ଦିଲାଦେଖ
ଯେ ସରବାରୀ ମେ ରହିଛି ଦୋଷର ଦେ
ମୋକଦମାମାଜ ଚନ୍ଦାରକା ନିର୍ମିତ ଏମନ୍ଦ
ମୋକଦମା ସବୁର ଫର୍ଯ୍ୟାଳ ତେ ସବା ।

ଯେପଣ୍ଡା ମୋରଦମାରେ ଫୌଜିଗାନ୍ଧି
ନାୟକିଶୁର ଛଞ୍ଚିଲର ଘରେ ସମେତ
ନେବେ ଅନ୍ନମତ୍ତା ହାତ୍ର ବମ୍ବୁ ମୋରଦମାରେ
ଫରଦାଖ ଓ ଶୁଦ୍ଧା ।

ମେଘମୟ ଗଦା କାହିଁବନ୍ତର ଗୀତର
ଧରୁଣ୍ଠାରେ ମାତ୍ରକେ କୁଳ ଘର୍ଜାଗର ଉଥିଲୁ
ଚନ୍ଦ୍ରବାଲ ବାପ ହୁଅଛି ।

ଯେଉଁ ଗୁହାମାଳଙ୍କ ରିପରେ ୩୦୨୫ ବ୍ୟମନଟିଲୁ
ବ୍ୟମନ ତାଣ୍ଡ ଦୂରରୁ ଖେମାଳଙ୍କୁ ଜୋଗିବା ମିଳିବ
ନାହିଁ ବାହାର ଗର୍ବଶିଖେଣ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ମାନ ମାନ୍ୟ
ଶୋଭାପଥ୍ର ଯେ ହେଲୁ ମୋକଷମାରୁ ଶୁଦ୍ଧାଳୀ
ଜର୍ଣ୍ଣି ପରମାଦିକ ଉଗରେ ପକ୍ଷାରୁବେ ।
କେବଳ ସାଥୀର ବିଶ୍ଵରତ୍ନାର୍ଥି ରହୁଛନ୍ତିରାମାଣ
ମାନ୍ୟକୁଟେଟୁ ସାହେବ ନିତାନ ଅକୁଳଙ୍କ ବିହିବ
କଲେ କୃତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧାଳୀ ଜୋଗିବା ଦେବେ ।

ତଳକୁଣ୍ଡିତ ଭାବରେ ଟଞ୍ଚି ଫିଆପିବ ଯଥା ।
ଏଦେଖାୟ ସାମାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟା ଶ୍ରେଣୀରଙ୍ଗେ
ହେଲେ ଅଜଳ ଟ ୦୫ ଏଥାର ରେଲାର୍ଟେମ୍ୟୁର

କୁଳବୁନସର ଗାଉଥ କଢା। ୧୩
ମୂଲ୍ୟ ପଞ୍ଚେଶା ଉଚ୍ଚଶେଣୀର ଏଦେଶୀୟ
ଲୋକ ସଙ୍କାଳେ ରେଳିଓଡେର ଭାଷ୍ଟ ଦେଖି-
ବର ଗାଉକଢା ଏହା ଦିନକୁ ଗରୁଅଶୀ
କାହିଁ ମୋର ମନେମଧ୍ୟାୟ ଏହା ଅଛି

ଦେଖୁୟ ଲୋକ ସକାଳେ ଶୁଣୁୟ ଦେଲେନଗ
ଦେଲଗାତ ଉଡ଼ା ଏବଂ ଦିନକୁ ଏହିବାର
ଅନ୍ୟଥିର କୋଣାର୍କ ପାଇଁ ଯାଏନ୍ତି କିମ୍ବା
ଛବ୍ରଷ୍ଟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିବାରିତିପାଇଁ ବିଦେଶ
ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲେ ତାହାଙ୍କର ଅବଧି

କୁରାରେ କୁରେଷା କିର୍ତ୍ତା ଦିଲ୍ଲୀରେ । ୧୫
ପରମାଣୁ କୁରାରେ ସଥାର୍ଥ ଗୁରୁଚଳ
ପାତ୍ରକେ । ୨୫ ଲିଖିତ ମାତ୍ର ପାତ୍ର

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦିକ୍ଷାଦିବା ତେବେପାଇଁ
ଜେତେବଳୀ ଅନୁଯାୟୀକାରୀ କାଳୀ ପରିବହି

କୁଳରେ ଶାଶ୍ଵତ ପାଦମ୍ବର ହେବେଗା ଓ ଏହି ସାର ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରଠାର
ପରେବେଳେ ଥାଣା ଓ ମନ୍ଦିରରୀ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେଇ
ଅଜନରେ ଥାଇ କହିଗଲା ଏହି ପ୍ରତିକାଳୀନ
ବିଷୟରେ ।

ହାଲାନ୍ତରେ ଅଟେମାନେ ଦେଖ ଶାନ୍ତି-
କିମିଶୀଳ ସର୍ବପତର ବଜ୍ରାନ୍ତ ପାଇଁ ଦରାପକୁ
ଛାଇ ଥାତକମାନେ, ବାରିଲେ ଯେ ଏଣ୍ଡାଗା
୨୩ ମରିବା କାରାମ ମେତେବା ପର୍ଯ୍ୟାକନ
ତର୍କରାନ୍ତମାଦିକ - ଫର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରମୁଚ ଦେଇଥିଲା
ଅଟେମ୍ବେ ବସାଧାରକ ଗୋବର୍ଦ୍ଧେ ଉତ୍ତରପଦର
ପାଇସ ଏଠାରେ ଉତ୍ତର କଲୁ ଯଥା ।

ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କୁ ଲଙ୍ଘିତ
ବାବକ ସନ୍ଦର୍ଭଗଣ ।

ପୁନଃବର୍ତ୍ତନ ମାତ୍ରାକ୍ଷରଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲ୍ଲି

ଭେଟିଲାଙ୍କା । ୧୯୦୦

ପାଯେଜଳ ୧୦୮ ୫୦୦

କେତେ ମହାପ୍ରାଣ ଶାରକ । ୧୦୦୦

କେତେ ଦେଖିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧ୍ୟ

ପ୍ରାଚୀ ମାନ୍ୟମା

କୋର୍ଟରେ ଆପଣିର ଦେଖ

ଧର୍ମକୁଳାଙ୍ଗା ଧର୍ମକୁଳାଙ୍ଗା ।

୧୯୬୫ ପାଇଁ ମରନ୍ତିକା ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

କୋର୍ଟରେ ଶାଖା ହିଁ ପରିବାର

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରକାଶ ଥାରିବ କଂସର ଗେଲାଟି ସବଳିକ
ଓର୍ବିଟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିତିକାନ ପାହେବ ଓ ଚାପାଇ
ଦିଲାମାଛ ଏ ପ୍ରତିକାଳ ଗମିଲ ଅଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତ ଦେଖାଯାଏ ଗନ୍ଧାରୀପେଶୀ ଏବଂ
୫ ୧୦୦ଙ୍କ ଅସୁକ ପ୍ରଦୟୁମ୍ନ ଅର୍ଦ୍ଧର ଲତାର୍ଷ
ସହିତୀ ଓ ୧୦୩୮ ଟା ପ୍ରଦୟୁମ୍ନ ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ୫ ୧୫୦୨୨ ଟା ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୟକ୍ତିର କେବଳ ୧୦୦୦ ଲା ଅଧିକ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଅନ୍ତରେ “କିମ୍ବା ମନୋପା ଜାଇଲ”
ବୋଲି ଯେଉଁ ଏକହଜାରୁକା ଲିଙ୍ଗାଯାଇ
ଅଛି ତହିଁର ଅର୍ଥ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମେଘ ଏବନ୍ଦାର ପ୍ରଭଦୀର କରି ଆରା
ନୋହିଲେ ସୁଲିଷ ଓ ଉତ୍ତରିଳଗରୀ ଠିବ
ଗଭିରଧର ଅଛି ଓ ଯେହିନ୍ତି ସହିର ସଫାଦେ
କି ହେଲା ନୀତା ପତିଥିର ଯେହିନ୍ତି ପବିତ୍ର
ନିର୍ବାଦ୍ର ଶରୀର କି ୧୯୦୮ ଜାନ୍ମ ଦିନରେ

ଅବଧିକୁ ପାଇଁ ଲାଗିଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶ ପରିଚୟ
ବାବଣ ସଂଖ୍ୟାର ବାବତ୍ରେ ଅନେକ ବିଧି
ଶତ ହୁଥାର ନୀଆଁ ବମ୍ବମାଳ ହେଲେ ଲୋକ
ପର ମୃଥ୍ୟୁ ମୁଖୋଗମାଳ ଘୃଗରେ ଚଳି
ବର୍ଷରେ ଯେବେ ଶୁଦ୍ଧତାଦ ନିହାୟା
ଅଠବିବାର ପଞ୍ଚମ ଉତ୍ସବର ତମ୍ଭା ଜୀବ
ଅଛି କେବେ ଫର୍ଦ୍ଦୀ ମକ ହୋଇ ମାହ୍ୟ । ୧୮
ଅମୃମାଳଙ୍କ କବେତନାକେ ପୁରୁଷର ରାତ୍ରି
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜାହାଜ ପକ୍ଷରେ ଦେହର ନ୍ୟୟ ପତ୍ର
ଅଛି ତେବେଣି ଭାର୍ତ୍ତରେ ପଞ୍ଚ୦୦୦

ପାଇଁ ଏହିତ କା ବିଦ୍ୟ ହେବା ଅନ୍ତରୁ
ବୋଲିଥାଇ ଓ ସନ୍ଧିପିତ୍ତ ଏଥର ଅଧେ ସବୁ
ବଜାଇ ଭଲେ ଧରିଯାଉଥିଲୁ ମାତ୍ର କା
ଅନ୍ତର୍ଧିକ ଅଛି କାହିଁ ଏବେ କର୍ତ୍ତା ସବାର
କଣେ କହି ଦରିଯାହିଁ ର କରିଲୁଛି ରଖି
ଅନ୍ତର୍ଧିକ ଦେବି କାହାକି ଦେଇଲୁ
ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତର୍ଧିକ ପରିଚାରରେ ପରି
ଅଛିନ୍ତି ଅମ୍ବେଳାକେ ଅନ୍ତର୍ଧିକ କର୍ତ୍ତା ଏ
ଧୂରସ ଗର୍ବ ଦୟା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତର
ପରିଚାର ଶର୍ମିଷ୍ଠରେ ଅନ୍ତର୍ଧିକ କାହା ହେଲୁ
କଲ ହେବ ଓ ହେସୁଲେ ପଞ୍ଚତ ଧୂରସ କ
କୁଳମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ସବ ଦିନାବିହୁ
ହୁଲେ କହିପିଲ ଶିତି ପୃଥିବୀ ପଥବୀରୀ ନ ହେଲା
ହେବିଲ କଣେ ଆମେବା ପରିବେ କର୍ତ୍ତା

ପାରେ ଓ ଏଥିରେ କର୍ଣ୍ଣରୁ ଟ ୫୦୦ ଲାଗୁ
ଅଧିକ ବନ୍ଦପତ୍ରକ ଲାଗୁ । ଫାର୍ମ ଉପରୀରେ
ମାନେ ଦାଖିଗାର ମୋହବରୁଲିଷ ଧାଇ
ଅପଣା ଏଲାକାର ଠାକୁ ଭାବୁ ଜହିଲ
ସମ୍ବର୍ଗୀୟ କାଗଜପତ୍ର ଲେଖିଥାବା । ଏହିପରିଚୟ
ହେଲେ ପୁରୁଷଙ୍କର୍ତ୍ତା ଯା ହା ଅଧିକ ଲେଖାଯାଇଛି
ଅଛି ଜାହା ଉପରିମଳେ ବ୍ୟୟ ହେବ ଓ କେହି
ଜାହିରେ ଅପରି ଦର୍ଶାଯାବେ ଯାହିଁ । ଏହି
ଏକ ଅମ୍ବଳିକଳ ଦିବେତନାକେ ପୁରୁଷଙ୍କର୍ତ୍ତା
ଅଥବା ଉପରିଲି କର୍ତ୍ତା । କି ଆତମେ ଜୟନ୍ତି
ହୋଇପାରେ ଓ ସେ ଠକା ପଦବିବର୍ତ୍ତପାରେ
ଦେଲେ ଯଥାର୍ଥ ଉପକାର ହେବ ଲିଲାକଳ
ବନ୍ଧୁ ଦିଲେ ଠାକୁ ଉଠିଲ ଦର୍ଶ ଜାହା କର୍ମବୃକ୍ଷ
ମାନକୁ ଜୟନ୍ତିପାରେ ଦେଇ ମୂର୍ଖ ଅର୍ଜନ
ହେବ ଅମ୍ବଳାକେ ହିର ଦର୍ଶାନାହିଁ
ପ୍ରବୃକରେ ଜାରିଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ପ୍ରେସ୍ର ଜାଇଯାଇଥାଏ

ପ୍ରକାଶକାଳୀ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଏହାରର ହାତମଙ୍କର ଚିତ୍ର
ପ୍ରେସରିଟଲ ହୋଇଗଲା । ସବାଦେଖିଲେ
ଏହେ ହାତମଙ୍କ ବଦଳି ଗାୟ ଘନା ହୁଅ
ଗାହିଁ ଏଥପାଇଁ ଏହାକୁ କୋଟିଏ ଯେତେ
ଦେବାଲିକାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ବୁଝୋଗ କି ଦୂର୍ଯ୍ୟ
ଭାବୀ ପ୍ରାଚୀମାନେ ବିଦେଶିଦିନା କରନ୍ତି ଅବେ
ମାତ୍ରେ ଦକ୍ଷ କରୁଥିବ ବର ଜ ଆଜି ଗାତର
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଏବକାଳରେ ସଂପର୍କ ହୋଇଥିଲା
ତେବେ ଫଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ ହୁଏବେ କି
ଦେଇନ୍ତର ବହୁଧରେ ପ୍ରଥା ଅଛି ।

ଗର୍ବ ଦସାମନାର ଶୁଣୁକୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷତ୍ରେ
ହେବ ଲଜ୍ଜା ଏବଂ ମାର୍ଗଧରୀଙ୍କାହେବ ଦୁଇନେ
ଏବଂ କିନିବିଜାରୁ ପ୍ରସାଦବିଲେ ଓ ବସିବୁ
ହେବ ଏହାଟିମୁକ୍ତରେ କିମ୍ବାକୁମ୍ଭୋର ପରି
ଶବ୍ଦରେ ଶୁଣୁକୁ ମାର୍ଗଧରୀଙ୍କାହେବ କେ
ବିଜମାସରମ୍ଭରୁ ଯାଇଥିବୁ ହେବିଥିପୁରେ
ବଥା ନାହିଁ ହେ ଗ୍ରେସ୍‌କୁ ଅଲେକ୍‌ଜନ୍‌କ୍ରିଷ୍ଟିଆନ୍‌
କ୍ଲବ ଯତ୍ଥରେ ବି ଚାଲୁଦର୍ଶକାମ୍ଭାନ୍‌ତ୍ରୀ ନାହିଁ
ଅଛିନ୍ତି ମାତ୍ର ଫଳଗାଆଇବା ଜୀବନ୍ତି ଯେ
ଅଭି ଫେରିଥିବେ ଜୀବନ୍ତି ସେ ଏଠାରେ
ଫଳକାମ୍ଭ କ୍ଲବ କର୍ମରେ ରହ ଏମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ
ପ୍ରସ୍ତେ ବାର୍ଷିକ ବିଲେ ଯେ ସମସ୍ତକୁ ମନ କି
ହେଲାଥିଲେ । ଏମନ୍ତ ଲୋକ ନାହିଁ ବି
ଭାବିତର ସହିତର ପରିଜନ୍ମ ପାଇ ବା
ପ୍ରିସିଲେବର ବିହେନରେ ପ୍ରେମନ୍ତ ମନ

ହୁଅର ଭାବା ଅନ୍ଧପୁରାରେ ଯେବେହି ଅକ୍ଷୁ-
ରବ ଛର ନ ଥିଲେ ସେମାନେ ଏହାଟି ପ୍ରଥାମି-
ବାଳରେ ଉତ୍ତନମୂର୍ତ୍ତି ଜୀବିତାରିଲେ । ଆଦେ-
ଶକ୍ତିରବାହେବ ବଠାରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନା-
ନିକ୍ଷେମରେ ପ୍ରାଚୀନ ଥିଲେ ଓ ତାହାର
ପ୍ରଥାଳକାଳରେ ସମ୍ବେଦ ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁମେ-
ହରେ ତାହାଟି ପ୍ରମ୍ଭାନ କରିଥିଲେ
ଯେ ଅକ୍ଷୁ ଚାଲୁଗାଇ ବେଳ ସହାଯେ ପ୍ରାୟ
ସେବପ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ବିଭିନ୍ନମେଲୁଏ
ମର୍ମରମାଜେ ହୃଦୟକ ହୋଇ ଦାଢା ତଥାର
ଜାହାଙ୍କ ମହିନାର ଘାଁରେ ଧ୍ୟାନକିଳ ତାହା-
କରେ ତାର ଅଦ୍ଵିତୀୟ କେଣେ କଥ
ସାହେବ ବିଜ୍ଞାପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ ଏବାକୁ ଧରେ
କରୁ ଯେବ ଗଲେ ।

ଅଲେବକଗୁର ପାହେବଳ ବିଜୁର ଲମ୍ବ
ଯେମନ୍ତ ଦୃଢ଼ଭାର ଦାନୀ ଦୋଷାରୁ ଶ୍ଵାସର
ଟାଙ୍କାରୀ ପାହେବଳ କଳକର ମନ୍ଦିରମାର
କର ଦଅବୀର ସେତୁମଣି ପମର ଦାନୀ ଦୋଷାର
ଥୋଇଥିବା । କଳକର ତାର୍ଯ୍ୟ ଯେତୁମ୍ଭେ ଚଲୁ
ଅଛି ତାହା ତାହାରକୁ ଅବିହିତ ନାହିଁ ମର୍ମି-
ମେଘ ମନ୍ଦିର ସମୟରେ ଅନେକ ଯୀତମଣିପରିମାର
କଳେବେ ବର୍ତ୍ତତ ଥାଫେବେ ଅଜାଗର
ପକାଳ ମନ୍ଦିରେ ବିଲକ୍ଷଣମୁଣ୍ଡପେ ଜାଗରାର ଅଛି
ଏମନ୍ତ କି ଏହିବେ ଦେବେ ତାହାର ବାର୍ଷିକ
ସ୍ଵକଷେତ୍ର ନାହିଁ ଯୋଜାଏ ଉତ୍ତାର ଦେବେ
କରୁଥେ କୃତି ହେବେ ମାତ୍ର । ଏମନ୍ତ ଆଜି
ସାରେ ଯୀତମଣି ବର୍ତ୍ତତ ପାହେବଳର ଅଛି
ଦିକେ ମୂରା କଳକର ମନ୍ଦିରମାର କର ଜୀବା
କରିବା ଉଚ୍ଚତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ବୁଜାକଟାର
ପେଶରୀଗ ପୁରୁଷଙ୍କର ନନ୍ଦ ହୁଏ ତେ କରେ
ତାହା ମନ୍ଦିରେ ଦୃଢ଼ଭାରେ ପାହ ପାହୁରେ ଅଛି
ସ୍ଵର୍ଗ ପୁଣି ଦୃଢ଼ ବହର ନାହିଁ । ଅଛିଏବେ କରି
ଧୂମେଣ୍ଡ ଏକାଳଠାର ଏ ମନ୍ଦିରମାର କରି
କାରି ଦେବାରେ ଯଥର୍ଥ ବିଶ୍ୱର ଦେବାର୍ଥି
ଏହି ଯୀତମଣି ମାଦକର ପାହେବଳକୁ ହେ ତାହା
ରେ ଯୀତମଣି କରିବା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତାର ହୋଇଥାଏ ।
ତାଏକର ପାହେବଳର ପ୍ରଥମ ଯୁଗୀରୁ ମେ
ହେ ପୁରାତ ତୃତୀ ସତ ପାରାନ୍ତ କାହିଁ ଏ
ଅଧିକ କରନ୍ତିପରିମାନେ ଯେମନେ କୌଣସି
ଅଭିନ୍ନର କର ନ ପାରାନ୍ତ ଏଥରେ ସବୁ
ମନୋମୋହା ଥାଏ । ବିଦେଶର ତାମର ପରି
ଦ୍ରୁ ଜୀବନ ବ୍ୟକ୍ତିବସ୍ତରେ ରଖିପାରାନ୍ତ ଯେ
ପର ଯୁଦ୍ଧର ଥାଏ ତେ କୌଣସି କାମର ଦେବାର

ମାନ୍ୟ ପୁଅର ମାହଁ । ଅଜେବ କଳିବର
ମହୁମାର ହୁଏ ପଥାର ଦୋଷ ଅଧୀକରିଣୀ
ଯତକ ଅଚ୍ୟାନ୍ତର ଏକ ଚାକପଥ ସବୁର
ଗୋଲମାଳ— ଏହାଙ୍କ ଥାର୍ ନିବାରଣ ହେବ
ଓ ଯେବେ ଏହାକି ହେଲ ତେବେ ପ୍ରକାଶର
ହୀତ ହୃଦ ମେଘାନ ହୋଇ ସିବ । ଅମ୍ବେ
ମାତେ ମୋଦ୍ୟବିଲରେ ଶୁଣିଥିବୁ ଯେ ବେବେ
ପ୍ରକାଶ ସହରାଯୀପଥରେ ଝାପା ଦେଇ ଗଲଭତା-
ନ୍ତ ଖେରପୁରେ ଦକ୍ଷା ହୋଇ ଯଶ୍ରମେନାମ୍ବି
ଅପନାକର ହୋଇଥିବାନ୍ତି । ଅଧୀନ ବର୍ମାର-
ମାତେ ବିଶୁ ପାଇବା ଅପାରେ ବହୁତ ବରକି
ଓ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହବିବକର ଦୃଷ୍ଟି ନ
ଥିଲା ଅନାୟାସରେ ରକ୍ଷା ପାଇଯାନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ
ଜ୍ଞାନାହାତ ହୋଇ ଅନ୍ତର ଅଥବା ଅଜ୍ଞାନକ
କହନ୍ତି । ହାତୁଆ ଜାତ ଉପରେ ତଥିଲ
ବର୍ମାରଙ୍କ ଧର୍ମଧାରା ଅଥବା ଜହାନ୍ତର
ବହୁତ ହାତୁଆଙ୍କର ଜାତ ବହୁତ ବର୍ମାର
ନେବେ ଉପରେ କାମେ ଆଜିବ ହେଲେ କାମେ ଆଜିବ
ହୁଅନ୍ତି ପୁନଃବାର ଜାତ ହେବାପାଇଁ ଜାତାନ୍ତ
ହୁଅନ୍ତି ଅଜେବ ତଥାଲକରିବା ପିପାଗ ବ
ଅନ୍ୟ ବର୍ମାର ବନ୍ଦୁଷ୍ଠ ଜନିଧାର ଯେ ହାତୁଆ-
ନେବେ ଉପରେ ନାହିଁ ପାଟ ହେବ ଏହି
ଅମାରେ କାମେବେ ଜାତ କରେଥାନ୍ତି । ଅମ୍ବେ
ମାତେ କୋଥ କରି ଯେ ବାହୁ ପିପାଅପିବା
ହେଲେ କାହାକୁ ଖେରାଯାରେ ଧରନେବ
ହେବେ କଲ ହୁଅନ୍ତା । ହାତୁ ମୋ-
ଦ୍ୟବିଲବାହିକର ଜାନନ୍ତାଙ୍କା ହେଉଥିଲି ମେ-
ତାରୁ ଯାଇ ବିଶ ବିଶ ନ କଲେ ଅନାୟାସ-
ରେ ପ୍ରାଣ ଯିବାର କଥା ଓ ସେ ବାଟ ବିକ୍ରି
ପରିଦର୍ଶ ପୁଅର ମାହଁ ଯେ ସେହି ହୁଇରେ
ଜୋଗି ଲୋକ ଅନଧାନ୍ ଜାର୍ଯ୍ୟମାନ୍ କିମାର
ହେବ ଅଜେବ ହାତୁଆନେବକୁ ହାତୁରେ
ବେଳପାଇଁ କରିବା କରି ହେଲେ କରି କଲ
ହେବ । ହାତୁଆ ପରିପତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଦେବ-
ମେବଳୁ ବିଶା କରିଥିବୁ କ ଯେଉଁମାନେ
ହାତୁରୁ ପ୍ରବନ୍ଧକର୍ତ୍ତ୍ଵ କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି ଅଥବା
ବିଶାର ସତ୍ତାପେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଦିଲାନ୍ତି ।

ସାଧୁହିକ ସଂବାଦ

୧। ଏହିପେଶକ ଖେଳିଟା ଲେଖନ୍ତି ଯେ
ଅମ୍ବେଳାଜେ ପାଖିରାନ୍ତିକରଣରେ ପ୍ରକାଶ
ଦୟାପାଇଁ ଖେଳିଟାକାରସଂଗ୍ରହ କରିବିଲୁଙ୍କ ଦୟା

ପାହେବକର ମୃଦୁ ଧୋଇଥିଲା । ମୁଖସାହେବ
ଦବୀରକ ଥିଲେ ବୋଲି ଜାଗିବ ଥିଲା ।

ମେଦିନୀପୁରର ସାହିତ୍ୟାଳୋକରେ ଏକ ପିଲାଙ୍କି ପଢ଼ିବୁଛିରେ
ନେବାପୁରଗୁଡ଼ି, କଣ ପିଲାଙ୍କି ପଢ଼ିବୁଛିରେ
ଲୈବତାକୁ ବେଳି କରିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ
ସଜରେ ତର୍ହୀ ଉଚିତ ଗ୍ରେଣିର ଧୀ ମୋଟ
ନେଇ ଯାଉଥିଲେ ପଥମଞ୍ଚରେ ରତ୍ନମ୍ବୋବେ
ମହାଶୂନ୍ୟମାନେ ଗୋଟିଏ ଧୀକୁ ଅନ୍ତମରେ
ଦୁଇଥିଲିବୋଲି ଫରଜପାତ୍ରରେ ନାଲିପି
ଭପନ୍ତି ହୋଇଥିଲି । ପିଲାଙ୍କି ଆହେବମାନେ
ଏ ବେଳିର ଏମନ ବର୍ଷ ନାହିଁ ।

୩ କୃତିମମୋହର (ସୁବିଦ୍ମିତ୍ରା) ପ୍ରସ୍ତୁତିଶୀ
ଜନେକ କଂଳି ମେଦିନୀପୁରୀ ହେଠାତ ଅଧି-
ଲଭରେ ଅପ୍ରକଟ ହୋଇ ଥିଲା ତକସାହେବଙ୍କ
ଦିଗ୍ବିରୁଦ୍ଧ ଜାହାକୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ କିମ୍ବା କାହାପର
ଅତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

୪ । ଗାନ୍ଧି କର ଗୋଟିଏ ରମ୍ଭୁବୋତା ହେଉ
କେଲିବଜାବୁ ଯ ଉଥିବା ସମୟରେ ଏକବିଳି
ତୟ କଷ୍ଟ ଅବି ଦେଖା ଲମ୍ବଲକୁ ମୁଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବାଟି ଦେଲା । ତାହାକୁ ପୁଣିତ ଥର କିମ୍ବଳ
ଲୟରେ ଉପର୍ତ୍ତ କଲେ ତାହା ପ୍ରତି ୨୦ କା
ରହମାନ ହୋଇଥିଲା ।

* । ହମ୍ମାଦିନାରୀ ଲେଖିଥିଲୁ ସେଇଲକ
ଆଜାର ପୂର୍ବ କୋଟି କଥିବାକ ବିଜତା
ନବାଚୀ ଶ୍ରୀ ରହମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମରେ ଅପଣା
ଧର୍ମମୌଳୀ ଓ ଅନୁବ୍ୟକ୍ଷା କହ୍ୟ ସମ୍ମତ ଗୃହଙ୍କ
ବରଥିଲେ ନିଯାବିଦ୍ୱାରେ ଗୋଟିଏ କଷାଧର
ପୁଠମେ ନମ୍ବକର ପଞ୍ଚଶିଲ୍ପୋଗର କଂଗନ
କଲା, ତର୍ହେ ରହମାନ ନିୟାନକ ତର୍ହାନ
କର ଉଠିଲେ ଶ୍ରୀ ଏହି ତିବାର ଧୂଳିକେ
ନବିତା ହୋଇ ଯେତନ୍ତୁ ଧୂମିର ଜାପୋଷକ
ବର ଦେଇ ଜାପୋଷାକ କରିଥିଲେ ତେମନ୍ତ
ଜାଳଦର୍ଶ ତାହାକର ବାହ୍ୟାର୍ଥୀରେ ଦଂଶନ
କଲା । କିମ୍ବାହାଳ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ସମ୍ମ ଅନୁବାନ
କରିବିଲେ ହେବେ ।

୨ । ପୂର୍ବ ସମୀକ୍ଷାର ବୋଲନ୍ତି ଜଗତକ
ଜ୍ଞାନକୁ ହେଲା ଧରିବାରଙ୍କର ପ୍ରୟାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ
ଅଛନ୍ତି । * କର୍ଷ ସେହି ପିଲର ପିଲା,
ଚିତ୍ତମାତ୍ର, ପ୍ରସିଦ୍ଧମାତ୍ର, ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରସିଦ୍ଧମାତ୍ର ଏ ଅଳ୍ପ
ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏବଂ ଧରିବାରଙ୍କ ଖେଳ ବର୍ଣ୍ଣ
ମାଳ ଅଛନ୍ତି ସମୀକ୍ଷାର ବିବାହାର ବିଶ୍ଵାସ
ଅଛି ଜ୍ଞାନମାତ୍ର ବିବାହକୁ ଫୁଲ ଲାଇ ।

ମୁନ୍ତ ପତ୍ର ଯାହିଁ ସିନ୍ଧୁରେ ଜର୍ମାଣିଆହେବକୁ ଗୋ-
ଚନ୍ଦ୍ର ବିଜ୍ଞାନୀରଣ ଶେଷ ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲିରେ
ଦିନିଜ କଲ୍ପିତକାରୀ ମୂଳମାଳର ଲିଖିବେର ସମୟ
ଏହି ଅଧ୍ୟବେଶକ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଉହିରେ
ପ୍ରକାଶନୀରେ ମୃତମହାଯාଙ୍କ ମୃତଶାର୍ଥ କୌଣସି
କାର୍ତ୍ତି ବନ୍ଧୁବାପାର୍କ ଟିକ୍କିବରିବେଳେ ସଂଗ୍ରହ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ । ସତ୍ତଵନ ୨୫୦୦ ଲା ଲେଖା
ମୂଲ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା । ମୁହଁତ ଅମ୍ଭୀରାଳିର
ଉଦ୍‌ଘର୍ବେ ଥର ଗୋଟିଏ ସବୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ଏହିଥେ ପ୍ରକାଶ କିରି ହୋଇଥାର ଏଥିର
ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୁହଁତ ମୂଳମାଳନାମନେ ଅନ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ଜର୍ମାଣିଆହେବକୁ ମୁହଁବେ ଖେ-
ଦିତ ଓ ଦୁଃଖାର କଷ୍ଟୁର କାର୍ଯ୍ୟପଦକ ମନ୍ଦିର
ଅବୁଲି ।

ଅଷ୍ଟେଲିଯା ପୃଷ୍ଠରେ ନିଷାକ୍ଷେତ୍ର କରିବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମ ହୋଇଥିବା ଏ କିମ୍ ମୋଖ ହୁଅଛୁ
ମନ୍ତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ପରି ସେଠାରେ ଫଳପୂର୍ବ ହେବ ।

ଦୟା ଗଜେହରେ ଲେଖାଯାଏ ସେ ଅଛି-
ବାନ୍ଧରେ ମୁଣ୍ଡଳମାଳ ଥର୍ମ ଅଚିମ୍ବାର୍ତ୍ତ ଦୂର
ହେଉଥାଏ । ନବରଧା ଦେଶର ସୁର୍ବାତ୍ୟକୁଳର
ପଦିମ ଦୀପକୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ଥର୍ମ କିମ୍ବାର୍ତ୍ତ
ହେଲାଏ ଓ ଅରମଧିଷ୍ଠାରେ ଲୋକେ ଏ ଥର୍ମର
ଉପଦେସ ପାଇଥାବାକୁ । ପିଲମାକଳୁ ମଞ୍ଚ
ଏହି ଭାଣ୍ଡରେ କିମ୍ବା ବିଅଯାଦିଅଛି ।

ଦେଖାଏମନ୍ତେ କାହା ହେବା କିବାରଣ
ସକାହେ ଗବୁର୍ମେଶୁକ୍ଳଜାଳ ଯେବେ ଆଇଲା
ପ୍ରକଟ କରିଅଛନ୍ତି ସଂପ୍ରଦାଇ ଜାହା ଚକ୍ରମହାରାଜ
ମଧ୍ୟ ନିରଦ୍ଵା ବର୍ଷମାନ ହୁବଲୁ ଓ ଶାକଜା
ଛିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ କାଶ ହୋଇଥାଏ ତେବେଶରେ
ମଧ୍ୟ ପରିଚାର ହେବା ଧାଇଁ ଡାକୁର ମାନେବ
ଦେବେ ଥର ଲେଖିଥିଲେ ଏଣିକି କାଶ
ହେବାର ଅନ୍ତମାନ ହେବାରାକି !

ହୁନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଟର ଅବଗବହେଲୁ ଯେ କଳା
ଲା ତେଲସ୍ମୁର ଲଜ୍ଜେହୁର କେନରିଲ
ହାତୁର ଫଳିଯାବେଳେ ମୁରୁ ହେବାର ସବାଦ
ପାରହାବ୍ୟୋଗେ ଅଣିଥିଲା । ଶ୍ରୀମତୀ ହଲି-
ପାହେବ ଏ ବର୍ମରେ ଏବଠି । ଅଛିନ୍ତି ଅନୁମାନ
ହେଲୁ ସେ ବାହେଲ ହୋଇଥାରିଲା ।

ପାଥୋରିଷ୍ଟର ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଶୁଣିଦୁଇ
କରିଦୀବୁ ଯେ ସବୁ ହାଜି କିମ୍ବା ବୋଲିଅଛି
ଯେଠା ଯେବେଳେ ସାହୁଯାଏ କିମ୍ବା ଯେବେଳେ
ଗୋଟିଏ ଏହି ୨୦୩୦ର ବୋଲିଅଛି । ଏଥାର
ଆର୍ଦ୍ରତନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

95

କୁଞ୍ଜବିନୀର ସମ୍ବା ଅଗମୀ ହାତୁରାଧାମାର
ଜୀବନରେ ଦେଖିଲାବେ ପ୍ରକ୍ରିୟ ହେବାର
କିମ୍ବଳୁ ହେବା ଅଛି । ଶ୍ରୀମତୀ ହଲୁପାତେବ
ଏହାଙ୍କ ସତଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏବେ ତ ସ୍ଵାତର କର୍ମମୂ
ରହିଥିଲୁମନ୍ତରୀକ ଅମ୍ଭାଜାରର ଜଣ୍ଠୁ-ଶୁ
ଶୁର୍ଦ୍ଦିନର ଜାଗାକିମୀରୁ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଛବିର
ବିବାହାରିବା । ୨୩୭ - ୨୩୯

ପୁଣ୍ୟତଥୀ ଏହି ଗନ୍ଧକର୍ମାଚାନ୍ଦୁ ଯେ ମନ-
ଶୁଦ୍ଧିକାରୀଙ୍କୁ କର୍ମକାରୀଙ୍କୁ ବଳ-
କରି ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମାନଗେତ୍ରୀକ୍ଷେ ଦେଖାବାଜୀରେ ଉଚ୍ଚ
ଶାଶ୍ଵତ-ପଠାଇଗାଇଁ ପ୍ରମାଦ କରିଥିଲୁଗୁ ।
ଶୁଦ୍ଧିକାରୀ ହତ୍ୟାକର୍ମାଙ୍କୁ କାନ୍ଦି
ଦେବପାତ୍ର ଘାତକରୀ ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବା

ହେଲେ ସବା ଦେଗା ଧିନେରକ ମାତ୍ରାମଳ
ପଞ୍ଜିଆରିବେ । ୨୦୨୯ ଟଙ୍କାରୁ
ମାତ୍ରାମଳିରୁ ପଢ଼ିବାର ପଥରରୁ ଦେଖ
ଅର୍ଥାତ୍ କି ଯେ ପଥର ଜାଗକ ହଜାରକରା
ଦୂର ଗାହାର ଧାରେ ବର୍ଣ୍ଣାକରିପାରୁ ପଥର
ରହିଲା । ଅମ୍ବାନ ହୃଦୟ ବର୍ଣ୍ଣାର ଦାରି
ଅଜ୍ଞବରାହି ହେବାର ବି ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା
ବ୍ୟାକୁ ରେ ହଜାରାରୁ ମାରପରାଇଲେ
ଶଥାର୍ଥ କାରଣ ଲାଗିଥାଏଇ ଠେନ ହେବ
ମହାଶୁଦ୍ଧିମରା ଏ ବିଷୟ ଜାଗିବାରି ପୁଣ୍ୟ
କର ହଜାରାରୁଙ୍ଗା ଧାରିତେଣିର । ହେବାର
ଶୀଘ୍ର କରିଥିଲେ ଗାହା କରିବା କେବେ
ହେବାର ବିହିକାର ଡଲା ପାଇଗେବାରି
ହେବାର ବୈଷଣ୍ଵାରେ ଆହୁତି ।

ଦେହରେ ଅବଶ୍ୟକ କଥାର କରିପାରିଲା
ଯେ ଲୋକନାମ୍ବୁ ବନ୍ଧୁର ଦେହକ କାହାର
ସଂପର୍କରେ କିମ୍ବା କୁମାର ତୁମ୍ଭାର
ଏହା କୁଡ଼ା ସେ ଅର୍ଥବୌଦ୍ଧି କୁମାରାଜବ ର
ଯୋଗ୍ୟ ନ ସନ୍ତ୍ରୀଳ । ଧ୍ୟାନର ମୁଠଙ୍କାର ଏହାର
କୁମାର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଛି ।

ପେଣ୍ଡିକ ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟରେ ଲୁଳ ଗ୍ୟାଲ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ଏହାଦକ ମହାରାଜୁ ସମୀଧେସ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା—**ଏଥିପୁରେ** କୃଷକଦୂର୍ଲୋକ
ଶାରୀର ଅନ୍ତରକ ଏଥିଥା କିମ୍ବା ଅଧିକ
ତିନୁ ପାଠକଳାପ ଗ୍ରହଣାତରି ଦୂର୍ଲୋକ
କିମ୍ବା ଏଥିର ମଧ୍ୟ ହେଲାନାହିଁ ତଥା ସାମାଜିକ

ବି ପ୍ରାସାଦ କୃଷ୍ଣମାତଙ୍କ ଜୟନ୍ତ ନାରାଯଣନେ
ନାରାଯଣକୁ ଦେଲୋଛି । ଏଣେ କଥାନଥାବ
ଏହମୟରେ କେବଳ ଲାଦାଙ୍ଗ ବିଷ୍ଟ ଦେ
ବୁଝାଅଛି । ଦଶାଶ୍ଵି ଲାଦରେ କିମ୍ବା ଦେବାକ
ଅକ୍ଷୟ ଦେଖାଇ ଦେଖିଥ ଏ ଏ କର ମଧ୍ୟେ
କର କର ଦେଲେବ । କେଣେ ଉତ୍ସବରେ
ଦର୍ଶନମାତ୍ରେ ଅଳଖା ନଦୀ ଓ ରାଜ୍ୟର
କରିଥାଏନ୍ତି । ଆଜମୋରୁ ଏ ବିଷ୍ଟର ମନ୍ତ୍ର
ଲ ଆମ ଦଶ ନାହିଁ । ଅତି ପ୍ରା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ନନ୍ଦରଥରେ ବର୍ତ୍ତାଗତ ହେବାର ଜନ୍ମରକ
ହୋଇଥିବାର ଲୋକର ଅସ୍ଥକ ପରିମାଣରେ
ଦଶ ଅମବା ଜାତ ହେବାଅଛି । ଏବେ
ଦଶରତୀତା ।

ଗତକାଳ ମୁଁ ଛୋଟି ବେଶାବାତ ପାଇଦେ
ଯାଏ । ଏକହାଜର ଉଚ୍ଚଲାଗାତ୍ରୀ ରବ ପର
ମୁଣ୍ଡ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବାର ହେଉଥିଲା ତାଙ୍କ
ଗୋଟିଏ ମହିମାରେ କାହିଁ ଅର୍ଥ ପତି ହିଟାଇ
ହେଉଥିଲା ତଥା ମେହିମା ମନରେ ଏହାର
ବୁନ୍ଦ ତାତ ବୋଲେଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେ ମହିମା
ରକ୍ଷକଙ୍କୁ ଦେଖିଥାଏ କେବେ (କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ
ଅଛି) ଫର୍କିତାରୁ ମୋତିଦିମା କରିବାରେ
କାଳ ବିଲାଙ୍ଗ ବନାକରିବାର ଅନ୍ତରୀ ଯଦି ହେ
ବସୁର ବନ୍ଧୁକା ପରେଟା ହେଲୁଥିଲା । ଅଗର
ଜାହୁ ଭ୍ୟାତି ପରାଶାଲିଗୁଣୀ ବୁନ୍ଦ ଏଥିରେ
ଆମ୍ବର ମହାକଳ ପୁରିଥିଲୁ ଯମାରିଅଛି ।
(ସେହେବୁ ଆମରଙ୍କି କିମ୍ବା ଅଗମ ବିନ୍ଦ
ନାମ୍ବି) ଯନ୍ତି ହେତୁ କିମ୍ବା କରାମ ପତା କରି
ନାହିଁ ବିଶ୍ଵାସ ଆହା ହେଲେ ଯେ କେବେ ମୁଣ୍ଡ
ଲାଗ ଭବନ୍ତେ ଜାହା ହେ ତିରିପୁଣ୍ଡ ପାଇଁ
ଦୟାର ମୁଣ୍ଡ ମାରନ୍ତେବା ତତ୍ତ୍ଵ ॥

ଅମ୍ବେମାନେ କୁହିଥାରୁ ସେ ପଥ
ଫେରିବ ଯେତେହରିବ କରିବସା ହେବା
କିନ୍ତୁ କେତେହରୁ ଘଟନା ହେବ କାହିଁ
ହାନି ରେ ତଳର ପ୍ରଦୟାକଳ ହୋଇଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ବଜାହଙ୍ଗ ବାବିନ ଦର୍ଶା କିମ୍ବା ଦୟା
କରିଅଛି ଏ କାଳକଳଧାର ମଧ୍ୟ ଉଠା ପୁଣି
ଦୂର ହୋଇ ଥାହିଁ । ମେହେ କଷଳ
ଯେଇ ମାନେ ପିତାମହରେ ସେବା କରିଥିଲେ
ବେଳମାନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିଲାମା
ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳିମାନେ ଯାହା କର ଆକୁ କା
ହାନକେ ଥାର ମେହ କାଳକଳର କାହା

ଜଳ କିଅଟୁ ଧରୁଥିଲୁ ଓ ବନନ୍ତି ଲେବଳେ
ଦୁଇ ପଢ଼ିଲୁ କାହା ହେବ ନାହିଁ । ଏହର ଜମାଦା
ଦିନଙ୍କ ନିରାମରେ କେବଳ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟୋଗ
ମୂରରେ ଖଣ୍ଡ କି ଦୋଷ କରିବୁ ଘୋରାଗର
କାରା ଦେବାରୁଥିଲା । ନନ୍ଦ କଥରେ ଥିଲା
ବସାର୍ଦ୍ଦ କି ଯହିରେ ପଚାରା ଲଗିଆଏଇଥାଏ
କହୁଦିନର କହିଛୋ ଯାଇଥିଲା ଏହି କିନ୍ତୁ
ପଞ୍ଚବାରେ ଜାଗା ଦ୍ଵାରା ଦୋରାଥିଲା ବେଳେ
ଅନେକମେହି ମୁହାଲର ଘଣା ବରୁଥିଲା ।
ତେମାନେ କବନ୍ତି କି ମେନ୍ଦୁ ଏକମମୁଦରେ
ଯେକ କଳା ଫିରାର ଦେବାଗାର କକୁ ପଢ଼ିଲୁ
କେମନ୍ତି ଏଥର ନିରବକଣ୍ଠ ଦୀଶା କରିବାପାଇଁ
କକୁ ପଢ଼ିଲୁ ଏଣୁକିର ଦେଗରେ ମଙ୍ଗଳ ହେବ
ଅକବବ ତୌରେଣୁପାଇସେ ମହିରାଧାରଣ ଏହିରେ
ହୃଦୟ ଅଛି ଅନାର ଅଗରୀ କରି
ଲୁହାରି ।

୧୮

୭୩

T. M. KIRKWOOD.
କୁଳ ଚନ୍ଦ୍ରମହିତ ପିଲାଟ

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

598

ବାହୁଦ୍ୟରଶୋଇମ ସତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଧୁମୂଳ୍ୟ ୫୦
“ଶୁଭମୋହନ ଯୋଗୀ” ୧୦୪ ୧୯୫୧
ଯୋଗୀ ଅବମର୍ଦ୍ଦିତ ପାତାଲ ପାତାଲ ପାତାଲ ୧୯୫୧
ବାହୁଦ୍ୟରଶୋଇମ ସତ୍ରା କ୍ଷେତ୍ର ବନ୍ଧୁମୂଳ୍ୟ ୨୦
“ନଈଶୁଭମୋହନ ଯୋଗୀ” ୧୦୫ ୧୯୫୧

୧୫ କରୁଥିଲୁ ଅନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଏହା
୧୬ ଗଚାର ତପ୍ତ ପଞ୍ଜିଯାନୀଙ୍କ ମହାଦେବ
୧୭ ମହିଳା ପରିଦର୍ଶନ ।

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

899

୪୦

ଶା ୧୫ ଛିଙ୍ଗ ଲକ୍ଷମ୍ଯୁର ସ୍ଵନଧାରୀମେଷିଥା । ମୁ । କାନ୍ଦି

ଅଛିମ ବାର୍ଷକ ପୁଲୁ ୫୫
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୂଳୁ ଦେଲେ ଦର୍ଶକ ୫୬
ମଧ୍ୟବଳ ଗାଇଜାମାରଳ ୫୭

8869

ଶ୍ଵାମାନୁରଥେ ବେହାଳବେହଳ ପୃଷ୍ଠରଙ୍ଗେ-
ଦେଖାକର ଅଣ୍ଟିଏ ବିଶ୍ଵାସ ପକାଗ ହୋଇଥିଲା
କହୁଣ୍ଟି ପାଠ୍ୟମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହେବେ ଯେ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵର ସହାନେ ଦେବଳ ୫୯ କା ଦରରେ
ତଳକର ଅଧ୍ୟ ହେବ ଓ ଗ୍ରାମକୁ କରୁଛି-
ଆହେବ ପେର୍ବ୍ ତାବେ ୫୩ ଉମା ଧର୍ମୀ
ଦୂରଥିଲେ ଜାଗା ରହିଲ ହେଲା । ପକାଗାନେ
ଯାହାର ପେରେ ଦେବ ପୂଜାକ କଲେ ତିଥି-
ଦୟାରେ ଜାହାକଠାର କର ଅଧ୍ୟ ହେବ ।

ଅମ୍ବେଲାନେ କୋଷକର୍ତ୍ତ ଯେ ଏଥରେ
ଅନେକ ଖୋଜିମାନ ଉଦ୍‌ବିଳା ହୋଇଥାରେ
ଏ ଭାବେ କଣ୍ଠେ ପ୍ରକାମାନେ ଯାଇବାର ଯେତେ
ଦେଖ ଯଥାର୍ଥ ଜୀବନ୍ତ ଭାବା ଅନ୍ଧାର୍ଥ କରୁଥା-
ରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାରେ କାହାର୍ତ୍ତ ଓ ଅନ୍ଧାର୍ଥରେ
ଦେଖ ଶୁଣିବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାରେ କାହାର୍ତ୍ତ ହେଲେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାରେ କାହାର୍ତ୍ତ ଗୋ ଉଚ୍ଚତରରେ
ଦେଖାନ୍ତି କେବୁ ଆପଣି କିମ୍ବା କାହାର୍ତ୍ତ । ଯାହା-
କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥ ପାଇଲା ସମ୍ଭାବର ଅଛି ଓ
ହେ ବୃଥା ଅପରି କରି ପ୍ରାଣବେଶି କରିଥାଏ
ଜାଗତାର ପରିଶେଷରେ କର ଅନ୍ଧାର୍ଥ ହେବ
ସବାର ଅପଣା ପାଇଗା ଶୁଣିବେ କାହାର୍ତ୍ତ ନାହିଁ
ଅନ୍ଧାର୍ଥ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସବାରର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହିତାର
ହୋଇ ନ ଥାଇବ କରି ତାହାରଙ୍କି ଅଜ
ପଢାଇ ଉପରେ କାହାରର ପରେହ ହେବ ।
ଯେଉଁ ମାନଙ୍କାଙ୍କିଟ ଏ ଦରରେ କର କରଇ

ହୋଇଥି ସେମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କେଇଥିବା କବି
ନିଲା ପାଇକେ ବି ମାତ୍ର ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନରେ
ଖୁବ୍ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲେଖା ହୋଇ କି ସ୍ଵର୍ଗ ହେ ଥ-
ମେମାନେ ପିଲାନ୍ତ ଦିନଅଛୁ ଯେ ମାନସଙ୍ଗ
୫୨ ବା ବରରେ କର ରାତ୍ରି ବାଜା ଟୁ ୧୨ ବା
ସରରେ ୫ବା ଘେରିଦେବା ବିଜ୍ଞାନର ମନ୍ତ୍ର
ଅପରି ।

ବେଳାଟିକା ।

ନାଳ ଦିମିଶଗାୟରୁ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଖି
ଅର୍ଧାବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୂଳ ସେବନ ଏକ ଲୋକ
ଗମନାଗମନକୁ ପୁଯୋଗଥାରୁ ଦେଖଇ ଯେ
ପରିମାଣରେ ମନ୍ଦିରଧାରଙ୍କ ହେଉଥିଲୁ ଅଥବା
ଦେଖାଇ ଦେଖା ଅଛି ଏହି କିମ୍ବା ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଜାତ ହେଲୁଥିଲୁ ଅନ୍ୟଦିପେ ଦେଖଇ ଅଛେବ
ଜୀବୁଚି ହେଲାଥିଲୁ । ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ଦେଖେ ଥାଇ ଏମନ୍ତ ଥିଲୁ ଯେ କୋତେ ଜୀବାର
ଜାଗରଣ ଜାଗର ଜାଗରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଗରାର୍ଥ୍ୟ
ହେଲୁ ଯେବୁ ଏକ ଧରନପ୍ରାଣୀ ହୋଇ ଅନୁ-
ଅନୁଭୂତି ପୁଣ୍ୟ ଏହି ଦେଖୁଥାଏଗାନ୍ତେବଳ ଦୟା
ଦୟରେ ଘରଧୂର୍ମ ଓ କଣ୍ଠପ୍ରାଦ ହିଂସକ ଜନ୍ମର
ଅନନ୍ତ କ୍ରୋଧର । ଏତେବଳାଟଳ ଅନ୍ତର ଥିବାର
କେବୁ ଦେଖାଇ ଯାଇ ନ ଥିଲେ ଓ ଚିତ୍ତେତଳା
ନଥକୁଳରେ ଏ ହ୍ରାସ କେଲେହେ ବୌଦ୍ଧିପ୍ର-
ଗାର ଦାସଧର ଦେଖାରେ ହେଲେ ଜ ଥିଲ ।
ଏହେ ଏହି ଦେଖାରୁକାରୁ ଦେଖା ଗେତୁବ

ଶ୍ରୀ ସହରାୟ ପଣ୍ଡିତ ହେଉଥିଲୁ । ଏହାର
ଦେବାର କାରଣ କି ତେବେଳ ନାଲକରି
ଏହାର ବାରଣ ଅଟେ । ତେବେଳଙ୍କା ନାଲକର
ଜାପୁଲ ଖୋଲାରେ କିମ୍ବା ହେବାର ଓ ସେହି
ହାତ ଛାଇ ନାଲର ମଧ୍ୟରେବାଜାନ ହେବାର ଏ
ନାଲର ଏବେଳକରିବି କୁଞ୍ଚିତପୂର୍ବରୁ ଏହା
ଠାରେ ରାଶିକାର ଆନନ୍ଦର ହେଲା ଓ ତାହାର
ଅଧ୍ୟେ ହେବାର ନିମନ୍ତଃ ଏହାକର ଗ୍ରାହିରେ
ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୋଲାରେ ବସୁର ଅମର
ଓ ସକମ୍ପା ମୂଲ୍ୟା ପ୍ରଭୁର ଏର କର ରହି ରହିଥ-
ଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ କି ଏହିମାନଙ୍କ ଏର ସବୁ
ଏବସରେ ସବ ଏକ କୃତି କୃତି ହୋଇଥିଲୁ
ଏଥର ଖୋଲାରେ ଅଗ୍ରହୀ ରେବନ ସ୍ଵରଗରୋ-
ଧ୍ୟେଷ୍ଟଙ୍କ କରେଣ୍ଟ ହୋଇଥାଇ ତେବାହାଙ୍କ ଶବ୍ଦରୁ-
ହେ ତଳକର ଦାଖଲ ଓ ଉଛିଁ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମୋ-
କିଦିମାନାନ ହେଉଥିବାର ଗରୁଦତର ପ୍ରଭକର
ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚଶଠାହୁ ବସିଥର୍ଥରୁ ଯେଉଁଥାରି ବନେ
ତେବେଳ ରହୁଥିଲୁ ବିମାହରୁ କାହିଁଥାନିପାଇଁ ଏ
ଅନ୍ଧ ପ୍ରୟୋକନାୟ ହୁବି ଯୋଗାଇବାହାରୁ
କେତେବୁଦ୍ଧି ଦୋକାନ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଇ ।
ଯୁଲ ଦିନରେ ଦୋକାନମାନେ ଏର କର
ରହିବାପାଇଁ ଦୋକାନ ଛନ୍ଦ ବିଶେଷରୁ ।
କୁତ୍ତା ମୋହ କଣୀଯା ପ୍ରଭୁର ମବୁ ଦୋକାନ
ଥାରୁ ତେ ନକଟିଷ୍ଟ ଗ୍ରାମର ଘରମା ଓ ହୃଦ୍ୟ ଓ
ବାଠପରି ଫୁଲମାନ ଥିବାର । ମାତ୍ର ଗ୍ରାମୀ
ବାହୁଦୂର ସଂବନ୍ଧମାନ ଥିବାର ।

ତୁ ପାଇଁ । କହିଲୁ ଖାରା ଏହି ଯେ ଦେବାନାନେ
ସବକାଶ କର୍ମରେ ବିଜୟାବ କଷ୍ଟକୁ ଖାରା
ଆପଣା ଆଧାରାୟତ୍ତବଳାବ ଫାନ୍ଦାନ୍ତରେ ଅନିଗାନ୍ତ
ଅବକାଶ ପାଇଁ ନାହିଁ ଓ ଦୋଚାନବାରମାନେ
ବହୁତ ବିକଷ୍ଟ ପକ୍ଷରେ ସହେଲ କର ଅଛୁ
ପ୍ରବନ୍ଧ ଯୋଗାଇ ରାଶିଥାନ୍ତି ମୂଳରୁ ପ୍ରଯୋ-
ଜନବେଳେ କୃବିଙ୍ଗ ମେଲିବାର ସଙ୍ଗ୍ରହ ନିଯୋଗ
କି ଥିବାର ମୁକ୍ତ ଅଧିକ ହୁଅର । ଯମେ-
ମାନେ ବୋଧକରୁ ଯେ ବାରେ ଯେବେ
କେଉଁ ଥାନଗରିଲ ଓ ରହି ଲୁଣ ଫେଲ ଉତ୍ତା-
ଦିର ଗୋଦାମ ବରଇ ତେବେ ଲଜ ହୋଇ
ଥାରେ ଓ ବହୁତ ଶାମର ଲୋକ ସେଠାର
ଦିପ ବରବାରୁ ଅବିକେ ଓ ଅନ୍ୟ ହୁନର
ରୋକ ବାରୁ ଯାଗାୟାକ ବରିବାପାଇଁ ବେଳ-
ଗପତା ସତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାକୁ ଏକ ସତକ
ହେଉଥାଇ ।

ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ୱାରୁ ପତିଷ୍ଠା କରିଲମାନ ଦେଇପାଇଲା
କଳାଶର୍ମୀ ନଗର ହୋଇପାରେ ଯେଉଁମାନେ
ଏହା କୁହ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ବେଳିପାଞ୍ଚନାର
ଉଧର ଲିଖିଲ ଅବଶ୍ୟକ ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।
ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଏହାର ଉନ୍ନତିର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏଛି
ଅତ୍ୱର ଦୂରମୁଖବର୍ଷରେ ଏ ଗୋଟିଏ ସବୁତିରି-
ଜଳ ନଗରତାଙ୍କ ଭାବ ହୋଇଥାଏବଳି । ସବୁ
ପଢିଛନ ନଗରମାନ ରେବନ୍ତ ଫରକଦାରୀ
ହାବିମଙ୍କଦ୍ୱାରା ଅରମ୍ଭ ହୁଅଛି ଏ ନଗର
ବାରତମାସର ଶାରମନ୍ଦୀର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ
ବାରତମାସର ଘନ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଏହାର
କର୍ମବିଧା ହେଠାରେ ନାହିଁ । ବାରତମାସର
ଯାହା କରିବେ ଜାହା ହେବ ଗୋଟିଏ ଯନ୍ମ
ଦନ୍ତମୁଖକଲ ସୁନ୍ଦା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଯେଉଁ-
ଠାରେ ବଜାରଦୋକାଳ ଆଏ ହେଠାରେହୁନ୍ତର
ରହିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରେଥ ଜାର ବାଟେ ହିନ୍ଦୁର
ଘରମାଣରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି କୌତ୍ତାରେ ଯାତାଧୀନ
ହେଉଥାଏ ଲବନ ଓ ଅବରାଧ ଦୁଇ ମନ୍ଦ
ପତ କାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପୁଲିଷ୍ପାଣୀ ଏଠାରେ
ହେଲେ ଭଲ ହେବ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଜାତିର
ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦିକାର ଅବଶ୍ୟକି କେନ୍ଦ୍ରପତାପଜକ-
ରେ ଜାକିପରମାନ ହୁଏଇ ଅଛି ଯାଏ କାଳ
ମହିନେମାର ତାତୀପତ କାଳବାଟେ ଅଣିକାପ୍ରାଚୀର
ବାରତମାସର ପୁଅହୁ ଜାରବରକଲୁ ରହି
ଅତ୍ୱର ଏ ମାନେ ଦେବକଳ ମରିଗାଏ କାମକାଳ
ପଦ କେବେ ସିଦ୍ଧାଧିକା ବରନ୍ତୁ । ଏବେଳା
ଦ୍ୱାରା ତାକ ଉଠାଇ ଦେଇ ଏବେଳା

ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତାନରଙ୍ଗେ କର୍ମ୍ମାଣ୍ଡଲରେ ।

୧୫୮

ଅମ୍ବେନେ ଏଥୁଣ୍ଡେ ପାଠକମାଳକୁ
ଜଣାଇଥିଲୁଁ ଯେ ବାଟକର ଆଇବ ହବିଲ ତ
ବର ଉଦ୍‌ବସାରେ କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ୟୁ କରିବାକିରି
ହୋତ୍ରିରେବନୁ ଅଞ୍ଚି ପ୍ରଧାନ ବରାପଛିଲୁ ଓ
ବେଳପେ ଉଚ୍ଚବାସ୍ୟ ନିବାହ ହେବ ତହୁଁ ପକ୍ଷରେ
କିମ୍ବାବଳୀ ପଶୁ ବରାପଛିଲୁ । ଉଚ୍ଚ ନିୟ-
ମାବକୀ ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖୁଣ୍ଡରଙ୍ଗ ବରାପଛିଲୁ ମନ୍ଦିର
ସହି ବରମାସ ଭାତରିଶର ବରକାମକେନ୍ଦ୍ରରେ
ପ୍ରଭାବ ହୋଇଥାଏ । ଯେହେତୁ ସମସ୍ତ ଶୈଳ-
କୁ ଏ ଅଇନର ମର୍ମର ଅବଶଳ ହେବା ଉପର
ଏ ଏଥୁପାଇଁ ଅମ୍ବେନେ ଉଚ୍ଚ କିମ୍ବାବଳୀର
ଧାରାଗ ବର୍ତ୍ତିକ ବରାପଛି ।

ବାଟକର୍ପାଇ ପରେନକଳା ବଲେଜୁତକଳ
ଅଧୀନରେ ଗୋଟିଏ ମୃଦୁ ମହିମା ହେବ ଓ
କଣେ ତେଣୁକଲେଜୁତର ଉଚ୍ଚ ମହିମାବା
ର ପାଇବେ ଏହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ତମେ
ହେଉବିବା ମହିତି ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ୩୮ ଟେକ୍‌ନ୍‌
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଟ ୨ ଟଙ୍କା ଲୋଞ୍ଜାଏ ବୁଢ଼ିଦିନେ
ବେଳଜରେ କିମ୍ବାକୁ ହେବ ଓ କର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
ଏବଂ ଅମ୍ବଲର ସୁମୋଗ ବାରଣ ପରେନକଳ କିମ୍ବା
ଦୂର କିମ୍ବାକୁରେ ବିଗନ୍ତୁ ହୋଇ ପ୍ରତିକଣ୍ଠ
ସକାମେ କୁରଳଣ କିମ୍ବା କଣେ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ୧୦
କଣେ ଟୱେଳା ଓ ଦୁଇକଣ ମୌର୍ଯ୍ୟର ଟେକ୍‌ନ୍‌
ଲୋଞ୍ଜାଏ ବେଳଜରେ କିମ୍ବାକୁ ହେବେ । ୧
ମହିମାର ରେକର୍ଡମାନ କିମ୍ବାକୁରେ କିମ୍ବା
ଅମ୍ବଲମାନେ କେବଳ କିମ୍ବାକୁ ଓ ଏବଲମାନ
କେବଳିବେ । ଏତିଲାନାମା ତାଣୀ ମେ
ହେଲେ ଅମ୍ବଲମାନଙ୍କ ଘରୀ ଉଠା ହେବ
ଓ ବେଳକୁମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଗମ
ଦୂରାୟ କିମ୍ବା ସକାମେ ଗୋଟିଏ ମହିମା
ହେବ । ଏତିଲାନାମା ଅନୁମାରେ କିମ୍ବାକାର
ମାନେ ତାରକା ଦାଖାର କି ବଲେ ତାରକା
ଉଥରେ ପନ୍ଥାବ କେବେ କିମ୍ବାହା କରିବା
ହେବ ବଲେଜୁତରବାହେବ ତାହା କିମ୍ବା କରି
ମେଲେ ତେଣୁକଲେଜୁତର କିମ୍ବାହା କା
ପନ୍ଥରବିନ୍ଦୁ ପନ୍ଥରବିନ୍ଦୁ ୫୫ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚଲ କରିବା
କିମ୍ବା ବରବେ ଓ ଯେବେବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବାହା
ବରବାର ଉଚ୍ଚଲ ବୁଝିବେ କେବେବିନ୍ଦୁ ତାହା
କିମ୍ବାହା କର ଆପେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ କରିବେ

କରିମାଜ୍ଞା କରିବାରେ କଲେକ୍ଟର ବନ୍ଦ ମହି
ହେବେ ନାହିଁ ଗ୍ରାଫ ଓରେ ଉଚ୍ଛଵଶବ୍ଦ
ବର ଲେବନ୍ତୁ ସତର୍କ ବରୁଷଦେ ଯେ
ଖର୍ବମେଘ ଡବାର କର ଅଧୟକ୍ଷତାବା
ପ୍ରଦବେ ନାହିଁ । ଯତ୍ତ ଆଲକାମାନ ପ୍ରାଣ
ହେବେ ମୋ ସୃଦ୍ଧ ଚେଷ୍ଟାକେହିର
ଅଭିନନ୍ଦ ଆଲକା ପ୍ରକ୍ରିତ ବସୁରବେ କହି
ବନ୍ଦୋନ୍ତୁ ଓ ଶ୍ରୀଲଙ୍ଘାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେବ ।

କମ୍ବିଶାର ଜାଇବାରୁ ସତ୍ୟ ହୋଇ ସାଧାରଣ
ଏହିପେ ଶ୍ରୀ ବଦ୍ରିଶ୍ଵରାରୁ ଓ ଯେହୁଲେ ଶିଳାକୁ
ସନ୍ଦେହ ହେବ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଚକ୍ର
ଜଳଣା ଲେଖା ହୋଇ ନାହିଁ ଦୟା ବିନ୍ଦୁ
ଲେବକୁ ପଞ୍ଚାନ୍ଦିଷ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ଯେ
ହୁଲେ ଗଢ଼ିର ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ କରିବାରୁ ହେବ ତ
ଆଜିବା ମିଥ୍ୟା ଥରେ ତେଷ୍ଠାମେ ବଳେଖିବା
ସର୍ବକୁର୍ବସାହେବଙ୍କ ଅକ୍ଷାମ୍ଲେ ଫଳଜହାରି
ରେ ନାହିଁ କରିବେ ।

କେବଳଦାର ହେବ
୫ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉପରେ
ଏବରେ ୫ ଟଙ୍କା ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ରେ ଅଧିକେ ୫ ଅର୍ଥାତ୍
୨୦୦ ମେଲ୍ଲା ୧୦୦ ମେଲ୍ଲା ପଞ୍ଚ୦୦୦

ପ୍ରକାଶନ କରିଛି ।

କୁଳିଥାରର ଉଚ୍ଚଦେଶ
 ଅର୍ଥରୁ ଡାହାର ମୁଖ୍ୟା
 ୧ ୨୦୧୯ ଜାନ୍ମ ଉପରେ
 ଏକପାଇସା ଲେଖାଏଁ ମିଳା
 ୨ ୨୦୨୦ ସୁଦୂର ତମା ଉପରେ
 ଏକପାଇସା ଲେଖାଏଁ ୧୯୦୯

ଏହିବସେ ଉଚାବିଦାର ଉପରଲେଖାମନ୍ତ୍ରେ
ଦେଇଁ ଏ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବ କରିବ ହେ
ତାଙ୍କଠାର ଅଗ୍ରାହିତରୁ

ଟ 3000 ପି ୨୦୯ ରହି
ଏ ଅଧ୍ୟେ ଦେବଦାଶ ପ ୫୦୦ ରହି
ଆମ୍ବଳ ଟ ୩୦୦ ପି ୨୦୯ ରହି
କିମ୍ବା ୫୦୦ ପି ୨୦୯ ରହି

ବାକୀ ପ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ
ଯେବେବେଳେ ଅନୁମତି ଥା ୨୫ ବନ୍ଦୁ
ଏରେ ବନ୍ଦୁ ଶାକସର ଟଙ୍କା ହିଁ ବନ୍ଦୁରେ ତେ
ଯେଉଁ ଜାଗିଗର ଜାହା ତେବେ ହେବ ଶାକସର
ବେଶ୍ଟନାଥ ବନ୍ଦୁର ସାହେବ ଜହିଂର ହିଙ୍କା-
ପନ୍ଧ ଦେବେ ତେବେବେଳେ ଜେପୁଣୀକଲେବୁ-
ଟଙ୍କା ବେଳେଖୁଣ୍ଡ ପତ୍ର ତ ଉଚ୍ଚ ବଳେବୁକୁର
ବାବେବଙ୍କ ଏବାଜିଷ୍ଠ ନହିଁବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେବ
ମହାରତାର ଯେତେ ଟଙ୍କା ଆଦ୍ୟ ହେବ
ଜାହା ତଥାରବେ ତ ଜନନୀଯରେ ଟଙ୍କା ତେବେ
ହୋଇ ବଳର ମେଜମେଷ ପଞ୍ଚରେ ତମା
ହେବ ଏ ଯେଉଁ ନହାଲରେ ଟଙ୍କା ପାବା
ତଥବ ଏବାଜିଷ୍ଠ କୁମାରରୁ କୁମାର ଜହିଂର
ଦୟାର ତେପୁଣୀ ବଳେବୁକୁର କଟିବୁ ପଠା-
ନାଲେ ସେ ବାକୀବାରକାରୀର ଆଜନାନୁ-
ପାରେ ଟଙ୍କା ଆଦ୍ୟ ବର୍ଷବାର ବହିର ଉପାୟ
ପଠାଇବୁ ।

କନିବାରମାନେ ସାବଧାନ ! ସାବଧାନ !
ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି ଦୂରେ କି ପାର ଜଣ୍ମରେଳ ପଡ଼ି !
ମହାଦେଵ କନ୍ଦଳ ଶୁଣିବେ କାହିଁ ଓ ଆହୁମୁଦି

ଉପାୟ ଯେମନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ କହିଲେ ସକା-
ଇକାର ବାପ ଜାହିଁ ।

ସାଧୁହିକ ସଂବାଦ

କୁଟକୁ ନୃତ୍ୟ କଳ ଦ୍ୱାରିଣ ସାହେବ ଗଜ
ଗଲଦାର ଏ ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଯୋଗାଳର ଶ୍ରଦ୍ଧାର କରି ଅଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକଳନ ବାହୁମାଣସ ବିତେରିର
ଏବାଉଷ୍ଟର ବାବୁ ଖାମୋହିନୀ ଦୟା ଗ୍ରାସକୁ
ଠାରିଛି ଯାହେବଳ୍କ ଚିକାରେ ଜଳିବର ଏବା-
ବାବୁ ଏବାଉଷ୍ଟର ଦୟାକୁ ହୋଇ ଥିଲୁ ।
ଏ ଫର୍ମନ୍‌ଦ୍ୱାରା ମହିମାରେ କେବୁ ପଣ୍ଡା
ଯେଉଁବା ପରାମର୍ଶ ହେଲା ଏ ଫର୍ମନ୍ ।

ଅନୁମତି ହେଲା ନୂଆଗଢ଼ର ଗୋଟିଏକବୀ
ଥିବା ଅନ୍ଧାର ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦୀର ମେମ୍ବର
ଥାର୍ମାକେବ ତଳିଜୀଏ ଗା ୫୮ ରିମ ପରିବା
ବାହୁଦର କାର୍ଯ୍ୟର ବିଦୋବନ୍ତ ବିମିତା ଏ ଲକ୍ଷ-
ଚିରେ ଅଧି ପଦେଶ ହେବେ ।

୧। ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧବାହିକା ଲେଖଣ୍ଡି ଯେ
ଏବରୁ ସବ ବାଲେଶ୍ଵର ଉତ୍ତର ଧୀମାବିର୍ତ୍ତୀ ପଦଃ-
ପୁରେଜୀ କୂଳ ପ୍ରତି ଅଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ମାନୀୟ
ଆପ ହୋଇଥିଲି ।

୨। ତାତ୍ତ୍ଵର ଲାଭକ ସାହେବ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଜାଗର ଉନ୍ନତି ସାହେବ ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ଧରି-
ଅଛନ୍ତି । ଦେଖାଯାଏ ତାତ୍ତ୍ଵର ଉନ୍ନତି ସାହେବ
ଅଟ ଯୋଗମନେଇ ଅଚ୍ଛନ୍ତି ଲେବେ ସବ୍ଲ
ଦ୍ୱାରେ ମୋଳନ୍ତି “ ତୁଲସୀ ଦୂରପରିବର୍ତ୍ତ
ଦାସେ, ବିଶ୍ଵର ଦୂରପରିବର୍ତ୍ତ କୁଣ୍ଡାଏ ”
ଅଜାମୀ ପକ୍ଷରେ ତାତ୍ତ୍ଵରଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟାବଳୀ
ଦେଖିମେ ଶିଖିବ ଦେଖାଯିବ ।

୧। ନକରୁଗମାସ ମେଷ ସତ୍ତବ ବାଲେପୁର
ଜିର ଲୋକବଂଶଧ ଆରମ୍ଭହେବ ।

୪ । ଅମେରୀଜେ ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦାଇନ୍‌
ଶିଖାଶ୍ଵରର ତାତୁର ବାବୁ ଖବରର ବିନ୍ଦୁ
ବାବୁ ଗାସାଜଳର ଦେଇ କହିଛୁ ହୁଏଇ ମୁମ୍ଭୁ
ଅବସ୍ଥାର ବିଷ୍ଣୁଦେଖିବା କଥା ଲେଖିଥିଲୁ ସମ୍ଭାବ
ଗାସାଜଳ ବାବୁ ଅଜ୍ଞାନ ଆଶ୍ରମକିରଣ ହୋଇ
ତାତୁର ବାବୁଙ୍କ ନଗବ ଟୁୟୋଜା, ଏକମୋଡା
ଗାର ଓ ସେହିଏ ଯୋଡା ପୁରସ୍କାର ଦେଇ-
ଅଛି । ଅମେରୀଜେ ଦ୍ୱାରା ଓ ଉତ୍ସତା
ହରପୁରର ପୁରସ୍କାର କର ।

କମାରବୀଳ ସହକଳ ଜଳନ୍ତ୍ରିକ ଭାଷ୍ଟ-
ହୁଗୁ ଅନେକ କୁଣ୍ଡରେଇ ଅମେରି ଚିର-
ଅନୁଭୂତି ।

ବାରବୋଲକ ଅପିତ୍ର ଏକମୁଖ ।
ଷେଣେଳ ଆରହୁସ ।

ଏହୁକେ ମିଳିଛି କଣ ପଦବନ ସବାଲ ଶ୍ରୀ
ସନ୍ଧାବେଳେ ସବାଜରେ ଉତ୍ତମଭିଷେ ଲଗ୍ନାଇ
ଦେବ ପାତ୍ରରସାହେବ ଡଖେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରୁ
ଘେମୀରୁ ଏହଙ୍କୁ ଥେବେବୁ କରିଅଛନ୍ତି
ଯେ କହନ୍ତି ଯେ ଏମେବ ବଳମୁରେ ଅସେମ
ହୁଅଇ ଅଛିଏବ ଅନେକବଳ ଜୀବନ କଥା-
କାର କରିବାକୁ ହେବ । ଅନୁଭବ ସେମ
କିମ୍ବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ।

କଳବତ୍ ଦେଇବର ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠାନ୍ତ
ଡେଲିକ୍ସ୍‌ଯୁଗର ଅବଶତ ହେଲୁ । କାନବତ୍ତା-
ରରେ କଣେ ସାହୁ ଅସ୍ତ୍ରବଳ ଅଛି ହେଠାରେ
ପ୍ରାୟ ଚିନ୍ମୟକଣ ସରେ ମୋରଥାନ୍ତି । ସବାର
ଜିବ କୁରିଆ ଦେଲେ କଣେ କେବଳ ଅତ୍ରବଳ-
ରେ ପରିମଳ କଣେ ସର୍ବ କାନ୍ତର ହୋଇ
କିଏ ବୋଲି କହିବାର ହେ ଅଧିକାରୀ ଦେଇନ୍ତି
ଫଳସ କାନ୍ତରେ ପରିଚୟ ଦେଲ । ପେନୋବ
ମୋରୁପତିବାବ କେଉ ସରସମାଜକୁ ତେରୁ
ଯାଇ ଦୟାକଣା କିମ୍ବାକ ଦେଶର ଅନ୍ତର
ଫ୍ରେଡାଥବା ଦେଲେ ଅଭିଭବେ ସରସରୁ
ଦୂର୍ଧ୍ଵପତନ୍ତେ ସେ ପରିବାର ପୁରୁଷାୟ ଅଧ-
ିଗାନ୍ତ ସବୁ ସର୍ବ ସର୍ବ ହୋଲ ପରିଚୟ ଦେଲ
ପେ ପରିଚୟ କାନ୍ତ ଦିବିଶୀର ଦେଇନ୍ତି ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କ ? ସେଇ ବହୁନ ହୁ ଏହା କହୁ
ଅସ୍ତ୍ରବଳର ଦାହୀରଗଲା ଓ ବାଟରେ ଗୋବି-
ଦାରୁମାନେ ପରିଚୟବାରେ କହୁନ ବାଜ ମରମର
କରିବାପାଇଁ ଯେହି ଯାଇ ଅଛି । ଏହିଦ୍ଵେ
ପମସ୍ତକୁ ଅଛିନମ କର ଅନୁର୍ବିଦ୍ଧ ହେଲ ।
ଏବେଳେ ପୁରୁଷ ଦାହୀର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ଅଛନ୍ତି ।

ପାଦୋଳେସୁର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପାତେଥୁରମୁଁ
ଭାମରେ କରିଯାଏ ତା ୧୯ ରୁହରେ ଯେଜେଲୁ
ଦେଲେ କ୍ଷେତ୍ରଗାତ୍ର ପଢ଼ିଲି କେତେବେଳେ
ଗଣ୍ଡେ ଶାତମାନରେ ଦେଗାଗର ଯେ କମେ
ଦେଖାଯି ଧଥୁକ ବେଳ ବଜାହୋଇ ପଢ଼ିଅଛି ଓ
ଯେ ଗତରେ ଅର୍ଥ କରିଲେକ ଅଛନ୍ତି ।
ବେଳତେଥେ ସୁରମର୍ମଳୟ ମୃତମଧ୍ୟରୁ
ଗାତର ବାହାରକରି ହେଲା ଓ ଯେଉଁ ତ କରି
କହିରେ ବନ୍ଧିଥିଲେ ତାହାର ନିମ୍ନ ଧର କେଇଁ

ଗନ୍ଧାର ଅପାଇ ଦିଲ୍ଲି ହାତୁଁ ।
କଳନ୍ତା ରେଖ ତିମିଧରେ ଦରି ମଧ୍ୟ ସରଜି-
ଶଳ ଚଣେଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ଦେ ସରକୁଷ ଗୋଲମହମଦ
ଟ ୧,୫୫,୦୦୦ଟଙ୍କା ଲିଖିତରେ ଥିବା ଦିଶୁପୁ-
ରେବଳ ଯାହାଯାହିନିତା ଥାର କରିଅଛନ୍ତି
ବନ୍ଦମେଣ୍ଡର ଅନୁମତି କମେଜ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀଟ ବିଦେଶୀ
ଦେବାହେବ ଓ ଚାରିଗାୟକମାର କରି ଏଗଲ-
କରିବୁ ଦିକ୍ଷିତକାର ବର ଥିଥା ମାରିପାରି ।
ଏମାହେ ୫କାର ଦୂରତା ୧୫୦ କିମ୍ବା ପ୍ରାକମାନ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନି ଧୀର ଏବଂ ୧୦କିମ୍ବା ଦୂର ମାଧ୍ୟ-
ମୂଳାପ ବନ୍ଦ ଆରଦେ ଏହି ନିଷକେ ଥରେ
ଲେଖାଏ ଶ୍ରୀଜିତାରକା ପାଇବେ ।

ଭାଷାକୁ ନିରାକାର ଭାବରେ ବିଦ୍ୟାର ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସେଠାରେ ଦର୍ଶନ କରି ଧାରା ଲାଗିଛି ।

ତେବେଳିମୁଣ୍ଡ ସମ୍ବାଦ ପାରଥକୁ ଯେ
ପାଇବାମାତ୍ର କାହାରେ ଲୋକାର୍ଥି ପାମବ
ଥାର୍ଥିବଳ କାହାକୁ ସମ୍ପଦରେ ଖଣ୍ଡିଏ ବନ୍ଦାଳ
କୋବା ପାଇଲେ ଯେ ତହିଁରେ ୧୫ ଲଙ୍ଘ
ବନ୍ଦାଳେବ ତେବେଳିର ମୁକ୍ତପାତ୍ର ଦୂର । ବନ୍ଦା-
କଳ କହିଲେ ତ ସେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜରେ
ମୋରମେନନ୍ତି ଆସୁଥିଲେ କାହାକୁ ଉବେଳ
ଗାଇବାର ଦେଶମାନେ ତ ୧୯ ନ ହେଲ ଜୋ-
ବାରେ ଲୁଅହନ୍ତି କ୍ରିବୀୠ୯ ହେଲା ତାହା
ଆଉ ମହାନ୍ତି । ଏବାକୁ ମଧ୍ୟରୁ କବଣ ଅନନ୍ତ
ମର୍ଦ୍ଦିନରେ ତେ କବଣ ଧୂର୍ଥ କଳ କାହାକୁ
ଅବି ମାଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୁଦ ଯେତେ ମୋର-
କାଜ ମଧ୍ୟ ଭେଟିଛି ଅପରା ।

ବନ୍ଦାରିଧର କଣେ ପଦପ୍ରେରନ କେତୁଥିଲୁ
ଯେ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳର ମେତେ ମେଅହଳରେ ଆଗର
ଜୀମ ହୋଇଥିଲୁ ଏବେ ତଥାମାନେ ପଦ୍ମଶିଖ
ଚତୁର୍ବେ ପ୍ରାଚୀକାଳୀୟ ପଦଲଙ୍ଘ ଉଦ୍‌ସମ କହି
ଅଛି ।

ପ୍ରେସିଟ ପତ୍ର

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାବକ୍ଷମାଦିକ ମହାଗଣ୍ଡି

ପରିଷ୍କାର ହୃଦୟରେ ଅବିଗାମେ ଅନ୍ୟେ
ବସକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦରଖର୍ମ ! ମୁଖ ମହାଶ୍ଵର ବସୁ-
ମର ଦଦାତୁଥରେର ବସୁନ୍ଧର ଦେବତା ମୁହଁ
ଜାଗର ଅନୁଭବ ହରି 'କାନ୍ଦିମାଳା' ଜୀବନେ

ଜୀବିବ ସୁମୁକ ପାଇଲୁ । ଦୂଃଖର ଦସ୍ତ ଯେ
ଏ ଧୂମୁକର ଅଳ୍ପମାତ୍ର ଲେଣୁ କର ଫରନାଳ
ପ୍ରୁଣଙ୍ଗର ଶୋଭାନ୍ତର ହେଲା । ବରଷଙ୍କର
କ୍ଷୁତି ଦେଖିବାର ଏଥରେ କର୍ତ୍ତମାନ ଅଛେବ
ଲୋବଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହେଉଥିଲା । ବଦ୍ଧବୃକ୍ଷ-
ଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାଦ୍ୱରେ ଅପାଥାରୁବ ପୁରୁଷ ଥିଲା ।
ଏ ଦସ୍ତ ଜହାନ୍ତିର ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୁ ପଥକର
ପ୍ରଣିକୁ ବଦିଲ ଆଛି । ଅଭେଦ ଜୀବନକର
ଜୀବନ୍ତ ଦସ୍ତରେ ସେ ଯାହା ଲେଖିବାକୁ
ଆହା କମରେ ଘରେ ହେଲା ।

“ଦୁଇପଦ୍ମ ପରାମର୍ଶଦିନ-କବନୀ ସଥାମନ୍ତର
“ହରୋମହର୍ଷ ଶକ୍ତିଧାରୀ ପ୍ରାଣଦିନିବରେ
“କଚ । ନିଃଶ୍ଵର କରାନ୍ତିକ ଜଗାଦିବତ
“ଏବ ତା ଯଦିମୁ ବୁଝ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
“ଲଜ୍ଜା ହେଲେ ଜାତିତାର ଯେତ ପ୍ରତି
“ତୁ ଏ ଜାତାର ନାମ ହୁଏ, ମୟ, ବିଜ୍ଞାନ, ନିଃ
“କରଣ, ଜୀବ, ପ୍ରକାଶ । ଏ ସବୁ ଜଗାରକାଳୀପୁ
“କୁର ନାମ ଅଛଇ । ମାତ୍ର ଜାନା ଦେଇବେ
“ତିକୁ ନାନା ପ୍ରକାର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି
“ଉତ୍ତରଦେଶରେ ହରିଶ ହାନ ଏବ ଶେଷ
“ପ୍ରପେନରେ କୌଣସି କରିବେ ମୟ । ତା
“ପ୍ରତିବ ଅଛି ।

“ଏ ମରଣକ୍ଷର କାହୁରୁ ହୋଇ ଏକ ନାମ
“ଅଛି । ଯଥା ପଦ୍ମବିଶ୍ଵା । କାହୁରୁଙ୍କ ବରଗୋ
“ନାମ ଦୁଇକାଯୁ ସମ୍ଭବିତ । ଅପଦୁମି ଜାଗାଯୁ ।
“ବାହୋନ୍ତ କ୍ଷରିୟ ଜାତା । କାହୁରୁ କଳପ
“ଜରି । କୁଞ୍ଚାକ ବାସୁଦେବ କୁଳ ହେବାର
“ବରଣଙ୍କ ନାମ କାହୁରୁ ହେଲା । ଫଳୀଧୂର ଜଳ
“ବାହୁମ ଯେଉଁ କ୍ଷରିୟମାନେ ଜ୍ଞାନ ହେବେ
“ଖେଳାମେ ପୁରୁଷଙ୍କର ଭାସୁଦେବ କୋରାଇଲେ ।
“କରୁଣମାନେ ପୁତ୍ର ପାତ୍ର ହେବେହେ
“ଅନ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ମାନ କୁହୁରୁ । ଯଥା ଯମାନ୍ତର
“ନକା କ ଗୋପୁ । ନନ୍ଦବନ୍ଦ ନ ଆରୁ କୁହୁରୁ ।
“ଦର୍ଶି ପଶିବୋ ନ ଜାବଃ । ପ୍ରତାପଙ୍ଗେ କାହୁରୁ
“ଧର୍ମଭିକ୍ଷାକ ବାସୁଦେବଙ୍କୀ । ନ ମନ୍ଦିର
ଶୁଣୁ । ରତ୍ନ”

วิจัยฯ

ଏହାପ୍ରାତି ସମ୍ମିଳନରେଣ୍ଟୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ମାରୁଥିବି ଯେ ମର ୧୮୭୩୦୦ ବାର ସକାଳ
ବଢ଼ିବ ଆଜିକଥାର ଗତିର ପ୍ରେମିତ ଶ୍ରୀ

ହୋଇ ଅଶମେକଷ୍ଟୁଙ୍ଗ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ଲଖାଯାଇଛି ।
ଅଛବିନ ତାର କୁଠା ନାହିଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦଳ ଏ ୧୦ ଶ୍ଵା ଓ ଅପରାହ୍ନ ଏ ୫ ଶ୍ଵା ମଧ୍ୟରେ
ଦୌରାଣି ସମୟରେ ବେହୁ ସେ ଉତ୍ତମିତ୍ତ ମାଜନା
ବରସାଇବେ । ଶା ୫ ରିକ୍ତ ବବନ୍ଦର
ମତ ୧୭୫ ମଟିବା ।

T. M. KIRKWOOD

ଦୁଃଖ କି ଏଣ୍ଟାଇଫ୍ରେଂଟ ଓ ସହ-
ସମ୍ପଦ

ଗନ୍ଧବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ସତ ୧୦୨୦୨୫ ଶାଲି
ଯେବେ ବୁ ଉମିକୁଷମେ ମାନସତ ୫ ୨୫
ଦୂଷାବରେ ଉଚ୍ଛବରଥାର୍ଥମୋରୁକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯାହା ବୃକ୍ଷ ଦୋଷ ସେହିଷ୍ଵୁ ଉମିକୁଷମକ
କଳନ୍ତର ମାନସତ କେବଳ ୫ ୧ ଜୀ ସାଧା-
ରମ୍ଭ କବିକୁ ଖେଳ ଯେହି ବର୍ତ୍ତମାନକ
ପକାମାନଙ୍କ ଘରାନେ ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତାକରମ୍ଭ
ମରେ ପରମାନନ୍ଦର ଯାହା କୁଣ୍ଡ ମହାପଞ୍ଜୀ
କେ ପୁରୁଷ ମନ ପ୍ରାଣକ ପ୍ରଥାର୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନେ
ଆହୁମ କରିବେବେ କେବେ ସେମାନେ ଏହି ମର
୫ ୧୯ ଜୀ ଦୂଷାବରେ ମେଧତ ଧାରିବେ ।
୫ ୨୦ ଜୀର ଦୂଷାବରେ ପାଞ୍ଚଲ ଦିଲେ ଉକୁ ଉପ୍ରେ-
ମନ ପାଇବେ ମାତ୍ର । ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ ୧୦୨୦୨୫-
୨୧ ପାଇ କମନ୍ତେ ମାନସତ ୫ ୨୫ ଦୂଷାବରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାର୍ଥମୋରୁକୁ ବେଳେ । ଏହା ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ
ମରେ କିମାର୍ଦ୍ଦ ମାନସତ ୫ ୨୮

ଏ ଗୁଡ଼ ପରେମୁର ହୁନ ଫାଟି ସାନ୍
ଦିଲୁଖି ଲି, କରନାର ପାହେବି
ତେବେର ପେଠି ପରମାଣୁମେତ୍ର

ପ୍ରକାଶିତ	
ବାବୁ ବିମା ଇତିହାସ ଦୋଷ ଗପକୁଳ ଅଜ୍ଞାନ	୫୮
ବିପରୀତ ହୋଷ ବାବୁ	୫୯
ସୁଦିର୍ଘକ ଦାତା	୫୯
ଦିଲଗୁମ ହୋଷ	୫୯
ପୋଲବଚନ୍ଦ୍ର ମୋହନ	୫୯
ପରମହାୟ ପରମହାୟ	୫୯
ସୁର	୫୯
ଅର୍ଜନକୁଳ କର	୫୯

କ୍ଷିତି ଏହି ଉତ୍ତରାଧିପତି ସମ୍ମନ କରୁଣ ଦର୍ଶନ
ଦିଲାର ପଢ଼ଇ ପିଣ୍ଡିତମୁଖୀଶାଶନ ସାହାଲପୁରେ
ପଢ଼ଇ ଏ ପ୍ରସର ହେଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୯୬

ପାଇଁ କୁହାର ସମ୍ମାନମଣିତା ମାତ୍ର ନାହିଁ ।

ପ୍ରାଚୀନତା

ବାରଦ ବନ୍ଧୁ ।

ଶାକାଳୀଅମାବାଦିଗୁ ସମୟରେ କ୍ଷରତବର୍ଷର
ପଦବରେ ପ୍ରାୟ ଲାପ ହାନିଗୁ ଓ ବାଣ ପୋଡ଼ିବା
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଏ ଦର୍ଶ ଲେହତାରେ ବିଜ୍ଞ
ପଦବରେ ଦାର୍ ପୋଡ଼ିବାର ଧୟାମାନ ବିଜ୍ଞ
ହୋଇ ନ ଥିବାର ଜୀବାଯାବ ବାରି ଥମ୍ଭେ
ପାଇବ କେଇନାହିଁ ଅବଳକ ହେଲୁ ଯେ
ପୁଣି ସାହେବଙ୍କ ଆଖି ବିମେ ପୁଣି ବନନ୍ତି
କୁଳମାରେ କ୍ଷାରର କର୍ମପ୍ରାଚ ପାଇଁ କୋଣାର୍କ
କୁଳ ପୁଣି ଥାଳୀ କୁଳରୁ ଦେବ ଅରେ କିମ୍ବା ର
ହେତୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ର କିମା ଧୂମରେ କାରିତ କର୍ମ
କରିବ କିମାର କାମକାଳୀମିଶ୍ର ଅଛି । ଦିନରେ
ଏକେ ପୁଣି କର୍ମପ୍ରାଚକର ଥରେ ଶ୍ରୀମାନ
କୁଳମାର ପୁଣି ତିର ପର୍ବ ଯେଥେ ବାରି କର୍ମ
କୁଳ କରି ବିକଷି କରୁ ନ ଥିଲେ । କିମ୍ବା
ପୁଣିରୁ କେଇନାହିଁ ଦେଖି ନେବେ ଉତ୍ତର
ଜୀବାଧାରର ପଢ଼ୁଣ୍ଟ ଦେବେ । କିମ୍ବର୍ଷ
ଜୀବାଧାରରୁ ସମୟରେ ପୋକାଏ କାହାରି ଚାରେ
ପ୍ରମରାଗକେ ଧରି କାହାରୁ ପାଇଁ ପଚାର
କାହାର କର୍ମ ପାଇବ କାହାର ଉତ୍ତର କର୍ମକାଳ
ମହୋଯୋଗୀ ହୋଇ ଆଖି ଦେଇଥିଲେ
ଯେ କୋଣି କିମି କିମା ପଢ଼ାରେ
କିମା କରିଥିଲେ ଯେ କୁମ୍ବକାଳ ଧୂର କରି
କରୁଥୁ ଦେବକା ବ୍ୟାକ୍ତି ନାମରେ ଯରଯୋଗ
କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଅଜ୍ଞନମେ ପୁଣି
କମ୍ବକ ବାରିବ କର୍ମ ଧରି କରି ଆହାରୁ ସବୁ
ଥାର ଥିଲେ ।

ବୁଝିବାରେ ମନ୍ତ୍ର କିଳାପଟ୍ଟାରେ ବାରଦ ବି-
ଯୁ ବରବାର ବସୁର ଦେଖା ଯାଏ କିନ୍ତୁ
ହା ଆଜିପରି ଅଟଇବ କି ଲାହୁ ତଥା କାହିଁ
ଠାରେ ବଳବର ବାରଦ ଅଥ ଏକ ଶକ୍ତିକ
ବୁଝି ବରବା ଧୀର ପଢ଼ିମା କେବାର କିମ୍ବା
ଛି ଓ ଦେଖି ଧରାହ ଉତ୍ତାଗାହ କିମ୍ବା
ଅଳକ୍ଷରେ ବାରଦ ପ୍ରତ୍ୟେ ବରବା ଧୀର
କେଇ ଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦୀଗାବଳୀ ଥାଏ-
ବେ ସମୟରେ ବାରଦ କରି ବିନ୍ଦୁ ବରବା-
ରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଧୀର ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ ।
କୁଣ୍ଡରେ ଦେଖାଯାଏ ମୋ ଧୂଲିଷ ଏ କବ୍ୟରେ
କିମ୍ବା କ ବରନର ଶୁଭଧଳ ହେଉଥି
ଦୂଷିତ ବାରଦ କହିଥୁ ବରବାରେ କିନ୍ତୁ ଅନିଯୁ-
କ୍ରି ନାହିଁ ବରି ଅବେ ପୃଷ୍ଠାଲେବ ଏହି
କବ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲି ଲାହୁ ବରବାନ୍ତି । ଏ-
କାହେ ଦିଲ୍ଲି କଣ୍ଠା ଲେଖାଏ ପଢ଼ିମା ଧୀର ଦେଖା-
ବଦାଚ ସମ୍ମର ନୁହନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା
କରଲେ ପୃଷ୍ଠାଗାରମାନେ ଉତ୍ତମମୟ ଲାଭ
କରିବେ ମାତ୍ର ଅନେବ ପୃଷ୍ଠାକର ବହିବାଳ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ତମ ହେବ ଜଥାକ
ମୋମାନେ ଦେଖ ଦେଖ ଯେ କୌଣସିପ୍ରତିବାର
ବାରଦର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେ କେ କହିଥୁ ବରବାର ଯେବେ
କିମ୍ବା ଆବ ରେବେ ପ୍ରତ୍ୟେ ମୋହନ୍ତି କାହା
କାହାରବାର ଉତ୍ତମ ମୋହନ୍ତି କୌଣସି
ପରବେ କବିବାପରି ଧୂଲିଷ କାର୍ଯ୍ୟ ବଲେ
ଏମାନାନେ ଦେଖିବ ଫର୍ମିବେ କରିବେ ଏମାନ୍ତି

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
ବର୍ଷାଦେହମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ନିଧିମୁଲ୍ୟ ଧାଇ ଡାକମାସିଲ୍ ୫୫%

ବାଙ୍ଗକର୍ତ୍ତା ।

କର ମନେକବାର ସାଧୁଙ୍ଗାତରେ କୁଟୁ-
ମ୍ହିଣ୍ଡୁ ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ହୋତାରେ ଥିଲୁଗ ଜାଗାପିଲା
ସବର ଗୋଟିଏ କରେଥ ଅସୁବେଳକ ଦେଇ-
ଥିଲା କାଟକର ବିଷୟରେ ଉପମିତିମାନଙ୍କରେ
କି ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ଏହି ଦାଖ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବଜାର
ତିଦେଇଥ ଥିଲା କିମ୍ବା କାଳରେ ଏ ଦେ-
ଶୀଘ୍ର ଅନେକ ଚମିପର ଓ ଆଜିଥିବୁ କିମ୍ବା
ଲୋକ ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇ ବକ୍ର ବାର୍ଷିକ ବିଜାର
ବନ୍ଦେ ପିତମରେ କାଟକର ଅଜାହ ଓ କାହଁ-
ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତରେ ବିବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ଵରବଜାର ଯେ ବିଜମାନ
ପ୍ରକର ବର୍ଷାକୁ ଜାହା ପାଠ ହେଲା ଓ
ପରମାନେ ଜାହଁର ପଥାଳ ବିଷୟମାନ କୃଦିଷ୍ଟ-
ଜ୍ଞାନ ବର୍ଷା ଗାୟ ବମସ୍ତେ ଶେଳଂ ବୋଇ ବନ୍ଦୁ
କଲେ ଯେ ଏ ଆଜାହ ବଠାରେ ପରି
ହେଲେ ବିଜାରାଜାରଙ୍କର ବଜ କିମ୍ବା ହେବି ।
ପ୍ରକାମାନେ କର୍ତ୍ତମାନ କୁତୁର ହେବୁର ବୁଝ
ହେଲ କର୍ତ୍ତାକୁ ଜାହଁର ଜ୍ଞାନା ପେଶ
ନ ହେଉଥୁ ଧର ପୋଟିଏ କର ଜାହାଙ୍କ ବିଷୟେ
ପକାଇବା କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଅଟର୍ । ଆଜନକାହା
କୁଳେ ଉପମିତିମାନେ କର ଆପାଧୁ କରିବାକୁ
ବାଖ ହେବେ ଯାଏ ଆପାଧୁ କରିବା ଆପିମୟ
କୋତମାସ ହେବେ । ପ୍ରମିତିମାନେ ମିଳ

କଳସରର ବନ୍ଧୁ ମୁଖ ବନ୍ଧୁତାକୁ ବାରାଣ୍ସି
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦେଖି ଦୁଃଖ ସଂଭବ ଭାବାଙ୍କର ମୁଖ
ପୁଣୀ ଜୀବ ରହିଥାଏ । ଏହିଦୟ କିମ୍ବା କର
ସେମାନେ ଏପ୍ରଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି ମୁହଁର ରକ୍ଷି-
ବାର୍ଯ୍ୟାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଲୁ ଅବେଦନ ବରବା
ସ୍ଵର୍ଗପୁରୁଷ ଜୀବ ବରଖୁଲେ । କେବୁ ଭାବାଙ୍କ
ମନରେ ଏହି କିମ୍ବା ହେଉଥାଏ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡୁ ଯେ ମୁହଁ ଅଛନ୍ତି ଜାଗ୍ରା ହେବାରାକେ
ଏପ୍ରଦେଶକୁ ଭାବା ପ୍ରତଳ କଲେ ସେମୁହଁଲେ
ଗାସ୍ତ ଯେ କିମ୍ବା ହେବେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବାଦକା
ନାହିଁ ବିଚରଣରେ ବିଦ୍ୟମାବଳୀରେ ଏକପ୍ରାନ୍ତରେ
ଲୋଗାଥାନ୍ତି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ କିମ୍ବା ନାହିଁ
ଏ କର ଆଦୀୟ ବରବାକୁ ମନ୍ଦୀର ବନ୍ଧୁତାକୁ
ଏକଥା ଯେମନ୍ତେ ପ୍ରକାଳମନରେ ଦୃଶ୍ୟରେ
ଜାଗରିତ ଥାଏ ଏଥିର ଗହିଁ କିମ୍ବାବାବମନାକେ
ବାର୍ଯ୍ୟା କରିବେ । ଏମନ୍ତ ଘବହାରେ ଏପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତଳ ନ ବରବା ପ୍ରାର୍ଥନାତାମ୍ଭ
ଯେତୁସେ ଦ୍ୱାରା ଅଛନ୍ତି କରିବାର ଉପରେ
କିମ୍ବା ପ୍ରଧାନ କରିବାର ଉପରେ କିମ୍ବା
ଯେ କିମ୍ବାବରକତାମ୍ଭ
ମୋଷ୍ଟର ବାଗଜ ନେବାର ଯେହି ବିଶ୍ୱ
ଅଛି ସେହି ବିଶ୍ୱ ରହିବ ହୋଇ ବନୋବତ୍ତ
ବାଗଜ ଅନୁଶାରେ କର ବନୋବତ୍ତ ଏ ଆଦୀୟ
ହେବାରି ଆଜି ପଥାର କରିବା କିମ୍ବାତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଅବେଦନ କରିଯାଇ । ଏମଧ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତର ହେବୁ ଏହି ଯେ କିମ୍ବାଲା ଦେଶର
ଯେ ସମ୍ମାନ କଲରେ ବରମାଧୀ ବନୋବତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ସେ ସବୁ ବନୋବତ୍ତ କରି କିମ୍ବା
ତଳେ ହୋଇଥିଲା । ଭାଲ ସହଚାରେ କିମ୍ବାନୀ
ରମାକେ ମୁମ୍ବିର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଅକ୍ଷୁକ ପରମାଣରେ
ସାଧନ କରିବାକୁ ମୋହାରେ କିମ୍ବା କୃତି ଆଜି
ଅଛି ଅଛିବ ହେତା ବନୋବତ୍ତ ବାଗଜ ପରି
ମୋହାରମ୍ଭ ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ଅନୁର ପରିବ
ଦୁଇର୍ଗଂ କୁଠାଜ ବାଗଜ ନେବାର ପିଥୋକନ
ଅନୁକରୁ ସେ ସବୁ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବାକଳ ପ୍ରଥ-
ମାକରସାରେ କିମ୍ବା ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାରେ ମୋହା-
ମେତି ବନୋବତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏତେବେଳେ
କିମ୍ବାରମାକେ ବାଗଜ ନ ଦେଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏବ ନାହିଁ ଦେଶର ଅବଶ୍ୟ ସେମେ ନଦ୍ଦା
ଶୋଇଥିଲା ଜାହିଁରେ ସବୁ କିମ୍ବା କରିବ ହୋଇ

ସଥାର୍ଥ ପୁଷ୍ପ କୁମା ବିଶ୍ୱଳ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଗହୁର ବିଶେଷ ନୂଜାଥକ ହୋଇ କାହାରେ
ଯଦ୍ୱାରା କି ବୌଧାନି ମୌକାମାନଙ୍କରେ
ପତଳ କୁମି ଆବାଦ ହୋଇ ଅଧିକା ହେଲୁ
ହେଉଥିଲୁ ତେମନ୍ତ ଅନ୍ତିମ ମୌକାମାନଙ୍କରେ
କଥା ପ୍ରବାହ ବା ଅନ୍ତାଜିନ କାରଣରେ କିମ୍ବା
ବୋଲିଅଛି ଏ ସବୁ ଏକଥିରେ ଧରିଲେ ଅଧି
ବିଦ୍ୟ ପାଦ ସନ୍ନାନ ଦେବ ଏ କଥା ରେଖିଲୁ
ବାହୁମନାନେ ବଞ୍ଚି ଥିବ ମୋହଦମାର ଅବଗତ
ଅଛିନ୍ତି । ଏଥି ଉତ୍ତାର ପୁରୁଷ ରାଜୀବାର ଆବ-
ଶକ୍ତି ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କତ କରିଥାଏ
ଅସୁକ କାହାର । ସାମାଜିକ କମିଶାଖ ବିଦ୍ୟା କେ
କମିଶାରମାନେ ଅପଣା ବରଣପୋଷନ ପାଇ
ତହୁଁ ଉପରେ ମହୁଁମଧ୍ୟ କରିବ କମିଶାରର
ଅପଣା ବାଜରେ ଉତୁଳ କହିଲ କରନ୍ତି ।
ଲେଖକା ପଣ୍ଡିତାକୁ କାନ୍ତିକାରୀ କମିଶାରକ
ସଂଗଳ ଅନ୍ତି ଅଟିର ଦୁଇଷଂ ଅବବାନ୍ତ କମି-
ଶାରଙ୍କର ସାମନର ବିବସ୍ତା ବି ବାମକ ପଥ
ନାହିଁ । ଏଥର ଲୋକମାନେ ବେର୍ତ୍ତାମାନ
କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଦେବେ । ସରକାର
କିତାନ୍ତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏମାକେ କାଗଜ ଦେବା
ପାଇ ବାପ ଦେବେ ମାତ୍ର ସେପରି ଦେବାବପଦ
ନ ଥିବାର ଅଗ୍ରହୀ ଏମାନଙ୍କୁ ନିକ୍ଷି ସବ ମିଳାଇ
କାଗଜ ଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ ତହୁଁରେ ପ୍ରି
ଦିଶର ଯୋଗେ ଦେବେ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି
କାଗଜ ଦେବ ପାଇ ହେବାବ ରହୁଥାବ କିତାନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ ବୁଝିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋହରବ
କିମ୍ବା କରିଥାକୁ ପଢ଼ିବ ଓ ଆପଣ
କରଣପୋଷନ ଟଙ୍କାର କାହାର ଦେବନ୍ତି
ଦେଇ ଅପେ ତୋମ ରୋଗ କରିବେ । ଏ ଧଳ
ଓସଲିଗ୍ନାର ପେବେ କିଛି ଗର୍ଭ କର୍ମମେଳ
ଦେଇଥାନ୍ତେ ତହୁଁର ଅବା କିଛି ଉପକାର
କରନ୍ତେ କଥାତ କହୁଁ କିମିପାରପରି ବିଶେଷ
କିଛି ଗର୍ଭ ମିଳନ୍ତା ନାହିଁ ସୁତକୁ ଦେଇବ
ପ୍ରିଯେ କମିଶାରଙ୍କୁ ବିଶେଷ କାହିଁ ସବବା
ହେଉଥାଲି । ଅଛିଏବ ବରଣମେଣ୍ଟ ଯେତେ
ପୁଅକୁ କାଗଜ ଅବଶ୍ୟକ କରି ନ ବିଦ୍ୟ
ବନୋଦ୍ଧର କାଗଜ ଉପରେ କମା ବରଣ
କରନ୍ତି କାହା ହେଲେ ବରଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ବିମେ
କିମ୍ବା ହେଲ ନାହିଁ ବରଣ ସେହୁଙ୍କା କଠି
ମାତ୍ର କମିଶାରଙ୍କ କିମ୍ବା କମିଶାର କହନ୍ତି
ଅଛିଏବ ସବ ଉପରଲେଖ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତା
କବିଧିରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟାମନ ନିହାଯାଦ ଏକ ଅର କେବେ ଏକ-
ଦେଶୀଦୁ ଉତ୍ସର୍ଗକ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
ବାହ୍ୟରୁଥିଲେ ଦେଖିବ ଦୂରବା ବନ୍ଧୁରେ ଯଥା-
ନିର୍ମଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ ଥିଲା । ଜୀବନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ-
ମୂର୍ଖ ସାହେବ ଗର୍ବପରିଚ ଆହନ ପ୍ରହଙ୍ଗ କରି
ଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ଦୁଗରେ ଗଣ୍ଡି ବେଶରେ
ଏହା ବାଲିବା ବିଦ୍ୟଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବ-
ଜନ ହେଲୁ ସହୃଦୀ । ୫ ବାଲିବା ହେତାରେ
ପାତ କରି ଲାଦ କି । ଏ ଅନୁଗ୍ରହିତ
ଅଛେ । ✓

ଶୁଦ୍ଧମତ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ହେଲାଏ ପାଞ୍ଚାବର ନିଜାବଦୀ କୁଣ୍ଡଳାଳିର ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ କଲେ ଓ ବାଲିକାମାନେ ବିବାହ ପଢିଥିଲୁ ତଥା ଦେମାନେ ଶୁଶ୍ରାଵକରେ, ଉତ୍ତାଗ ପାରିଯୋଗିର ପ୍ରସାର କରିପାରିବା ଏଥର ଅଯୋଜନ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧର ହୋଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧକ ଓ ବିଲାତ ଭାରତ କଣ୍ଠର କଣ୍ଠର ଉତ୍ସାହ ଦେବନା ଓ ନୃତ୍ୟ ଜାହବସୀ ଫୁଲ ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରଦତ୍ତ କୁଣ୍ଡଳାଳ ଘେଲାମାନେ ଯାହା ନନ୍ଦକୁ ଯେ ଯେବେଳେ କାନ୍ତି ଦେଲେ ଓ ଏ ସମୟରେ ଜାନିବାର ବାହୁଦା ଖର ଦେଖି ଦର୍ଶନମାନେ ବଢ଼ି ଅନନ୍ତ କରିଲେ । ଏ ସବୁ ସହିଲାମ ଜାପତ୍ର ଦେଖିବା ଯାହେବ ରେପଦରେ ଦେବେ ଦେବେ ଏବୁ ହୁଣୀରେ ବିଷ୍ଣୁକୁ ବନ୍ଦୁଭା କଲେ ଗାହା ବନ୍ଦୁଭା ମୃଗରେ କିଛି କୋହିଲେ ମଧ୍ୟ କଥିବାର ବର୍ଷଧୂରେ ଉପସ୍ଥିତ ମେଇଥିଲା । ହେ ବନ୍ଦୁଲେ ଯେ ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞା ଦେବା ଥାଇଁ ବିଦେଶୀୟ ଲେବେ ଯେ ଅନୁଭେଦ କିମ୍ବୁ ଗହିର ମର୍ମ ଏହା ନୁହଇ ଯେ ବାଲିକାମାନେ ବିଦେଶୀୟ ଚରଣ ଦିଶାବର୍ତ୍ତ ଆପଣା ଦେଇବ ତର ପ୍ରମାଣର ଶାତନାରିର ବିଜ୍ଞାନିକରି କରିବେ ମାତ୍ର ଗାହାଙ୍କ ବିଜ୍ଞା ମେଦାରେ ଏହା ଅର୍ଥ କରସାବ ଯେ ଦେମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଥାଇଁ ବୃକ୍ଷଅର୍ପନମାନ ହତମୟତେ ଦିନାହ ହଇବେ ଓ ବନ୍ଦୁକ ବନ୍ଦୁବଳ ପ୍ରତିପାଳନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନାବ ଛାତ୍ରମନ୍ୟତେ ନିବାହ ବରିବେ । ବିଜ୍ଞାନକୁ ବିଜ୍ଞା ଦେବାର୍ଥ ମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷା କିମ୍ବା ଅସୁକ ଉପସ୍ଥିତ ଏବଂ ବେମାନଙ୍କ ପୁଷ୍ଟି ରାଶାର ଭାବ ମାତ୍ରା ଭାବ କାହା ଉପରେ ଉତ୍ତର ଅଛି ? ବୁଦ୍ଧର ଅସୁକ ବୁଦ୍ଧିବା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧଶିଳ୍ପ ପ୍ରଥମ କର୍ମ ସେ ଯେବେ ପୁଣିକିତା ପ୍ରାପ୍ତି ଏ ମନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେମନ୍ତ ଭାବମନ୍ୟତେ ବିଜ୍ଞାନର ହେବ ଅବ୍ୟାକ୍ଷମତି ଉପାୟରେ ଗାନ୍ଧା

ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଅଛିଦେଖ ଗୁହରେ କେତେ
ଧାରାଜ ହେଲେ ସ୍ଥାନେକମାନେ ଯେମନ୍ତ ସେବା
କରନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷଣ୍ଡପ୍ରାଚି ତେମନ୍ତ ହେବା କବାଚ
ପମ୍ପକନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲିରେ ପ୍ରସ୍ତାମାନେ ଯେବେ ବିଦ୍ୟାକଳ୍ପ
ଆନ୍ତି ତେବେ ହିତାହିତ ବିବେଚନା କର କାର୍ଯ୍ୟ
କର ପାଇବେ ଓ ତହିଁ ରେ ଯେ କେଉଁ ଉପରା-
ର ଅଛି ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଅଚିଦବ
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିକାରୀ ଲେଖାପଣୀ ଓ ଅଛି
ବିଦ୍ୟାରେ ଶିକ୍ଷାଦେବୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଷୟରେ
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକଳୀୟ ମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ କଷ୍ଟରେ ଯେ
ଉଜ୍ଜଳଦେଶୀୟ ଲେଖେ ଜାବା ବିଶ୍ୱର କର
ନାହାନ୍ତି ଦିମ୍ବା ବଜୀୟମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ
ହେଉ ଚାହାନ୍ତି । ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାଲିକାମାନେ ପାଦ୍ୟ
ସମସ୍ତେ ବଜାଲୁଣୀ ଥିଲେ ଓ ଯଦ୍ୟପିକି ଦଶ୍ୟା
ବାଲିକା ଉତ୍ତଳ ଦେଶର ଥିଲେ ସେମାନେ ଉତ୍ତଳ-
କାଳୀୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନା ପାଇ ନ ଥିଲେ ଉତ୍ତଳଦେଶ
ରେ ଉତ୍ତଳାୟବ୍ୟକ୍ତିକା ବିଦ୍ୟାକଳ୍ପରେ ଅୟକ
ନ ଥିବାର କମିଶ୍ଵର ଉପର ଲିପିକରଣ ଥିଲେ
ପ୍ରକାଶ କର ଉତ୍ତଳଦେଶରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବଜାଳୀ
ଲେବନ୍ଦର ଅନୁଗାମୀ ହେବାପାଇଁ ଅନୁବନ୍ଧ
କଲେ । ପଢ଼ିଗରେ ଉତ୍ତଳାୟ ପ୍ରସ୍ତାମାନେ
ମଧ୍ୟରେ ଏକା ପ୍ରକାଶ ତତ୍ତ୍ଵରୂପ ଉପରୁକ୍ତ
ଥିଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ମର୍ମରେ ଚାଲୁ ଏବଂ ବିଦ୍ୟା
ବର୍ତ୍ତଳେ ଜାବା ଷଷ୍ଠୀଦିନେ କୁଣ୍ଡାଳା ନାହିଁ ଓ
ଉତ୍ତଳର ମଳାଳର ଦେଲି ।

ଜହାନରାମ ବୌଧି ସର୍ବକ ଅନୁଗେଖ
କମେ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭବର ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ଗାନ୍ଧୀ-
ଆଜି ପୂର୍ବର ବୁଲେ ଯେ ଉତ୍ତଳୀୟମାନେ
ଯେ ବିଦ୍ୟା ଶିଷ୍ଯାପତି ବଜାଲିଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ
ଜନୋଯୋଗୀ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ତାହା
ଆପେଗର ଦୃଷ୍ୟ ସରଥ ମନ୍ଦ ଜହାନ
ଏମନ୍ତ ପକାନ ହେଉ ନାହିଁ ଯେ ଉତ୍ତଳୀୟ-
ମାନେ ବଜାଲିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବୁଦ୍ଧି ଅବା ବିଦ୍ୟା-
ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୁଦ୍ଧିକା ବିଷୟରେ ବିକଳ୍ପ ଆଚନ୍ଦୁ ।
ବଜାଲିଙ୍କ ପକାନ କହିଲୁ ମେଳାଙ୍କ ଦୃଷ୍ୟ ବଜାଲିଙ୍କ
ପକାନ ପକାନ ବଜାଲିଙ୍କମାନେ ଦୃଷ୍ୟ ଓ
ବିଦ୍ୟାପ୍ରକଳ୍ପ ବିଷୟରେ ଅଗରଣ ହୋଇଥିବା
କାହାର ପକାନ କାହାର ଦୃଷ୍ୟ ରେ ଅଗରଣ ହୋଇଥିବା
କାହାର । ସମ୍ପର୍କ ଦୂର ବ୍ୟାପର ବର୍ଷ ହେଉ ଦେଇପାଇ
ହକାର ଅବ୍ୟାପ ହୋଇଥିବା କାଳିଷବକା-
ର ସେଥିର ନିଜଳ ଫଳ ପ୍ରକଳ୍ପ କେବ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତଳୀୟମାନେ ଯଦ୍ୟପିତି ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଦ୍ୟାପତି ବିଷୟରେ ବିଦ୍ୟାର ବୈଜ୍ଞାନି

ଅବସ୍ଥାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେସେ-
ମସ୍ତ ଦିଦ୍ୟାଦାକର ଉତ୍ସାହ ଏଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥାଏ ଏଥର ଆଶା କରୁଥାଏ ଯେ ଉତ୍ତି-
ବୈରି ଓଡ଼ିଶାର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହେବ ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ପରୁ ଅବବ ଦେଖୁଥାଏ ତାହା
ରହୁବ କାହିଁ । ସତ୍ତାକର ଅନୁଭୂତି ବନା
ଦିଦ୍ୟା ଦିଦ୍ୟାକର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୁହର ଯେତେବେଳେ
ମରା ଅନୁଭୂତି ହେଉଥାଏ ତାହା ବନ୍ଦି
ଦେବ ଜାଗ୍ରତ୍ତି ; ପଣ୍ଡିତ ମହାମନ୍ଦିର ଉଚିତ
ଥିଲ ଯେ ଏଦେଶର ସ୍ଥାନିଷା ବିଷୟ ସବୁ ବୁଝି
ଜାଇଥାନେ ବୋଧ ହୁଅଇ ପୂର୍ବାଗ୍ରମ ବୁଝିତା
ବରବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ପୁରାନ ଜାବା କହିଥାଏ
ଲେ କାହିଁ । ପ୍ରକାଶରେ ଏ ଦେଶାୟ ଲୋକ-
ମାଙ୍କେ ସ୍ଥାନିଷାର କର୍ମଧୀନ ନାହିଁ । ଗେମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ହୃଦୟର ବିଦ୍ୟାନୟପର ସ୍ଥାନକୁ ଅଧ-
ିଣା ବୁଝାମାନଙ୍କୁ ପାଠିବାକୁ ପଥକରିଛି
ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଯେ ଯାହା ଏବେ ବାଲିକାମାନଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାନୟର କଥାକୁ । ବରତ, ଶାଶ୍ଵତ ଓ
ରାଜପରିବାରରେ ସ୍ଥାନିଷାର ହାଜି ବହୁବାଳୀରୁ
ପ୍ରତିକିରିଥିବା ଅଛି ଓ ଏତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ
ଦ୍ରିଷ୍ଟିକ୍ଷା ମୁଁ ଲୋକ ଉତ୍ସାହ ପରିବାରମଧ୍ୟରେ
ବିଫଳାନ ଅଛନ୍ତି । ଗେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ସାହର ଥିବାର ଦିନମାୟ ଲୋହେ
ତାହାର କୁରାର ପରିଚୟ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ,
ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସିଂହାର ଜାହାନ
ହେବାର କୁରାର ମହାମାନ ଲୋପ ଆଇବ ହେତେ-
ବେଳେ ଏବମସ୍ତ ଗୋପନ ବହୁବ ଜାହିଁ ।
ଯାହା ହେଉ ପଣ୍ଡିତ ମହାମନ୍ଦିର ବୁଝିତା
ଅଛି କୁରାକ ହୋଇ ଥିଲେହେ ତାହା ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିରେ ନିର୍ମାଣକ ହୋଇଥିଲ ଓ
ଏହି ହେତୁ ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋହ ପ୍ରଦାନ
କଲା । ଅମ୍ବେମାହେ ମଧ୍ୟ ତାହାର କାହିଁରେ
ସମ୍ମୁଖ ହୋଇ ତାହାର ପ୍ରମାଣା ବରବାକୁ
ଅନୁଭବ କରିଥାଏ ।

ସାଧୁଦିକ ସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମତୁ ପାଦକଳି ପାଦକଳି ଅନ୍ତିଧରେ
ବାରୁ ମୃଥାମୋହନ ବାସକର ବିଷ୍ଣୁକୁ ହେବା
ଆଜ୍ଞା କହଇ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଗ୍ରହରତ୍ତମେ କବୁ
ସଫାଇନ ବେଦେଶ ଦୟାକୁ ହେଲେ । ଏବଂକୁ
ସୁଖେ ପୁରୀ କବିକଳ ଚାପକମାତ୍ରେ ଅନ୍ତିଧର
ହେଉଥିଲା ଥିଲେ ।

ଅଟେଣ୍ଡିଙ୍କ ଖାତେବ ଯାମରେ ଛଣେ
ଶ୍ରୀଜୀ ଏ କଲାରେ ଗଠିଥ ଓ ମୁକ୍ତାଶ
ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବାମ କଳ ଧନବାର ଏକ
ଦୀପାଳକ ମୋହଦମାରେ ବର୍ତ୍ତିଂ କି ଏକମାଳୀ-
କ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଜାହାନ୍ତି କଟିଲ ଘରିମାନ ସହିତ
ଏକମାର ବାସବାର ଫରାବାର ବନ୍ଦ ଦେଇ
ଅଣିଲା ।

ଶକ୍ତିର ଅବ ଉତ୍ସବାଦ ପ୍ରଥାଗ ଯେ ମାତ୍ର
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉତ୍ସବାଦ ଜୀବନୀ ହେଠାର ଅଧି-
କ୍ଷମିତା ଉତ୍ସବାଦ ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇ ବଢ଼ ପ୍ରଦେଶର
ଅନୁଭାଳିକା ଓ ସତର ବିଜ୍ଞାଗରେ ବର୍ମ ଉତ୍ସବାଦ
ଆମେଖ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

କଲିବଳ ପତେଟରେ ଖୋପା ସମ୍ରଜରେ
ଜନକାରୀର ଅଶ୍ଵମାନ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ଯଥା ।

କାନ୍ତି ଦେଖିବାରକାଥି ବାନ୍ଧୁର୍ଥଳା ପଢ଼ିବରେ
ଫଣ୍ଡିଟ ଅଧିକାରୀ ଜଳ ଏବଂ ସଦଗିଲୋକ ଜଳ
ପଥରେ ଏହିଟିମୁଣ୍ଡ ପ୍ରାୟେ କାନ୍ତି ପାଦେବ
କୁମିଳ ଧେଇ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟକୁ କିମ୍ବାକୁ ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ପାତେବ ଜିହ୍ଵାକର ସାଂକ୍ଷେପିକଟତ୍ତ୍ଵାଚାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ।

ଦୁଇଟିକାନ୍ତରିମ୍ବର ଏବାରଣ୍ୟ ବି, ଏପ୍ରିଲିଥା କାହାରେ ଏ ସାଥ ଅନ୍ତରିମ୍ବ ହୁଏ ଥିଲେ ।

ଭକ୍ତ ଦେବଜନର ଦୃଷ୍ଟିପୂର୍ଣ୍ଣଗୋର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ର
ହୁଏ ଶପ୍ଦ ପାଦଜଳର ସାହେବ ଏହି ଦେଇର
ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଜୀବନପୂର୍ଣ୍ଣଗୋର ଅର୍ଥକୁ ହୁଏ-
କମ୍ପିର ଏ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟ ବାହେବ ଶତ ମାର୍ଗରାତ୍ର
କୀ ୨୦ ମିନ୍ ଯତ୍ନହାରେ କିମ୍ବା ଗୋରାରେ ଉତ୍ତାନ୍ତ
ଚାଲିବାରେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣବାବିଦୀ ପ୍ରାଚୀନ କମିନୀ ପୂଜା
କୁଦିବା ଉତ୍ସାହାତ୍ମକ ଲାଗିଲେ ପଣ୍ଡିତ ସୁପ୍ରେତୀ
ବରତା ବର୍ଯ୍ୟଥାରୀ ମୀମଳୀ ମହାଶବୀ ପୃଷ୍ଠିମନ୍ଦିର
ଗାହାଙ୍କ ପ୍ରଥମେ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ମାଗିଗୋବି
ଦେଇଲେ ଏଥୁବୁ କାନ୍ତି ମହାଶବୀ ଅବ୍ୟାପ୍ତ
ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ପଣ୍ଡିତ ରିତ୍ୟବରତନ୍ତ୍ର ବିବାହାର
କର ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ଓ ଥାବତାର ମାଛିଖେ
ଦେଇଲେ କାହିଁକି ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ମାଗିଗୋବି
ପ୍ରାଚୀନ ପରିପରାତ୍ମନ୍ତ୍ରରେ ଏକ ବାହୀନାଟିବିନାମା
ଅକ୍ଷୟନ ପୁରୁଷ ମାରନ କରିବେଳୀରୁ ଧ୍ୟାନେବ
ମହାତ୍ମା ଉପରେ ଅପ୍ରକାଶ ଦରତା କରିବ
ଅଗନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

ପାଇଁଥିବେ ତୁର୍ଗୀଶ୍ଵରଙ୍କ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ସାହୀଯି
ବାଜର ବନ୍ଦେଇରେ ଯେଣେ ବରିଶୀ ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇଥାଏ କଲେଇମାଟ ତା ୧ ଘରରେ ଉଚ୍ଛର
ଅନୁବେଶନ ହୋଇଥିଲା ସେ ତହିଁରେ ଦେବା
ଉଠାଇଦାର ସ୍ଥାନ ଦେଖାଇ ଉପରୁ ଜ ପରି-
ମାନେ ପ ୨୦୨୦ଙ୍କୁ କେବା ମାସର ବଳେ ।

ଲୁହେର ସୁବର ସମ୍ମା ଅଧ୍ୟୋତ୍ତନ ପ୍ରାୟ
ହେଲୁଣି ଅଛି ସହର ସୁଜ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।
ବାଗରରେ ସୁକ୍ଷର ଅସ୍ଵରାଙ୍ଗ ଅଧ୍ୟୋତ୍ତନ
ହେଉଥାଏ ।

ତେଣୁହରସର ଜମେ ପଥଗେରକ ପ୍ରସ୍ତାବ
ବନ୍ଧୁ ବି ହାନମାଳୀ ପଦାତି ଶ୍ରେଣୀର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଶାଲୁ ହାନମାଳରେ ଉତ୍ସମ୍ମାନେ
ବସନ୍ତ ବଳେ ଦତ୍ତ ରାଜ ପୁଅନ୍ତା । ଏଠାରେ
କଷର ଦରବାର ସମସ୍ତ ପୂଜ୍ୟାମ ଅଛି । କିମ୍ବା
ବାହୁ ସମସ୍ତଙ୍କରୁ ବାସୁମନ୍ଦେ ପମାଳ ଏ
କାନାପ୍ରକାର ବେଳ ଦର ହଫତା ଦିବାହର
ଉପାୟ ଅଛି । ପ୍ରସ୍ତାବିତୀ ମନ ନୁହଇ ଏହି
ହେଲେ ଯେତେ ଲାଙ୍ଘକ ଓ ପିରଙ୍ଗୀ ଉଷାକ
ଜ୍ଞବିକା ଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୋବଳ୍କୁ ବ୍ୟୁତ ଦେଇ
ଅନ୍ତରୁ ଖେମାନେ ଏକଘାରୀଆ ହୋଇ ଦିନେ
ଓ ଦର ବର ରହିଲାମ ମୁହଁନରେ ଦିବାର
ହୋଇଥାଏବେ ।

କଲିତମାସ ଛୁଟୁଥୁ ଦିବସରେ ଶ୍ରମିକ
ସରବରାର୍ଜ ବାଜର ଏହି ଜାହାଙ୍କ ସ୍ଥା ଡାଳପୁର
ପ୍ରତିବାଜନକ ଲାର ବମ୍ବେଇରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋ
ଇଅବୁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନକୁ କଲିତାଜାରେ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇ ବାଇବାର୍ଜରେ ପ୍ରଧାନ ବିମୁଖୀଯତାକାଳ
ମର ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିରରେ ।

ଅବିଗ୍ରାହାମରେ କିତ ପଞ୍ଜି ଯତିଷ୍ଠି
ଦେତା ଆଶ୍ରୟ ସମ୍ମଦ୍ଵୀପ ଦାହାମ ଦିନିତି ଦାତ୍ତୁ
ଗୀ ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟ । ଶୁଣାମାବ୍-ପେତୋର ପ୍ରାଚୀ
ଧ୍ୟେର ମନ୍ଦିର ଲୁହମ୍ ଯେତି ହାତାନ୍ତର
ଆହାର କରିବିଲୁଣ୍ଟ ବାହାରାଜଲେଖି ।

ତେଜିହମୁଦ୍ରା ଅବସରହେଲୁ ଯେ ଗୋ
ନୟାହେବ ପୂଜାର ବଜାଳାଗବଶୀମେଧ
ଅଶୀଖ ସେହେତୁଙ୍କ ପଥରେ କଷ୍ଟକୁ ହୋଇ
ଆଚାନ୍ତି । ଫଳିତଜା ଗଢ଼େ ସର୍ବରେ ଦିଲ୍
ଦେବାକର ଗୋଲମାଳ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହା
କର୍ମରୁ ଉତ୍ତର-ଦର୍ଶକ ଯାଇଥିଲ ମାତ୍ର ସେହିଜ
ପଞ୍ଚପାଦ ବିଷୟରେ ଏହାକ କବାକ ଉତ୍ତର
ପଞ୍ଚପାଦ ଏହାକ ସର୍ବରେ ହେତୁ ସର୍ବରେ ।

ବିର୍କଯତ ନମୀରପାହିଦଳ ବରଧନା
ଅବପୁଣ୍ଡାର ଫରି ହୋଇଥାଇ । ଏଥାର ମୁହଁ
ଗରୀରକୁ ମୁଖଲମ୍ବାରଙ୍କ ପ୍ରଥାକୁଷାରେ କବର
ଦିଯା ନ ଥାଇ ତେଜାନାର ଝର୍ମର୍ମର୍ମମାନେ
ପୋତିପକାରଲେ । ଏଥରୁ ତେଜାନ୍ତ୍ୟେ କଣ୍ଠୀ
କ ଏବଧା ଦେଇ ଦିଲୁଗରେ ଉର୍ଦ୍ଧବର୍ତ୍ତ ହୋ-
ଇପାରେ ।

ପୁଲ୍ଲବର ଇକଷ୍ଟେବତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରବଳ ବର୍ଣ୍ଣିଲ
ଆଇଗାହେବ ଆଠଜାକୁ ମୃତ୍ୟୁବାହା ଶ୍ଵାସକ
ଲେପ୍ତନ୍ତଙ୍କ ବବର୍ତ୍ତିରକ ସହଜ ଯାଇଅଛି ।
ଦେଖାଇ ପୁଣେ ପଞ୍ଜ ହୋଇ ଘୋରଥୁର ମେ-
ଜାର ମିଥେ ।

ବିଜୟନାଥ

ଗର୍ବର୍ଷ ଅର୍ଦ୍ଧାବୁ ପଦ । ୫୨୩୮ ସାଲର
ଯେଉଁ ସ୍କୁଲ କିମ୍ବାପରେ ମାଧ୍ୟମରେ । ୨୫
ହୃଦୟରେ ଜୀବତର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ
ତାହା ସ୍ଵର୍ଗର ଫୋର ପେହିସ୍ତୁ କିମ୍ବାବର୍ତ୍ତ
ଜୀବତରେ ମାଧ୍ୟମରେ ହେବନ । ୧ । ହିମା-
ଦରେ ଦେବାନ୍ତୁ ହେବ ପେହି ଜୀବତରମାନର
ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କ ନିର୍ମଳରେ ପେମାନଙ୍କ ପ୍ରାକ୍ତାର ଦସ
ମନେ ସବକାନନ୍ଦର ଯାହା ନିର୍ମଳ ବାକୀଥିଲୁ
ଯେ ସବୁକୁ ଯଦି ପ୍ରାକ୍ତାର ପ୍ରଥାନୀ ବିନ୍ଦୁମାନେ
ଅନ୍ୟାୟ ଚରିତରେ କିମ୍ବା ମେମାନେ ଏହି ମନ
୨୩୮ । କୌ ହୃଦୟରେ କର୍ତ୍ତମାନ ପାଇବେ ।
୨୩୯ । କାହିଁ ନୂହନ ଯାଖର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରେ-
ଯନ୍ତ୍ର ଯାଇବେ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତମାନ ପରି ୫୨୩୯
୨୦ ସାଲ ଲମ୍ବେ ନାଏପରି । ଏହି -ପ୍ରକାଶରେ
ଜୀବତର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବାରୁ । ଏହା ସବ୍ଦମାଧ୍ୟ
ରଖିଛି । କିମ୍ବାରେ ପରି କୁଟିଲା ।

ଶାରୀ ଉତ୍ସବମୁଦ୍ରା ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ସାଲ

ବିପ୍ରମଳୀ ଶୀ, ଟ୍ୟାନ୍‌କି-ସାର୍ଵେଦ
ଡେଲାଇ ଛେନନ ହିନ୍ଦୁରୁଧେରୁଧେରୁ

۱۰۶

ଶ୍ରୀ କତ୍ତା କିଣ୍ଡେ ସହନା ବଳୟା ୧୨
ବାବୁ ମନ୍ଦିରମୋର ପୋଷ ହଟକ „ ୧୩
ପୋଷକ ଚନ୍ଦ ଲାଗ „ „ ୧୪

କୁଳ ଏହି ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତିବା ସହି ଦୟକ ଦୟା
ଦତ୍ତାତ୍ରେ କଥକ ତ୍ରିଶୀଳମନ୍ଦିର ଯେହାଲୟାପନ
ପରିଚିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଅର୍କ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୨୭୬

ଶାଖର ଜବମୁଖ ସନ୍ଦେଶମେହିଥା ମୁ। ମାର୍ଗିର ଦ ଓ ନ ସନ୍ଦେଶମୋଲିଗନ୍ଧବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁହଁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଜାହମାସଲ ୩୫୫

ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତାକ ସଂବାଦର ମୂଲ୍ୟ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତାକ ଯୋଗେ ସଂବାଦ
ପଠାଇବାର ଯେଉଁ ଦର ପ୍ରତିଲିଙ୍କ ଅଛି
ଗର୍ଭିଣୀଙ୍କ ଜଣେଇବା କରେଇ ପୁନର୍ବର୍ଗର କର
କରୁ ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବ
କରିବାର କଣ୍ଠେଇ କରିବାର ଯୋଗଣ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କି ସନ୍ଦେଶ ୧୨୭ ବସିଥା ଜାନୁଆରୀ
ମୂଲ୍ୟ ତା ୧ ଶିଳ୍ପାଚାର ଜଳନ୍ତରିତରେ ଭାରତ
ଜାକ ଗର୍ଭ ମୃଦୁତ ହେବ । ଯଥ—
ଦୂରତବ୍ସ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବୌଣି ହୁଏ
ଥାକ ମଧ୍ୟରେ ଅଥବା ଇଂଗଲିକ ଅଥବା ରେଷ
ବ୍ରାତଦେଵରେ ଥିବା ବୌଣି ଦୂରତାକ ମଧ୍ୟରେ
ଭାରତାକ ଯୋଗେ ସଂବାଦ ପଠାଇବାର
ହେଲେ ।

୧। ନାମ ଓ ଠିକଣା ଛଢା ଦାଖାରଣ
ଇଂଗଲି ଭାଷାରେ ଲେଖା ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କି
ମ୍ୟା ଜନ୍ମନ ଗନ୍ଧ କିମିର ୧୯୯୯ କା

୨। ବିଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ ଲେଖାଥିବା
କିମ୍ୟା ସାଙ୍କେତିକ ସଂବାଦ ପନ୍ଥି ନାମ ଓ
ଠିକଣା ଭାରତ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କିମ୍ୟା ଜନ୍ମନ ଗନ୍ଧ
କାରଣ ୧୯୯୯ କା

ଭାରତବର୍ଷର ବକ୍ଷାନ ଓ ବ୍ରାତଦେଵର
କଣ୍ଠାକ ମଧ୍ୟରେ ।

୩। ଦାଖାରଣ ଇଂଗଲି ଭାଷାରେ ଲେଖାଥିବା
ସଂବାଦ କିମିର ନାମ ଓ ଠିକଣା କିମିର ୧୯୯୯
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କିମ୍ୟା ଜନ୍ମନ ଗନ୍ଧ କିମିର ୧୯୯୯

୪। ବିଦେଶୀୟ ଭାଷା କିମ୍ୟା ସାଙ୍କେତିକ
ସଂବାଦ ପାଇଁ ପ୍ରତି କି କିମ୍ୟା ଜନ୍ମନ ଗନ୍ଧ
କିମିର ୧୯୯୯ କା

୫। ସଂବାଦର ଠିକଣା ଏକ ଯେଉଁହାକିମ୍ୟା
ଯେଉଁ କାନ୍ଦିବା ଜାହା ପ୍ରେରଣ ହୁଅର ମେ
ହୁନମାନକିମ୍ୟା ନାମ ଓ ପ୍ରେରକ ଓ ପାଇବା
କିମିର ନାମ ଓ ଜାହାର ଠିକଣା ବିନାଶିରେ
ପ୍ରେରଣ ହେବ ।

୬। ସଂବାଦପତ୍ର ଦାଖଣ ଯେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ
ଦାଖାରେଇପେ ଯାଇଥାକ କରଇ ଉତ୍ସବରେ
ଉପରିଲେଖିତ ଦର ଦରା ଦୋଷପାରିବ ।

ଏଥିରେ ଦେଖା ଯାଉଥାକ ଯେ ଗର୍ଭିଣୀଙ୍କ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତି ଭାରତାକ ଜର୍ଣ୍ଣ ବୁନ୍ଦି କରି
ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେବୁ ସଂବାଦ ୧୯୯୯ କା
ମଧ୍ୟରେ ଯାଉଥାକ ହେସବୁ ପ୍ରତି ଏ ବୁନ୍ଦି ଜଣା
ପ୍ରତି ନାହିଁ କାରଣ ନାମ ଓ ଠିକଣା ସହିତ
ଦର ଦର ନାମ ଓ ଠିକଣା ଛଢା କି ଶବ୍ଦ
ସହିତ କିମିରାର ଭୁଲ ହେଗାଯାଏ ଯେ ସଂ
ବାଦପାନଙ୍କରେ କି ଶବ୍ଦ ଅଥବା ଥାଏ ସେ
ବୁନ୍ଦି କିମିରାର ପାଇଁ ପ୍ରତିଲିଙ୍କ ଦର ଅଥବା
କାରା ବୋଲିଏ ଶବ୍ଦ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ବିଷ୍ଣୁଦେବର ପଳକ ଅବସ୍ଥା ।
କେନାଲ ରେବନ୍କୁ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜଳନ୍ତରିକିମ୍ୟା
ପଥ ଜଣି ଅମୂଳକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିବାର
ତହର ଅବକାଶ ଅନବାଦ ସବସାଧାରଣକ
ଗୋଚରିଥେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ । ଉକ୍ତ ପଥ
ଉତ୍ସବକିମ୍ୟାକ କିମିରାର ମୋଦ୍ସଲ
ଗୁଡ଼ ସମୟରେ ଇଜାହାକର ମକାନର କିମିରା
ମାସ ତା ୧୫ ରିକରେ କେନାଲ ରେବନ୍କୁ
ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠକିମ୍ୟାକ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ ।

ପଥର ଅନୁକାଳ ।

“ ଅପରକର ପ୍ରେରଣ ସନ୍ଦେଶ ୧୯୭୧ ମଧ୍ୟରେ
ଅକ୍ରୂତ ମାସ ତା ୧୧ ରିକରେ ଲେଜାକ ୧୯୯୨
ମଧ୍ୟରେ କଟା ପର୍ବତରେ ଥାଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯେ
ଅପରାଙ୍ଗ କିମିରାର ଦର୍ଶକର କର୍ତ୍ତାରେ
ଦର କେତେ ହୋଇଥିଲା ।

୧। ଉତ୍ସବ ପୂର୍ବେ ମର୍ଦ୍ଦୁର ବୁନ୍ଦି
ଏକମରେ କଟା ନ ହେବାର ଏ ବର୍ଷର
ପଥର ସମ୍ବାଦନା ଭଲ ନୁହିଲ ଓ ନୁହସି
ଅଛନ୍ତି କଟିବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ଏମନ୍ତ କି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁଲୁଷ୍ଟପରାର ଗୁଡ଼ିଲ ୧୯୯୯ କା
କେନାଲ ସେବରେ ଏକଟଙ୍କାକୁ ସେ ୧ ର ଲେଖା
ଜୀବ ମିଳୁଅଛି ଓ ଅନ୍ତର ମହାର ହେବାର
ଅପ୍ୟା ଦେଖାଯାଏ ।

୨। ଅମ୍ବର ପଥୋକଲ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଗାନ୍ଧି
ଲେଖା ପଠାଇଲେ ଏବଂ ବଠାର ବକାର

ଅବସ୍ଥା ଅପରକ ଛିଲ୍ଲ ମହାଜନମାତ୍ରଙ୍କ ଉଣି-
ଇଲେ ଆମେ ଅଛିଶୟ ବାପ ହେବୁ ।”

ଭଗବନ୍ତିର ପଦର ମର୍ମର ଅବଗତ ହୋଇ
ଯେ ଏକଦେଶୀୟ ମହାଜନମାନେ କୌଣସି
ଫଳ ଘାର ଥାରକେ ଅମୃତାଙ୍କୁ ଅନମାନ
ହେଉ ଲାଗୁ । ବାରଣ ପଠାରେ ଆଜ ଗୁରୁ-
ଲର ମହାଜନ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ବେବଳ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକା ହୁଲପଥରେ
ଧାର୍ଷିତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗର ବିଦ୍ୟାର ବିଦ୍ୟାନ୍ତି ।
ସମ୍ମୂହ ପଥରେ ଦେଶକୁରକୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ପଠାଇ
ଲାଭ ଦିଗବାର ଯାହାମ କାହାରଠାରେ ଦେଖା
ଯାଇ ଲାଗୁ । ଅବଲମ୍ବନେ ହେବ ଏମନ୍ତ
ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନନା ଅଛି ଅଛି । ପୁଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥା
ଯେହିକୁ ଥାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଛିନ୍ନବର୍ଷର ଅଧିକ
ଦେବ ପ୍ରଥମକଳ ଜ୍ଞାନକ ପ୍ରତିମାସ କଲିଛନ୍ତା ଓ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଦ୍ୱାରାରକୁ ସିକା ଧରିବା କରିଅଛି
ହିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା କେହି କରେ ଦେଶୀୟ ମହାଜନ
କଲିବଜା କୁତା ଅନ୍ୟ ଶାନ୍ତି କିମ୍ବା ପ୍ରବ୍ୟ
ପଠାଇ ଲାଗୁ । ଦିକ୍ଷିତରେ ଗୁରୁଙ୍କ ବଜାର
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବର୍ଷରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ସମୟରେ
ଅନେକ ଗୁରୁଙ୍କ ବଧାର ହୁଅଇ ମାତ୍ର ସେପରି
କେଳନ୍ତା ମହାଜନମାନଙ୍କଷ୍ଟାଗୁ ହୁଅଇ
ଦିଲ୍ଲି ଇତ୍ସକ ମହାଜନ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଥାନ୍ତି
ଦେଶୀୟ ମହାଜନ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି ।

ଏ ବର୍ଷ ଗୁରୁଲାର ପ୍ରସ୍ତୋଜନ ଦିକ୍ଷିଣରେ ସଙ୍ଗା-
ଯେଶା ଅସୁକ ଓ ହେଠାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା
ଅସୁକ ଲୁହବର ବୋଲ ତେଲଙ୍ଗା ମହାଜନ-
ମାନେ ଗୁରୁଲ କିମ୍ବୁ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେଣି ।
କୋଟ ମନାର୍ଥର ଓ ନଗଦରେ ବିସ୍ତର ଟଙ୍କା
ଆସୁଅଛି ଓ ଡକ୍ଟର ସେମାନେ ଅମ୍ବନାନଳ
ପ୍ରଦେଶର ଲୁହ କରିଅଛନ୍ତି ଅଥବ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ସେ ଲୁହ ପାଇ ପାଇ ନାହିଁ । ଧୂଅବ-
ଲରେ ଯେମନ୍ତ ଗୁରୁଲ ପାଇଗାର ସୁଯୋଗ
ଆଛି ଓ ତାର ଯେମନ୍ତ ସେଠାରେ ବିଶିଅଛି
ଆମ୍ବେମାନେ ଦୋଥ କରି ଯେ ଏ ଦେଶମୁଁ
କାହାକୁହମାନବର ବ୍ୟକସାଧ ଆରମ୍ଭ କରିବାର
ଏହି ସମୟ ଅଟଇ । ଏହିଦିବରେ ଆରମ୍ଭ
କଲେ କନ୍ଦାର କ୍ଷତି ହେବ କାହାରୁ କରି ନିର୍ମୟ
ଲୁହ ହେବ ଓ ବ୍ୟକସାଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ
କହିର ମୁଦୁ ପାଇ କରିବ କିମ୍ବା କାହାର
କରିବିବନାରେ ମୁଦୁ ଉଚ୍ଚାପୁଣ୍ୟ ବାଣିତି
କର ଅଧିକା ଓ ପୁଦେଶର ବ୍ୟକସାଧ ହେବେ
ଆଜିଏବ ଆମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବେଷନ୍ତପେ ବଦେଶାପା

ମହାବିଜମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ
ଏହି ସମୟରେ ଦଶିଶକୁ ଚତୁଳ ପଠାଇବାର
ଅଗ୍ରମ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା । କଣେ ଗୁହାରୀ ଦେଖାଇ
ପଠାଇ ଦେଲେ କିମ୍ବା ଥରେ ବେଳେ ଯାଇ
ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନୋକ ନିଯନ୍ତ୍ର କରି
ଅଧିଲେ ଅଭି ବିଜ୍ଞାନବିଜାନ୍କ ନାହିଁ । ଅତ୍ରେ
ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହି ହେବ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଅର୍ଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ କୃଷି ଓ ବାଣିଜ୍ୟ
କରୁଗର ହେବେଦେଶ ଗ୍ରାସକୁ ଏ, ଏ, ହତ୍ଯା
ପାହେବ ଅଧିର୍ଥ ମେଳ ପ୍ରତ୍ୟେ କରିବାକୁବୁ
ଏ ଦେଶର କୃଷି ଉନ୍ନତ ବିଷୟରେ ଏକ
ମନୁଦ୍ୱୟ ଲେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନେ ଅର୍ଥାତ୍
କରିବାର ତାହା ସ୍ଥାନପୂର୍ବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଲକ୍ଷ-
୫ରୁ ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ପଠା ଯାଇଅଛି ଯେ
ପ୍ରତ୍ୟେକି ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ମାନେ ମନୋରବେଶ
କରିଅଛନ୍ତି ତାକାଙ୍କର ମତ ଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବକ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଜଣାଇବେ ଘରଫିଲେ ଏ ପ୍ରସାଦ
ଛିଲା କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଛିବ ଓ କୋଧ
ବୁଅଇ ଜନିଦୀରଙ୍କ ମଗାନତ ଜାତିବାର ଥକ-
ଗନ୍ଧ ଦେବ ଅଛିବ ଅମ୍ବେନାନେ ପୂର୍ବରେ
ମଧ୍ୟାଧ୍ୟାରଣଙ୍କୁ ଭାବୁ ପ୍ରସାଦର ମାରାଂଗ ଜୀଜ
କରଇଅଛୁ ।

ହିତମ୍ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି ଯେ ଅନୁରଥ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛିଲାରେ ଏକଟଣ୍ଟ ଲୋଗୋ ଏ ଅଦ୍ଵିତୀୟ
ଷେଷ ପ୍ରସ୍ତର ହେବ ଏଥର ପରିମାଣ ମା ୧୦୦୦
ଶରୀ ଅଳ୍ପ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ କି ହଜାରମାତ୍ର
ନ ହେଲେ ତହାର ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ ହରି
ଉଠିବାର ଭାବ ହେବ । ଏଷେଇର ଉତ୍ସାହାତ୍ମା
ରକ ଜଣେ ନିୟମିତ୍ତ ହେବ । ମେବନ୍ତି ତାର
ରେଖାୟ ହେବାର ଅକଟ୍ୟକ ଓ ସେ ଦେଖାଯା
ଇବା ଓ କୃଷିବିଦ୍ୟାରେ ଅବଗତ ହେବ । କୌଣସି
ନ ଗରିରେ କଞ୍ଚକାହେବ ଥର ସେ ରହ
ନ ଥାର ମୋଟାବଳରେ ଯେଉଁ ଠାରେ ଗ୍ରେମା
ନେ ବାହବରନ୍ତି ସେଠାରେ ରହିବେ ଓ କୃଷି
ଜାହାକର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବସାୟ ଥିବ ଓ ଚାପା
ପରି ପରିମଳର ପାରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତୀୟ
ବଧାରକ ଅଧୀନରେ କ୍ଷାମକ ଲୋଗୋ
ଅପ୍ରେସ୍‌ର ଅର୍ଥାତ୍ ଜାଇଦାନକିମ୍ ରହିବେ
ଯେ ଏମାନେ ଗ୍ରେମର ବିଷାକରିବେ ଯେଉଁ
ବି ଦୂର ଦୂରବର୍ଷରେ ଏମାନେ ଏମନ୍ତ ଜଧା
ସୁରୁ ହେବେ ଯେ ମୁୟୁସ୍ ଏକ ମେଜର କାହିଁ

ଗ୍ରହଣ କରିଗାଇବେ । ଏପରି କୁଣ୍ଡଳିଷ୍ଠପୂରେ
ଶ୍ରୀଏ ସମ୍ମାଦପଦ ପ୍ରଭାତ ହେବ ଯେ ଏକ
ଜୀବନର ଅଧିର୍ଥମେଳରେ କୃତି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତକରିତାର
ଉପାୟରେ ଯେତେପରି ଫଳ ହୁଅଇ ଭାବା କିମ୍ବେ-
ପ୍ରକାଶ ବହୁତ ହେବ ଯେ ଏକଷ୍ଟାନ୍ତର ଫଳ
ହେବୁ ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ସେହିତିପରି ଉପାୟ
କରିବେ ଓ ଯାହା ମନ୍ତ୍ର ହେବ ଭାବା ତାଙ୍କ
ବରିବେ ।

ଯେଉଁ ଅଧିର୍ଷ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ କହି-
ରେ ପ୍ରଥମେ ଛଳାର ପ୍ରଚଳନ ଉପାୟମାନୀ
ଏବୁ ପ୍ରକାର ଫଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଦେଖାଯି
ଭାଲୁକୁ ଉପାୟମାନ ଫଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ
ଜାଗାର କିମଣଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣକୁବର୍ଷ ବିଦେଶୀ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ଉପାୟମାନ ଅବଳମ୍ବିତ ହେବ । ଏହାପାଇଁ
ବେଳରୁ ଘର ପାଇଁ ବର୍ଷରେ ଅଜେବ ଜାଗାର
ଉପାୟମାନ ପ୍ରଗଳିତ ହେବ ତେ ଏକହଳରେ
ଗଲ ହେଲଗୁ ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ଛଳାରେ ଆପ୍ରା
ବତମ ଉପାୟରେ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ପାଇବୁ ।
ହରମଶାହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ ମେ
ପ୍ରଥମେ ଛଳାରେ ଛାପାଇ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ
ତେ ଏଥରେ ଅନ୍ଧୂକ କୁ ୨୭ ଟଙ୍କା ଏବନନ୍ଦବୟ
କିଷ୍କା ପାଇ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାଇବେ । ଯମର
ଆଏବନବିବନ୍ଦନାନେ ଯେ ସ୍ଵଜନ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଛାପାଇ ବରଗାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଏମନ୍ଦ
ଆପା କରୁଥାଇନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ରେ ଅବଶ୍ୟ କେତେକୁଠିବ ଲୋକ ସେପରି
ବୁଝିବାନ୍ତି ହେବେ ତେ ଜାହାଙ୍କପାନୀ ଅକ୍ଷେ
କ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ମ କରାଇ ହୋଇଯାଇବ ।

ଅଦ୍ସର୍ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦୁଃଖ କରିବା ପାଇ ପଥମେ
ଯେତେ ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରମୋହନ ଜାହା ଗର୍ଭତ୍ତେଜୀବ
ଜାବାକି ଦୀର୍ଘ ଦେଇପାଇଲୁ ଓ ଡର୍ବୁକ
ହୋଇଥିବା ଧରଳର ମୂଳର ଅଶ୍ରେ ସେ କହା
ଅବାୟ ହେବ । ଏପରି ସ୍ଵାଜୀୟ ଧର୍ମର କବା
ଦୟା ଯାଇପାରେ ବିନ୍ଦୁ ଯେତେ କବା ଦୟାବିକ
ଜାହା ଅଳ୍ପକାଳରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅବାୟ ହୋଇ
ପାରିବ । କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦୁଃଖ ମଙ୍ଗେ ଯଶ୍ଚ-ଧର୍ମ
ପ୍ରଦେଶର ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟା-
ସିଦ୍ଧ । କୁରିମାନଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ଯେ କବିତ
ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅବିବେ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ
ନ୍ୟୟ ସେଇକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦେଇପାଇବେ କେ
ବର୍ଣ୍ଣକୁ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ଯେ ସେଠାରେ
ସବୁ ସେଇକୁ ଉତ୍ସବର ପ୍ରଦ୍ୟମାନ ପ୍ରଦ୍ୟମନ
ହେବ ।

ହୁଅମ୍ବାହେବଳ ମତ ଏହିକଥ ଆହୁର ଜିଲ୍ଲା
ବାହିମାନେ ଏହାକୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଶର କରିବେ
ଆମ୍ବାକ ବର୍ତ୍ତମାନ କହି ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର
କହନୀ ଗାହା ଗୋଟିର ହେବ । ଆମ୍ବାକଙ୍କ
ମତ ଏହି ଯେ ଏ ପସ୍ତାବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ
ହେଲେ ତେଣି ପାରେ ଏଥର ମହିତ୍ତ ଗୁଣ ଏହି
ଯେ ଅଦରଗ ଷେଜକୁ ଏକାବେଳକେ ଭାବୁ
ଦେଖାୟ ବାଚିରେ ଅରମ୍ଭ ନ ହଇ ପ୍ରଥମେ
ଦେଖାୟ ପ୍ରଥାରେ କୃଷି କରିବାକୁ ହେବ ଓ
ଏହିର ଦୋଷ ଗୁଣ ଦେଖି ଦୋଷ ସଂଶୋଧନ
ଓ ଉତ୍ତରିତ ତେଣୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥୁରେ
ଏହି ଘନ ହେବ ଯେ ଦେଖାୟିଲେବ
ଆମ୍ବାଯୁଧରେ ସେ ସବୁ ଉପାୟମାନ ବୁଝିପାରିବେ
ଓ ପ୍ରାପ୍ତିକ ଷେଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅପିବେ
ଉତ୍ତରଦେଖାୟ ଉପାୟରେ ଅରମ୍ଭ ହେଲେ
ମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅଗ୍ରହ କରି ଷେଜଗାଇକୁ
ଯାନ୍ତେ ନାହିଁ ପଶ୍ଚାତ୍ ସେମାନକୁ ଉଛୁକୁ ଫଳ
ଦେଖାଇ ଷେଜଗାଇକୁ ଆହାନ କରିବାବେଳକୁ
ଅନେକ ଉତ୍ତର ଉପାୟ କ୍ଷେତ୍ର ଯାଇଥାନ୍ତା ।
ଆମ୍ବାନେ ପୂର୍ବର ଏଠାରେ ଅରଦର ଷେଜ
ପ୍ରଥମ କରିବା ପାଇଁ ଧୂନାଥ ଅନୁରୋଧ
କରିଅଛୁ ଓ ନାଲପ୍ରାପ ଜଳ ଷେଜନର ଫଳ
ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଗାହା ନିଜାନ୍ତ ପ୍ରଥ୍ୟୋକନାୟ
ଅଭିବକ ଏଠାରେ ପସ୍ତାବାନୁଗାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ପଶ୍ଚାତ୍କୁ ଅନ୍ତାନ୍ତ ହ୍ଵାଳରେ ପ୍ରତଳ ହୋଇ
ପାରେ ।

ବାଟକର ।

ଏଥୁପୁର୍ବ ସବୁ ବୋର୍ଡର ମେମ୍ବର ଗ୍ରାସୁତ
ମାନ୍ୟାହେବକଙ୍କର କଟକ ମବାମବୁ ଅଗମନର
ସମାଜର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲୁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାରେବ
ପରିଷିଳ ଜଗ ବଦିବାର ଫଳ ଏକଗରରେ
ପ୍ରଦେଶ ଦୋଷ ସମାଜବାର ବିଦୟ କମିଶିଲୁ
ପତେଶ୍ଵରେ ଉଚିତ୍ୟ ବିରଥିଲେ ସେ ସମୟରେ
ମୂନାଙ୍କର କମିଶିଲୁ ଗ୍ରାସୁତ ରେବନାଶ
ଦେବକ ଓ ତେଷ୍ଠା ବିଲେବିତର ବାବୁ ଜଗ-
ନ୍ତରିକ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ଓ କଟକଜିଲ୍ଲାର
ବିରେତ ପ୍ରଥାନ ବିନିଧାରମାନେ ଯେ ବି
ନ୍ଦଗରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ପ୍ରକେମ ଦୋଷ
ବିବିଧ ଅବେଦନପଦ କର୍ତ୍ତାମାନ ବୈଜ୍ଞାନି
ଶର୍ତ୍ତ ବାପକର ଅଛନ୍ତି ଏ ଦେଶରେ ଉଚି-
ନେଷନ ଉଚିତା ନାଲ ଓ କରୁକାଳ ଖୋଲା-
ପାର୍ଯ୍ୟ ନିଃତି ଦେବାର୍ଥିଙ୍କୁ କାଷ କରୁନ ଯାଇ

ପୁଣି ରଗ୍ବୀବା ଓ ଉତ୍ତରଗ୍ରାମ ଅକ୍ଷୟକ
ହେଲେ ଜାହା କର୍ବୀବା ଓ ଜାହା ପୁଣି କର୍ବୀ
ନ ଗଲେ ଜମିଦାର ମାନଙ୍କଠାର ଯେଉଁ
ବାଗଜ ସେମାନଙ୍କ ଜୋଦକାନ୍ତ ଓ ହିନ୍ଦୁବୁଦ୍ଧ ଓ
ବିକମା ଓ ଲାଗନ୍ମ ହବିଥୁତର ମୋଧସଳ
ଜମାର ଜଲକ ହେବାର ଅଛନ୍ତରେ ଅବେଳ
ଅଛୁ ଜାହା ଜଲବ ବର୍ଣ୍ଣ ଯାଇ ବନୋବସ୍ତୁ
ସମୟରେ ଏକ ଇନ୍ଦ୍ରହଂତ୍ରାନ୍ତ ବାବତରେ ଯେଉଁ
ବାଗଜ ନିଆଯାଇ ସରବାର ସିରସ୍ତାରେ ରଗ୍ବୀ
ଯାଇଥି ସେହି କାଗଜ ଅନୁସାରେ ବାଟକର
କର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ କର୍ବୀବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଦାଖଲ କରି
ବାର ଜାହା ସମର ସାହେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଶବଦ
କର ଦର୍ଶ ଆଜନ ଜାହା ହେବାର ଅଥବା
କାଗଜ ଜମିଦାରଙ୍କଠାର ଜଲକ ହେବାର
ପୁଣି ହୋଇ ନ ପାଇବା ବିଷୟରେ ଏକପଣ୍ଡା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ଜର୍କ
ବିଭକ୍ତ କର ମେଷରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଦେଲେ
ଯେ ଅମୃତ ଦର୍ଶ ଆଜନ ଯେଉଁ ସୁଧାରରେ
ଜାହା ହେବ ତହିଁର ଉତ୍ଥାପି କାଳିବାକୁ
ଅବିଦ୍ୱାସ ଅମୃତ ଆଜନ ଅନୁସାରେ ବାର୍ତ୍ତା
ବରବାକୁ ହେବ ଜହିଁର ଅନ୍ୟଥା କରିବାର
ଅମୃତ ଦିଲ୍ଲି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ତେବେ ଏହିମାତ୍ର
ଅମୃତ ବିରଥାନ୍ତ ଯେ ଦୂମମାନଙ୍କର ଏହି
ଦରଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ପଠାଇଦେବୁ ଯେ
ଯାହା କରିବାର ଉତ୍ତର ବୁଝିବେ ଜାହା କରି
ପାରନ୍ତି । ତହିଁ ଜମିଦାରମାନେ କରିବ ହୋଇ
ଫେରିଥିଲେ । ଯେ ସେତେ ଆସନ୍ତି କରନ୍ତୁ
ଫେକସ ନେବାର କିମ୍ବା ସରବାର ଯାନ୍ତି
ରହିବେ ନାହିଁ ଏକ ତହିଲିତି ଯାହାକୁ
ଯେତେ କ୍ଲେମ୍ ହେଉ ଅଥବା ଝର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ ପଢ଼ୁ
ଜାହା କିମ୍ବ ଶୁଣା ହିବ ନାହିଁ, ଏବେ ଯେ
ଯାହାକୁ ସାବଧାନ ହୋଇ ଝାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ
ଯେଥର ଫେର ପଥରର ଅଗରକୁ କାଗଜ
ଦେବାରେ ବିଲମ୍ବ କରିବା ଦୋଷରେ ପ୍ରତିବିନ୍ଦ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କ କାଗଜପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ଧାର୍ଯ୍ୟ ସଥେସ୍ତ ସମୟ ଦିଲା ଯାଇଥିରୁ ବାରିବା
ମନ୍ତ୍ର ୧୮୭୨ ମରିବା ଦିପିମୁଖମାସ ପରିବରେ
ଶକ୍ତି ଅଧାର୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନରୁ
କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଆରମ୍ଭକଲେ ଅବଶ୍ୟ
ସମୟରେ ତାହା ଦାଖଲ ହୋଇଥାଏବା
ବିଶେଷରେ ଥରେ କାଗଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଅର
ନେମ ନାହିଁ ଜାହା ତହିଁ ଉତ୍ତର ନେବାର

ବର୍ଷରୁ ଦର୍ଶନ ଯାହାକିଛି ଫେର ବଦଳ ହେବ
ଜାହାହୁ ଲେଖିଦେବାକୁ ହେବ । କଥାର
କାଗଜପ୍ତ୍ର ତ କରିଦେବା ଅନେକ ଧରି ଶମ ଓ
ଭୟରବିଷୟ ଅଟର ଏବର ତମିଦାରମାନେ
ଯେ ବିରକ୍ତ ହେଉଥିଲୁ ଜାହା ଅନର୍ଥକ
ହୁହେ । ତେବେ ଗୃହଙ୍କ ଅନ୍ୟଥା ହୋଇ ନ
ପାରେ ଯେଷ୍ଟକେ କିମ୍ବ ହୋଇଥିଲୁ ମାନିବାକୁ
ପଡ଼ିବ ଏବ ସାରପାଦେବ ଯେ ଗବଞ୍ଜମେଣ୍ଟକୁ
ଦିରଜାଏ ପଠାଇବେ ବୋଲି ସାନ୍ତ୍ବନାକିମ୍
ବହ ଗଲେ ଉଚ୍ଚରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ
ପରକୁ ସାକସାଦେବ କେଉଁ ଜାୟିନ କରିବା ପାଇଁ
ଏତେ ବାଟ ଦିଅନ୍ତର୍ଥରୀ ସରକାରକୁ ତହରର
ବଗୁରୁନେ ବୁଝା ଯାଇ ନାହିଁ ଜିଲ୍ଲାଦାରମାନେ
ବ ଏତେ ନିରୋଧ କିମ୍ବା ବାଟକର
ଅଇନ ଓ ଉଚ୍ଚର ବିଦ୍ୟମାନ ଏତେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରେ ଯେ ହାମମାନେ ଜାହା ପାଠକରିବା
ପୂର୍ବକ ମନ୍ତ୍ର ବୁଝି କର୍ମ କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ
ସନ ୧୯୭୦ ମନ୍ତ୍ରିଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନତିପଟାକୁ ଆଇନ
ସକାଗେ ବସର କେତେ ଅସି ନ ଥିଲା । ଏ କର
ବ ଜାହାଠାର ଅଧିକ ମାତ୍ରବର ଯେ ଉଚ୍ଚର
କନ୍ଦୋବନ୍ତ ପାଇ ବୋର୍ଡର କଣେ ମେମ୍ପର
ଆଗିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ଅବଶ୍ୟକ ତୃତୀୟରେ
ଚାକର ବଦାଇଦାର ଉଚିତ କି ଜା ଏ କଥାର
ତଥି କିମତି ପ୍ରଗତିର ସାହେବ ଅଧିଥିଲେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କ ପରିଶମକୁ ସାର୍ଥକ ଜ୍ଞାନ
କରିନ୍ତି ଓ ସେମେ ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲେ ସେ
ବୋଲନ୍ତେ ନାହିଁ ଯେ କେବଳ ସଜଳ ସକାଗେ
ଅସି ଅଗ୍ରହୀ । ଆଇନ ଓ ବିଦ୍ୟ ଅନୁସାରେ
ବଦୋବସ୍ତ କରିବାକୁ ଅସି ଥିବାର ମୋଦ୍ଦମଲ
ଲୋକେ ଏମନ୍ତ ବିବେଚନା କରି ପାରିନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରସ୍ତର ସାକସାଦେବ ଯେଉଁ ଅଇନ କି
ଦିବୁ ରଥମଳ କରିନ୍ତି ଉଚ୍ଚର ମନ୍ତ୍ର ସେ କିମ୍ବେ
ବୁଝାଇ ଦେଇ ନ ଅଧିଲେ କିନ୍ତୁ ବୁଝା ଯାଏ
ନାହିଁ କାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଇନ ଜାରିବେଳେଇ
ଜାହାରକୁ ଅସିବାକୁ ପଢଇ ନାହିଁ । ଗ୍ରାସୁକୁ
ସାକସାଦେବ ଯେବେ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
କରନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ ଜାହାଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ହେଲି
ପଲାତ ଦୁଆନ୍ତା ଯେ କାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ରେଖା
ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ବାଟ ବିର୍ମାଣ
କରିବାର କୌଣସି ଅବଶ୍ୟକ କି ସୁଦିନ୍ମା ଜାହା
ବରଂ ନାଲ ଯୋଗୀ ଯେତେ ସୁଯୋଗ
ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ବୋଲିଥିଲୁ ଉଦ୍‌ବାଗ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ

କାରିଥିବା ବାପ୍ତିଶୁର ମହିଳା ଉଣା ହେଲାଣି
ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଏଠାରେ ଆଜନ କାରି କରି-
କାର ସମୟ ଦିନିକାଳ ବିଳମ୍ବ ଆଛି ।

ସାଧୁଦିକ ସଂବାଦ

ଗତ ସ୍ପାହର ବଳିକଣ ଗଜେଁର ପ୍ରକାଶ
ଯେ ତେଣା ପ୍ରଦେଶରେ ଗାଟକର ଅଇନ
ବଞ୍ଚିଯୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ବରନା ଧାର ଭଲିଷ୍ଠିତ
ତେଷ୍ଟା କଲେବ୍ରଟିଭମାନେ ଭାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି ଯଥା ।—

ବାବୁ ବର୍ଦ୍ଧାନୀଙ୍କ ମଳମଦାର ଛଟକ ।

ମଡ଼ଲ୍ସ ଏକଗ୍ରମ ଶଶିଳ ପୁରୀ

ବୋର୍ ପ୍ରାଚୀକାନ୍ତ ସେଜ କାଲେହର

ଏହା କୁଥିରା ବୋର୍ଡରେନ୍ଦ୍ର ମେମ୍ର
ଗ୍ରାମକୁ ମାତ୍ର ପାହେବ କମିଶ୍ନର ପାହେବକୁ
ବଜେ ଘେଲି ଖୋରଥାକୁ ପ୍ରହାନ କଲେ ସେ-
ଠାର ପୁରାକୁ ଧିବାର କଣାଯାଏ ।

ପରିବାର ଅମଳାଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଭ
ଅଜ୍ଞ ବନ୍ଦିମେଣ୍ଡର ଅଧିଷ୍ଠତ୍ର । ପୂର୍ବେ **
ବର୍ଷାୟ ଗର୍ବକ ପଞ୍ଚରେ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞ ହୋ-
ଇଥିଲା ତତ୍ତ୍ଵ କର୍କରେ ବନ୍ଦିନ କେନଗଲ
ଥାହେବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ ଆଜ୍ଞାର
ବ୍ୟଥ ଅର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାର ବ-
ସୃଷ୍ଟି ** ଓ ୨୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ଅଥବା
ସେ କେବେ ବରିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗେ କଷମ ତାହାକୁ
କର୍ମରୁ ଯାହାର କର ଦୟାବିଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର
କର୍ମ କରିବାର କଷମତା ଅଛି ଦେଇ ଯାହାମ
ଜ୍ଞନ କରିବେ ତାହାକୁ ବ ୨୦ ବର୍ଷ ବ୍ୟଥ ପରିଷକ
ନ୍ତି ରଖି ଥାରିବେ । ବହୁତ ଅମଳାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ
ଶ୍ରୀ ପାଞ୍ଚମୀ ପଢ଼ି ନିଲି ଗଲା ।

ବାବୁ ଦୂମରତ୍ନ ପଣ୍ଡଜାପୁର ଜୀବିତ ଗେ
ଣିର ଅଶ୍ଵିନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବିଦ୍ୟର ବଢ଼ାକର ଛା
ବିଜନରେ ହସ୍ତକୁ ହୋଇ ଅକ୍ଷୁନ୍ନି ଦରମାସ ଘଟା
ଅରେ କାର୍ଯ୍ୟଶର ପ୍ରଥମ କରିଥିଲୁଣି ।

ପ୍ରଥମ ଗୋଟିଏ ସବୁଙ୍କିଳିଷ୍ଟର ଯେ, ତାଙ୍କିରି, ଆଜିର ସାହେବ ଅକ୍ରୂଦିର ମନ୍ତ୍ର ଶାଖା ୧୧ ଶିଖିରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ବାର୍ଯ୍ୟବ୍ଲେବ ପ୍ରଦିଶ କରିଥାଇଛି ।

କମେରେ ହେଲ ରିପୋର୍ଟରେ ପାରିଗାନେ
କଷା ଅଥିକାଶ ହୋଇ ଅଛି । ସୁତାଜୁର
ଦୀନେକ ଅଧିକାରୀ କର ବେଳିଗାନେ ଅଛି
ମାତ୍ର ପାରିଥାବୁ ହୋଇ ଏ ହାତେ ।

କୌଣସି ସଂକାଦପଥରେ ଲୋକାଙ୍କୁ ଯେ
ବମେଇରେଇଶେ ମାମଳତ୍ତବାରକୁ କେତେକଣ
ଧୂର୍ତ୍ତ ନିଶ୍ଚ ବସୁଲେ ଯେ ପ୍ରଥାନ ଜଳକ ସ୍ଥା
ଉହୋଗ ପ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଭାବାଙ୍କୁ କହୁ ଦେଲେ
ମୋବଦମା ଛଣି ପାରନ୍ତି । ମାମଳତ୍ତବାର ତହୁ-
ରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଉକ୍ତ ଧୂର୍ତ୍ତଙ୍କ ସନ୍ଧରେ ତେ
ଭାବାଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ଧମାରେ ଏହି ଖାରୁ ଟ ୨୦୦
ଜା ଦେଇ ଥିଲୁ ଉଦୟର ସେ ସ୍ଥା ଦିମା
ଧୂର୍ତ୍ତଙ୍କ ସନ୍ଧର ଅର ସାକ୍ଷାତ୍ ନାହିଁ । ଉହୋତ
ଦେଖାବୁ ଏ ଦେଖାୟ ଲୋକେ କେତେ ଜଣ୍ଠିବ
ଧାର୍ତ୍ତମାନେ ଏଥର ବିଶ୍ୱର ବରନ୍ତି ।

ତେଜିଷ୍ମୁନ୍ଦର ଅବଶଳ ହେଲୁ ସେ
ପରକାଣ ମହିମାରେ ପଣ୍ଡାଗିବା ଚନ୍ଦ୍ରିର
ଦେବନ ପଞ୍ଚରେ ବସନ୍ତମେଘ ନୂତନ ବସ୍ତନ
କର ଅଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ସେ ଚନ୍ଦ୍ରର ବର୍ମଗୁଣ
ମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଚନ୍ଦିତ ବର୍ମଗୁଣର
ପଣ୍ଡାଗିବାକାଳ ତା ୧ ରଜ ମାର୍ଗର ତା ୨
ରଜ ନୃମୂର ପର୍ବତୀ ବେଳନ ପାଇବ ଏହି
ଅମଳ କିଷତ ପ୍ରସ୍ତର ବର୍ମଗୁଣମାନେ ତା ୩ ରଜ
ମାର୍ଗର ତା ୪ ରଜ ଅକୁ ବର ଯାଏ ପରକାଣ
ଖର୍ତ୍ତରେ ପଣ୍ଠ ପାଇବେ । ଏଥର ଏହି
ବିଷାନ୍ତ ହେଉଥିବେ ଯେ କହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଗରନ୍ତି
ମା ୫ ସ ମାତ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରହଇ ତଥାର ଗୋଟିଳ
ହୋଇଯୋଏ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜମେଲକୁ ପଡ଼ାଏ ଯେ ଚଳିଗଲାଏ
ତା । ୨ ରିଙ୍ଗରେ ବଜା ଅଗ୍ରାତରେ ପ୍ରଦଳ
ବାଜିଖ ହୋଇଥିଲା ପଣ୍ଡିରେଇରେ କଣ୍ଠିଏ ଥୁଅ-
ବଳ କାହାକୁ କଟି ଯାଇଥିଲୁ ଓ ଅଛି ବେଳେ
ଶ୍ରେ ଜାହାଜ ସମ୍ମନ୍ତ କରଇବୁ ଧିନାର
ଯାଇଥିଲି ।

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ଅଫିନାର ଗୃହ କଣ୍ଠକରୁବ
କାରାନ ହିଲାଇର ସେନ୍ଟେର୍ଚ୍‌ଗ୍ରେଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ଆଜି
ଆସିଥିଲା ।

କଲିବରା ହାଇବୋର୍ଡ ଅନୁଷ୍ଠାଳବା ଶିରୀଶ
ବାରା ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟ ଆର ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ମଞ୍ଚର କରିଥାଇଛି । ଅଜୁମାନ ବୁଝିଲ
ଯେ ଅଗାମି ମାର୍ଚ୍ଚମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଆଧରବୁ
ବରେଣ ଉଠିଥିଥିବ ।

ବର୍ଣ୍ଣି ଲାକ୍‌ଲେପନରେ ପଶୁମତକ ଅନ୍ତର ଉପରେ
ହୋଇଥାଏ ଏକ ମାସରେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏଟି
ପରି ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ।

ବିମ୍ବିଲାରାଜୀନେଶ୍ୱର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ମହାରାଜୀପ ପଦ୍ମମେଣ୍ଡ ପାତ୍ରସି ଓ ଯାତ୍ରା

ନହାଲେ ଉଲ୍ଲମ୍ବନକୁ ଜଗନ୍ନାଥବିହୀନ ଦଶା
ଦର ଘର ଓ କ୍ୟବସାୟ କରି ବହିବାର ଦୁଃଖ-
ଲାର୍ଥେ ଟ ୮୦୦୯ ଲା ଗଣ୍ଡବିପ ଦେଉଥିବା
ଡେକନ୍ ସ୍ଥାପନ ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ ପୁଣି-
ସର ଲନ୍ଧିଷ୍ଟେବୁର କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ପୁଣି
ଗତ ବର୍ଷାକୁ ଅଟେଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ଅର
ସମସ୍ତ ଜଳ ସରକାର କରିପାଇବେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସା-
ହେବାରେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗର୍ବଶ୍ରୀରଜେତରଙ୍କ ସାହେବଙ୍କର
ଲୁହୋରନେଗରକୁ ବିବାହ ଦ୍ଵିତୀ ହିଲ୍ଲାର ପେଠୀ
ନିବାହିମାରେ ଚର୍ଚା କରୁ ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନ-
ବାରଣ ଜଗରରେ ଅଳୁଆ ଜ୍ଞାନିମାର ଉପାୟ
ବଢ଼ିଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଦିର୍ଘେଜ ରଜତଚନ ଡକ୍ଟର
ଗେଷନାଇର ସମସ୍ତ ବ୍ୟୁତ ଦୃଢ଼ତ୍ଵରେ ଦେବାକୁ
ପ୍ରତ୍ୱାଳ ହୋଇ ରେଗାଯଂଶୁବ ରହିଲ କରିବା-
ପାଇ ପର ଲେଖିଅଛନ୍ତି । କଳିଶ୍ଵରରେ କହି-
ଲୋକ ଉପାସକ ଦେଇର ବାହାରୁଅଛନ୍ତି ତହୁଁମୁଁ
ପଂଜୀଯା କରିବା କର ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଗର୍ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସଙ୍କ ୧୮୭୦୨୯ ସାଲରେ
ଯେଉଁ ସବୁ କମିଶନରେ ମାଣସଙ୍ଗଠିତ ପାଞ୍ଚ
ହିମାଚଳର ଜଳବଳ ଧ୍ୟାନପାତ୍ର ବର୍ତ୍ତନାକ
ଗାହା ବଢ଼ିବା ହୋଇ ସେହିବବୁ କମିଶନରେ
ବଳବଳ ମାଣସଙ୍ଗଠିତ କେବଳ ପ୍ରକାଶ ଦିଲା
ବରେ ଦେବାଳୁ ଦେବ ପେଣ୍ଠି ଜଳବଳବାରକ
ପଞ୍ଚାମାନଙ୍କ ଶିଳ୍ପରେ ଫେନୋନଙ୍କ ସ୍ଥାନାର ଦର
ମରେ ସରକାରଙ୍କର ଯାହା ନିଃୟ ଚାଲିଅଛି
ସେ ବରୁକୁ ଯଦି ଗ୍ରାମୀନ ପଥାର ବନ୍ଦିମାନେ
ଅଗ୍ରମ୍ କରିବେବେ କେବେ ଫେନୋନେ ଯିବାକୁ

ପାଞ୍ଚ ୨୦ ଲାଖ ମୁଦ୍ରା ଦାଖଲ କଲେ ତିବୁ କମ୍ପି
ସନ ପାଇବେ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତାମାନ ସନ ୧୯୫୫
୨୨ ମାର୍ଚ୍ଚ କମନ୍ୟୁ ମାଣସର ଟ୍ରେସ ପ୍ରସକରେ
କଲାଇ ଥାର୍ମିନ କେଇଅଛି । ଏହା ସମ୍ବାଧୀ
ନୀତି ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ପାତକ ଲାଜବାରାଟା ପ୍ରକଳ୍ପ କମିଟୀ
ଗା. ଏ ରାଜ ନବମର ସନ୍ଦ ଧ୍ୟାନ ପାଇଁ
ଦିନୁଙ୍କ ଜା. ଏବନବ ସାହେବ
କେମାଳ ରେବିନ୍ ପୃଷ୍ଠାପତ୍ର

କମେ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହି ବନ୍ଦକ ହୀଣ
ପାଇଁ ବଜାର ବନ୍ଦକ ଶିଖିଥିଲୁଗୁଡ଼ାହାଙ୍କ ଯଦ୍ଵାଳମୁଦ୍ରା
ପାଇଁ ମହିନେ ହିଂମାର ହେଲା ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧତାକା

६७९

ତା'ରୁ ଉପରେ ସନ୍ଧିଗ୍ରହିତା ମୁଁ । ମାର୍ଗଶିର ଦି ୧୫ ଜୁଲାଇ ୨୦୧୫ମାର୍କିବାର

୩୦୪

ଅଗ୍ରିନ୍ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲୁ

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଧ୍ୟପକ ପାଇଁ ଜାହମାସଲ ୫୫୨

ପରିଭ୍ରମାନଙ୍କ ପଦ ।

ମୟେ ମନ୍ଦିରକୁ ଗୁଲାଥାଣ୍ଡ ପଣ୍ଡିତ ଦେଖାଇଲୁ
ଯାଏ ମାତ୍ର ହେମାକେ କୁଣ୍ଡଳ କିଷାନିବେଳେ
ପାପ କୁଅନ୍ତି ବଜାଆ ଆଜେବିଲୁ ଜଣା ନ ଥିବାର
ଆମେମାନେ ସେ ବିଷମ୍ପରେ ଯାହା ଯାଏ
ଲେଖିବାକୁ ପବ୍ଲିଶ ହେଲୁ । କୌଣସି ରଜାଙ୍କା
କଠାର ପଦ ଥାଇଲେ ସେଥିବେଳେ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନେ କୁଣ୍ଡଳ ପାଥାନ୍ତି । ଆମେମାନେ କୌଣସି
ଏବଂ ଗଜବାଲରେ ଏବଂ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପଦପ୍ରାପ୍ତ
ସମୟରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଥିଲୁ । ପଥମେ ଗଜ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇ ପରିଧାନ ବରବାର
ଅଦେଶ ଦିଅନ୍ତେ ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ
କୁଣ୍ଡଳ ପିଣ୍ଡିଥିଲେ ଜନ୍ମପରେ ଗଜ ବୋଣିବେ
ତୁମ୍ଭାସଙ୍କଦାର ଉକ୍ତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମଳାରେ ଜଣିବୁ
ପାଠ କି ଶରୀରକୁ ଦିଅଇଁ ସେ କି ପଦ
ନେବାରୁ ଅରମଣ କଲାନ୍ତି ଜାକୁ ପରିଚାର
କହିବେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ବନ୍ଦୁବର୍ଜିଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ବେହୁ ଜାଇ ଅରକଣିତ ପଦ ଗଜାଙ୍କ
କଣାଇବାରେ ଗଜା ଅଗ୍ରକହି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପ୍ରାଣ
ବଲେ ; ତହୁଁ ପଣ୍ଡିତମହାମୟ ଉକ୍ତ ଦିନରେ
ବିଦ୍ୟାରତ୍ତି ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ ବା ଜର୍ବାଳକଣାର
ବୋଲ୍ପାଇବାରୁ ଲୁଣିଲେ । ଧାରକମାନେ ଏଥରେ
ଜଣିବେ ଯେ ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରେ ପଦ ପାଇଲେ
ଧନ ଓ ମାନ ଭର୍ତ୍ତବଧ ଲାଭ କରଦୁ ।

ଏହି ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ପଦାଦେଖାର ପ୍ରଥା
ଅମେମାନେ ଲୋକ କରି ପାଇଁ ଦବ ଗୁରୁତ୍ବାଳି

ତରେ କଲିବ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଗୁରୁମାନେ ବିଷ୍ଣୁ
ତକୁ ସଂଶୋଧ କର ବିଦ୍ୟା ଦେଖି ପଦ ଦିଅନ୍ତି
ନା ପଦ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାର ଗୁଡ଼ ଅନୁ-
ଶାରେ ଦିଅଯାଏ ଏହା ଅମ୍ଭେ ବୋଧକରୁ
ଅନେକଙ୍କର ଜାଣିବାର ଉଚ୍ଚା ହେବ । ଅମ୍ଭେ
ମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ଏ ବିଷ୍ଣୁର ବିଶ୍ଵ
ଦିଶେଷ ଶମ୍ଭୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ
ପଦ ପାଇବାର ଦେଖିଲୁଁ ତାହାକର ଯଦି କି
ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାରେ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟୁତି ଥିବାର ଶୁଣିଅଛୁ
କେବେ ଯେ ଗଲା ଗାନ୍ଧୀ ପାଇଶା କରିଥିଲେ
ଏହା ଅମ୍ଭେମାନେ କିନ୍ତୁ ଜାଣୁ ନା ବିଶ୍ଵାନାହୁ
ଯେବେ ଗୁରୁମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାର ଅଛି
ପଦାଳାଶୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷାରେ ବିପର ବୃଦ୍ଧିପଦ
ମେମାନଙ୍କର ଜାଣିବାର କ୍ଷମତା ବାହୁଁ ।
ଅଜେବ ଅମ୍ଭେ ବୋଧ କରୁଁ ଅନେକଙ୍କରେ
ଅହେବ କହିବା ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ଗରୁ
ଅନୁଶାରେ ପଦ ଦିଥା ଯାଉଥିବ ଓ କୁଣ୍ଡଳ-
ଧାରିପଦପ୍ରାପ୍ତ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଅନ୍ୟବାଙ୍ଗ ଗିଲୁଟି-
କରୁଁ ପଦାର୍ଥ ରୁକ୍ଷ କେବଳ ବାହୁଦୂର ମାତ୍ର ।
ଏହା ଅଭିନ୍ନ ଗୋବିନ୍ଦୀୟ କାରଣ ପଣ୍ଡିତମା-
ନକୁ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ପଦପ୍ରାପ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଦେବାର ଯେ
ବିଦ୍ୟା ଉନ୍ନତିର ଏକ ଅଜ ଉତ୍ସମ ଉତ୍ସାହ ଏହା
ଲେଖା ବାହୁଦୂର ମାତ୍ର ଦେବାର ବ୍ୟକ୍ତତମ ହେବୁ
ଯଦି ପ୍ରଭାଣିତ ଫଳକର କ ହୁଏ ତେବେ
ଏହା ଅଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟର ବିଷ୍ଣୁ କରିବାକୁ ହେବ ।
କାରଣ କଥାରେ ବନ୍ଦି ଯେ “ଦେବକ ଉତ୍ସାହ

କନ୍ଧପ୍ରା ପୁରା ନୂହେ” ଅର୍ଥ ବିଷୟ କର ବାଜିର
ଦୁଃଖ ଶତବେଳାର କୁର୍ବିମାନ୍ ବଞ୍ଚିର ରମ୍ଭ
ନୁହେ । ଆଜିଏବ ଆମେମାନେ ଗଜାମାକଙ୍କି
ଅନୁରୋଧ କରିଅଛୁଁ ଯେ ସହରେ କୁଣ୍ଡଳ ଓ
ପଦ ସଥାର୍ଥ ବିଦ୍ୟାର ଜନ୍ମର କରି ସେଥିରେ
ସରେଖୁ ଦେଇନ୍ତା । ଆମ୍ ଜାଣିବାରେ ଏ ବିଷୟ-
ରେ ଜଳଲେଖନ କିମ୍ବା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ
ଭିଲ ହେବ ।

କେଉଁ ବିଷୟରେ ବୁଝନ୍ତି ଦେଖାଇଲେ
କେହି ପଦ ପାଇବେ ଓ କେଉଁ ବିଷୟରେ
କେଉଁ ଧ୍ୱନିରେ ପଣ୍ଡା ଦେବାକୁ ହେବ
ଏହା ପ୍ରଥମେ ଅବଧାରିବ କର ଉଚିତ । କେହି
ପୂରଣ ଓ କାନ୍ଦିଶ୍ଵରୀ, କେହି ଜନାୟି ଓ ଦେବା-
ନ୍ଦ୍ରେ, କେହି କେଳାତିଷାଙ୍କରେ ଏପରି
ଜାନାଲୋକ ନାନା ବିଷୟରେ ଧାରଦର୍ଶୀ ହୁଅଛୁ
ଏମାନଙ୍କୁ ଯଥୋପସ୍ଥିତ ଧ୍ୱନିରେ ପଣ୍ଡା କର
ଉଚ୍ଚ ବିଷୟର ଧାରଦର୍ଶୀଙ୍କ ହେବୁ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରକାର ପଦ ଦେବା ଉଚିତ; ଯଥା ଯେଉଁ ମାନେ
ଜାବ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧିଲଘନ ପେମାନଙ୍କୁ କବିତୃଣ,
କବିତୃ, ଯେଉଁ ମାନେ ନାମ୍ବରେ କନ୍ଧପନ୍ଦ ରହେ
ମାନଙ୍କୁ ଉର୍ବିଗାନୀଗ, ଉର୍ବିଲକ୍ଷାର ଏହିପରି
ଯହିରେ କି ପଦଧାରର କମନ୍ଦିପର ଧରିତିଯୁ
ଧାୟାମାଦ ଦେହପ୍ରକାର ପଦ ଦେବାର ଉଚିତ ।
ଧୂମ ଏପବାର କରିବ ହେବ ଯେ ତହିଁରେ
ପଣ୍ଡାଙ୍କ ବାହୁର ବୁଝନ୍ତିର ଉତ୍ତମ ଧରିତିଯୁ
ଧାୟାମାଦ । ଧୂରସ୍ଵାର ମଞ୍ଜ ଲାଶକ ହେବ

ବିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡା ହେଉ ବିଷୟାନୁଷ୍ଠାନ ହେବାର
ଉଚିତ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଅଛି ଆସ୍ତାବରେ ସାଧ
ସେଥିନିମନ୍ତ୍ରେ ଅଛି ମୂଳ୍ୟର ଓ ଯେଉଁ ବିଷୟ
ବହୁ ଆସ୍ତାବରେ ସାଧ ସେଥି କିମନ୍ତ୍ରେ ବହୁ
ମୂଳ୍ୟର ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ଉଚିତ ।
ପରିଷା ଗ୍ରାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତମ ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟ
ଓ ଅଧିକାରୀ ଓ ହିଂସା ଶୂନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଅମ୍ବୋଜେ ଦେଖୁ
ଅଛି ଯେ ଏପରି ପୁରସ୍କାର ସବୁ ବିଜ୍ଞାନ-
କାରେ ଦିବାର ବିଠିନ୍, କାରଣ ସାକ୍ଷା
ଯେଉଁ ଠାରେ କିନ୍ତୁ ଅଛି ତାଙ୍କର
ପରିଷାକ ଓ ପରିଷାର୍ଥିର ଗୁଣ ଚିହ୍ନବା କଠିନ୍ ।
ମାତ୍ର ସହିକିଲେ ସବୁ ହୋଇଥାରେ ଏ ମୁହଁସାଗ
ଅନ୍ୟଗ୍ରଜିତାମାରେ ଥାଇ ନଥାଇ ତେଜାକା-
ଳରେ ଉତ୍ତମମୁଖେ ଅଛି । ସେଠାରେ ବଜା
କିନ୍ତୁ ଘଣ୍ଟିର ଓ ତାଙ୍କ କିବରୁରେ ମାତ୍ର ଉତ୍ତମ
ପଣ୍ଡିତମାନେ ବିପୁଳ ଅଛନ୍ତି । ତେଜାକାଳ-
ମହାନ୍ତିକ ବଢ଼ି ଦେଖିବାରେ, ବିଦ୍ୟାର
ଉଚିତ ପକ୍ଷରେ ଏହି ମଧ୍ୟ ଅନେକବି ବିଷୟ ବର-
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କଲେ ଏହିମାନ ଅଜାଧ୍ୟ-
ହରେ ତଳାଇ ପାରନ୍ତି ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରିଷା
ଦର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବା କିମନ୍ତ୍ରେ
କିବରୁପୁ ଛିନ୍ତି ବଜା ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ମଧ୍ୟେ
ଏବଂ ବିମ୍ବା ପୁରୁଷବର୍ଷରେ ଏକବିତ ହେଲେ
ଅତି ଉତ୍ତମ ହେବ ପରିଷାଶୋଭାର୍ଥୀ ବଜିମାନଙ୍କୁ
ଯେ ବିଷୟରେ ଓ ଯେପ୍ରକାର ପରିଷା ଦେଲେ
ସେଥିର ଏକ ସାର୍ଵଦେଶୀୟ ବିଅନ୍ତରିକ ।

ଆଜିବାଳ ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେ-
ଇଥିରୁ, ମେଥିରେ କର୍ମ ପାଇବାଲାଗାନ୍ତିର ଦେଶ-
ସୁଭାଷାରେ ଉତ୍ତମ ପାଇଗତା ଥିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଅଭେଦ ଅମୃତାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଷୟର ନିର୍ଣ୍ଣଯ ପରିଷାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ସଙ୍ଗେ ଜାଣା-
ବିଦ୍ୟାକରଣ ଓ ଉତ୍ତମ ଏକଗଣ୍ଡି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇବାର
ସୁମୁଖ ଦେଲେ ଭଲ ହେବ ଜାଇବ ଏହା
ହେଲେ ସମସ୍ତ ପଦଗ୍ରାହୀ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଦେଶାମୂ-
ଳାଷାରେ ଉତ୍ତମ ପାଇବ ହେବାକୁ ହେବ ।
ଏହା ସବ ହୁଏ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନପର
କେବଳ ଜୀବିତାବ୍ଦୀରୁ ଅଗ୍ରଯତ୍ତର ଦେଶବି-
ଦେଶ ନ ଧେର ଅନୁଭବ କୌଣସି ଧୂଳରେ
ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ ସମ୍ମାନସହିତାରେ ଜନନୟାଦା
କିମ୍ବାହ କରିଯାଇବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ
କୁଣ୍ଡଳଅଧ୍ୟ ପରେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ବି ମାତ୍ରାଜୀଷା-
ରେ ଗର୍ବଧାରୀ ଲେଖିବାକୁ ହେଲେ ଗ୍ରେଗା-

ରେ ବଞ୍ଚିଶୁଣ ଓ ରବନାଶୁଣ କରିବେ ଏପରି
ବିଦ୍ରୂପ ପଦ ପାଇବା ପଦବାତା ଓ ପଦଗ୍ରହଣ
ଉଚ୍ଚପୃଷ୍ଠାକୁ ଲାଗୁର କାରଣ ହୁଏ ।

ପୁଲର ସଂଖ୍ୟାରେ ମେଳିଷ୍ଠରଙ୍ଗ
କ୍ଷମତା ବନ୍ଧି ।

ବଜ୍ରାଳ ଗବ୍ରୁମେଘୁ ପୁଲିସ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ନିଯୋଗ, ପଦବୃତ୍ତି ଉତ୍ସବ ବିଶୟରେ ବେଳେ
ଶୁଭେ ନିଷ୍ଠମ ପ୍ରଗତି କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁର
ଅନୁବାଦ ବା ମାର୍ଗଂଗ ପାଠକମାଳଙ୍କ ଗୋଟି-
ଏରେ ନିମେ ଲେଖାଗଲା ।

୧ । କନ୍ଜପୁରାଳ ଓ ହେଡ଼ିକନ୍ଜପୁରାଳ
କର୍ମରେ କୋଣାର୍କ ନୃତ୍ୟ ଲେବ କିମ୍ବାକୁ କର-
ବାକୁ କିମ୍ବା କାହାର ପଦ ବନ୍ଦାଇବାକୁ ହେଲେ
ପୁଲିବର ମୁଧରଙ୍ଗେଶ୍ଵର ସାହେବ ତାହା କର-
ବେ ବନ୍ଦୁ ଛଳର ମେଜବୁକ ସାହେବ ଉଚ୍ଚା-
ବନେ ତାହା ଅନ୍ଧା କର ପାରିବେ ।

୧ । ସବୁଙ୍କରୁଷେକୁଠର ବର୍ମଣୀର ଲୋକ
ମହୋନାର କରିବାର ଭାବ ସୁପରଶ୍ଵରାଜୁ
ଉଥରେ ରହିଲା ବିଦୁ ସେ ମେଳକୁରିଯାହେବଳ
ସମ୍ମତ ବନ୍ଦିରେକେ ସେ ପଦରେ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ
କରି ହ ପାରିବେ ।

୪ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟେକ୍ଷତର ପଦ ସୂଳ୍ୟ ହେଲେ
ମୁପ୍ରଗଣ୍ୟଶ୍ରୀ ସାହେବ ଲୋକ ମନୋନାନ୍ତ
କରି ମେଜଖୁର ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମର ସକାଗେ
ତାଙ୍କ ହୃମକୁ ଅର୍ପଣ କରିବେ । ସଦ୍ଵିଧି ମେଜ-
ଖୁରଙ୍କର ସେ ବନ୍ଦି ମନୋନାନ୍ତ କି ହୃଦ
ତେବେ ସେ ଆଉ ଯେଉଁ ସୁଲକ୍ଷଣ ବର୍ମଗରର
ଉଦୟମକୁ ଜାଣନ୍ତି ତାହାର ନାମ ଲେଖି ବିନ୍ଦୁର
ସାହେବଙ୍କ ବିକଟକୁ କାଗଜାତ ପଠାଇବେ ଓ
ଶେଷୋକୁ ସାହେବ ଆପଣା ଅନୁତ୍ରାୟ ଲେଖି
ତାହା ପୁଲକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେକ୍ଷତର ଜେନରଲ ସାହେ-
ବଙ୍କ ବିକଟକୁ ପଠାଇବେ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟେକ୍ଷତର
ଜେନରଲ ସାହେବ ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ପକାଇରେ

ମନୋକାଳ ବିଷକ୍ତିକୁ ସାଧାରଣ ଦିଅୟ ଅନୁଶାରେ
କିମ୍ପେକି କରିବେ ବିମ୍ବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍ସଙ୍କ ସମ୍ମତ
ବିନିଯୋଗ ପଠାଇବେ । ସଦ୍ୟପି କମିଶ୍ନ୍କ ସଙ୍ଗେ
ବାଙ୍କର ମଜାନ୍ତର ହୁଏ ଭେବେ ସେ ଆଧିକାର
ଅର୍ଥପାଦ୍ୟ ଲେଖି ସମ୍ମତ କାଗଜ ପଥ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ୍ସଙ୍କ ପଠାଇବେ ।

୪। ହେଉକନ୍ତୁକଲ ଓ ଗାନ୍ଧୀଜୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସୁଧାରଣେଣ୍ଟିରେ ଯାହେବ ସଂଖେୟ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବେ କିନ୍ତୁ ମେଲିଥାର ଜାମା ଅନ୍ୟଥା

ବୟସାରିକେ ଓ ଉତ୍ତର ଅଧିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦିଲ୍ଲିର ଦିଲ୍ଲିମାନବାରେ ହେବ ।

* । ଉପରଳାଭ କିମ୍ବାନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ-
ଲୋଶିର କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ମଧ୍ୟ ସଂଖେତ ହେବେ
ମାତ୍ର ପଦିଲାଘବ ଅଥବା ପଦପୁଣ୍ୟ କରିବାର
ହେଲେ ଦେହକଳାଙ୍କୁ କଲ ସ୍ଥଳେ ମେତାଷ୍ଟରଙ୍କର
ଓ ଉକରିବ ଗ୍ରେଣାର୍କଲେ ମେତାଷ୍ଟର ଓ ଜନ-
କଷ୍ଟକରକରିବିଲ ଉତ୍ସଦକର ସମ୍ମାନ ବ୍ୟାପାର
ହୋଇନ ପାଇବ । ଏଥର ଅଧିନ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
କୌଣସିଲେ ଅଛି ଅନ୍ଯାଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାର
ଜଣାଗଲେ ବନିଅୁର ବା ଜନଶ୍ଵର କେନ-
ରିଲ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଚରେ ବିହିତ ଅଛି ସକାରେ
ଜଣାଇବେ ।

ଶା ସମସ୍ତ ଘୋର ମେଳକୁରମାନେ ଜାଙ୍ଗ-
ଠାରେ ବିଶ୍ଵର ହେବା ମୋହଦମା ସର୍ବକରେ
କୋଣରେ ପୁଲିଷ କର୍ମକୁରାର ଆଗରଣ ସର୍ବ ବା
ପୁରସ୍କାର ଉପସ୍ଥିତ କାହିଁରେ ଜାହା ଛଳର
ମେଳକୁରକ ନିକଟରୁ ଲେଖି ପଠାଇବେ ।
ଛଳର ମେଳକୁର ଅନ୍ୟ କୋଣରେ କର୍ମକୁରାର
ପୁଲିଷକର୍ମକୁରାର ଥରରଣ ବିଷୟରେ ଲାପିବର
କରିଥାଇବେ ଏହି ପୁଲିଷ କର୍ମକୁରକ ଥରରଣ
ଲେଖାଯିବା ବହିରେ ଉପସ୍ଥିତ ବିଷୟମାନ
ଲେଖିବା କାଗଜ ମୂରଖଶ୍ରେଣୀରାହେବୁ
ଅଦେଶ ବିଥାଇବେ । କମିଶୁର ସାହେବ
ମଧ୍ୟ ବହିପ୍ରକାର ଅଦେଶ କର ପାଇବେ ।

ଗ୍ରୂବୋକ୍ତ ବୟସମାନୀୟଙ୍କେ ଦୟାଦୟାପିକାର
ଅନୁଭେଦ ହୋଇଥିଲେ ସୁପରଶ୍ରେଣ୍ଟିକାରେ
କି ଜାହା ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ ବିମା ଦୟା
ନ ଦେବାର ହେଉମାନ ମେଳକୁଳ ଅଧିକା
ବିମାବ୍ୟକ୍ତି ସବୁକୁ ଲେଖି ପଠାଇବେ ।
ସେ ହେଉମାନ ଅଗ୍ରାଦ୍ୟ ହେଲେ ସୁପରଶ୍ରେଣ୍ଟି
ଶ୍ରେଣ୍ଟି ବ୍ୟାକ୍ଷାପି ପ୍ରତିପାଳନ କରିବେ । ମେଳକୁଳ
ଅଜ୍ଞ ବିଜୁଳରେ ବେଳିଲ ବିମାବ୍ୟକ୍ତି
ତାରେ ଅପିଲ ହେବ ।

ପା କୌଣସି ପୁଲଷ କର୍ମଗ୍ରହକର ପଦବୃତ୍ତି
କରିବା ସମୟରେ ବିମ୍ବ ପଦବୃତ୍ତିର ଅନୁରୋଧ
କରିବା ସମୟରେ ସୁପରିଶ୍ରେଣୀଗ୍ରାହୀ ଗର୍ଭ
ବର୍ତ୍ତିତାର ବହୁପ୍ରତି ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଦୃଢ଼ ଜର୍ବ
କାରକ ହେବେ ଓ ଏଥରେ କିଛି ବନ୍ଦିନୀ
ହେଲେ ମେଳିଖୁବ ମେ ବନ୍ଦିନୀମବୁ ଗଞ୍ଜନ
କର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପଦବୃତ୍ତି କରିବେ
ଏଥରେ ସୁପରିଶ୍ରେଣୀଗ୍ରାହୀ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ
କିମ୍ବର ଜାହା ନିଷ୍ଠା କରିବେ ।

ଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇଁ ଜଳରେ ଯେ ପୁଲିସ୍
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କଷ୍ଟକୁ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଯେହି ଜଳର ବର୍ମଗ୍ରେ ଦୃଶ୍ୟ କଣାଣ ହେବେ ଓ
ଦେବକଳ ସେହି କଳ ମଧ୍ୟରେ ଡାଙ୍ଗର ପଦି
ତାରି ହେବ ।

୧୦ ଅଭିନ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଅପରାଯ୍ୟର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କି ଅବଧି ଉଚିତ କରିବା ସ୍ଥଳ
ବ୍ୟକ୍ତିରେକ ଛିଲ ମେଲ୍‌ଟୁରଙ୍କ ଅନୁଭିମତରେ
ଏକ ଛିଲର ଅନ୍ୟ ଛିଲକୁ ଓ କିମ୍ବାରଙ୍କ
ଅଭିନ୍ନ ବିଷୟର ଏକ ଉଚିତକାରୀ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରଦଳକାରୀ ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ବନ୍ଦଳ ହୋଇ
ନ ଥାଇବ ।

୧୯। କିମ୍ବା ମଞ୍ଚରେ ଯେ ପୁଲିସ କର୍ମଶଳୀ-
ଙ୍କର ବହୁଳ ହୋଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ମେଜଙ୍କର
ଅନ୍ୟଥା ଚାପ୍ଯାଇବେ ।

୧୨ । କେରୁ ଛଲରେ କେତେ ସବ୍ରାନ୍ତିଖେ-
ମ୍ଭାର ଓ ଜନ୍ମଦେଖିବୁର ଆବଶ୍ୟକ ଭାଇଁର ଓ
ପରିବାରମଧ୍ୟ ହେତେଇ ବିଷ୍ଟଥର ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା ବାରାଣୀ ଜନ୍ମଦେଖିବୁର ହେତୁରଳ ସା-
ହବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯାଇଅଛି ।

ମୁମାନ୍ତକ ବିବେଚନରେ ଏ କିମ୍ବା
ତିକି ମନ୍ଦ କୁହେ ବିଶ୍ଵେଷଳଃ ଯେହିଲେ ଗ-
ପ୍ରମେଣ୍ଠ ବୋଲନ୍ତ ସେ ଉପର୍ଯ୍ୟ କୁ କିମ୍ବାବଳା
ଯୋଧା ପ୍ରଦେଶରେ ପୂର୍ବର ପ୍ରଗତିର ହୋଇ
ଜାଗାକୁ ହୋଇଥାଏ ସେହିଲେ ଜାହାକୁ
ତମ ବୋଲି ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରକାର ବିରାକୁ ଦେବ
ଦୁଇ ଏ କିମ୍ବାରେ କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ ଓ
ଆର୍ଥିକ ପ୍ରତିକାଳିତ ହେଲେ ସମ୍ଭାବରେ
କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ମେଜଫୁରମାନେ
ଥାରେ କୁଣ୍ଡଳିପେ ମନୋନବେଶ କରିବେ
ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ତୁଳ ଅଟେ କାରଣ ମେମା-
ନ ବସୁରେ ବିବଧପ୍ରକାର ବର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ଅର୍ପିତ
କାର ଧୋଯାଇବା ଅବଶ୍ୟ ଅର୍ପଣ କିମ୍ବା
ତୁହାଙ୍କ ନାହିଁ ବୋଲିଲେ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ।
କପି ସେମାନେ ସମୟାକ୍ଷବ ବା ଅଳ୍ପଦ୍ରି-
ହି ପୁଲିଷ ସୁପରିଶ୍ରେଣୀ ପାଇସକ
ଯାଇ କିମ୍ବା ଯଥୋପସ୍ଥିତ ଜଦନ୍ତୁ ନ
ରୁ କହିରେ କେବଳ ସମ୍ମତ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ
ଶିଥିନ ପରି ହେବାର ବୁଥା । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ
କିମ୍ବା ସେ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ କମାପି
ତ ନହିଁ ଅନେକ ତୁଳରେ ଏ କିମ୍ବା
ପାଇବି ହେବ ।

ମେଳଖୁରକ୍ଷର ଏତାଦୃଶ କ୍ଷମତା ଦୃଷ୍ଟି ବି-
ନ୍ଦୂରେ କେହି ବା ଅପରି କରିବେ ମାତ୍ର
ତାହା ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଅଟେ । କାଗଣ ମେଳଖୁର
ବିଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁଭବ । ଧୂଲିଷ
ଦୂରଶ୍ଳେଷ୍ଣେଶ୍ଵର ଅପେକ୍ଷା ଜାଙ୍ଗଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ
ଅକର୍ମର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଓ କହି ଅବି-
ଶ୍ଵର ହେଲେ ତହୁଁର ଅପିଲ କମିଶ୍ଵରଙ୍କ-
ଠାରେ ଶୋଇ ସଂଗ୍ରାମର ହୋଇ ପାରେ ।
ସପରଶ୍ଳେଷ୍ଣେଶ୍ଵରଦ୍ଵାରା କରମ୍ଭଣ ନିଯୋଗ ଇତ୍ତଥାବ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମଭାବେ କିବାହି ନ ହେଲା ବୋଲ
ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସର୍ଜନା ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ସେ ଅନେକ
ଧୂଲିରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହୃଦୟବାର ଅମେୟାକେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠ କରିଥାନ୍ତି । ଅଜୟବ ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତାବଳୀ
ପଞ୍ଚାଂଶେ ମନୋମାତ୍ର ହେଉଥାନ୍ତି ।

ଯଦିପଣୀ ଏ କିମ୍ବାନୁଷାରେ ପୁଲିଷ ପ୍ରାୟ
ପୂର୍ବବତ୍ତ ମେଜନ୍ତରଙ୍କ ଅଧୀନ ହେଲେ ଓ
ଜ୍ଞାନଶୈଳେକଠର କେନାରଳ ପଦ ଉଠାଇଦେବାର
ଯେ କଳ୍ପନା ସ୍ଥୋଇଥାରୁ ତାହା ଯଦି ପିତି ହୁଏ
ତେବେ ଏତେ ବୃଦ୍ଧବ୍ୟାଗରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵିଳିତ ମୃତ୍ୟୁ-
ଶ୍ଵେତ୍ସ୍ତର ମହିମା ଉତ୍ତିବାର ବି ଅବଶ୍ୟକ
କଣେ ଅନୁଭବ ଦିଯୋଗୀ ବା ଅଣ୍ଟିଶ୍ଵେତ୍ସ୍ତରେ
ପୁରକୁ ପ୍ରରଶ୍ଵେତ୍ସ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପିତ ହେଲେ
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାପେ ତଳିପାରେ ଓ ବ୍ୟୟ ବସୁତ ଜୀବକ
ଦେବ ଅଜ୍ଞବ ଅମ୍ବେମାନେ ଭରଷା କର-
ଯେ କର୍ତ୍ତାପନ୍ନମାନେ ଏ ବିଷୟର ଆନ୍ଦୋଳନ
କରନ୍ତି ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଅଜାନ୍ତ ଆକ୍ଷାଦିତ
ହେଲୁ ଯେ ଗ୍ରାମକୁ ବାକୁ ଜନବିଗୋର ଥାଏ
ପୁରାର ନୂତନ ତେଷ୍ଟୀକିଳଟର କମିଶ୍ନର
ସାହେବଙ୍କ ଅନୁଶେୟ ଅନୁଶୀଳରେ ଉଷ୍ଟୀକିଳ-
ଟର କରିବ ପ୍ରବେଶିକା ପଞ୍ଚାବ ମୁକ୍ତ ମାର-
ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାରେ ଛଞ୍ଜିକିପୁର
କବ୍ୟ ଶିଖିବାର ଦୁଇଥା ନ ଥିବା ଏଥର
ମଳକରଣ ଅଟେ ।

—ଏବର୍ଷ କୁଟୁମ୍ବରେ ଏକ ନୂଆ ବାଲିଯାଦି
ହେଲା । ମହାନଦୀତଙ୍ଗରୁ ଗତିଶୀଳୀ ମାହାଦେ-
ବକଳାରେ ଏ ଯାଦା ପରଷ୍ଠରୁ ହୋଇ ଅସୁଅଛି
ଏବର୍ଷ ବେତେକଲୋକ ମିଶି କାଠମୋଡ଼ ବାଲି-
ରେ ବାଲିଯାଦା କଲେ ଏଠାକୁ ଅନେକ
ସୁଜାତନ ସଂଘାୟ ଅର୍ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସୋଧି

ବିକଥ ପ୍ରକାର ଦୋକାନ, ସୁମହିଳ ବାଗଜନା,
ବଗୀ, ଘୋଡାଘାଲଙ୍କା ଇତ୍ୟଦିରେ ସମୋରଙ୍ଗ
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଆରବର୍ଷକୁ କିଛି ହୋଇ-
ପାରେ ।

ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ କେଳାନାଳ ମହାପଢ଼ା କଲିକଟାରୁ
ଏଗ୍ରିକଲ୍ ରେ ଓ ହରଟିକଲ୍ ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃକ୍ଷ
ଓ ଉଦ୍‌ଯାନ ବିଷୟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ମେମ୍ବର ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ସମ୍ବାଦକ ପ୍ରାବାରୁ ଗୋଟିଏଇଲ୍
ର ଗ୍ରୂହକ ଏଗାରବର୍ଷ ବୟସ ଏକମାତ୍ର
ସନ୍ଧାନର ଜଳ ଗନ୍ଧାର କାଳ ହେବାର ସେ
ଶୋକାବୁଲ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏହେତୁ ସେ
ଏ ସପ୍ତାହର କାର୍ଯ୍ୟ ସଞ୍ଚିତ କିମାତ କର ନ
ପାରିଲେ । ଅମୃତାନନ୍ଦ ଜାଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ଅଛି
ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ସେବାଲକ୍ଷ୍ୟ ଗୀଳାତା
ଦୁଇ ଓ ବିଧାନ୍ୱରୁ ଦୂଷିତ ଅସ୍ଵକଳ୍ପି
ଶୋବମ୍ବଲ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଭାବାର ଶୁଣ ଦେଖି
ବହୁତ ଅଶ୍ରୁ ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ସବୁ ବିଧାଲ
ହେଲା । ଫେବ୍ର ଦିନାଶରେ କାହାର ଅୟତି
କରିଯୁମ ହେଜେର ମଣ୍ଡଳଗଳ କଟକର
ଅଶ୍ରୁମୁଖ ବଳେକୁଣ୍ଡର ଓ ମାଛକୁଣ୍ଡ ନିଷକ
ହୋଇଥାଏନି ।

ବାକୁ ବାମନଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସାହୀରେ ଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତୋ-
ଣୀର ମୂପରଭାବରେ ବଜାଲାଗୁ ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ
ବ୍ୟଥିଛେ ।

ତୁଳ୍ୟଶ୍ରେଣୀର ଏକଜେବିରୁଚି ଛଞ୍ଜିବାପର
ଏ ପଥକର ସାହେବ ଦଙ୍ଗଲା ପରମ୍ପରମେଘାର
ସହଜାସ୍ତ୍ର ସେନେତାର ଓ ସହଜାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଧାନ
ଛଞ୍ଜିବାପର ନିୟକ ହୋଇଥାବିଲା ।

ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଜୀବିଜନର ବାରକମାଞ୍ଚଶାମଦକୁମାର
ତଥେ କିମ୍ବା କି ଜାହାରନାମ ମଲାନ୍ତିନାଥ ମିଶ
ଅଟେ ଖଚିତାଗାନାଟ ଟଙ୍କା ନେବାର ନେବ-
ଳାରମ ଉକ୍ତ କରେଗି ଶେର ଦର ରହିଥିବା
ଅପରାଧରେ ଗତ ସୋମବାରଦିନ ଦୂରବର୍ଷ
କାନ୍ଦିବାର ଦଶ ପାଇଁ । ସେ କିମ୍ବାଟରେ
ବାରଗଟଙ୍କା ପଠାନ୍ତିମେ ନେବା ଅଭିପ୍ରାଯୁ-
କେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ ସଥାବନ୍ଧୁରେ
ଥର୍ପତିବାର ଜାହାର କଲ୍ପନା ବିଫଳ ହେଲା ।
ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ ଓ ଦେବୀଯ ପରିଧାନ ସନ୍ଧି
ପରିତ୍ୟାଗ କର ମନେ ସାହେବ ହୋଇଥିଲୁ
ବିନ୍ଦୁ ଦର୍ତ୍ତମାନ ଜାହାର ସାହେବାନ ବାହାର-
ଗଲା ।

ବାବୁ ବାଲାଦାର ଉତ୍ତରପ୍ରୟେ ପଥମହୋତ୍ତର
ଓକ୍ତବ୍ରତର ଓଡ଼ିଶା ସରବଳରେ ନିଯୁକ୍ତ
ହୋଇଥାଏନି ।

ଏହୁବେଗନଗଜେତ୍ର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
କପୁର କଗରରେ କ୍ରାନ୍ତିମଜେ ଗୋଟିଏ ଦିଧ-
କାବିବାହ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବରର ନାମ ହାଗଲାଲ
ନାହିଁ ବଧୁ ଶକ୍ତି ବର୍ଷ ଚାରିରେ ମୁହଁ ପାରି
ବାତଣି ବସୁପଣ୍ଡି ବର୍ଷ । ଉତ୍ତମ ପମାଦି ।—

ବଳବତ୍ତା ଦକ୍ଷିଣ ବିହୁରେ ମେଲୁ ଶୁଭମାହେବ
ହାରହୋର୍ଦ୍ଦର ପଥାନ ବିନ୍ଦୁରପତିଙ୍ଗ ହତନାମାଣୁ
ଶ୍ରୀର୍କେ ପୁନିସହିତ ଦାନ୍ତି ଜଣ୍ଠା କରିଥିବାର
ଲେଖ୍ଟନଧ୍ୱା ଗବର୍ଣ୍ଣନରୂପାହେବ ଜାକୁ ମଧ୍ୟରୁ
କରିଅବହୁନ୍ତି । ସେ ଅଛି ମୁଯୋଗା ଓ ଉତ୍ତମ-
ହିଷ୍ପେ କାର୍ଯ୍ୟ ବରହୁ ବଜାଦୂର ଘଟନା
ହେବାର ପୋତମ୍ବା ଅଛେ ।

କୋଣେ ମେଳେହରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ
ପ୍ରାଚୀସ ଦେଶର ଭୂତ୍ପଦ୍ମ ସନ୍ଧାନ ନେଷ୍ଟୋଲିମ୍-
ନଳ କଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ବର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଷିକ ଆୟ
ଟ ୫୦,୦୦୦ ଲଙ୍ଘ ମାତ୍ର । ତାକ ସ୍ଥି ମହାରାଜୀ
ରାଜକୁମାର ଅପଣ ଦୂଷଣତିର ଅବହୁ ଉନ୍ନତ
ହେ ଆୟ ବୁଦ୍ଧ କରିବା କିମନ୍ତେ ଯତ୍ନବାନ
ଅବହୁ ।

ତୁମେକା ନାମକ ଜଣେ ଅସୁଦିତ ପିରିଛି
ମରଣ ପୂର୍ବେ ଉଚଳିଗ୍ରାୟ ଏହିରୁପେ ତାଙ୍କର
ଅଠଲୀଶ ଟଙ୍କା ଆବାଦର ସଞ୍ଚାତ୍ରୀ କାନ୍ଦିଲ କର
ଦେଇ ଯାଇଥିବିନ୍ତି ମୃକରମାନଙ୍କ ପ୍ରଜୋଜରେ
ସବୁହାଜାରି ଦିଗଜାର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
କଲିବଜାୟ ଦେଖିଥୁ ଗୋବଜ ଚିକିତ୍ସାକଷ୍ଟ
ନିମନ୍ତେ ଦିଗଜାର ଟଙ୍କା, କେବଳ କଲେଶ୍ଵର-
କୁର୍ତ୍ତିଭୟ ନାମକ ଶୁଳ୍କ ଓ ତତ୍ତ୍ଵକ କଲେଜ
ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧବୃତ୍ତ ଏବଂ ଗେଷେକୁ
ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟ ଜଣେ ପିରିଜିବାଳଭର ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଦେଇଲକ୍ଷରବୁଦ୍ଧ ପରାଶା ଦେବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ହେବ
ଓ ବିଜ୍ଞା ଅସିକାର ଗାତ୍ର ନିମନ୍ତେ ବିହୁ ଟଙ୍କା,
ଯେ ଅର ଥିଦେଶ ବରିପହିନ୍ତି ଯେ ଏକଳିଷ
ଟଙ୍କାର ମଦ୍ଦିମେଣ୍ଡ କାମକ ନୟ ହୋଇ
ଦେଖିବ ସମ୍ଭବ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରଗ୍ରେଷ୍ଟ୍ୟ ହୁବାକ
ଲେଖକ ଓ ଜୀବ ଉତ୍ତାର ତାଙ୍କ ଦୁଇରଜଣ
ଓ ବେମାନଙ୍କ ଜଗାର ଉତ୍ତର ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ସମ୍ମର
ସଙ୍ଗେ ମିଳିବ । ସେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତର
ଅବରଶର ପିରିଜି ବିଧବା ସା ଓ ପିତା ମାତା
ମୂଳ ବାଲକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦେଇ ଯାଇଥିଲା

ବିଜ୍ଞାନ

ଓଡ଼ିଆପ୍ରବେଶର ଦେଶୀୟକୁଣ୍ଡାଳେ ମାନବର
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତି ପଣ୍ଡା କଲିତ ଉଦ୍‌ଘାଟମାସ ଜା ୧-
ଜନେନ୍ଦ୍ର ଅରମ୍ଭ ହେବ । ପଣ୍ଡାର୍ଥମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୋ କର ଦେବାକ ହେବ ।

ଭା ୨୧ ରିକ୍ତ } ପଥାରମୋହନ ସେନ
ଡିପଲ୍ମେଟ୍ ସନ୍ }
୮୨୧ } ସୁଲି ରେପ୍ରେସନ୍ ଡିମ୍ବୁଷ୍ଟିକ୍ଟେର

ସବୁଥାରୁଣ୍ଣଙ୍କ ଜ୍ଞାତ କାହାର ପ୍ରକାଶ କବି
ଯାଉଥିଲୁ ଏହି ହୃଦୀ ପାଞ୍ଜିରେ ଏଇତୁପ୍ରଦେଶ
ଗର ପୂର୍ବତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରକାନ୍ତୁମୟାୟୀ ସାଧନ-
କମେ ଅଗାମୀ ଅମାବାସ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଏହି
ବଳିତ ମାର୍ଗଶିର ମାସ ଅମାବାସ୍ୟ ମନ୍ଦିଳବାର
ଦିନ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟକୁ ବନ୍ଦୁଗୋପର କିମ୍ବା ଲେଖା
ସାଇଅଛି ଅର୍ଥରେ ଦେଲ ଦ ଶାହ କୁ ଘ ଧ୍ୟାନ
ଗତେ ପ୍ରତିହା ହର୍ଷ ଦ ଧ୍ୟାନ କୁ ଘ ଧ୍ୟାନ
ଗତେ ସବୁମୋଷ । ଏଥିରୁ ନୂତନ ସବାନ୍ତର-
ହୁକାର ପ୍ରାୟକୁ ବନ୍ଦୁଗୋପର ସାମନ୍ତର୍କ ସାଧନ
କମେ ଦ ଧ୍ୟାନ କୁ ଘ ଧ୍ୟାନ ଗତେ ହର୍ଷ
ଦ ଶାହ କୁ ଘ ଧ୍ୟାନ ଗତେ ସବାମେକ
ହେବ । ଅତିଏବ ଯେଉଁମାନେ ନୂତନ ପ୍ରକା-
ବାରଙ୍କର ସାଧନ ଦାତ ବୁଦ୍ଧିକାରେ ଉତ୍ସାହ
ହୁଅରୁ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଦିନ ଦିବସ କିମ୍ବାର
ପ୍ରତିଲା ଅବଲମ୍ବନ ପୂର୍ବତ ସାକଥାନ ହୁଅକେ
ଅନାୟୀସେ ଶୁଣିପାଇବେ ଏହୁରେ ସହିତର
ନାହିଁ ।

ଭ, ପ, ସ, ।

ଗର୍ଜବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ ୧୯୭୫ ସାଲର
ମେରୁ ପକୁ ଉପିଳପରେ ମାଣସର ଠ ୨୫
ଦୂରାବରେ ଲଳବରାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲା କର୍ତ୍ତମାନ
ତାହା କରୁଛି ହୋଇ ସେହିସବୁ ଲମ୍ବାଦିନକୁ
କଳକରୁ ମାଣସର ବେଳଳ ଠ ୧ ଲା ହୁଏବା
ବରେ ଦେଖାଇ ହେବ ସେହି କଳବରବାନଙ୍କ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦେମାନଙ୍କ ଘୁମାଇ କବନ୍ତି
ମଜେ ସରବାରଙ୍ଗର ଯାହା ନିଃସମ୍ମ ବାବୁଅଟି
ସେ ସବୁ ଯଥି ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନୀ ବସନ୍ତମାନେ
ଆଦାୟ ବରଦେବ କେବେ ଦେମାନେ ଦୀ ଶରୀ
ଠ ୩୦ ଲାଗୁ ନୀତି ଦାଖଲ କରେ ଜାତୁ ଦିନ
ସନ୍ ପାଇବେ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତମାନ ସନ୍ ୧୯୭୫
୨୨ ସାଲ କାମନେ ମାଣସର ପ୍ରକାମାନଙ୍କ

ଜୀବନର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଏହା ସଦ୍ବୀଳାଧୀ-
ନାକ ଜୀବନର ପ୍ରଗତି କମଗଲା ।

କାଣ୍ଡ ରାଜ କବିମୂର୍ତ୍ତି ସନ୍ଧା ୧୯୫୫ ସାଲ ।

ଦ୍ୱାରା କା, ତଥାନବ ସାହେବ
ଦେଖାଲ ରେବନ ପୃଷ୍ଠାଫୁଲରେ

ଥୋକାଏଲେବେ ମୁସ୍ତାଜର ବୋଲି ଜାମ
ଦେଇ କରୁ ୯୭୦ ସମୟର ସେପ୍ଟେମ୍ବରମାତ୍ର
ତା ୧୫ ଜାନ୍ମରେ ଏ ଆଶୀର୍ବାଦ କଣ୍ଠ କରିବା
ଗୁଡ଼ ହାତକୁ ବିରୁଦ୍ଧବୟ ବମ୍ବାରେଇରେ ବେଥାଇ
କରିବାର ବେଷ୍ଟାରିଆନଙ୍କ ଠାରେ ଚିପ୍ପମାନଙ୍କ
ଜମାକର୍ତ୍ତ୍ଵକୁ ପରିବେ କଣା ହେବାରେ ବର୍ଷାରୁ-
ଷନ ବେଳକ୍ଷେତ୍ର ବଳକାର କର ହେବାର ବୋ-
ଲିକା ଅସରଥ ଜନେ ଦୋଷ ହୋଇ କଠିନ
ହେବା ଶିକ୍ଷା କରିଗଲେ ।

ଏମନ୍ତ ଅଜୟାଧୁ ହେବା କୁମାରଙ୍କ ନ
ଦଳିବା ପଛ କନ୍ଦରରପାଳୁ ଏହୁଁ କୁମାରରପାଳ
କି ଦୋଳନ୍ତେ—କୁମାରଙ୍କ ଉପରେ ଦଗ୍ଧମର
ହେବା ଥାନ ମାଧ୍ୟମ ପାରେ ମାୟିମାରେ
ନେବା ମାସୁଲୁ ଥାନ ଚିତ୍ପମ୍ବାନଙ୍କକୁନା ଉଦ୍‌ଦ୍ୱା
ଠାରେ ଥାନ ଚିତ୍ପମ୍ବାନଙ୍କ ଅନା ହୋଇଲେ
ଥର କୌବିଧ ହେବା ଚିତ୍ପମ୍ବାନଙ୍କ ଅବା
ବିବସେ ମଧ୍ୟ ଦେଇବ ମାତ୍ରକ ନେଇ ଘେର ନ
ଅସେ—ତେମନ୍ତ ଚିତ୍ପମ୍ବାନଙ୍କ ନେବା ମନ୍ଦିର
ମାନେ ଏକଞ୍ଚାରଷକ ଦୋଳନ୍ତେ ବଳାର
ବରି କେବାର ଦୋଳନ୍ତ ଅପରିଧ ଜଲେ ଶିଖା
କି ପାର ହୋଇଥିବି ।

କେବେ ରୁମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସିମାନଙ୍କ ହାତେ
ଏକା ମପାଇ ଦେବକାର ଅଛୁ ବୋଲିବା କିମ୍ବ
ଫାହୁ ଯେହି ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ହେବା
କିଞ୍ଚିତ୍ତମାନଙ୍କ ଗାହାନେ କର ଦେବକାରେ ।
ଗାହାମଳିଲା ମେଳକ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକ
୮୨୯ ସମୟର ନବମୀର ତା ଶିଖ
ମୁକ୍ତାମହିଦିପତ୍ର

C. G. MASTER,
Ag. Magistrate of
Ganjam.

ଶବ୍ଦଗୀତି

ଶ୍ରୀ ଦନ୍ତପାତ୍ର ବିଜେଷପାତ୍ରାୟ ଉତ୍ସବ
ବକ୍ଷୀୟା ଟ ୧୦୯

ଏହି ଭାଲୁଳାଧିକା ପଢ଼ି ଦେଖିବ ବିଶୀଳନ କରିବ କିମ୍ବା ଯଜ୍ଞାଳୟରେ ମହାତ ଓ ପ୍ରଭାତ ଦେଖିବ ।

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କୃତିଗ

ଜୀବନ ଉପରୁ ସଜ୍ଜାଗ୍ରହିତା ମୁଁ ମାର୍ଗରେ ଦିନ ୨୭ ଜାନୁଆରୀ ଶକ୍ତିବାର

୪୦୪୭୮୩

ପ୍ରକାଶକ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାଦମଣି ମାହିନେ କଳକାର ମାଧ୍ୟମରେ
୧୯୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚିଆର୍ ଅମ୍ବଲ କରିବା ବିଷୟରେ
ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କହି ଉପରକ୍ଷ-
ବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗରମାର ତା ୧୫ ରତ୍ନେ
ପଦିକାରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଟ୍ୟୁ
ଭରରେ କର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ଟ୍ୟୁ ଲେଖାଏଁ ଫେର ପାଇବେ ।
ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମତୀ ପାଦମଣି ମହିନେ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାଙ୍ଗନରେ
ବ୍ୟାଙ୍ଗନର ଏହି ପରି ପାଇ କହି ଗା ଅବଶିଷ୍ଟ
ଦେଇଁ ଯେ କାହେବେ ପ୍ରମାଣିତ ଭାବୁ ବିଷୟରେ
ବ୍ୟାଙ୍ଗନରେ ପଥ ଲେଖିବାର ଜହି ଉତ୍ତରବେ
ରେ ଏହି ପଢି ଅଧିକାରୀ ଯେ ଯେଉଁ ମାହେ
ଏକ ଟଙ୍କା ୮୦୦୦୦ ମରିଚାରେ ଟ୍ୟୁ କା ଦରରେ
କର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ମାଧ୍ୟମରେ ଟ୍ୟୁ
ଫେର ପାଇବେ କେବେ ଲୋକୁ ଧାରାଧୂର ବା ବଳ
ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁ ଟ୍ୟୁ କା ଦରରେ କର ଦେଇ
ଥାଲୁ ଯେ କରିପର କିଛି ବିବେଳନ ହେବାର
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମାନେ ଏକ ଟଙ୍କା
ପ୍ରକାଶକୁ କର ଦେବାର ଦାଖି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
କରି ଫେରିବ ନ ଥାଇ କେବଳ ମିହା ଧାର
କେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ମାନେ ଏ ଦରକୁ ବନ୍ଦୁଲିପତ୍ର
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା କଳ କେଇ ନାହାନ୍ତି
ସେମାନକୁ କରି ଟଙ୍କା ଫେର ଦାଖିବ
ବ୍ୟାଙ୍ଗନରେ ଅଛନ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏକ
ଟଙ୍କା ମହିନା କରିବାକାହିଁ ତା ୧୫ ଜାତ ଧର୍ଯ୍ୟକୁ

ଯେଉଁ ଦିନ ଜ୍ଞାପ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସାହେବ ଏହଙ୍କା
ଦରରେ କିମ୍ବା ନେବାର ଘୋଷଣା ଦେଲେ
ତୁମ୍ହେବୁନ୍ତ ଯେଉଁ ମାନେ ଜଳ ହେଉଥିଲେ

ଏଥର ସ୍ଵରୂପେ ଜାଗାଏ ସେ ସନ୍ତୋଷ
ମୁଦ୍ରିତ କରି ଦାରୀରାତର ମାତ୍ର ପର ଏକଟଙ୍କାର
ଅଧିକ ଦିନରେ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହେବ କାହାରେ
ବୁନ୍ଦାଦ ଆଜନକର ଓ ନଥୀଯୁକୁ ଅଛଇ ମାତ୍ର
ପାଠକମାନେ ଶୁଣି ଅନୁର ଅନବିତ ହେବେ
ସେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସାଦ କରେ
ଏମନ୍ତ ଅଜ୍ଞା ଅଧିଅଛି ଅଭିଏକ ଏହାଦ୍ଵାରା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜବଣୀମେଣ୍ଟ ନିୟମକୁ ଭାବିବାରେ
ସେ ପରୁ ଶୁଭଧଳର ପ୍ରଭାଗା ଅମ୍ବେମାନେ
ଭାବୁଥିଲୁ ସେ କବୁ ନିମେ ହେବୁବାରେ ଅସୁଅଜ୍ଞ

ତୁମକ ହାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖିକାର ନୂତନ
କଲୋବସ୍ତୁ ।

ଡକ୍ଟରାସ୍ତ୍ର ଉପରୁଷ୍ମୂଳ ସବୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶିକ୍ଷାର୍ଥମାନଙ୍କ ବିନିର୍ଦ୍ଦ ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ପାଇବା
କୁ ୩୦ ଲକ୍ଷ ବେତନରେ ହରାଇ ଓ ରଞ୍ଜିତ୍ ଯୁଧା
ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସକାରେ ଏହଜଣ ଶିକ୍ଷାର
ବିପୁଳ ହେବାର ମନ୍ତ୍ରୀ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ବିପ୍ର-
ମୁଖ ଅକ୍ରୂଦର ଓ ବୁଦ୍ଧମୁଖ ମାତ୍ର କାଲେବୁ-
ରାରେ, ଉପମୁଖ, ଜାନୁଏଣ୍ଟ ଓ ଫେବୁଏଣ୍ଟ
ଏବଂ ପୁନଃପୁନଃ ଜଳ, ଜୁଲାଇ ଓ ଅଗଷ୍ଟ ମହିନେ
ଓ ମାର୍ଚ୍ଚ, ଏପ୍ରେଲ ଓ ମେଡିଆସ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ

ମରେ ଉତ୍ତର ଶିଖକ ଗୀଷା ଦେବେ । କଥିଏ
ନରୀଲଘୁଲ ଓ ଡେଉଗାର ତଳି ଜଳମୂଳ ସୁଲଭ
ଦିନୁଡ଼ ଟଙ୍କାଟି ଗାସାଙ୍କର ଦେଇଲ ଓ ମସୁଗର୍ଜ
ଓ କାଳେ ଗଠ ଦିଆଯିବ । ସେ ଜରବ ଓ
କହି ଇଣ୍ଡିଶ୍ୟୁସ୍ଟ୍ରୀ ପିଲାଇବେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ନମନ୍ତ୍ର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମନୋନାତ ଦରିଦ୍ରା
ଆଦେଶ ଉନ୍ନଷ୍ଟେକ୍ଷର ସାହେବଙ୍କୁ ଅର୍ଥର
ହୋଇଥାଏ ।

ଇହି ଦିନ ଧାରାରେ କରିବ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖିବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋକମାନେ ଅନେକଦିନୁ ବୁଝି
ପାରିଥିଲେ, ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣିତ ହେବାର ସେଥିର କୌଣସି ଉପାୟ
ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲା । ବିଲାର ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା
ଶୈଳ୍ୟର ପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନୃଜତି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହଠାତ୍ରେ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ମୂଳକାରୀଙ୍କ ଏବଂ
ପ୍ରକାର ଆମ୍ବ ବନ୍ଦିଗନର ରେବଦିଷ୍ଟା ସାହେବ
ଅଟକ୍ଟା । ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବାବୁ ଜନକିମୋର ପାପ
ତେଥୁମାହିଲାଗା ବର୍ମରେ କିମ୍ବାକୁ ହେବାର
ନୂଜନ ଚିମ୍ବମାନଗାରେ ଜାଞ୍ଜୁ ଧାନ୍ୟାଳ୍ୟ ବିଷୟ
ବଜେ କରିବରେ ପରାମା ଦେବାକୁ ହିଥାନ୍ତା;
ମାତ୍ର ଗେଣୋକୁ ବିଷୟ ଶିଖିବାର କୌଣସି
ସୁବିଧା ଏଠାରେ ନ ଥିବାର, ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବନ୍ଦିଗନର
ସାହେବ ଜାଞ୍ଜୁ ପରାମାର ମୁକୁ କରିବା କିମିତ୍
ଆନ୍ଦୋଳେ କଲେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଜାଞ୍ଜୁ ପରାମାର
ମୁକୁ ନ କରି ତୁରନ୍ତ ଅବକାଶ ଦେଲେ ଓ
ଶିଖାବରସର ଜାରିରେ ହୁଏକୁ ଲେଖିଲେ ଯେ

ଦି ଉପାୟରେ ଜରବ ଓ ଲଞ୍ଜି ନାଥଙ୍କ ଗଣିବାର
ମୁହଁଖୀ ତେଣାରେ ହୋଇପାରେ ତାହା ବିଦେ-
ଦନା କରିବେ । ଏଥରେ ତେଣାର ମୁଲିଲାନ-
ଷେକ୍ତରଙ୍କ ପରମର୍ଶ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଉପରଳିତିଳ
ଦିନୋବସ ଗବ୍ର୍ଯୁନେଶ୍ଵର ମଞ୍ଚ ର ବରାବରି ।

ଅମୃତାନ୍ତେ ଏବେ ଉଚ୍ଚା ଦର୍ଶଣ ଯେ
ଏ ଦେଶ କିବିମାନେ ଲାହାଙ୍କ କମିତି ହୋଇ-
ଥିବା ଏ ନୂତନ ଉଚ୍ଚାଦୟ ଯଥାର୍ଥ ପାତ୍ରାଙ୍କ
ହେବେ । ଅମୃତାନ୍ତର ଯେ ବୌଦ୍ଧ ଏବେ
ବ୍ୟବସାୟ ଶିକ୍ଷା ବରନା ନିଜାନ୍ତ୍ର ଅବସନ୍ଧକ
ଏହା ବନମ୍ବେ ଗୁରୁର କରିବେ । ତହା ପ୍ରଥାନ
ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟର ଅଇନଶିକ୍ଷାର ଉପାୟ ପୁରୁଷ
ହୋଇଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟ ଏବେ ବ୍ୟବସାୟର
ଥିର ଅମୃତାନ୍ତ ନମନେ ଉତ୍ସାହିତ
ହେଲା । ଏ ଦେଶମ୍ବୁ ଲୋକ କରିବ ବିଷୟ ବିନା
କରିବା ପରା ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଥାନ ଉଦେଶ୍ୟ ବୋଲି
କାହାରୁ, ଯେପରି ଛଙ୍ଗରେତ୍କ କରିବ ଶିକ୍ଷାବାରେ
ଦେଶାନ୍ତର ଏ ବିଷୟ ସର୍ବରୀମୁଁ ଧୂଳିବାରେ
ଅନୁଭୂତି ଦେଖାଯାଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧାଳର ଓ ବର୍ଣ୍ଣା ଥର ଅମିନ-
ମାନେ ଛବିକାର୍ଯ୍ୟ ଉଚିତମରେ ଜାଣୁ ନ
ଆବାହ ଅନେବ ଜୋଗମାଳ ଉପରେ ତୁଠା ।
ଆମେମାନେ ବବର୍ଷମେଣ୍ଟ୍ ଅନୁଗ୍ରେଦ ବର୍ଷ
ଅର୍ଥ ଏପରି ଏହ ଶିଥିମ ହେଉ ଯେ
ଯେବେହ ଭାବରୀଜ କରିବ ଓ ବେଳୁ ପଞ୍ଜାବୀ
ଅନ୍ଧ ଅବଶ୍ୱିଲ୍ୟ ଧର୍ମ ରିଖି ନ ଥିବେ ତାଙ୍କ
ଅମିନ କରିବେ ମୋହରି ବନ ସିକ ନାହିଁ ।
ଯେବେବେଳେ ଏ ସବୁ ପିଲାକାର ଭୟାୟ ନ
ଥିଲା ତେବେଲେ ଏହା ଶିଥିମ ହୋଇ ନ
ଥିଲା , ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲେ ଅଟ ଭାତମ ହେବା ।
କରିବ କରିବା ପର ବଳିବ ତୁମିର ନବ୍ରତା
କଲେ ଦିତର ବାଜକୁ ହେଉଥି ବାହାଦୁର
ଭାରଣ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ନବ୍ରତା ଭାବିଧି
କରିବା ଛଂଗଳ କରିବକାର୍ଯ୍ୟ ନ ପିଲାକାର
ହୋଇ ଥାଇବ ନାହିଁ ।

ମୁଦ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ର ଅଧିକ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ସବୁ ଅଜେ ଏହିପ୍ରକାର ମାଧ୍ୟମରେ
ବିନାଇବା କିମ୍ବା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟୁ ଏକ ଅଛନ୍ତି
ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହିପ୍ରକାର କିମ୍ବା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟୁ
ବିନାଇବା କିମ୍ବା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟୁ ଏହିପ୍ରକାର ମାଧ୍ୟମରେ
ବିନାଇବା କିମ୍ବା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟୁ ଏହିପ୍ରକାର ମାଧ୍ୟମରେ

ବିଲୋକାମ ପାଥୁ ଟ ୮୬ ର ସମ୍ମାନ । ଅଭିବଳ
ଆମ୍ବ ଦେବର ପଞ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଲେଷ୍ଟୁଣ୍ଡ ଦେବରଙ୍ଗ
ବରକାରୀ ପେର ଟ ୯୫ ଅଧ୍ୟକ ହେବ । ତରଳ-
ପର୍ବାର୍ଥ ପରମାଣୁର ଏହି ନିଯମ ବର୍ଣ୍ଣ ଯାଇଅଛି
ଯେ ପ୍ରାୟ କରିପରିଚାଳ୍ୟ ମାତ୍ରର ଏବଂ ଦେବର ତେଜନ
କଳ ଯେତେ ଅଧୃତକ ମାତ୍ର ରହିବ ତାହା ଏବଂ-
ଦେବ ଭରଳ ପର୍ବାର୍ଥର ପରମାଣ ହେବ ।
ଦେବର ଉପର ତେଜନ ପରମାଣ ଦେବରେ ହେବ
ଓ ବି ନାନରେ ତରଳାବିବ ଏହା ଏଥରେ କିନ୍ତୁର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହା ଦେମର ବ୍ୟବହାର ଓ
ଅବଶ୍ୟକତା ଦେଖି ହୁଏ ହେବ । ଏ ବିଷୟରେ
ଯେଉଁ ଦେବ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେଲ୍ଲ ବିଜ୍ଞାନତ୍ତ୍ୱର ପରମାଣୁ କରାଇବେ
ଏହିପର୍ବ ତେଜନ ବ୍ୟବହାର କରୁଲେବନାହିଁ
ତରଳାକୁ ଦେବ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବକ
ବରତାରୀ ଅଧିକ ଓ ରେଲଟର୍ ଓ ନିରବିପର
ସାମାଜିକ ଅବଳମ୍ବନ ହେବ ।

ନେଷ୍ଠୋକୁ ନିୟମ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ।
ବାରଣ ପ୍ରଥମେ ଯେପରି ଶୁଣାଥଙ୍କ ଯେ ଦେଖିଥୁ
ଡକନ ରହୁଛି ହୋଇ ସବୁଜାନରେ ସମସ୍ତକିମ୍ବାଗୁରୁ
ନୃତ୍ୟ ଡକନ ଚଳିବ ସେପରି ହୋଇଥିଲେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ହୋଇଥାଏ । ବାରଣ
ନୃତ୍ୟ ଡକନ ସହଜରେ ଏ ଦେଖିମୁଣ୍ଡଲେବରୁ
ହୃଦୟରୀମ ହେବ ଜ୍ଞାନ୍ତ ଓ ଏପରି ଜ୍ଞାନର
ଚଳାଇବାକୁ ଗଲେ ସମସ୍ତେ ଅଧିକୁଞ୍ଜୁ ପ୍ରଥମେ
ଓ ଅନେକବ ହୃତରେ ସରକାରୀ ମୂଳରମାନେ
ଅର୍ଥଗୋଟରେ ଲେବକୁ ବୃଥା ପାତା ବାପନ୍ତରେ
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ନିୟମ ଅନୁଯାରେ ପ୍ରଥମେ
ସରକାରୀ ଓ ରେଲ୍‌ଟ୍ରାନ୍ସପ୍ରୋଟ୍ ଅଫ୍ରିକରେ ଚଳିବେ
ତମେ ଅକ୍ଷୟ ମାନେ ଚଲିବାରେ କମାଉବେ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପରେ କି ଏହା

କି ଉପାୟରେ ପ୍ରଜୀତାଗ ହୁନ୍ତିବର ସହଜରେ
ଆଦୟ ହେବ ଏ କଷ୍ଟପୂର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବା କା-
ରଣ ଗତ ଉଦ୍‌ବାର ଅଲ୍ଲଙ୍ଘନ୍ତୁପାଇଲାର ସମ୍ବ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ବିଷୟର ଜର୍ବ ବିରକ୍ତ ହେବା
ପୂର୍ବେ ରଧୁତର ହୁନ୍ତିରେ କି ସର୍ବାଧିକାର ଅଛି
ଏହା ଦେଇ ଆନ୍ଦୋଳ କରି ଦେଲା । ଏ କଷ୍ଟପୂ
ର ହୃଦୟ ହେବାର କାରଣ ଏହି ବୋର୍ଡରେବନିଲା
ହିର କରିଥିଲୁଗି ଯେ ସହିଷ୍ଣି ଥାଳ ରଧୁତର
ଆନିଷ୍ଟତାଜମି ଲାହାର ସନ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବିକର ହେଉଥିଲା ଓ ଲାହାର ଫେରିଦେ
ଅନ୍ତରରେ ଶିଳ୍ପ ହେଉଥାଇ ଦେଇବେ ଲାହା

ବାନ୍ଧ ଜୀବଣ ଆଦୟ ସକାରେ ଜିଲ୍ଲାମ ହୋଇ
ପାରେ । ମୁଗ୍ଗା ଜମିଦାର ରଥତକୁ ବାନ୍ଧ
ଜୀବଣ ପାଇଁ ବେଦମଳ ବରଦାର ଯେ ବିଷ
ଅଛି ଜାହା ରହୁଥ ହେବ ଓ ରଥତର ହୁମିରେ
ବହାସୁନ୍ଦାର ସ୍ଵାପନ ହେବ ଓ ମଧ୍ୟ ସେ ଆଜି
ଜମି ସମ୍ମଦୟ ହମ୍ମା ଜର୍ବର ଅଂଗ ବିନ୍ଦୁ କି
ଅଙ୍ଗପ୍ରକାର ହଦାନ୍ତର ବରପାଶିବ ।

ହାତୁମଳେ ଏପରି ନତ ହେବାର ଶୁଣି
ଜମିଦାରମାନେ ଘାସ୍‌ଯୁକ୍ତ ଥୋଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ବାଧା
ଗାଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅମେକ ହୃଦୟ କଷିତିଅଛି ଓ
ଆନନ୍ଦଯୁକ୍ତ ଜମିଦାର ଚାଲୁ ହେବାରାହି ।
ଏ ବିଷୟରେ କେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବେଳେବେଳେ ବାର
ବଥା କହିଲେ । କେବୁ ନିଜାମ ଥୋଇ ଦୋଷ-
ନେ ଯେ ଯଦିପି ବନକାର ଏକାନ୍ତର ଅନ୍ୟକାର
ରୂପରେ ବେରାପରିବରୁ ଦେଖେ ନାହିଁ ଏହାର
ନିୟମ କରିଲୁ ଯେ କମିଶାରର ବଳା ଅନୁମତି
ରେ ଉଦ୍ଧବ ବାହିପରିବାରୁ ବିଷୟ କରି ନ
ପାରିବ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର କୌଣସି ଅନ୍ତର ନାହିଁ
ବିବାହର ହେଲେ ସମ୍ମାଧୀ ବହି କାରଣ
ଜହାର ଏବଂ ଏକ ଅନ୍ତର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ମେଲକ
ବିଷୟ ହେଲେ ତୁମ୍ଭି ଜଣ ଜଣ ଥୋଇଦିବ ଓ
ନିୟମ ଉତ୍ତରକୁଣ୍ଡର ଅପେ ରଖି ଉତ୍ତର ତୁମ୍ଭି
ବିବାହ ଦେଲେ ଜହାର ଏପରିମାଣାନୁମାରେ ହେବା
ଠାର ବର ଅବାୟ ଥୋଇ ତ ଧାରି ମୁହଁର୍ବିନ୍
ଜମିଦାରର ମାତ୍ର ହେବ । ତେହିଁ ଦେଶରୁତେଣା
ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ରଜ୍ଞୀ ଓ ଉତ୍ତରକୁଣ୍ଡରେ ଉପରିଲେ
ଯେ ପ୍ରକାର ଏହିପରି ସମ୍ମାଧାର ଦେଲେ
ଦେଶର ମରକ ହେବ । ତୁମ୍ଭିର ମୁଲ୍କ ଖାୟାତ
ବର୍ଣ୍ଣାବିମାନ ଉତ୍ତରର ଏପରି ମହିନ ହେଲେ
ତୁମ୍ଭିର ମୁକ୍ତ ହୋଇ କି ଆମର ଯେବେଳେ ପରା-
ରରେ ତୁମ୍ଭିର ମୁଲ୍କ ଥୋଇପାରେ ରଜ୍ଞୀର ରଜ୍ଞୀ
ଏବିଷୟ ଏହିପରି ରଜ୍ଞୀ ରଜ୍ଞୀ କି ଉପାୟରେ
ତୁମ୍ଭିର ଅନ୍ତରାୟାବରେ ଅବାୟ ହେବ ଉତ୍ତର-
ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵିତ ଜର୍କ ହେଲ କହୁ କହୁଛି
ତିବ ନ ହେଲ ସରଜେଷ୍ଟରେ ଏହି ବିର ହେଲ
ଯେ ସାଜାଫିଲ୍ଦା ଜମିଦାର ବର୍ଜନ ଏକଷନ
ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରତ୍ରାବମାନ ଲେଖି ଅଗାମୀ ସାଜାଫି
ଅଗାମ ବପିବେ ।

ଅମୃଗାନ୍ତ ବଦେଗନାରେ ଥାନା ନିଧିଜ
ଭୁଲିର କର ଯେ ଅର୍ପଣ୍ଟ ଦେଇଥିବ ପେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନୀ ଜାହା ପଣ୍ଡର କରିବା ଉଚ୍ଚ ବହୁରେ
ଜାହାର ଅନ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣି ସବ୍ରାମ୍ଭବାହ ନାହିଁ ।
କାରଣ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ନୁଦ୍ଵଦ୍ଵାଦରେ ହୃଦୟ ଲେଖା-

କାହିଁ କେବଳ ମେଲି ଆସନ୍ତି କହିବି ହିଁସ,

ପେ ଥାନା ରସତ ଅପଣା କହିଲୁ ବିଦ୍ୟ,
ହତା ଯମୀନା କୌଣସି ପରାର ହସାନର
ରାଜ ପାରେ; କହିଲେ ତାହାର ମୌର୍ଯ୍ୟା
ରୁ ମାହଁ ଓ ଜହାରେ ଥିଲା ଥମ ଉଚ୍ଛବି
ହତ ତାମ୍ରସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ଜମିଗାର ବିଜ୍ଞାପନରେ
ତି କ୍ଷୟା ବିକ ନ ପାରେ । ଆମ୍ବେମାଜେ
ଶାଖ କରୁ ଗୋର୍ତ୍ତରେବନ୍ତ ଏଗର ବିଧିମ
ଶାର ହୃଦୟ ଦୋର ବସ୍ତର ଦୟାଧିକାର
ର ଦୟାଧିକାର ତାଙ୍କ ଥରେ ତେବେର ଦେଲେ
ତୁମ ମୋର ବହୁବେ । ତେବେ ଜମିଦାର
କିମ୍ବା କିମାରେ ଜାତିର ଓ ଆଜ୍ଞାକିର ଦେଲେ
କୁ ? ମହାପି ଗୋଟିଏ ଥାନା ଜମି ବସ୍ତର
କିମ୍ବା ମାରେ ଅଭାଲରେ କିଳମ ହୋଇଥିଲି
କିମ୍ବା ତାହା ଜମିଦାରର ଅଜଗା ହେଉଥି
ମରଥାରେ ଏ ଅପରି କରୁଥିଲେ କଥାପି
ନମ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ଓ ଶୁଣିବାରେ ବୈ-
ଜମିଦାର ମୁକାହେନ ହେବାର ଏପର ନି-
ତ ସହିତ ହୋଇଥିଲା । କୁଠରୁ ଥାନା ରମ୍ଭ
ର ମୁଖୀର ସହାଯକାର ନାହିଁ ଓ ଦୋର
ପାରେ । ମୁଖୀର ଦବକରେ ଅଦ୍ୟ
କା ପାରେ ତମିବାର ପରିମାଳକିର ପା-
ରେ ପରିମାଳକର ମର ପ୍ରକାଶ କରିଗୁ

ସାହୁବିଜ ସଂବାଦ

କରିବାରେ ବାବୁଲାଲ ଜାନବ ତଥେ କଣ୍ଠୀ
ଶାଖାର ୫ ଟି ବି ୧୦ ର୍ଷର ବାଲିକାପ୍ରତି
ଶାହୁର ଦୂରସ୍ଥକା ଅପସଥରେ ଦୌଗୁଣ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ସେ ବାଲିଶାହି ଏପରି
ତାଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଜାହାର ଶୂଳବାର
ତ ନ ହିଲ ତାଙ୍କୁରଙ୍କ ଚିହ୍ନପାରେ ସେ
ବୁଲ୍ଲାଧ ଘାଇଲା । ବାଜାଦୂର ଅଳ୍ପବଦ୍ୟା ତେ
କଥ୍ୟ ବାଲିକାକୁ କିମ୍ବା କୁହିପେ ବଳାହାର
ହାର ଥାମେମାନେ ଜାହାପ୍ରତି ଅଭିନ୍ନ
ହେଲୁ ହୋଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏହିବେଳନ ଗଜେ-
ଅବ୍ଦିଗତ ହେଲୁ ଯେ ହୋଇବି ଯାନରେ
ଯେ ଗୋଟିଏ ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ବାଲିକାକୁ ବଳାହାର
ର ଦୌଗୁଣ୍ୟପରି ହୋଇଥିଲା । ବି ତମହାର
କଥା ବରକରୁ ସେ ବଳିଗଲା ।

ପୁରୁଷରେ ଶୁଣିଆଛୁ ଯେ କଷ୍ଟଗୁଡ଼ ଗୋଟିଏ
କାହା କରୁଥିଲୁ କନ୍ତୁ କୋଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କାହାକୁ ଧରିବା କୋଳିଲୁ ଯେ ମଧ୍ୟତରେ

ହୀନଦିଗେଷ୍ଠରେ ଗୋଡ଼ି ଏ ଗାଁ ମୁଦିଶ୍ଵା ବାଲ-
କଣିବ ପ୍ରଦବ କରିଅଛି । ଏଥର ସଥାର୍ଥ
ବତାନୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ମେ ପଞ୍ଚାତ ଲେଖିବେ ।

ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତର ମଦଦମା ଜନ୍ମାପକ୍ଷରେ
ପୁଲିସ ଓ ମେଜକ୍ରିକ୍‌ର ବିବ ବର୍ମ କରିବା
ବିଧେୟ ଉଦ୍ଧବପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିବାକୁ କରିବା
ସାହେବ ନୃତ୍ୟ ନିଧିମାଳା ପ୍ରଗର କରିଥିବା
ଏଥରେ ଅନେକବିଷୟ ସୁନ୍ଦର ଅଛି ଓ ସେ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ମନୋମାଳ ଅଛେ ।
ହାତାଶବ ଦେବୁର କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଦମ୍ବ
ଧାରକ ଗୋଚରିରେ ଉଠିଲ ବରତରୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ପୁଲିସ ଆସାମୀଙ୍କୁ ଧୂତକର ସ୍ଥା-
ଦିବାରୁ ଗଲାଶାବ୍ଦୀ ମେଜକ୍ରିକ୍‌ର ପଠାଇଦେଇ
ମନ୍ଦମା ଜଦନ୍ତରେ ରହିଅଛି ଏଣେ ଆସା-
ମୀ ଥକେବଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାତଜରେ ସଡ଼ୁଅଛି
ଏପର ଥର ମୋର ନ ପାରିବ । ମନ୍ଦମା
ଜଗାରାନ୍ତି ମେଷ ପୁଣେ ଆସାମୀଙ୍କୁ ଥାଦମାଟି
ନିଲାଶଗ୍ରାହୀ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ବ୍ୟମାନରେ
ସେ ଧୂତହେଲ ସେ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ମେଜକ୍ରିକ୍‌ର
ପଠାଇବାକୁ ହେବ ଓ ମେତ୍ତାବାବେବ ମେ
ପମାନ ଓ ଆସାମୀର ଜକାବ କେଇ ସେପଥି
ଅବିଷ୍ଟାରେ ତାକୁ ବନ୍ଦିବାର ଉଚିତ ଜାରିଦେ
ଦେଇବ କରିବେ ।

ଏ ବାଲେଧୂର ସମ୍ବାଦବାହବା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଏ କିଗରରେ ଗୋଡ଼ିଏ ଦିକୁଳୀ ଜାଣ୍ଯା
ପୁଷ୍ଟାଶ୍ଵା ଅପଶା ପୁନିକୁ ମୁଣ୍ଡିଟ ଦିଶାରେ
ମାର ପକାଇଅଛି । ଅପରଥ ଏହି, ଶୀ ପରିଚ୍ଛନ୍ଦ
ଉତ୍ତରଦ୍ୱାରା ମାଝରେ ଗାର୍ଜିତ ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାନ
କଲକ ହୋଇଥିଲା ।

ନ ବାଲେଶ୍ୱର କିମ୍ବର ତତ୍ତ୍ଵିକ୍ଷେ ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଟ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାବୁ କଜଙ୍ଗପ ନାଥ ଗ୍ରୂ କିମ୍ବାର
କିମନ୍ଦେ ବିଦୀର୍ଘ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଅଛିନ୍ତି ଏହି
ଜାହାଙ୍କ ପଦରେ ବାବାର ଅଧିକୃତୀ ସୁପରି
ଣ୍ଟେଣ୍ଟା ମାର୍ଜ ପାହେବ ପ୍ରକଳ୍ପିତାପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିପାଳି
ହୋଇ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପଢ଼ିବୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପା ଏବସ୍ତ ଏ ଅସ୍ତକରେ ଅସୁକ ଥାଇ
ହୋଇଥିବାଗୁ ଧାନର ଦର ଦେଖି ହେବାଗୁ
ଯେଉଁ ଅଗ୍ରା ଥିଲା ଜାହା ପ୍ରାୟ କଥଳ ହେବାଗୁ
ଜଣାଯାଏ; ବାରଣ ପ୍ରାୟ ପୂର୍ବମାସଠାଗୁ ତେ
ଲଜ୍ଜାମାନେ ଅନେବ ଜାହାଜ ଘେର ପଥ୍ର
ଅରନୀ, ଧାନ ଶର୍କଳକୁ କଟାଯଥର ମୃଦୁ ବିନ୍ଦୁ

ଅଛନ୍ତି । ଏହି ମାହାତ୍ମୀ ପ୍ରସ୍ତରୀୟଙ୍କ ଜୀବି
ଦୟା ବର୍ଣ୍ଣାବଳୀ ।

ତାର୍କିଲଙ୍ଘର ଏବଂ ସଂବାଦ ପଥ ଲେଖିଥାଏ
ଛନ୍ତି ଯେ ସେ କୌଣସି ଅଛି ବିଶ୍ୱାସି ବ୍ୟକ୍ତି
ଠାର୍ଗ୍ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ବି ଉତ୍ସବମଧ୍ୟରେ ଆସନ୍ତା
ମାର୍ଗ ମାସ ଉତ୍ସବ ଅତି ନିର୍ଧିଷ୍ଟ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ଉତ୍ସବାଳ ତେଜିବୀମୁଁ ବନ୍ଦେହ
କରନ୍ତି । ଅମୁମାନଙ୍କର ନିଃ ଉପରଲିଙ୍ଗର
ସଂବାଦଗେ ବିଶ୍ୱାସ ଦିଲ୍ଲି ନାହିଁ । ମିଶ୍ରଦ୍ୱବ୍ୟ
କେହି ଥରେ ଜୀବିତ ଶୁଣେ ?

ଯଦି ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡର କୌଣସି ଶୁଭରକ୍ଷଣ
କୌଣସି ବିଦେଶୀୟ ଅଥବା ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି-
ଆଜି ତାବେ କର୍ମ କରିବାକୁ ପଠାଯାଏ, ସେ
ବାହାରର ପେନ୍ସନ ଧାରୁବ ଏ ବିଷୟରେ
ଉଣ୍ଡିଗୁ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡ ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ କେ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡର
ପେନ୍ସନ ଧାରୁବ ।

ହନ୍ତୁ ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ସ୍ଥାନ କୋଡ଼ିଲା ନଗରରୁ ବୌଦ୍ଧବି
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଅମେରିକାରେ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀଙ୍କୁ ସବୁ କର୍ତ୍ତମାନ
ସାଧାରଣ ଜେଜରଲ୍ ଗ୍ରେଣ୍ଡ କର୍ମ ଭାବରେ ବଲେ
ଜାକ କର୍ମଶାର୍ଥିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉକଟୋରିପ୍ରା ଜାମବ
ଏକଟୀ ଅବହିନ୍ତା । ଏ ସ୍ଥା ନିର୍ମଳ ନଗର
ନିବାସିନୀ ଓ ବନୀଆ, ଫଳାଳ, ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପଞ୍ଜାବ
ଦକ୍ଷ ଓ ପ୍ରକୃତର୍ଦୀ ଅଠଳି ।

ଗବଣ୍ଟୀର ଜେନରଲ ଲାହୋର ନଗରରେ
ପଦ୍ମଶୁଭ ଦିନ ଉଚ୍ଚ ନଗରକୁ ଉଚ୍ଚଳ ବିଶ୍ଵା
ନମନ୍ତେ ନଗରପାଳିକାର୍ଯ୍ୟ ସଂକାଦକ ସମାଜ ଓ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାୟ ଦେଖିଯୁ ଲୋକମାନେ ଗୁଡ଼ା
ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏଥିରେ ସେଠା ବିବାହ ହେଉଥାନ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମେମାନଙ୍କୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଗୋଟିଏ କରିବାର ସବୁ ବ୍ୟୟ ସେ ଶିକେ
ଶିଖାର ବରିବେ ; ଗୁଡ଼ା କରିବାର ଅବଧିକ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ଵରଦେବର ଗୁରୀ ଚଲିତମାତ୍ର ଶାକ ରଖ
ଦିନ କୁଳକୁ ନଗରର ଯାଥି କରିବେ ।

ସେ, ତା, ମେଲକର ସାହେବ କୁଣ୍ଡିନେଇ
ଅନୁପତ୍ତିର ଥିବା ସମୟରେ ଏଥା, ତା, ପିତାଙ୍କ
ସାହେବ ରେବନ୍, ଦୋର୍ତ୍ତର ସେହେତୁରୁ ସ୍ଵର୍ଗ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଏକ, ଏକ, ଦେଇବଜ
ସାହେବ ବିଶ୍ଵ ବାଳ କମନ୍ୟେ ବୋର୍ଡର ଜୀବିତ
ସେହେତୁରୁ ହେବେ ।

ବ୍ୟୋମ୍ ବିଲଠର ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ଯେ କିମ୍-
ଛିଲଣୀ ଯହିଁ ବି ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ଦେବ

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅମ୍ବାଶ୍ରୀ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟ ନିଷ୍ଠାରେ
ଜୀବାଦରେ ଅଛି ।

ପବ୍ଲୁମେକା ବିଜ୍ଞାପନ ହେଉଥିଲା ଏ
ସଙ୍ଗ ୧୯୭୫ ମାର୍ଚ୍ଚରେ ବନ୍ଦୀ କିମ୍ବାନ୍ତେ ୪୧୫୦୦
କିମ୍ବାଟ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ବଜଳା ପବ୍ଲିମେଶ୍ଵର କ୍ୟାନିପ୍ଲାପକ ପତ୍ରର
ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟବେଷକ କଳିତମାସ ଛା ୯ ଦିନରେ
ହେବ ।

କୁଣ୍ଡଳେଶ ବାଦୟାମ୍ବ ସରକେବୋଧ୍ଵା ପ୍ରଦେଶ
ଦେଖିଥିଲାର ତତ୍ତ୍ଵ ଦୂର୍ଘୟ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ
ବିଶ୍ୱାସିତାକାଳୀୟ ଶ୍ଵାପନ ବିମନେ ଅନ୍ଦେଶ ତର
ଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଧିକାରୀ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ତୀଜିଥେପରେ ଯେବେଳ ନଗରରେ ମୋଟିଏ
ଅଛି ବୃକ୍ଷ ଅବାଳ ସମ୍ମାନପଥ ଅଛି । କିନ୍ତୁ
ସମ୍ମାନପଥ ବିକାରକର୍ଷରୁ ଉଚ୍ଛର୍ଵେଦ ତଳାପତ୍ର
ଓଜାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ରେଖମା ଜାଗତରେ ଦୃଷ୍ଟି
କର । ସଙ୍କ ୧୦୨୯ ମରିଥାରେ କୌଣସି ସର-
ବାହୀ ଅମଲୀ ହିନ୍ଦୁ ମିଥିକଥା ସେଥିରେ ଦୃଷ୍ଟି
କରିବାକୁ ଜାହାନ ପାଇବାର ହୋଇଥାଏ ।

ଶାରକୋଟ ଏହି ପରିଷ୍କାଳର ବାଜାର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ସିରପ୍ରାଦାରମାନେ ମନୁଷ୍ୟମା ଛାଲ-
ଛାଲ ସମୟରେ କଳାପାନେବାପା ଶକ୍ତିର ବନ୍ଧୁ
ହିସ୍ତବେ ନାହିଁ । ଏଥର ମୁଖ୍ୟମତୀରୂପ ଲେଖା
ଅଛି ଯେ ଏହାର ଦୟିଲେ କେବଳ ମନେ
ସିରପ୍ରାଦାରଙ୍କ କମଳା ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବିଷୟରେ
ତୁମ ଉଠୁଣ୍ଡେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟି କାରାଣ ଯେ ଏହି
ମୁଖ୍ୟମାକ କଳାପାନେବାପା ଶକ୍ତିର ଧବାର ତା-
ବର କହୁ ଦେଖାଇ ଏବଂ ଅର୍ପଣା ବିରପ୍ତାରେ
ତୁମ୍ଭ ବର୍ମରେ ଲୁଚେ ଲାଗୁ ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ମେଜିମ୍‌ଲିନ୍‌ଡାକ୍‌ଟ ତାଙ୍କ
ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦିଗାନ୍ଧୀ ସଂଗୋଧନ ଓ କୃତିକଳ
ପରିଵର୍ତ୍ତ ପହି ଉଦ୍‌ଘାତନ ।

ଅଜମୀର ପ୍ରସାଦିକ ଗତକୁମାର ଚାଲେଇ
ସାହା ଶୁଭକୁମାରମାନ୍ଦ୍ର ପିଶାଦିମନ୍ଦ୍ର ଦେବ
ଯେତେବେ ଏବେ କଳୁଗା ହତୁମାନ୍ଦ୍ର ପଥଦିଅନ୍ତରୁ
ଥାଏ କଳୁବାନମନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ନବର୍ତ୍ତିରତନରାଜ
କବିତା ଏହାଙ୍କଳିପିତା ମର୍ମଧରମାନମନ୍ଦ୍ର

ହୁଏ ପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଲୋକି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେଉଁ-
ବଢ଼ା, ସବୁଦାର ତ ତାଙ୍କୁ ଦିଲାଗାନେ ଗଢ଼ୁଣ୍ଡର
କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ଗଲ ଏପ୍ରେସ୍ଲୋପରେ
ଦୂରେ ଦୂରେ ଯେମାନଙ୍କ, ସବିଶେଷ ଦେ
ବିଦୁତ ଉତ୍ସବ ପ୍ରସାର ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରେସର ପତ୍ର

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରପାତ୍ରିଙ୍କା ସମ୍ମାନକ ମନ୍ଦିରରେ
ଦିଲୋପଣ ।

ମହାରଧୀ-ଶୋଇଥା ସଂକଳନ ଜାଗିଆବାର
ନାମଦେଖୁ ପ୍ରାଚୀନାବ୍ୟାସ ବ୍ୟାପକାଳକାମର ଉତ୍ତରେ
ସ୍ଵର୍ଗକ୍ଷେତ୍ର, ବିଦ୍ୟମ୍ବନାନ୍ତର୍ଗତ, କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏହା
ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଛଣେ ସାହେବଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନିକାବ୍ୟକ୍ତି
ଦେବମନ୍ଦିର ମାଧ୍ୟବତନ୍ତ୍ର ନେଉଗାଁ ହାମର ଉତ୍ତରେ
ବିଦ୍ୟାକୀ ବାବୁ ଦିନରୁରେ, ଲୁହାନ୍ତରୁଗୁଡ଼ କର୍ମ
ବନ୍ଧୁମୂଳ । ଗର ଦୂରୋତ୍ସବ ପଞ୍ଚମୀ ପଞ୍ଚବିଦିବି
ବସରେ, ସ୍ଵର୍ଗଯେ ବାବୁଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଘୁଣ୍ଡ
ଉତ୍ସବକଳର ପାଦ ଫଳେକୁ ମୂଳର ମୂଳରୁ
ଓ ବୈପଥାଳକାର ବାହ୍ୟମହତ ମେଘ କର
ଅଣ, ପକ୍ଷାନ୍ତର ହୋଇ, ପକ୍ଷାର ଧରେଥିଲା;
ଅଜବୁ ଦ ଏ ନ ହେବ, ଦିନ୍ତି ବାବୁ ଲାହାର
ଅନ୍ତେଷ୍ଟଶାଶ୍ଵତବାପରେ ଉତ୍ସବ ମାଜିଲେ । ସା-
ହେବକ ଜଗନ୍ନାଥ ଶମ୍ଭୁରୁ ସମ୍ମରିବ, ନଳକାଳ
ଉଠେବୁଟିର ଧୂଲିର କଣେ ହେଜିବଳୁବଳ
ସବେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ, ସମ୍ମର ନଗର ଓ ଶାମମଧ୍ୟରେ
ବାହାର ଦକ୍ଷାନ୍ତ କର । ଅବସେଧରେ ଏହାରେ

ବିଧିପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ । ଅଥବା ତେ , ମାନୁ-
ଶ୍ଚ୍ରୀଟ ସାହେବଙ୍କ ଅଭିନ୍ନବାବେ , ସ୍ଵାଜିନୀ
ଦୂରବ୍ରତେସନର ସବୁତନୁଷ୍ଠେତ୍ତୁର ଓ ଦୂରତତ୍ତ୍ଵ
ହତତତ୍ତ୍ଵକଳଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ , ଏଗମିନ୍ଦ୍ର
ପିତାମହାର ବାହୀ , ତାମ୍ଭେ ପୂର୍ବବିଜ୍ଞାନ ଯର୍ତ୍ତନର
ମାଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନେ ଲହୁ , କର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରାୟ ହେବାର,
ଅବଶେଷରେ ବାହେବ ମହାବୟୁଜ , ଉପଦେଶ
ମତେ , ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରନ୍ତେ ଏକ ଦିରଜାକୁ
ଦେଇ ମାଲ ବ୍ୟମଳକାହରୁ । ୫୦୦ ବାର
ସୁବିଧାର ଦେବାର ମୃଦୁବାର ଉର ସୁଦେଶାରୁ-
ମୂଳେ ପ୍ରକର୍ଷିତ ଭରିପରିବୁ । ଅବାମେ ପାଞ୍ଚଟି
ଥିବାର ଜାଗା ନ ହୋଇ ଅର୍ଥତି ଲଭ୍ୟରେ

ଅବରୁଦ୍ଧ ଥାଏ; ଛାତ୍ରମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉନାହିଁ
ପୁରୁଷ ବାବୁ ଉଚ୍ଚତାହିଁ ପ୍ରତାପିତା ଘୁରସାର
ଓ କଳିଯନ୍ତର ପ୍ରମାଣରେ ସ୍ଵରୂପଃ ପ୍ର-
ବାଗପୁରୁଷ, ଆସନ୍ତାର ମାଲ ଥିବା ହାତର
ସଂକେତ ମାଲ, କେତେ ମାରିବୁଟି ଘାତେବଳ
ଜଣାଇବାରେ, ଭାବୁର ଅଦେଶାନ୍ତରେ,
ହେଠଳ ରାଜପ୍ରତି ସନ୍ଦରହିସ୍ତେବୁଝିବଳ ବାହା-
ପରେ ଉପିତ୍ତ ବେଶମାଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ
୫୦୦୦ ଲା ମୂଲ୍ୟ ମାଲ ବଗୁମତ କରିଅଛନ୍ତି
ବାବୁ ଜାଗର ଦିନ ଏହା ନଥିବାରେ କହ

ପ୍ରମାଣାର କାର୍ଯ୍ୟର ଲାଭପଦିତ; ଏ କାହାର ପୂର୍ବେ
ପଲ୍ଲୁଜରେ ଏକ ଯୋଗବାନେଶ୍ୱର ପିଆଜୁ ସବେ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାବ୍ଦ ଧୂଶର ଗ୍ରା ଉଚ୍ଚାର ହେବିଲେ
ଦର୍ଶନାରେ ଅଛି ନୂତନ ଧୂଲିମରେ ପ୍ରଥମେ
କରନ୍ତୁବଳ କର୍ମ ଦୂରାର କର, ସୁଖାଜିପୁରୁଷ,
ଦରକାରୀ କ୍ରମ କରବାଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଥମଶ୍ରୋତା
ହେଉଛବଳକୁଳ ପଦରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଇଥାଏ
ଛନ୍ତି । ସନ୍ ୮୭୦ ମନ୍ଦିରା ଫେବ୍ରୁଏରୀ ମାସରେ
ଅନ୍ତର୍ଜାତିଜାଗାର୍ଥ ରହିଲା ପାଇ କର୍ମ
କୁପରିବେଦ କର ପଲାସି ହୋଇଥିଲେ,
ସେ ଏ ହେଉଛବଳକୁଳ, ବନ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷପୂର୍ବ,
ଅନ୍ତର୍ଜାତି ଲର, ଏକମାତ୍ର ପରେ ବମାନକୁ
ବଜମା ପାଇଥାଏ କରିଲ ମଧ୍ୟ ରିକଟ୍ କର
ଅନ୍ତର୍ଜାତି । ଏହାକୁ ମାତ୍ରରୁ କଳ ଉପରି
ପମାନକୁ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଲୋକ ଦିନର
ଅବହୁ । ଅକରକ ଥିଲେମାନେରିବାକର୍ତ୍ତରେ
ଏପର ପ୍ରଧାନ୍ୟ ହେଉଛବଳକୁଳ ବୌଦ୍ଧ
ଭଗପଦ ଦେଇ, ଜାହାଙ୍କ ରିକାଙ୍କ ବନ୍ଦ ଦିନେ
ଅନ୍ତର୍ଜାତି ଧୂଲିର କରିବାକାନେ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତି
ନୃତ୍ୟ ଛାନ୍ଦନ କର ଧୂଲିପାର୍ବତ ପାଇଁ ପଞ୍ଚମ
କଳାଇବେ ।

ଗୋରଥା

১১৪ পঞ্জি

四〇一

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

卷之三

କବିତାରୀତା

3000

ଓରମାୟତେମର ଦେଖିଯାଇଥାଏ ମାଝକର
ଛଦିକୁଠି ପଢିଲା ଭାଲୁ ବିଦ୍ୟୁତମାସ ଡା ୧୦-
କିମିର ପରମ୍ପରା ହେବ । ପଦ୍ମଶାର୍ମାନାନ୍ଦ ଡା ୧୧
ଡା କିମି କିମି ହେବ ।

ତା ୧୯ ରୁକ୍ଷ } ଶ୍ରୀପାଣ୍ଡିମୋହନ ହେଠ
ଉତ୍ସମ୍ବର ମନ୍ଦି }
୧୯୭୫ } ସ୍ଵର୍ଗ ପାତ୍ର ପରିଚୟ

ମୁଦ୍ରାକାରୀ

କାରୁ ହରେକୁଷ ଦାସ	କଟକ କଲ୍ପନା	୧
,, ଗଥାକୁଷ ଦାସ	,,	୫
,, ହରମୋହନ ଗୁଣୁ	,,	୫
,, ପୁରୁଷ୍ୟାନେକୁ କେତୁ		

ପଟ୍ଟନା ହାର ୫
ଏହି ଉତ୍ତରକଷେତ୍ରରେ ସହିତ କରିବ ଦିଲ୍ଲି-
ବିହାର ଭାରତପ୍ରତିଶ୍ରୀକୁଣ୍ଡଳାନାନ୍ଦ ସମ୍ବାଦମୟରେ
ମହାଜନ ଓ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ହେଠା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४७५

ତୀର୍ଥରୁ ଉପମର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟୀଷ ଦି କଣ ଏକ ପଦ୍ମମାଲ୍ ଶବ୍ଦବାର

१८८८

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୪୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାପଲ	୪୯୫

ପ୍ରକାଶ ଅବ ଗୋଲିମ୍

ଅମୂଳାଙ୍କ ମହାଶର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରାମଣ ବିକ୍ରିତୋର-
ସ୍ଥାଳ ଜେଷ୍ଠପୁର ପ୍ରିନ୍ସିପ୍ ଅବ୍ ଓେଲ୍ସ ପ୍ରାସାଦ
ପରିପ୍ରାହ ହେବ କୁରଣ୍ଗେନରେ ପାଇବ
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରିନ୍ସିପ୍ ପ୍ରେସର ଏବଂ ଏକପକାର
ଶଳ ଦୁଇ ଦିନ ଗରିଦିନ ହେଲା ତାରତାଙ୍କ-
ମୋରେ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ଅସୁଅଛୁ ତହିଁ ବୁ
ଧୁଷୁ ଜାମାଯାଏ ଯେ ବେଗ ତାନ୍ତି ନ ଦୃଶ୍ୟ
ଦିନକୁ ଦିନ ଚାରି ପାଇଥାଇ । ଲକ୍ଷନ ନବରତ୍ନ
ଚଳିତମାସ ତା ୧ ରତ୍ନର ପ୍ରଥମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ଲେଖା ଅଛୁ ଯେ ବୃଦ୍ଧିପୁଣ୍ଡକ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖି ଦେଇର ଲୋକମାନେ ପରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ଓ
ଚାରୁଳ ଅଛନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧପରିବାରର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେତ
ସନ୍ଧରବନ୍ମ ନାମକ ସ୍ଵାନ କି ଯେଉଁଠାରେ
ରଙ୍ଗାକୁମାର ଅଛନ୍ତି ସେହଠାରେ ସମସ୍ତେ
ଏବନିର ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏହି ଦିନ ଦେଲ
ଏ ୧୯୫ ବୀର ସମୟରେ ଜାତିବର୍ଗର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ତେଜନରଳଙ୍କ ବିଭାଗକୁ ଜାଲନିଯାଇ ପଦ ଅପି-
ଅଛି । ସଥା, “ଶ୍ରା ଶ୍ରାମଣ ମହାଶର୍ଣ୍ଣ ଭାବର
ବର୍ଷର ଗବର୍ଣ୍ଣରକେନରଳଙ୍କୁ ଜୀବ କରିବା
ବାରଣ ଅମୃତ ଥିଲେ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରିନ୍ସିପ୍ ଅବ୍ ଓେଲ୍ସ ଅଛନ୍ତି ସଙ୍କଟାବସ୍ଥାରେ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ବିଭାଗରେ ଉପରେ ଦେଖାଯାଏ
ଓ ତାଙ୍କୁରମାନେ ଆଜି ଅସୁକ ଭରିବାଯକୁ
ହୋଇଥାଇନ୍ତି” । ଅମ୍ବେମାନେ ଏପଥାର
ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ପାଠ କର ଅଛନ୍ତି ବାତର ହୋଇ-

ଅଛୁଁ ଓ ଉରା କରୁଁ ସେ ତାକୁରିମାଳଙ୍କ
ଅଗା ସଫଳ ଦେଉ ଓ ରାଜୀଧିତ ସହିତ
ଆଶେଷଣ ଲୁହ ବରନ୍ତୁ । ପ୍ରିମ୍ବ ଅବୁ ଓ ଏଲିଥ
ଆମ୍ବିମାଳଙ୍କ ଲାକି ସମ୍ମାନ ଅଟେନ୍ତି ଜାହାଙ୍କର
ମାନ୍ଦ୍ରାଜକେନ୍ଦ୍ରର ହଥା ଘରିବା ଅବହିଁ ଦିନ-
ପାର ଅପର ।

ଦକ୍ଷିଣାର ଦୁର୍ଲିଖ ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଅଛୁ ଯେ
ଦକ୍ଷିଣପ୍ରଦେଶ ପଞ୍ଜାବ ଓ ଉତ୍ତରପଞ୍ଜାବରେ
ଅଛିବୁଟୁ ହେଉ ଦୂରପ୍ରକାଶ ଲକ୍ଷ୍ମୀମାନ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଅଛି । ଦୂରପଞ୍ଜାବ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବୁମାନ-
କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରପଞ୍ଜାବ-
କର ଏକଙ୍କାକୁ ବାଲେଧ୍ୱଣ ତେଜନରେ
ସେ ୧୦ ର ଚାରିଲ ମିଳିଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ
ତନରେ ପ୍ରାୟ ୧୨ ଅଛିର ବର ଦକ୍ଷିଣର
ସ୍ଵାଭାବିକୀ । ମାତ୍ରାକ କାନ୍ତମୁଦ୍ର ପଢିବାରେ
ଲେଖାଅଛି ସେ ଗବର୍ନ୍ମମେତ୍ର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ହାନରେ
ଦୂରପ୍ରକାଶ ଅଗଳା ଦେଖି ବିଜନକଟପଞ୍ଜାନକୁ
ସରତ ହେବାପାଇ ଅଜ୍ଞା ମାରିଥାଇନ୍ତି ଓ
ସେମାନଙ୍କ ତାର ଦିଅୟାଇଅଛି ବି ଯେମନ୍
ସନ ୧୮୫୮ ଜାନ୍ମିତାରେ ତେଗାରେ ଯେଉଁ
ଦୂରପଞ୍ଜା ଗୋଟିଥିଲ ସେବି ଯେମନ୍ ବିଜନ
କାହାରେ ଦକ୍ଷିଣ କିମ୍ବାନ ଏକ ତେଗାରେ
ଗୁଡ଼ିକ ଦେବା ସିଦ୍ଧାଂତର କଲେବୁଟର ଆହେବ

ବଦୋବସ୍ତୁ କରିଥାଇଛନ୍ତି ଏକ ଦୂଃଖମୋକ୍ଷକ
କିମ୍ବାହ କାରଣ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁ ବିଧୟରେ ଅନେକ
ଚାପ ଓ ପୁଷ୍ଟରଣୀ ଜୋଳ ହେବାର ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁଠାରେ କଲକଞ୍ଚ ହେଇବା
ପୁଣ୍ୟ ପତ୍ରାଙ୍କ ସେଠାରେ ଜଳାଶୟ ଜଳନ
ବରଚା ଯେ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ୟ ଏଥରେ ବନେଥି
ଜାହିଁ । ମାତ୍ର ଏକମାତ୍ର ଦୟା ଦୟା ଫଳ
ମଧ୍ୟରେ ଥାବେ ବୁଝି ଜାହିଁ ଅଥବା ଗୋଦାବରୀ
ନିର୍ମାଣରେ ଏମନ୍ତ ବଚ ହୋଇଥାଏ ଯେ ତଇ-
ବୁଲ ଉଚ୍ଛଵି କଳ ଯାଇଥାଏ । ଏ ବରିପୁର୍ବ
କୃତିର କୌଣସି ଉତ୍ସବାର ଜାହିଁ କି ନ ଦେଇ
ଆମ୍ବୁମାନେ କହୁ କି ପାଇ ପୁନର୍ଥ ଗୋଦାବରୀ
ପ୍ରଦେଶରେ ଯେ କଲପେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ
ଦିନରୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ରହାଏ ଅନେକ
ଉପକାର ହୋଇଥିବାର ବନ୍ଦରର ଶୁଶ୍ରାବୀଏ ।
ତଥାର ସେଠା ନିର୍ମାଣ କଲାରେ କାହିଁ କି ଅନ୍ତରୁ
ବୁଝି ହେବୁଗ ଶେଷ ଦାନ ହେଲା ଭଲପେ
ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ । ଯେବେ ସେପରିବ ଗୋଦା-
ବନ୍ଦୁଜାଳ ଆମି ଜାହିଁ ତେବେ ଅନ୍ତମାନ
ହୁଅଇ ଯେ ତେଣାରେ ସନ୍ ୧୮୭୭ ରକ୍ଷଣ
କାରଣର ଯେଉଁ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ଵାର ହେଲା
ଇହାକପ୍ରତିକ ଓ ଗଞ୍ଜାମରେ ତତ୍ପର ହେବାର
ପୂର୍ବଲକ୍ଷ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଏ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଆହି ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ।

ପଦ୍ମନାଭ କରେଣ ବନ
ତେଜିଷ୍ଠା ପଦ୍ମନାଭ ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ
କରେଣ ବନ ଦିନ ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର
ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରକାର ବିଧାନ ହେବାର ବିରକ୍ତ କେବଳଏହି
ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଗଢ଼ ସେପ୍ଟେମ୍ବରମାସ
ତା ୧୦ ରଜରେ ବଜଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରୁ ଲେଖି
ଅଛିରୁ ମୂଳକମାନଙ୍କ ପତ୍ର ବିନ୍ଦୁତ୍ତ କେତେକ
ଦିନ କୃତ୍ତି ଦେବାର ଉଚିତ ଏବଂ ଏକ ସମ୍ପଦୀତ
ସମ୍ମୁଖୀନଙ୍କ ବରେଣ୍ୟବନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସକ୍ରି-
ସକ୍ରି ଅଛଇ । କେଉଁ ପଦ୍ମନାଭ କେତେ କୃତ୍ତି
ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବଜଳ
ଜାହା ବିବେଚନା ପୂର୍ବକ ହିର କରିବେ ।
ମାତ୍ର ମୂଳକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେଉଁ କୃତ୍ତିମାନ
ହେବାର ପ୍ରସାବ ହୋଇଥାଏ ଜାହା ହନ୍ତୁ ଓ
କୃତ୍ତିଦ୍ୱାରକ ପତ୍ର ଶିଖିତ କରି ହେଉଥିବା ଦିନର
ଅଛିରୁ ହେବ ବିମ୍ବା ଏହିଦିନ ସବୁର କାଟ-
କୁଟୁ କର ଦେବାକୁ ହେବ ସେ କିଷ୍ଟଧରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବିନ୍ଦୁ କହ ଜାହାରୁ । ବଲକଣ୍ଡା
ମହିମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା କରେଣବନ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଜାହାରୁ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ କୃତ୍ତି କଥା
ଆଉଥାଏ ବହୁବାର ସେମାନଙ୍କର କଞ୍ଚି ହେବାର
ପ୍ରକାଶ କର ଅଛିରୁ । ବଲକଣ୍ଡାରେ ବାଣିଜ୍ୟ
ବିଧାପାର ଦିନ୍ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଏ ଓ ରହି
ଯଜ୍ଞେ ବର୍ଜକାରୀ ପଞ୍ଜାବାଜାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ
ଅଛି । ଗଜାଜାନା, ପରମିତ ହାତିମ, ଅବକାଶ
ବରେଣ୍ଯ ଏବଂ କରେନ୍ଦ୍ରନୋଟ କରେଣାରେ
ନିହାଜକଙ୍କର ସମ୍ପଦ ପ୍ରୟୋଜନ ଦିନେ କରେଣା
କରି ହେଲେ କେତେ କେତେ କରୁଥିବ ଅନୁବିଧା
ସଫଳା ହୁଅଇ ଏବଂ ଏବ ହେଠାର୍ଥୀ ନିହାଜ-
କମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ ବେଳେକେ ବିଜାନ୍ତରେ
ମୂଳକମାନ ପଥ ଜାରି କରେଣାକରୁ ପ୍ରୟୋ-
ଜନ ହୁଅଇ ତେବେ ହନ୍ତୁ ପରାଗ ବାଟିକୁଟ କରି
ଦେଇଲେ ରଜ ମେହନ୍ତ ଅମ୍ବାଜନ ମନେହର
ଅର୍ହୁ ଯେ ବଲକଣ୍ଡାରେ ଯେ ସବୁ ଆନୁବିଧା
ସତିକାର କଥା ଅଛି ଯେ ଅନ୍ତରକରି ତହିଁର
ବହୁନ୍ତାର ସତିକାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ଜାହାରୁ । ତେବେଣେ
ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଏତିବ୍ୟବସାଦିନ ବହୁନ୍ତ କଣା
ହୋଇଥିବ ଅଗ୍ରବିନୋଦିତ ପାଇଁ ହୃଦୟରେ
ସବୁ ଯେମନ୍ତ ଅଛି ମେହପର ରଜ ମୂଳକମାନ
ପଥ ନମିତ ତହିଁ ମରିଦିନ ସର୍ବରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ହୃଦୟରେ ବନ ହେଲେ ଅଛି କଞ୍ଚି ହେବ
ସେ ମହିମାନଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ରତ୍ନ ଲିପମ କର

ଅପର ଲକ୍ଷମ୍ଯ ସବୁରେ ହୃଦୀ ଦେଇଁ କିଛି
ଅହୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟପତ୍ରିଗା ।

ଗତ ମଜ୍ଜଳବାର ସକାଳବେଳେ ଗୋଡ଼ିଏ
ସୂର୍ଯ୍ୟପରିଗର ହୋଇଥିଲା । ଅମୃମାନଙ୍କର ଭାବୁ-
ପଣ୍ଡିତଙ୍କା ମରଇ ଏ ଗ୍ରହଣ ଘଣ୍ଟାଧିନ ମିଳିଯରେ
ଅରମ୍ଭ ଏବଂ ଘ ୧୧୧୩ ମିଳିଯରେ ମୋଷ
ହେବାର ଲେଖା ଥିଲା ମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀ କଳଣେଖର
ଶାମକୁ ଦୂର ସତ୍ରାହ ଧୂରେ ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧା
ବର ପଠାଇବାର ଜାହା ଏହି ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ବି-
ଜ୍ଞାପନ ସ୍ଵର୍ଗପ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ତହରେ
ରେ ଘ ଗ ୧୫ ମିଳିଟରେ ଅରମ୍ଭ ଓ ଘ ୧୩୩
ମିଳିଯରେ ମୋଷ ହେବାର ଲେଖା ଥିଲା । ଦ-
କ୍ଷଳା ପଣ୍ଡିତରେ ଏ ଉତ୍ତରଯୁ ପ୍ରକାର ନିଜ ଆଜ
ଗୋଡ଼ିଏ ସମୟ କିମ୍ବା ଦୋଇ ଜାହା ଥିଲା ଯାହା
ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନ ଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କିମ୍ବା
ଲେଖିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଦେଇଁ ମାତ୍ର ଏ କଷ୍ଟଧୂରେ
ମାତ୍ରାଜରେ ଜଣ୍ଠିବ ପୁରୁଷ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ଥିଛି ଓ ଜାହା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ହେବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଥିଛି । ପୁରୁଷ ଅନ୍ତରରୁ ଏପରେ
ତହିଁର ବିବରଣ ଲେଖାଯିବ । ହୃଦୟ ଯେ ସ-
ମଧ୍ୟ ଜାହା ଜାହା କାଳିପଥ ଦେଇ ବାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଫଳ ସହିତ କେତେବୁର ଔକ୍ତବ ହେଲା ଜାହା
ଆଠବନ୍ଦାନଙ୍କୁ କଣ୍ଠାଇବାର ଅବଗନ୍ଧ ବିଶେ-
ଷରେ ଜାହାର ବିଦ୍ୟନଗରୀ କଳଣେଖର
ଶାମକର ଅନ୍ତକ ଲାଗ ହେବାର ପ୍ରମ୍ବାବନା ।
ଦୁଇର କିମ୍ବା ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମାଣ
ମୋର ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ଅରମ୍ଭକାଳ କିମ୍ବା କର
ଜାଣି ପାଇବୁ ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନରେ ଜାହା
ଘ ଗ ୧୫ ବିମ୍ବା କରୁର ପାଇଁ ପାଇ ମିଳିଟ ପୁ-
ରୁରେ ଚୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ମୋଷ କାଳକୁ ଅ-
ମ୍ବେମାନେ ଅଛି ମାକଥାନ ପୁରୁଷ ଦିନ୍ମୟ କର
ଦେଖିବାକୁ ଯେ ଏ ଖଣ୍ଡ ମିଳିଯ ଠାରେ
ଜାହା ଘଟିଥିଲା । ବରତ୍ତୀ ଅମ୍ବେମାନେ ଚୁର୍ଯ୍ୟ-
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ (ମନଜାଏଳ) ସମ୍ବନ୍ଧ ଠିକ ମିଳାଇ
ରଖିଥିଲୁ ଅତିଥିକ ଘଟିଲାଯତ୍ତ ଅଶ୍ଵବ ଦୁକାର
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଏପରି ପୁରୁଷ ଫଳ
ପରିବର୍ତ୍ତ ମିଳାଇଲେ ଡେଅଥ ପଣ୍ଡିତ ର ବଥ
ନାହିଁ କାହାର ଜାହା ବିଜାନ୍ତ କୁଳ ପଦିଲୁ ହାତ
ଶାମକର ଗାନ୍ଧା ପ୍ରତି ୨୫ ମିଳିଟ ପୁରୁଷରେ ପ୍ରା-
ତିଥ ପଢିଲୁ । ପଣ୍ଡିତ ପରି ବସି କିଲେ ଶାମମାନ

ଗଣନାରୁ କହୁଛି ପ୍ରଧାନ ବରବାକୁ ହେବ ସହେଲି
ନାହିଁ ଓ ପୂର୍ବେ ଥରେ ଏହୁଙ୍ଗ ତଥାହ ଗଣନା
ଦର ସେ ପ୍ରଧାନର ଭଜନ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର
କେବଳକୁ ଗଣନାରେ ୨୫ ମିନିଟ ଟିକ୍ଟ ଜାହା
କୁହାର ଏତେ ଗ୍ରାମ ଶୁଣିବା ଅଟ୍ଟଇ ବାରର
କେବଳକୁ ମାସ୍ତ ଦେଇବୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହା
ଯାଇଥାକୁ ତାହା ବିଶ୍ଵିତ ଶାସ୍ତ ଅଟ୍ଟଇ ଥାଇ
ବିବିଧରେ ଯେଉଁ କଣ୍ଠ ମାନୁଷ କୁଳକୁ ମଧ୍ୟ
ଶୁଣିବା ଯେଇଥାର ବସନ୍ତର କେବଳକୁ ଗଣନାରେ
ଥାଏ କି ଅଧିକାର ହୁଲ ଶୁଣିବା
ଅଟ୍ଟଇ । ତେବେ କହୁଣେଇର ମାନକୁ ଯେ
ପୁନଃଜନ ଶାସ୍ତର ବନବତୀ ନ ଜୋଇ ଅଥବା
ଅଧିକର ଉତ୍ସୁକ ବିଦେଶୀୟ ଶାସ୍ତମାନ ଅଧିକ
ସୂଚ ନ କର ଅଗଣା ଶୁଣିବକରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫଳ ଦେଖାଇବାରୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାବୁ ସା
ମାନ୍ୟ ଧନ୍ୟକାନ୍ଦର ବିଷୟ ନୁହଇ । ଆମ୍ବେମା
ହେ କରିବା କରି ଯେ ବନ୍ଦିମାଜ ଗଣନାରେ
ବାହାର ଏତେ ଅନୁର ପଡ଼ିଲ କହି ବାରର
କୁହାର କର ବନ୍ଦିଗରକୁ ଯଥାର୍ଥ ଫଳ ଦେଖି
ଦେଲୁ । ତେବେ ଦେଇବେ କହୁଣାଲାର ମାନକୁ
ଜୁପରି କେହ ମୋକ କନ୍ଦିବରା କରି ନାହିଁ
ବୋଲି ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବିବିଧ ଲୋପ ହୋଇ
ଯାଇଥାଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ମହାଶୟା ଦେଇଲୁ
ପୂର୍ବରାତ୍ରାରଙ୍କ ମଜକୁ ପଞ୍ଚଶିରିପେ ନ ମାନ
ଅଗଣା କ୍ରି ଓ ପଣ୍ଡିତମାନରେ ନୁହିଲ ପ୍ରତି
ର ଶିଖନା ବନ୍ଦିଥରି ତେ ସେହ ବିଷୟ ଆ
ହିମ୍ବ କଶାଇବା ପାଇ ଯେମନ୍ତ ଶରୀର ସୁନ୍ଦର
ବଜନା ବନ୍ଦିଥରି ଯେବେ ଓରମାର ଅକଳା
ହି ମାସ୍ତବନ୍ଦିମାନରେ ତାହାର ଅନୁମାନ
ଦୈହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ କାହା ହେଲେ ପ୍ରତିକଳ
ଅନୁମାନ ଲୋପ ନ ଦେଇ ଅଥବାକୁ କାହା
କୁମାନ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ପଞ୍ଚଶିରମାନେ
ଯେଉଁ ଶାସ୍ତର ବନ୍ଦିଥାୟ ବନ୍ଦିଥାର ଥେମା
ନେ ବନ୍ଦି ପାପ ଫରତ ଶୁଣାରୁ ଶହୁଁ ଭାବ
ବନ୍ଦିକ କରିଥାନ୍ତି । ଲେଗମାଟ ପଞ୍ଚଶିର କି
ଶର କରି ନାହାନ୍ତି । କେବଳକୁ କେବଳ କି
ପଞ୍ଚଶିର ଏମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତର ବନ୍ଦି ଉଚିତ ହେ
ଇଥାଇ ଓ ଅଧିକରିବେଶ୍ୟ କିମ୍ବାଦୁମାନେ
ଦେଇ କଥା ଅବଶ୍ୟକ ଓ କରିବେ ହରିକଳିକ
କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦିଥରି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କି ହେବ
ଅଛି । ବନ୍ଦି ସବୁ କଥା ଲୋପ ପାଇଥାଇ
ରହିମାନ ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର
ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ଦେଖାଯାଏ । ଯେଉଁଠାରେ